

Chápanie a naplnenie
nášho
pozemského života

PETER DANIEL FRANCUCH, Ph.D.

„Zablokovanie a izolácia nášho fyzického pozemského tela od jeho ducha a duše vytvára u väčšiny ľudí a u niektorých vedcov falošný dojem, že naše telo je samotným životom. Ten život pochádza z tela, a preto je život produktom činnosti hmoty, z ktorej je to telo vybudované. Žiadne duchovné či duševné faktory nie sú vnímané ako zdroj pôvodu života. Podľa tohto falošného vnímania sa život vyskytuje čisto náhodou, bez plánu či vôle niekoho žiť, byť a existovať... ..Aktivátori negatívneho stavu separovali a izolovali ľudské fyzické telo od ducha a jeho duševnosti takým spôsobom, aby sa zdalo, že telo žije samostatne a samo od seba. Nemajúc žiadny, alebo majú len malý prístup k pravému duchu a k jeho pravej duši, ľudia by nemali žiadnu inú voľbu, než usúdiť, že žiadny iný život okrem telesného a materiálneho života neexistoval, neexistuje a nikdy nebude existovať. Z tej pozície je ľahké poprieť Boha alebo ako Boha akceptovať prírodu a pohrdať duchovným životom a jeho duchovnými a duševnými princípmi.“

Úryvok z tretej kapitoly „Fyzický alebo telesný život“.

„Problémom nášho pohlavného života nie je fakt, že ho máme, ale že ho nepraktizujeme správne. To, čo považujeme za správne a zbožné pokiaľ ide o sexualitu (rozmnožovanie sa a manželský život) a pozemský život vo všeobecnosti, zvyčajne nie je ani správne, ani zbožné, a naopak. Potláčame svoje skutočné a pravé pocity a potrebu rozmanitosti, a ak sa predsa len odvážime uspokojiť ich, má to za následok taký pocit viny z porušenia pravidiel našej spoločnosti a náboženstva, že tú vinu sotva dokážeme prežiť... ..Nanešťastie pre nás, súčasný stav záležitostí s ľudskou sexualitou je taký, že skreslené, prekrútené, zohavené a sfalšované praktizovanie našej sexuality je doslovne schválené a dovolené spoločenskými, morálnymi, etickými a náboženskými zákonmi, ktoré nás trestajú, keď sa odchýlime od nimi predpísaných kódexov. Tie zákony nám dávajú oprávnenie byť majetnícki, vlastniť jeden druhého, byť vo vzájomných okovách, považovať sa za výlučných, požadovať jeden od druhého plnenie si svojich manželských povinností. A nútia nás robiť mnohé iné také veci.“

Úryvok zo štvrtej kapitoly „Sexuálny život“.

„Zábava, hra, smiech, humor, pobavenie sa, šport, rekreácia, spánok a podobné aktivity môžu slúžiť svojmu účelu len ak je ich obsah dôležitý pre potreby nášho ducha, duše a tela. Preto pokiaľ nevychádzajú z patričných duchovných ideí ohľadom toho, aký by mal byť ich obsah, žiadne činnosti vykonávané vo voľnom čase, či spánok nemožno považovať za to, čím sa zdajú byť. Inými slovami, pokiaľ život trávený počas voľna a život trávený spánkom nie sú prostriedkami pre duchovné, duševné a fyzické blaho, nemajú žiaden zmysel a význam. Samy osebe sa teda nemôžu nikdy stať účelom a cieľom celého života. Nie sme tvoriví preto, aby sme sa zabávali či spali, alebo čokoľvek podobné, ale zabávame sa a spíme či robíme čokoľvek preto, aby sme boli tvorivejší.“

Úryvok z ôsmej kapitoly „Život vo voľne a v spánku“.

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

Peter Daniel Francuch, Ph.D.

**CHÁPANIE A NAPLNENIE
NÁŠHO POZEMSKÉHO ŽIVOTA**

Peter Daniel Francuch, Ph.D.

Anglický originál vydaný:
TMH Publishing, Ltd 1985 Santa Barbara, California

Library of Congress Catalog Card Number 84-52358
ISBN 0-939386-09-7
Francuch, Peter Daniel 1934 - 2001

UNDERSTANDING AND FULFILLMENT OF OUR EARTHLY LIFE

Copyright © 1985 Peter D. Francuch, Ph.D.

Všetky práva sú vyhradené. Žiadnu časť tejto publikácie nie je dovolené bez písomného súhlasu tohto vydavateľa reprodukovat' ani šíriť nijakým spôsobom, či už elektronicky alebo mechanicky, vrátane fotokópií, prepisov, nahrávok alebo kópií vyhotovených pomocou záznamových informačných systémov.

Vydané vydavateľstvom TMH Publishing, Ltd. v Spojených Štátoch Amerických.

Prvé vydanie.

(Preložené v roku 2011 a distribuované knižne i v elektronickej verzii s písomným súhlasom vydavateľa. Publikácia obsahuje 170 strán.)

Preložil: Ján Béreš
Redigoval: Ing. Michal Miko

OBSAH

Úvod	iii
Prvá kapitola: Duchovný život	1
Druhá kapitola: Duševný život	20
Tretia kapitola: Fyzický alebo telesný život	36
Štvrtá kapitola: Sexuálny život	53
Piata kapitola: Profesionálny alebo pracovný život	81
Šiesta kapitola: Rodinný život	97
Siedma kapitola: Spoločenský život	118
Ôsma kapitola: Život vo voľne a v spánku	135
Deviata kapitola: Vyvážený alebo zjednotený život	151
Odporúčané čítanie	170

ÚVOD

Titul tejto knihy naznačuje, že sa tu zaoberáme tým úsekom nášho života, ktorý je spätý s týmto svetom. V tomto vyhlásení je skrytý silný náznak, že náš život ani nezačína, ani nekončí na tejto zemi. Vedome si však veľmi málo uvedomujeme, ak vôbec, že je to tak.

Ak je náš život čosi viac než to, čo pociťujeme ako život v každom danom momente počas nášho pozemského života, potom náš život nemôže byť patrične vysvetlený a pochopený na základe jeho pozemskej kvality, obsahu a manifestácie.

Nanešťastie, život nechápe nikto správne. Jestvuje o ňom tak veľa zmätku, tak veľa rozdielných a protichodných názorov a pohľadov, že je pre nás ťažké všetko roztriediť a dospieť k správne mu a uspokojivému chápaniu toho, čo je vlastne náš pozemský život.

Táto kniha je skromným pokusom uviesť náš pozemský život do správnej perspektívy. Nie je ani vyčerpávajúca, ani kompletná, pokiaľ ide o tému „život“.

Aby sme správne pochopili, čo je v tejto knihe obsiahnuté, musíme považovať o nasledovných bodoch:

1. Z pozície nášho pozemského života nie je možné dospieť k pochopeniu nášho pozemského života. Ak náš život ani nezačína, ani nekončí na tejto zemi, potom je úplne logické, že závisí od faktorov, ktoré sú mimo čohokoľvek, čo je na tejto zemi dostupné. Takže aby sme správne pochopili a naplnili náš pozemský život, potrebujeme vziať do úvahy všetky faktory života, ktoré nemajú nič spoločné práve so samotným pozemským životom a so spôsobom, ako ho ľudia žijú. Tento život bude zjavne totálne pochádzať z podmienok, ktoré sú za hranicami nášho vedomého uvedomenia a ktoré nevznikli na tejto zemi.

2. Naše obvyklé vedomé uvedomenie, súc pre našu vonkajšiu myseľ jediným dostupným prostriedkom a súc plne závislé od našich fyzických zmyslových orgánov, nie je schopné poskytnúť nám správny pohľad na život. Tieto orgány sú prispôsobené a upravené tak, aby vnímali veľmi obmedzený rozsah reality, na základe ktorého nemožno robiť žiadne globálne, všeobecné a múdre závery o pravej povahe života. Fyzické zmyslové orgány sú veľmi obmedzené, selektívne a jednostranné, schopné poskytnúť nám len subjektívne vnímanie vonkajšej reality. Čiže vidíme realitu takú, akú ju vidíme, a nie takú, aká skutočne je.

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

A predsa sa väčšina ľudí spolieha na svoje zmysly a považuje svoje vnímanie reality za samotnú realitu. Toto veľmi často vedie mnohých z nás k utváraniu si nesprávnych záverov o živote, s následným osvojením si nesprávneho chápania toho, čo vlastne život je.

3. Ak náš pozemský život nie je fenoménom samým od seba a samým osebe; ak nie je späť len s pozemskou dimenziou; a ak je len krátkym úsekom celkového života, potom jediný spôsob, ako môžeme dospieť k nejakému správne chápaniu nášho pozemského života, je porovnať ho s inými úsekmi nášho života. Tieto úseky vo väčšine prípadov nie sú späté s životnými zážitkami, ktoré sa odohrávajú na tejto zemi. Takže aby sme správne pochopili život, potrebujeme vziať do úvahy niečo iné, čo sa nijako priamo netýka nášho vedomého, každodenného života. Len ak sa začneme pozeráť na iné úseky nášho života, ktoré sa odohrávali, odohrávajú a budú odohrávať mimo a za hranicami nášho pozemského života, budeme schopní dosiahnuť lepšie chápanie a naplnenie nášho pozemského života

4. Kvôli obmedzeniam a nespoľahlivosti našich vonkajších vedomých zážitkov na tejto zemi budú akékoľvek závery o živote z tejto pozície predmetom početných skreslení a klamstiev. Z tejto pozície máme tendenciu vysvetľovať život tak, akoby bol výlučným fenoménom pozemského životného prostredia a akoby závisel a pochádzal výlučne z telesných funkcií. Máme teda tendenciu odvodzovať život z funkcií samotných telesných orgánov, namiesto toho, aby sme telesné funkcie odvodzovali z premietania života do tela.

Keďže toto máme tendenciu robiť so všetkými našimi skúsenosťami, dopadáme tak, že staviame všetko na hlavu. Preto môžeme s istotou prísť k záveru, že žijeme vo svete postavenom na hlavu, v ktorom považujeme príčiny za následky a následky za príčiny. S takým postojom sme zriedkakedy schopní dospieť k nejakému rozumnému chápaniu toho, o čom vlastne je tento život.

5. Je pre nás ťažké prijať existenciu čohosi, čo nie je vystavené hmatateľným pocitom našich bežných fyzických zmyslov. Sme zvyknutí pozeráť sa mimo seba samých cez okuliare našich fyzických zmyslových orgánov. Nemáme žiadne iné zrejmé prostriedky, pomocou ktorých by sme mohli tie okuliare obísť alebo si ich dať dolu a pozrieť sa na realitu takú, aká skutočne je, a nie na takú, ako nám ju prezentujú tie okuliare po odfiltrovaní jej podstatnej časti. Keďže tie okuliare sú skonštruované tak, aby vnímali len niečo, čo je tam vonku, mimo nás, a keďže my to niečo považujeme za jedinú hmatateľnú realitu, „prirodzene“ ignorujeme nášho ducha a dušu, ktoré sídlia v našom tele, ktoré však nie sú predmetom vnímania našich fyzických, zmyslových orgánov. Preto mnohí z nás, nemajúc také zmyslové pociťovanie existencie nášho ducha a duše, úplne popierajú ich

existenciu a keď pripustia, že existujú, majú tendenciu vysvetľovať a odvodzovať ich z pozície nášho fyzického sveta a fyzického tela. Čiže v mnohých prípadoch považujeme nášho ducha a dušu skôr za dôsledok našich telesných aktivít alebo činností hmoty, než aby sme aktivity tela a hmoty považovali za dôsledok aktivít nášho ducha a duše. Takže opäť končíme v prevrátenej pozícii a v totálnom skreslení a sfalšovaní reality.

Aby sme teda správne chápali náš pozemský život, primárne potrebujeme vziať do úvahy duchovné a duševné faktory pravého života, z ktorých vzniká a pochádza náš fyzický, telesný a pozemský život.

6. Ak je náš pozemský život následkom a dôsledkom čohosi, čo nemá pozemský pôvod, potom potrebujeme ignorovať úplne všetky vonkajšie zretele, ako aj každodenné udalosti ako nespoľahlivé indikátory toho, čo je to pozemský život. Potrebujeme sa naučiť pozerieť sa iným smerom, než sme sa pozerali doposiaľ. Život má zjavne veľa aspektov, úrovní, stupňov a stránok a spôsobov, akými sa prejavuje, uskutočňuje a realizuje. Zvyčajne si vedome uvedomujeme len jednu takú úroveň — pozemskú úroveň života. Aby sme však život pochopili správne, potrebujeme prekročiť náš zvyk pozerieť sa na život tak, akoby to bol výlučne pozemský fenomén, a namiesto toho obrátiť svoju pozornosť na iné možné úrovne, ktoré nám môžu poskytnúť úplne odlišnú perspektívu života vo všeobecnosti a zvlášť nášho individuálneho života. Ak nám smer pozerania sa von ukazuje skreslenú verziu reality, potom pozeranie sa do nášho vnútra, do nášho ducha a duše, nám môže poskytnúť nový a neočakávaný obraz a chápanie reality, ktoré boli doposiaľ pre nás neznáme. Ak spojíme a zjednotíme všetky spôsoby a smery nazerania na realitu, môžeme dospieť k oveľa lepšiemu a uspokojivejšiemu chápaniu a naplneniu nášho pozemského života.

7. Kvôli nášmu zlovyku byť jednostranní pri nazeraní a zažívaní nášho pozemského života dopadáme tak, že tragicky, predpojato, strnulo ignorujeme akúkoľvek inú úroveň a aspekt nášho života, než sú, väčšinou a hlavne, jeho svetské, fyzické, materiálne, telesné, zmyslové a vonkajšie aspekty. Táto nebezpečná situácia spôsobuje nachýlenie sa nášho života, pri ktorom sú určité obmedzené aspekty nášho života preťažované a nadmerne užívané, zatiaľ čo iné hladujú a sú hrubo zanedbávané alebo dokonca úplne odmietané, akoby nemali žiadnu platnosť. Máme tendenciu pozerieť sa na ne s opovrhnutím, najmä na duchovné aspekty nášho života. Taký zlovyk má za následok mnohé duchovné, duševné, emocionálne, intelektuálne, fyzické, sexuálne, environmentálne problémy, biedu, utrpenie, nedostatky, choroby, poruchy, a napokon sklamanie, nespokojnosť a nešťastie. Z hľadiska týchto faktov je nutné zobudiť sa z nášho hlbokého spánku a prestať snívať o realite, ktorá je len snom a ktorá nám neposkytuje pravú potravu a nápoje, ktoré môžu udržiavať náš život v správnej

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

a znesiteľnej forme a kondícii. Potrebujeme sa naučiť, ako zjednotiť všetky aspekty nášho života, aby všetko v nás alebo všetko, čo tvorí náš život, malo rovnakú príležitosť uskutočniť sa, realizovať sa a plne sa prejaviť.

8. Na základe vyššie uvedenej úvahy si treba uvedomiť, že náš pozemský život nie je tým, čím sa zdá a že nevznikol tak, ako nás učili a ako si myslíme. Po prvé, ako bolo spomenuté vyššie, život tu nezačal ani tu neskončí. A po druhé, nie je obmedzený len na naše fyzické telo a na dimenziu, ktorú si vedome uvedomujeme v každom danom momente.

V tom, prečo a za akým účelom bol zahájený náš pozemský život, tkvie hlboké tajomstvo. Krvavá história ľudstva neodráža nič iné než problémy a biedu. Nekonečný zoznam rôznych problémov, ťažkostí, kríz, vojen, zločinov, atď., nášho pozemského života a nášho každodenného žitia vedie mnohých z nás k viere, že takýto má náš život byť, a preto sú ľudské útrapy a bieda nevyhnutným sprievodným javom samotného života. Ak je ale pozemský život v podstate takým dobrým fenoménom (napokon, väčšina z nás nechce zomrieť a zúfalo lipne na tomto pozemskom živote), potom prečo vytvára také zničujúce, negatívne, zlé a škodlivé podmienky a ich symptómy? Zrejme je s „dobrotou“ tohto života niečo v strašnom neporiadku. Čo sa pokazilo v našom pozemskom živote? Kto alebo čo je za tým všetkým, čo sa deje na tejto zemi od úsvitu našej histórie? Toto poukazuje na úplne iné chápanie toho, čo je to pozemský život. Núti nás to prehodnotiť náš pohľad na skutočný pôvod nášho pozemského života.

9. Náš pozemský život má veľmi špecifický účel a cieľ, ktorý je nám všetkým vo väčšine prípadov skrytý, pokiaľ sa naďalej pozeráme do svojho vonkajška. V našom vonkajšku nejestvuje žiadny pravý život. Ak sa pokúšame pochopiť a vysvetliť život niečím, čo samo osebe a ako také nemá žiadny život, dopadneme tak, že život budeme považovať za smrť a smrť za život. Toto je opäť príkladom našej prevrátenej pozície a pohľadu. To my sme skutočnými nositeľmi a nádobami života. Ak je to tak, nie je potom logické pokúsiť sa pochopiť a vysvetliť život zo života samotného, ktorý je v nás?

Ak chceme nájsť odpovede týkajúce sa nás samotných a nášho života, keďže ide o nás a o život v nás, musíme sa naučiť klásť otázky a dostávať odpovede zo svojho vnútra. Aby sme teda zistili, aký je špecifický účel a cieľ nášho pozemského života, potrebujeme stanoviť, aký je špecifický účel a cieľ nášho vnútorného, súkromného života. Len zodpovedaním tejto druhej otázky budeme schopní vo všeobecnosti dospieť k správne mu chápaniu a naplneniu nášho pozemského života. Avšak vonku nemá nikto žiadne poznanie alebo odpoveď na to, aký je špecifický účel a cieľ nášho súkromného života. Tá odpoveď je

obsiahnutá v nás. Musíme sa naučiť dolovať vo svojom vnútri a dostať to poznanie von do svojho vedomého uvedomenia, aby sme sa mohli dozvedieť pravdu o tomto všetkom a stali sa slobodnými.

Nie každý bude súhlasiť s tým, čo je uvedené v tejto knihe. Mnohí ľudia, možno dokonca väčšina z nich, odmietnu jej obsah a jej závery ako totálnu fantáziu, alebo dokonca ako šialenstvo autora.

Účelom tejto knihy nie je presviedčať niekoho o niečom. Jej účelom je poskytnúť čitateľovi nejakú inú možnú alternatívu a perspektívu na vysvetlenie pozemského života, než je tradičná. Je teda určená len tým, ktorí sú ochotní mať svoje srdcia a mysle otvorené, aby o nej pouvažovali. Tí, ktorí nie sú ochotní, by túto knihu nemali čítať.

Peter D. Francuch
Santa Barbara, Kalifornia

Prvá kapitola

DUCHOVNÝ ŽIVOT

Našu diskusiu o našom pozemskom živote začneme duchovným životom.

Čo je to duchovný život a ako by sa mal naplňať?

Mnohí z nás chápu veľmi vágne, čo je to duchovný život. Mnohí ľudia na tejto zemi sú presvedčení, že nič také ako duchovný život neexistuje. Svoje chápanie nášho pozemského života obmedzujú na každodenné činnosti, ktoré nám zabezpečujú naše prežitie a fyzické a materiálne blaho.

Väčšina ľudí má tendenciu zamieňať si duchovný život s náboženstvom. Slovo „duchovný“ pre nich veľmi často znamená príslušnosť k nejakému náboženstvu, pravidelné chodenie do kostola na bohoslužby, vykonávanie určitých obradov a ceremónií, modlenie sa, zbožne sa tváriac a rozprávajúc, atď. Inými slovami, pre mnohých ľudí byť duchovný znamená byť religiózny. Tieto dve slová — „náboženský“ a „duchovný“ — však nemajú nič spoločné, alebo len veľmi málo.

Pri svojich stretnutiach s mnohými ľuďmi po celom svete som stretol istý počet ľudí, ktorí nemali vôbec žiaden zmysel pre akékoľvek náboženstvo, napriek tomu však boli veľmi duchovní. Na druhej strane poznám množstvo ľudí, ktorí sú hlboko nábožensky založení, nemajú však v sebe zmysel pre nič duchovné. Z tejto rozdielnosti je jasné, že to, čo niektorí ľudia považujú za duchovný život, nie je nutne duchovným životom, ale niečím iným.

Aký je ale rozdiel medzi duchovným životom a náboženským životom? Samozrejme, mnohí ľudia, chodiaci po tejto zemi, sú súčasne tak náboženský, ako aj duchovní. A, samozrejme, mnohí nie sú ani duchovní, ani náboženský.

Byť náboženský v podstate znamená riadiť sa určitými doktrínami alebo náukami jednej špecifickej cirkvi alebo náboženského vierovyznania a vykonávať určité činnosti, ktoré sú diktované dogmou tej cirkvi a považovať také vonkajšie dodržiavanie za jedinú požiadavku duchovného naplnenia svojho pozemského života.

Na druhej strane, byť duchovný znamená uznať fakt, že náš pozemský život je len krátkou fázou nášho celkového života, prechodným obdobím, ktoré je podriadené nejakému vyššiemu účelu a významu a ktoré je riadené a ovládané hlbokými, subjektívnymi, vnútornými dispozíciami. Tieto dispozície sú

Chápání a naplnění našeho pozemského života

výsledkom stavu vecí, ktoré nepochádzajú z tohto sveta alebo z vonkajších faktorov ľudského života, ale vychádzajú z úplne iného zdroja, ktorý nemôžeme nikdy vnímať našimi obmedzenými fyzickými zmyslami alebo správne pochopiť našou normálnou vedomou myslou.

Inými slovami, byť duchovný znamená plne uznať a prijať fakt, že náš pozemský život má nejaký hlbší a vyšší zmysel a účel, než nám hovorí naša normálna alebo vonkajšia myseľ. Ale uznanie a prijatie tohto faktu nutne neznamená, že vedíme duchovný život. Aby sme sa stali hodní vyhlásenia, že vedíme skutočne duchovný život, potrebujeme zájsť o krok ďalej. Potrebujeme konať podľa takého uznania a prijatia. Potrebujeme pre to niečo robiť na pravidelnom základe, a nie iba o tom vedieť a rozprávať. To, že o tom vieme, rozprávame a niečo pre to robíme, nie je určené tým, čo o tom hovorí tá či oná cirkev alebo tá či oná osoba, ale tým, čo vnímame ako správne zo svojho vnútra, svojimi intuitívnymi pocitmi. Takto primárne rozlišujeme medzi bytím duchovnou osobou a bytím náboženskou osobou. Tieto dve situácie sa nemusia nutne vzájomne vylučovať, ale nemali by sa nikdy navzájom zamieňať.

Väčšina ľudí nepripúšťa, že náš život je niečo viac, než len žiť svoj každodenný život so všetkými jeho spormi, problémami, ťažkosťami, platením účtov, interakciami, činnosťami, atď.

Dokonca aj ľudia, ktorí nie sú ani duchovní, ani náboženský, uznávajú, že náš pozemský život sa vo väčšine prípadov nikdy nenaplní istými predpísanými úspechmi. Ak máme potrebu mať nové auto, alebo lepšie auto, alebo nový dom, alebo väčší dom, atď., len čo naplníme svoju potrebu alebo túžbu v tomto ohľade, zvyčajne sme uspokojení len dovedy, kým novosť tej situácie nepominie. Len čo nové auto alebo nový dom, alebo čokoľvek, čo máme, stratí svoju novosť a naše nadšenie z toho, že to máme, je preč, začíname mať opäť pocit nepokoja. Do nášho života prichádza nová potreba alebo túžba, o ktorú sa začíname usilovať, až kým sa nenaplní k našej spokojnosti alebo až kým sa jej nezriekneme ako nenaplniteľnej.

No naplnenie akejkoľvek takej dočasnej potreby nenaplní náš pozemský život. Opäť začíname byť nekludní a nespokojní a hľadáme niečo iné, aby sme uspokojili svoju túžbu po tom či onom. Dokonca aj keby sme mali získať všetko možné materiálne bohatstvo tohto sveta alebo vlastniť všetko, čo potrebujeme z hľadiska materiálneho života alebo žitia, napriek tomu vo väčšine prípadov nepocitujeme šťastie príliš dlho. Niečo nám stále chýba. Stále jestvuje čosi viac. Dokonca aj ľudí, ktorí neveria v nič duchovné či náboženské, neurobí získanie určitého materiálneho bohatstva napokon šťastnými. Po chvíli chcú viac. Keď

dostanú viac, stále nie sú šťastní, pretože chcú ešte viac. Takto to pokračuje donekonečna. Nech majú hocikolko, chcú stále viac.

Dôvod, prečo sme zriedkakedy spokojní so svojimi materiálnymi úspechmi a prečo chceme stále viac, je ten, že sa zúfalo pokúšame (často bez toho, aby sme si to vedome uvedomovali) nahradiť naplnenie svojich určitých duchovných potrieb materiálnym alebo neduchovným majetkom. Naša túžba mať stále viac nutne neznamená, že potrebujeme viac. Je to emocionálna náhrada našej vnútornej potreby duchovného naplnenia nášho pozemského života.

Pre tých z nás, ktorí radi citujú zo Svätej Biblie, dovoľte, aby som citoval, čo povedal o týchto veciach Ježiš Kristus. Samozrejme, mnohí neduchovní ľudia, ktorí budú toto náhodou čítať, budú znechutení takými citáciami. Je ale aj v ich prospech dozvedieť sa, čo hovoria rôzne zdroje o tejto dôležitej veci.

V Evanjeliu podľa Marka, kapitola 8, verše 36-37, sa dočítame:

„Veď čo prospeje človeku, keď získa aj celý svet, a stratí svoju vlastnú dušu? Alebo čo dá človek výmenou za svoju dušu?“

V Evanjeliu podľa Lukáša, v kapitole 9, vo verši 25 Ježiš Kristus hovorí:

„Lebo čo prospeje človeku, ak by získal celý svet, a sám seba by zahubil alebo stratil?“

V Evanjeliu podľa Lukáša, v kapitole 16, v druhej polovici verša 15 sa dočítame:

„Lebo čo je vysoko vážené u ľudí, je ohavnosťou v očiach Božích.“

A v Evanjeliu podľa Matúša, kapitola 6, verš 33 sa dozvedáme, že:

„hľadajte najprv Kráľovstvo Božie a Jeho spravodlivosť, a všetky tieto veci vám budú pridané.“

Nuž, z hore uvedených citácií je úplne jasné, že skutočné chápanie a naplnenie nášho pozemského života je niečo úplne iné, než len vysporiadavanie sa so svojimi každodennými bežnými povinnosťami a že priority nášho pozemského života sú akosi úplne mimo, lebo ako sme sa dočítali vyššie, „...čo je vysoko vážené u ľudí, je ohavnosťou v očiach Božích.“ Toto je veľmi drsné vyhlásenie! Prečo by Ježiš Kristus hovoril čosi také? Aby uviedol do našej

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

pozornosti, že usporiadanie stavu vecí na tejto zemi nie je normálne, ako by si rada myslela väčšina ľudí, a že náš pozemský život je akousi nočnou morou alebo pascou, ktorá má veľmi málo spoločné s pravým životom. Pravý život je vždy duchovného pôvodu, a preto, aby sme sa z tejto pasce dostali, musíme hľadať najprv Kráľovstvo Božie a Jeho spravodlivosť a všetky tie ostatné veci, ktoré si tak veľmi ceníme a ktoré považujeme za jediný zmysel a účel nášho pozemského života, nám budú pridané ako bonus. No my sme si z takého či onakého dôvodu z toho bonusu urobili prvoradú snahu, cieľ a účel nášho pozemského života.

Ako bolo spomenuté vyššie, naša potreba mať väčší a väčší kusisko toho bonusu je rafinovanou náhradou za našu autentickú potrebu hľadať Kráľovstvo Božie a Jeho spravodlivosť. Niekde cestou sme stratili svoju správnu perspektívu a úspešne sme zablokovali vnesenie na povrch našich skutočných potrieb — Kráľovstva Božieho a Jeho spravodlivosti, čiže potrieb správne chápať a naplniť náš pozemský život a jeho duchovné aspekty.

„Hľadať Kráľovstvo Božie“ znamená, že sme sa stratili z pravej reality a z pravého života. Inak by nebolo treba, aby Ježiš Kristus povedal, „hľadajte najprv Kráľovstvo Božie.“ Po druhé, znamená to, že aj keď si niektorí z nás uvedomujú duchovné potreby, ktoré sa musia naplniť, nedávame tie potreby na prvé miesto zoznamu našich priorít. Inak by nebolo potrebné povedať, aby sa hľadalo *najprv* to Kráľovstvo. Po tretie, toto vyhlásenie znamená, že náš pozemský život má iný účel a význam, než si myslí väčšina z nás. Inak by sme neboli nabádaní, aby sme hľadali niečo iné. A po štvrté, znamená to, že jestvuje úplne iná realita života, ktorá siaha ďaleko za čokoľvek, čo poznáme alebo vnímame ako život. Inak by nebolo vôbec potrebné ani sa zmieňovať o nejakom inom kráľovstve, než je to, ktoré dôverne poznáme — náš pozemský život.

Vyhlásenie „hľadajte Jeho spravodlivosť,“ znamená, že to, čo považujeme za pravé a náležité, nie je ani pravé, ani skutočne náležité. A to, čo považujeme za správne a uspokojujúce, nie je ani správne, ani uspokojujúce. Znamená to teda, že žijeme v totálnej ilúzii o tom, čo je toto — náš pozemský život — vlastne zač.

Ale ak je to tak, a zdruvujúce skúsenosti ľudstva na tejto zemi krvavo dosvedčujú, že je to tak, potom ako to, že sme sa stratili z pravej reality a zo svojho skutočného domova a že žijeme v ilúziách, skresleniach a lžiach o tej realite? Ako to, že toľkí z nás považujú náš pozemský život a spôsob, ako je tu prežívaný a manifestovaný, za jedinu možnú, uskutočniteľnú a normálnu realitu? Prečo v súčasnosti toľkí z nás vôbec neveria alebo sa vôbec nestarajú, alebo ani nechcú myslieť na to, že jestvuje niečo iné alebo odlišné, alebo skutočnejšie, než je to, čo máme a zažívame v každom okamihu nášho pozemského života? Prečo

venujeme takú malú pozornosť, alebo nevenujeme vôbec žiadnu pozornosť ničomu duchovnému alebo tomu, čo presahuje naše každodenné žitie? Prečo trávime väčšinu svojho každodenného času pri aktivitách, ktoré nám nedovoľujú premýšľať o svojich vnútorných, duchovných potrebách alebo im venovať svoj čas? A prečo potom dokonca ani nepripúšťame, že máme také potreby, napriek faktu, že všetky naše problémy, nedostatky, útrapy, bieda, atď., sú neustálou pripomienkou, že tie potreby máme? Prečo trávime tak veľa času ničnerobením, alebo prečo trávime hodiny pred televíznou obrazovkou alebo pri podobných márných aktivitách?

Pred miliónmi rokov jestvovala na tejto zemi ľudská rasa, ktorá sa nám veľmi málo podobala, až na to, že boli humanoidmi ako my. Tá rasa vlastnila obrovské vedecké a iné poznanie. Bola vysoko rozvinutá vo všetkých ohľadoch a my dokonca ani nie sme schopní predstaviť si, ako nesmierne bola tá rasa vyvinutá. Členovia tej rasy boli pôvodne úplne duchovnými ľuďmi a boli v kontakte s pravou realitou Stvorenia.

No v jednom bode ich histórie sa z určitých veľmi dôležitých duchovných dôvodov rozhodli experimentovať s myšlienkou priviesť k životu ľudí nie duchovnými prostriedkami, ako boli stvorení oni sami, ale prírodnými prostriedkami bez akéhokoľvek zapojenia čohokoľvek duchovného do toho.

Tento experiment bol veľmi dlhým procesom. Po značne dlhom časovom období vedci tej rasy úspešne vyfabrikovali istý typ ľudí, ktorý bol vytvorený nie duchovnými prostriedkami (čiže priamym Božím nadelením), ale určitým genetickým inžinierstvom a manipuláciou rôznych zvieracích a ich vlastných génov. Tí vedci nemohli toho príliš veľa urobiť s jedincovým duchom, pretože duch je vždy nadelením Najvyššieho a nemožno ho pozmeniť žiadnymi prírodnými či vedeckými prostriedkami, mohli však značne pozmeniť fyzickú formu manifestácie toho ducha.

Uväznili toho ducha vo fyzickej forme takým spôsobom, aby ho učinili závislým — pokiaľ ide o jeho prežitie v tom tele — na vonkajších faktoroch, a nie na duchovných faktoroch. Plne teda zamestnali toho ducha záležitosťou efektívneho prežitia v tom tele. Toto prežitie bolo umožnené len dodržiavaním určitých vonkajších, neduchovných postupov a prostriedkov (ako napríklad fyzická potreba potravy, nápojov, vylučovania stolice a moču, atď.). Neustále zapodievanie sa vonkajšími prostriedkami, pomocou ktorých by mohlo fyzické telo toho ducha prežiť, viedlo k nadobudnutiu zlovyku spoliehania sa na prírodu a jej zákony, čiže spoliehania sa na vonkajšok, a nie na vnútro.

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

Nuž, keď sme neustále vo svojom vonkajšku a keď sa tento stav stane hlavným zdrojom nášho telesného prežitia, postupne budeme mať sklon stratiť potrebu akýchkoľvek duchovných úvah.

Ako plynie čas, v jednom bode stratíme všetok záujem o čokoľvek duchovné a dospejeme do bodu, keď niektorí z nás poprú, že existuje alebo je potrebné čokoľvek duchovné, alebo že je to nejakým spôsobom či v nejakom ohľade dôležité. Takže napokon zblúdime z nášho pravého domova a stratíme sa vo svete ilúzií a nereálnosti. A pretože to je jediný svet, ktorý poznáme (lebo jedným z hlavných účelov vyššie spomenutého experimentu bolo znemožniť nám, aby sme priamo vnímali čokoľvek iné než vonkajší svet a prírodu), logicky dochádzame k záveru, že neexistuje nič iné, alebo ak je, je nám to tak vzdialené a nepochopiteľné, že by bolo mrhaním času pokúšať sa niečo s tým urobiť.

Teda, my všetci sme potomkami tých ľudí, ktorých fyzická forma a duševnosť bola vyfabrikovaná členmi vyššie spomenutej rasy (ja ich nazývam pseudo-tvorcovia). Ak má niekto záujem dozvedieť sa viac o tejto záležitosti, odporúčam mu, aby si prečítal knihu „Kto si a prečo si tu?“ a ďalšie knihy, ktorých tituly sú uvedené na poslednej strane tejto knihy.

Hlavnou vecou, ktorá sa dosiahla vyššie uvedeným genetickým inžinierstvom a manipuláciou, bolo potlačenie životne dôležitej potreby hľadať pravdu o pozemskom živote a o jeho naplnení v jedinom zdroji, kde to možno nájsť — vo svojom duchu, alebo v tom, čo ja nazývam naša Vnútná Mysel'. Špeciálnym umiestnením určitých orgánov nášho fyzického tela a spôsobom, akým náš duch vstupuje do svojej fyzickej formy manifestácie na tejto zemi, je ten duch alebo tá Vnútná Mysel' odrezaná od všetkého ostatného v nás. Duch je v našom tele umiestnený takým spôsobom, že je obmedzený vo svojom fungovaní a vplyve len na neustále udržiavanie životného toku z Najvyššieho, pomocou ktorého sú naše telo a naša duša nažive alebo majúce život.

Vzťah nášho ducha, duše a tela sa tak stal takpovediac veľmi obmedzenou jednosmernou ulicou. Duch dodáva život našej duši a telu a motivuje naše aktivity, ale naše vedomé uvedomenie si tohto faktu nemá žiadnu priamu skúsenostnú bázu alebo priame spojenie na komunikáciu s naším duchom. Takto mnohí ľudia popierajú akúkoľvek existenciu ducha alebo duše, alebo ich považujú za niečo, čo nemožno pochopiť alebo sa tomu priblížiť, alebo to považujú za vedľajší produkt svojho tela a domnievajú sa, že prestanú existovať so smrťou ich fyzického tela.

Za takýchto podmienok je jasné, že sme fyzicky stavaní takým spôsobom, aby sme boli hnaní preč od čohokoľvek duchovného a aby sme naše neduchovné

Duchovný život

snahy považovali za čosi prirodzené, normálne, zdravé a jediné možné a zmysluplné. Takže chápanie a naplnenie nášho pozemského života je úplne založené na našich neduchovných činnostiach. Takým spôsobom sme stratili pravú perspektívu nášho pozemského života.

Ak starostlivo a cieľavedome preskúmame túto situáciu, dospejeme k jedinému možnému záveru: všetky problémy, bieda, utrpenie, choroby, nedostatky, či čokoľvek, čo máme v negatívnom zmysle, čo je denným javom nášho každodenného života, sú výsledkom straty pravej perspektívy, chápania a naplnenia nášho pozemského života. Čiže ignorovanie duchovných aspektov nášho pozemského života vytvára všetky naše problémy a útrapy, nech sú akékoľvek alebo nech majú akúkoľvek formu, prejav alebo symptómy. Toto pravidlo nepozná žiadne výnimky či vylúčenie čohokoľvek.

A predsa, pozemský život možno skutočne pochopiť a naplniť len z duchovného hľadiska. Najprv potrebujeme vziať do úvahy a stelesniť si duchovné aspekty a faktory nášho pozemského života, než možno vziať do úvahy a správne pochopiť, realizovať, manifestovať a naplniť všetky ostatné jeho aspekty a faktory. Toto je dôvod, prečo Pán Ježiš Kristus (ktorého ja nazývam Najvyšším) uviedol: „Ale hľadajte najprv Kráľovstvo Božie a Jeho spravodlivosť, a všetky tieto veci vám budú pridané.“ Inými slovami, keď správne pochopíme a budeme aplikovať duchovné aspekty a faktory nášho pozemského života, potom správne pochopíme a budeme aplikovať aj všetky ostatné aspekty a faktory nášho pozemského života. Ak násilu obchádzame duchovné aspekty, nikdy nemôžeme dospieť k správne chápaniu a naplneniu žiadnych iných aspektov nášho pozemského života. Neskončíme inak než ako nespokojní, nešťastní, ubiedení a s všemožnými problémami, ako to tak živo ilustruje a demonštruje história ľudstva od doby vyššie spomenutého genetického inžinierstva a manipulácie najstarobylejšou rasou ľudí, ktorých ja nazývam presudo-tvorcami.

Kvôli tejto kľúčovej, životnej a najdôležitejšej priorite, ktorou sú pre nás duchovné aspekty nášho pozemského života, je nutné zaoberať sa najprv naším duchovným životom na tejto zemi.

No čo to je duchovný život a ako dospejeme k jeho chápaniu a naplneniu, aby sme my a náš Stvoriteľ boli úplne spokojní?

Sú určité základné myšlienky a princípy, ktoré nám poskytnú chápanie toho, čo je to vlastne duchovný život zač a ako ho naplniť počas nášho pozemského života:

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

1. Potrebujeme uveriť faktu a prijať, že jestvuje Stvoriteľ života, ktorý je Životom Samým/Samou Osebe a Samým/Samou od Seba. Nášho Stvoriteľa nazývame rôznymi odlišnými menami, ako napríklad Boh, Ježiš Kristus, Duch Svätý, Jehova, Alah, Budha, Krišna, atď. Je dôležité uvedomiť si, že aj keď nášho Stvoriteľa nazývame mnohými rôznymi menami, napriek tomu je Jediným Bohom Nedielnym, a že žiadny iný boh či bohovia, ktorí by boli Absolútni alebo schopní stvoriť celé Stvorenie, neexistujú.

Náš Stvoriteľ stvoril celé Stvorenie zo Seba, a nie z ničoho. Jeho/Jej Stvorenie je preto Jeho/Jej predĺžením a procesom. Kvôli tomuto faktu je náš Stvoriteľ večne prítomný vo všetkom, čo stvoril, súc súčasne viac než to, čo stvoril, pričom nie je nikdy identický so Svojím Stvorením. Inými slovami, proces niečoho nie je to isté ako to niečo. To niečo nie je závislé od svojho procesu alebo predĺženia, zatiaľ čo proces a predĺženie sú vždy závislé od toho niečoho, z čoho to postupuje a čoho je to predĺžením. Takže my nemôžeme byť nikdy bohmi, ale Boh je v nás večne prítomný. Ak by v nás Boh nebol prítomný, nežili by sme ani zlomok sekundy.

Prirodzenosť nášho Stvoriteľa je Absolútne Dobro a Absolútna Pravda, alebo je to Absolútna Láska a Absolútna Múdrosť. Kvôli tejto prirodzenosti nášho Stvoriteľa z Neho/Nej nemôže pochádzať nikdy nič negatívne, skazené, zlé, lživé alebo škodlivé. Takže Najvyšší nevytvoril negatívny stav alebo peklá, alebo všetky tie odporné a ohavné veci, ktoré zažívame vo svojom každodennom, pozemskom živote na tejto planéte.

Povaha nášho Stvoriteľa je tiež Absolútna Sloboda a Nezávislosť. Preto stvoril všetko a každého v Absolútnej Slobode a Nezávislosti. Keďže Jeho/Jej Stvorenie bolo stvorené v takejto kondícii, súc Jeho/Jej procesom a predĺžením, každý v Jeho/Jej Stvorení je slobodný, nezávislý, jedinečný, iný, individualizovaný, má individualitu a sebauvedomenie a má plné právo a výsadu prijať alebo odmietnuť Boha ako svojho Stvoriteľa. Nikto nie je do ničoho nútený.

Teda, prijatie tejto duchovnej idey alebo princípu číslo jedna môže byť jedným z najdôležitejších predpokladov pre pochopenie a naplnenie nášho duchovného života, ktorý je integrálnou súčasťou nášho celkového pozemského života.

2. Všetky problémy a trápenia nášho pozemského života vzišli z ľudí na tejto zemi, ktorí sa v jednom bode svojej histórie z určitých dôležitých duchovných dôvodov rozhodli odmietnuť Boha ako svojho Stvoriteľa a obrátili sa Mu/Jej chrbtom tým, že neopätovali Božiu lásku, múdrosť, dobrotu a pravdu i všetko pozitívne. Títo ľudia boli nazvaní pseudo-tvorcami, ktorí v dôsledku svojho bezbožného aktu vyfabrikovali ľudskú fyzickú formu, do ktorej donútili vstúpiť

ducha každej jednotlivkej osoby, aby tou fyzickou formou a cez ňu ten duch bol odvedený preč od Boha a od všetkého duchovného.

Takže to nie Boh, Najvyšší, náš Stvoriteľ spôsobuje naše problémy a núti nás trpieť, byť nešťastnými a neúspešnými a zlyhávať v našich snahách, ale my sami sme zodpovední za to všetko, lebo sme odmietli alebo opomenuli, alebo nevhodne aplikovali duchovné aspekty nášho pozemského života.

Z toho dôvodu skutočnú pravdu o pôvode negatívneho stavu možno nájsť v príbehu o pseudo-tvorcoch, čo boli ľudia, ktorí žili na tejto planéte ako ľudské bytosti pred mnohými miliónmi rokov. Nebol to akýsi padlý anjel, Lucifer, ktorý sa vzbúril proti Bohu a naviedol Adama a Evu, aby sa vzopreli Božím príkazom, ako si stále myslí väčšina ľudí.

Nikto, kto bol stvorený na vysokej duchovnej úrovni v triede anjelov, archanjelov, cherubínov, serafínov, atď., by si kvôli samotnej svojej pozitívnej povahe nikdy nemohol zvoliť odpadnúť od Stvoriteľa. Príbeh o Luciferovi je symbolickou reprezentáciou faktu, nepochopeného ľuďmi a niektorými anjelmi, že nikto nie je zviazaný byť pozitívny, dokonca ani ten, kto bol stvorený Najvyšším ako úplne prvá sentientná entita. Čiže nikto nie je nútený byť dobrý a pozitívny. Príbeh o Luciferovi je alegóriou, ktorá naznačuje, že nikto v Stvorení Najvyššieho nie je uväznený naveky v jednej kondícii či stave. Tento príbeh nemá vôbec žiadny iný význam. Nikdy nejstvovala taká osoba — nazvaná Lucifer, ktorý bol údajne synom Božím a bratom Ježiša, a ktorý sa z nejakých dôvodov rozhodol vzbúriť proti svojmu Stvoriteľovi.

Je nutné raz a navždy si uvedomiť, že Ježiš Kristus nebol vôbec stvorený ako všetci ostatní, pretože ako On Sám hovorí, On vždy bol, je a bude. Ježiš Kristus je fyzickou manifestáciou Boha, Najvyššieho na tejto zemi, a preto nie je iná osoba, údajne brat Lucifera. Pôvodný príbeh o Luciferovi a jeho chápanie pseudo-tvorcovia zámerne prekrútili a všetky peklá a mnohé náboženstvá zvečňovali preto, aby nás odvedli od správneho chápania pravej prirodzenosti Najvyššieho, pôvodu negatívneho stavu a toho, čo je to pravá duchovnosť.

Negatívny stav mohol logicky vzniknúť len v najvonkajšom stupni Stvorenia Najvyššieho, ktorý je svojim postavením najodľahlejší a najchatrnejší vo vzťahu k duchovnému svetu či čomukoľvek duchovnému. Negatívny stav nemôže nikdy vzísť z vrcholu duchovného sveta, pretože je čistou duchovnou kondíciou, ale len z dna prírodného sveta, kde je duchovnosť pozitívneho stavu vo svojom najvonkajšom stupni a manifestácii. Negatívny stav nemôže nikdy vzniknúť v niečom, čo je Absolútne Pozitívne alebo čo je v najväčšej možnej blízkosti k Absolútne Pozitívnemu. Môže vzniknúť len v stave, ktorý je najrelatívnejší a najodľahlejší k tomuto Absolútne Pozitívnemu.

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

Najvyšší dovolil, aby sa negatívny stav uskutočnil kvôli určitému veľmi dôležitému duchovnému poučeniu sa všetkých v Jeho/Jej Stvorení.

Pretože negatívny stav vznikol v najrelatívnejšej a najodľahlejšej kondícii ľudí na tejto zemi, a pretože nemá nijakú platnosť alebo nie je a neexistuje v pozitívnom stave a v Najvyššom, nemôže byť a existovať naveky. Z toho dôvodu keď naplní svoj účel a vyčerpá svoju užitočnosť pre pozitívny stav, bude eliminovaný alebo natrvalo deaktivovaný.

Teda, uznanie a prijatie tohto druhého duchovného princípu alebo idey je ďalším dôležitým zdrojom správneho chápania a naplnenia nášho pozemského života a jeho duchovných aspektov.

3. Najvyšší, ktorý je jediným Bohom, Stvoriteľom, sa v jednom časovom bode inkaroval vo forme Ježiša Krista na planétu Zem, do negatívneho stavu, do tela, ktoré bolo pôvodne vyfabrikované pseudo-tvorcami, za účelom stať sa Spasiteľom ľudstva a celého Stvorenia, ako aj každého v peklách, z negatívneho stavu.

Najvyšší teda učinil Svoje Božstvo ľudským. Inými slovami, Svoju Božskú Esenciu učinil ľudskou tým, že sa stal ľudskou bytosťou. Cez ten Svoj ľudský aspekt bol Najvyšší schopný zažiť negatívny stav, premôcť ho, podmaniť si ho a dostať ho pod Svoju kontrolu a nadvládu. V procese bojov s negatívnym stavom Najvyšší, Ježiš Kristus, postupne, krok za krokom vypudil a odstránil všetko zlé zo Svojho ľudského tela a z jeho negatívnych dedičných faktorov a prostredníctvom toho procesu a procesu vzkriesenia učinil Svoje telo Božským. Takže Jeho/Jej Ľudské bolo učené Božským, tak ako Jeho/Jej Božské bolo učené ľudským. Ježiš Kristus zjednotil ten ľudský aspekt so Svojím Božstvom, ktoré nazýval Otcom, a so Svojím pôvodným fyzickým telom sa začlenil späť do Najvyššieho.

Samotným týmto aktom sa Najvyšší stal dostupným na osobnej, individuálnej, súkromnej, intímnej a veľmi ľudskej báze.

Od toho momentu jediným odporúčaným spôsobom, ako pristupovať k svojmu Stvoriteľovi, je prístup skrz Jeho/Jej Ľudskú formu, ktorá bola učená Božskou a ktorá sa nazýva Ježiš Kristus. Odmietnutie Božskosti Ježiša Krista a Jeho/Jej Ľudskej formy, ako aj odmietnutie faktu, že Boh sa stal telom a učinil Svoje Božské ľudským, vedie k prekrúteniu a sfalšovaniu pravej duchovnosti a celej jej pravdy a je zdrojom väčšiny duchovných, náboženských a iných problémov.

Tento tretí bod je ďalším životne dôležitým zdrojom správneho chápania a naplnenia nášho pozemského života a jeho duchovných aspektov.

4. Experiment so životom bez duchovnosti alebo s falošnou a skreslenou duchovnosťou, ktorý bol pôvodne uskutočnený pseudo-tvorcami, spôsobil ohromnú spúšť a deformáciu v štruktúre Stvorenia a v čase a priestore. Toto viedlo k podivnej situácii. Všetci tí, ktorí sa toho experimentu zúčastnili či podieľali sa na ňom, boli vyvrhnutí z pravého Stvorenia a boli pohltení tým, čo sa nazýva Zóna Vymiestnenia. Inými slovami, boli vymiestnení či vytlačení zo svojho pravého domova. Po svojom vymiestnení pseudo-tvorcovia založili úplne odlišný stav a položenie, ktoré do toho momentu nebolo a neexistovalo, ktoré sa nazýva peklo. Z tej pozície sa rozšírili po celej Zóne Vymiestnenia a začali ovplyvňovať vývoj neduchovného života na tejto planéte a inde.

Úplne jasne a logicky možno povedať, že každý, kto sa Najvyššiemu obráti chrbtom a odmietne Jeho/Jej pozitívny stav a jeho duchovnosť, nemôže zostať na tom istom mieste a stave, kde je Najvyšší a kde vládne pozitívny stav a duchovnosť. Tie dva stavy sa navzájom vylučujú. Pre každého by bolo veľmi nešťastné a nepríjemné zostať v tom istom položení a na tom istom mieste s niekým, kto má totálne opačný životný štýl. Takže každý, kto sa podieľa na negatívnom stave, kto s ním súhlasí, podporuje ho, zvečňuje a napája, a kto miluje a žije negatívny stav a kto ignoruje duchovné aspekty nášho pozemského života, nežije v pravom vesmíre, ba dokonca ani na pravej planéte Zem, ale namiesto toho žije na planéte Zem vo vymiestnenom alebo dislokovanom vesmíre. Toto je dôvod, prečo nám Ježiš Kristus radil, aby sme hľadali Kráľovstvo Božie. Stratili sme všetko svoje spojenie s pravým vesmírom pravého Stvorenia. Sme niekde inde.

Uvedomenie si tohto faktu o negatívnom stave v Zóne Vymiestnenia je ďalším dôležitým zdrojom správneho chápania a naplnenia nášho pozemského života. Ako konštatoval Ježiš Kristus, ak poznáme pravdu o tomto všetkom a o inom, pravda nás oslobodí.

5. Každý, kto je na tejto pseudo-planéte Zem alebo na akomkoľvek inom mieste alebo v oblasti Zóny Vymiestnenia (napríklad v peklách), je tu či tam svojou slobodnou voľbou, zo svojej slobodnej vôle. Nikto nebol nútený byť súčasťou negatívneho stavu. Z určitých dôležitých duchovných dôvodov a kvôli ponaučeniam sme všetci súhlasili, že sem prideme a že zabľúdime z nášho pravého domova a že stratíme správnu duchovnú perspektívu nášho pozemského života, so stratou všetkých našich vedomých spomienok na to, že sme učinili takú voľbu. Kvôli týmto rozhodnutiam sme do najmenších podrobností plne zodpovední za všetko, čo sa deje v našom pozemskom živote. Nemožno za to viniť nikoho iného.

Inkarnovaním sa do Zóny Vymiestnenia, kde je plne aktivovaný a dominantný negatívny stav, sme stratili svoje vedomé uvedomenie si a spojenie s bytím a existenciou akýchkoľvek iných svetov a ich obyvateľov, než je ten,

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

v ktorom momentálne žijeme. Toto nás doviedlo do značnej duchovnej, duševnej, emocionálnej a intelektuálnej deprivácie, devastácie a izolácie. To nás zas viedlo k učeniu nesprávnych záverov o našom pozemskom živote a o jeho chápaní a naplnení. Dostalo nás to do duchovného vákua a vyhľadovalo nášho ducha a dušu, zatiaľ čo nás to súčasne dostalo do pozície prehnanej starostlivosti o naše telo a o materiálne blaho. Tak začal všetkým aspektom nášho života dominovať jednostranný alebo pokrivený spôsob života, vedúci k neustálým rozpadom, problémom, strádaniam, nedostatkom, krízam, atď.

Takže, uvedomenie si týchto dôležitých faktov dáva nášmu pozemskému životu úplne odlišné chápanie a význam a jeho naplnenie dostáva do úplne inej perspektívy.

6. Tak, ako ľudské bytosti a ako akékoľvek iné sentientné entity v bytí a existencii, aj my pozostávame z ducha, duše (mentality) a tela. Medzi nimi prebieha neustála interakcia, väčšinou bez toho, aby sme si to vedome uvedomovali. Každá naša zložka má svoje vlastné zákony, potreby, požiadavky, stavy, podmienky a procesy. Každá zložka v nás má odlišné postavenie, s rozdielnym umiestnením v hierarchii duchovnej organizácie. Takže náš duch neustále prebýva v duchovnom svete a je s jeho obyvateľmi; naša duša alebo mentalita prebýva v intermediárnom svete duchov a je s jeho obyvateľmi; a samozrejme, naša fyzická časť alebo telo prebýva v prírodnom svete s jeho obyvateľmi. Na druhej strane, špecifickou genetickou manipuláciou a inžinierstvom pseudo-tvorcovia vyfabrikovali určité duchovné, duševné a fyzické stavy a s nimi súvzťažiacie orgány, ktoré následne zapuzdrili nášho pravého ducha, našu pravú mentalitu a naše pravé telo. Prostredníctvom týchto komponentov, ktoré nám boli násilne a umelo vnútené, sa nachádzame neustále v rôznych peklách, v intermediárnej Zóne Vymiestnenia a na tejto pseudo-zemi.

Kvôli takto usporiadanej štruktúre našej mysle sme obklopení množstvom svetov, množstvom duchov a entít a množstvom obyvateľov iných oblastí Zóny Vymiestnenia.

No kvôli pôvodnému genetickému inžinierstvu a zmanipulovaniu našej fyzickej formy si vedome neuvedomujeme ďalšie „bytosti“, ktoré sú s nami, len tie, ktoré vnímame svojimi fyzickými zmyslami.

Rôznymi svojimi záľubami, túžbami, želaniami, potrebami a tým, čo nás láka, priťahujeme k sebe a seba priťahujeme k mnohým iným duchom a entitám, ktoré majú rovnaké alebo podobné záľuby. Takže na základe svojich pozitívnych myšlienok, pocitov, záľub, atď., sme v kontakte a v prítomnosti pozitívnych a dobrých duchov a anjelov. Na druhej strane, na základe svojich negatívnych myšlienok, pocitov, záľub, atď. (ako je napríklad hnev, nenávisť, nepriateľstvo,

zlá nálada, chamtivosť, závisť, sebecko, atď.), sme v kontakte a v komunikácii so zlými a negatívnymi duchmi, démonmi, satanmi a diablami.

Toto je zákon súvzťažností a vzájomného prepojenia každého s každým a so všetkým.

Je veľmi dôležité uznať túto situáciu a naučiť sa využívať ju vo svoj duchovný prospech, aby sme správne pochopili a naplnili duchovné aspekty nášho pozemského života. Napokon, naše pozitívne a dobré stavy a záľuby sú podporované a rozvíjané všetkými pozitívnymi a dobrými duchmi a anjelmi a bytosťami, ktoré sú nám pridelené a ktoré sú niekedy nazývané našimi Duchovnými radcami. Nanešťastie, to isté platí o našich negatívnych a škodlivých stavoch a záľubách, ktoré sú vehementne podporované a podnecované zlými a negatívnymi duchmi, démonmi a entitami, ktoré sú nám pridelené.

Kvôli vyššie opísanej štruktúre, a pretože náš duch je vo svojej podstate a obsahu priamym nadelením Najvyššieho v nás, náš pozemský život nie je jediným životom, ktorý máme. Bez toho, aby sme si to vedome uvedomovali, žijeme mnoho rôznych životov. Od kvality a obsahu tých životov závisí, čo sa s nami stane, keď budeme pripravení opustiť naše fyzické telo a zanechať ho na tejto zemi. Toto naznačuje, že po našej fyzickej smrti náš život pokračuje ďalej na nejakom vybranom mieste, stave a forme. Jediné, čo v nás môže zomrieť, je naše fyzické telo, pretože je vybudované z prvkov antihmoty tejto pseudo-zeme. Tieto prvky sa rozkladajú a rozpadajú. Jediné, čo drží tieto prvky pohromade, je náš duch. Po tom, ako naše telo prestane byť pre nášho ducha užitočné, duch telo opúšťa a to telo sa rozpadá na svoje pôvodné elementárne častice. Ale po smrti nášho tela všetko ostatné zostáva úplne živé a rovnaké; náš duch, naša mentalita, naše záľuby, naše túžby, naše priania, to, čo nás láka, atď., to všetko zostáva také, aké to bolo, keď naše telo prestalo fungovať.

Všetky záľuby a stavy mysle, ktoré sme mali v momente našej fyzickej smrti, sa plne prejavia v tej inej dimenzii. Kvôli nim sa zvyčajne pripojíme k tým duchom a entitám, ktoré majú rovnaké záľuby a stavy. Toto je dôvod, prečo je také dôležité stelesniť si pozitívne duchovné aspekty počas svojho pozemského života a dať ich na prvé miesto zoznamu svojich priorít. Ak sme pozitívni a dobrí, potom tam budeme naďalej takí, no progresívnejším a narastajúcim spôsobom. Na druhej strane, ak tu sme negatívni a zlí a materiálne založení, tá istá situácia bude u nás prevládať aj tam, v stave zhoršujúceho sa úpadku, až kým si neuvedomíme márnosť tej situácie a nezačneme kričať o pomoc a že sa chceme zmeniť.

Takže svojimi rozhodnutiami, učenými počas nášho pozemského života, ovplyvňujeme svoj budúci osud v duchovnom svete, kam pôjdeme po našej

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

fyzickej smrti. Toto je samotným duchovným aspektom nášho pozemského života.

Z toho dôvodu je veľmi dôležité uznať a prijať tento šiesty bod duchovnej reality, aby sme správne pochopili a naplnili náš pozemský život a jeho duchovné aspekty.

7. Všetko, čo je a existuje v Stvorení Najvyššieho a v Zóne Vymiestnenia, je a existuje z určitých veľmi dôležitých duchovných dôvodov. Nezáleží na tom, aké sa to zdá byť vzdialené od čohokoľvek duchovného, nezáleží na tom, aké pozemské, svetské, fyzické, materiálne, banálne či negatívne sa to zdá byť, vždy to má nejakú duchovnú súvislosť, význam a zmysel. Reprezentuje a symbolizuje to niečo duchovné. Slúži to nejakému dôležitému užitočnému účelu. V Stvorení Najvyššieho alebo v Zóne Vymiestnenia nie je tolerované nič, čo neslúži nejakému dôležitému, osožnému účelu. V takej službe tkvie pravá duchovná hodnota toho všetkého.

Preto nech sme ktokoľvek, nech sme akýkoľvek inteligentní či mentálne retardovaní, nech sa v našom každodennom živote deje čokoľvek, nech by to bolo čokoľvek, nech je to akokoľvek úbohé, všetko to slúži nejakému veľmi dôležitému duchovnému účelu. Je dovolené, aby sa to stalo preto, aby sa uskutočnili nejaké významné a zmysluplné ponaučenia a lekcie v náš vlastný duchovný prospech. Toto je pravda bez ohľadu na to, či si vedome uvedomujeme alebo neuvedomujeme, že udalosti a diania nášho každodenného pozemského života slúžia takému dôležitému duchovnému účelu. Takže tomuto účelu slúži každá ľudská bytosť, či už je to génius Einsteinovho kalibru, alebo je to idiot, ktorý sa nevie postarať ani o svoje základné potreby.

Z tohto dôvodu, kvôli správne pochopeniu a naplneniu nášho pozemského života, je veľmi dôležité uvedomovať si tento fakt a využiť ho vo svoj vlastný pozitívny prospech. Ak sa poučíme z vecí, ktoré sa nám dejú, alebo zo svojho umiestnenia, alebo z toho, akí sme, budeme schopní vyhnúť sa opätovnému výskytu zbytočných negatívnych udalostí v našom živote. Tie sa opätovne budú objavovať, aby nám pripomenuli, že sme sa ešte nepoučili. Mnohým zbytočným, nešťastným situáciám v našom pozemskom živote by sme sa mohli vyhnúť, ak by sme sa naučili pozerieť na všetky udalosti tak, že majú pre nás nejaký význam a že sú pre nás duchovným ponaučením. Ak sa budeme zámerne vyhýbať tomu ponaučeniu, alebo ak sa nepoučíme, nepríjemné udalosti sa budú v našom živote objavovať stále znova, až kým nezačneme venovať svojmu duchovnému blahu patričnú pozornosť. Zvyčajne je väčšina udalostí nášho pozemského života buď dôležitými varovaniami, že v našom spôsobe chápania a naplňovania nášho pozemského života je čosi veľmi nesprávne, alebo sú potvrdením, že sa uberáme správnym smerom. Pretože všetko slúži takémuto úžitku pre nás a pre každého

v Stvorení Najvyššieho a v celej Zóne Vymiestnenia, v tom úžitku spočíva skutočná duchovná hodnota toho všetkého.

8. Duchovné aspekty nášho pozemského života možno nájsť vo fakte, že je javiskom, na ktorom sa odhaľuje, ukazuje, zobrazuje a demonštruje prirodzenosť negatívneho stavu a všetky jeho bitky a vojny, ktoré vedie proti pozitívnemu stavu. Zo svojej slobodnej vôle sme sa rozhodli stať sa bojiskom pre sily dobra a zla a aktívne sa zapojiť do určovania konečného výsledku tohto duchovného stretu.

Takže všetky naše aktivity, sympatie a antipatie, nálady, pocity, rozhodnutia, angažovania sa, vzťahy, voľby a spôsob života nášho pozemského života a to, ako fungujeme, nie je ničím iným než stratégiou pre tú rozhodujúcu duchovnú vojnu a jej bitky a príspevkom k jej konečnému výsledku. Vo väčšine prípadov nemáme vedome ani poňatia, že sa aktívne zúčastňujeme tejto vojny.

Táto situácia naznačuje, že my všetci sme vybavení určitými nástrojmi, zbraňami, schopnosťami, darmi, talentami, atď., ktoré nám umožňujú patrične fungovať počas nášho pozemského života a prispieť svojim dielom k výsledku tej duchovnej vojny a k náležitej a jasnej manifestácii pravej prirodzenosti negatívneho stavu ako opaku k pravej prirodzenosti pozitívneho stavu. Preto je našou duchovnou povinnosťou voči všetkým, ktorí sú s nami zo všetkých ostatných dimenzií (a nielen voči tým, ktorých vidíme a počujeme svojim fyzickým zrakom a sluchom alebo zmyslami), naučiť sa, ako správne a naplno aktualizovať, využiť, uskutočniť a riadne uplatniť všetko, čo máme. Ak dovolíme, aby niektoré veci v nás zostali nečinné a nevyužitú, posilňujeme negatívny stav pri podkopávaní nášho vlastného úsilia žiť produktívnym a naplňajúcim životom na tejto planéte. Ničíme svoju budúcnosť a prispievame k dočasnému triumfu negatívneho stavu. Toto pomáha negatívne stavu predlžovať jeho bytie a existenciu.

Je veľmi dôležité uvedomovať si tento ôsmy bod duchovnosti, prijať ho a konať podľa neho, pretože dáva význam nášho života do úplne inej perspektívy. Poskytuje nám skutočné pochopenie a možnosť správneho naplnenia nášho pozemského života a jeho duchovných aspektov.

9. Aby sme správne pochopili a naplnili duchovné aspekty nášho pozemského života, musíme sa naučiť riadiť sa nasledovným dôležitým duchovným faktom:

Správnym postupovaním všetkého v Stvorení je z vnútra von, z vnútrajška do zvonajška, z interného do externého. Z vonkajška nemožno získať žiadne chápanie a pravdu. Preto je márne pokúšať sa hľadať akékoľvek poznanie mimo seba samých. Pokiaľ sa vyhýbame sebe samým, svojmu vlastnému vnútru, sme

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

odsúdení zostať slepí a zmätení ohľadne seba, ohľadne nášho pozemského života a ohľadne všetkého ostatného.

Je ťažké učiť sa na skúsenostiach iných ľudí. Preto nás nikto nemôže naučiť, ako žiť naše vlastné pozemské životy. Informácie o nás nie sú k dispozícii nikomu inému než nám. Inak by iní ľudia boli nami a my by sme boli inými ľuďmi.

Pod vplyvom negatívneho stavu sme zabudli na náš vnútorný život, kde sú uchované všetky odpovede na naše otázky. Nanešťastie, pod vplyvom negatívneho stavu mnohí z nás dokonca ani nemajú záujem klásť nejaké otázky o čomkoľvek, alebo majú záujem klásť len otázky o bezvýznamných pominuteľných, materiálnych záležitostiach. Niektorí ľudia nemajú vôbec záujem o to, aby sa dozvedeli o duchovných aspektoch svojich pozemských životov. Toto je tragédiou ľudstva a všetkých jeho problémov. Ak máme niekedy odstrániť negatívny stav z nášho pozemského života, musíme sa zbaviť svojho nezájmu o svoje duchovné ja a o duchovné aspekty nášho pozemského života, kde vzniká a odkiaľ pochádza všetko ostatné. Neexistuje žiadna iná cesta von z problémov a útrap nášho pozemského života, ktorý je pod nadvládou negatívneho stavu.

Deviaty bod tohto duchovného uvedomenia nám dáva metodologický nástroj na odhalenie hlbšieho významu, chápania a naplnenia nášho pozemského života a jeho duchovných aspektov.

Takže, uznanie, prijatie, stelesnenie si a uskutočnenie týchto alebo podobných bodov duchovnosti možno považovať za starostlivosť o duchovné aspekty nášho každodenného života.

Ale ako sa pustiť do praktizovania týchto duchovných aspektov v našom každodennom pozemskom živote?

Jednou z najlepších a najúčinnějších ciest je pevný, osobný záväzok vykonávať na každodennej báze nasledovným alebo podobným spôsobom určité duchovné cvičenia:

DUHOVNÉ CVIČENIA

1. Povedz si, že odteraz si pevne rozhodnutý tráviť určitý čas súkromne sám so sebou, bez toho, aby si bol niekým rušený. Toto treba robiť na každodennej báze. Ak máš deti, oznám im, že toto bude odteraz tvojím každodenným pravidlom a že ťa nemá nikto ani nič rušiť, jedine v naliehavom prípade. Budeš prekvapený, keď zistíš, že dokonca aj deti sa dokážu naučiť rešpektovať tvoje duchovné potreby. Povedz si, že si želaš a túžiš objaviť svoje ja, spoznať svoje ja a byť dobrý k sebe a iným.

Duchovný život

2. Daj si záväzok, že budeš hovoriť so sebou najmenej dva alebo trikrát denne, polhodinu alebo viac, alebo tak dlho, ako je potrebné a ako považuješ pre seba za správne.

3. Urob si pohodlie vo svojom polohovateľnom alebo v nejakom inom pohodlnom kresle a uvoľni si telo, zavri oči, zhlboka sa nadýchni a na nič nemysli. Stráv pár minút v tomto peknom, príjemnom, uvoľnenom stave, uistiac sa, že je v tebe všetko uvoľnené a že na nič nemyslíš.

4. Pri tom, ako príjemne a pohodlne relaxuješ, predstav si, vyobraz si a vizualizuj si, že sedíš na vrchole krásnej, príjemnej, teplej, pohodlnej a zelenej hory. Povedz si, že toto je špeciálne miesto, ktoré sa stáva tvojou súkromnou svätynou, kde nie je dovolené byť či vstúpiť nikomu či ničomu, čo je rušivého, problematického, škodlivého, zlého charakteru.

5. Povedz si, že účelom tvojho pobytu na vrchole tej duchovnej hory — vo svojej súkromnej svätyni — je dozvedieť sa, ako máš správne pochopiť a naplniť duchovné aspekty svojho pozemského života v prospech všetkých v Stvorení Najvyššieho a v prospech tých, ktorí sú uväznení v Zóne Vymiestnenia. A z toho dôvodu vzývaš svoje právo a privilégium, bez akejkoľvek postrannej motivácie, byť v kontakte a komunikácii len so svojím pravým Stvoriteľom a so všetkými svojimi pozitívnymi a pravými Duchovnými radcami a pomocníkmi a so svojou pravou Vnútorňou Mysľou.

6. Pokorne popros, aby ti dali správne odpovede na tvoje otázky akýmkoľvek spôsobom, akým si želajú. Možno budú s tebou priamo hovoriť v tvojom sluchu alebo v tvojej hlave, alebo ideami prichádzajúcimi do tvojej mysle, alebo zábleskom odpovedí pred tvojím zrakom, alebo mentálnym zapisovaním odpovedí na čistú školskú tabuľu, ktorá sa za tým účelom nachádza na vrchole tvojej duchovnej hory.

7. Popros ich, aby ti zjavili, ktoré sú tvoje páľčivé problémy a potreby a aký je skutočný stav tvojho duchovného života. Prebádaj a prever sa starostlivo s cieľom zistiť, ako si sa vzdialil svojmu duchovnému uvedomeniu a opýtaj sa, čo treba urobiť, aby si zlepšil svoju situáciu v tomto ohľade. Medituj a starostlivo diskutuj o vyššie uvedených deviatich bodoch duchovnosti a opýtaj sa seba samého, či im všetkým alebo časti z nich skutočne veríš a do akej miery im veríš a do akej miery uplatňuješ to poznanie vo svojom živote. Koniec koncov, požehnaní sme len vtedy, ak vieme a ak tak konáme. Spýtaj sa, aký je účel tvojho života a aký je najlepší spôsob ako sa pustiť do naplnenia toho účelu na tejto zemi.

8. Popros Najvyššieho o milosrdenstvo a odpustenie, že si tak dlho zanedbával svoj duchovný život a že si nadobudol tak veľa problémov a ego-stavov, ktoré ti stoja v ceste a ktoré ti zatieňujú správne duchovné uvedomenie.

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

Popros o pomoc pri tom, aby si predišiel v budúcnosti svojmu návratu späť k predošlému kontraproduktívnemu a v podstate neduchovnému životnému štýlu. Načúvaj pozorne všetkému, čo budeš počuť a čo k tebe príde a daj si záväzok, že sa budeš riadiť všetkými pozitívnymi a dobrými radami a návrhmi, o ktorých ti tvoja intuícia povie, že prichádzajú od pravého Najvyššieho. Nauč sa spoliehať sa výlučne na svoju intuíciu. Ak máš akékoľvek stiesnené pocity počas pobytu na vrchole svojej duchovnej hory, nech prijmeš čokoľvek za takých podmienok, neprichádza to od pravého Najvyššieho a mal by si to ignorovať. Ale najprv preskúmaj, čo je zdrojom tvojej stiesnenosti a odhaľ pravdu o tom zdroji. Popros pravého Najvyššieho, aby odstránil každého a všetko, čo nie je súčasťou pozitívneho stavu a čo je tam na to, aby ťa to zviadlo, pomýlilo, alebo ranilo či ublížilo ti, alebo ťa držalo v predošlej neduchovnej kondícii a stave, nútiac ťa sklznúť späť do väčšieho množstva problémov. Povedz všetkým takým negatívnym duchom, že zo svojej vlastnej slobodnej vôle a svojou vlastnou slobodnou voľbou sa zaväzuješ, že sa zbavíš všetkého negatívneho, škodlivého a zlého vo svojom živote a že odteraz si pod ochranou pravého Najvyššieho, svojich pravých Duchovných radcov a svojej pravej Vnútornej Mysle. Obklop sa žiarivo-bielym svetlom a udržuj vrchol svojej duchovnej hory a seba samého preniknutého a ožiareného bielym svetlom prichádzajúcim z východnej strany vrcholu svojej duchovnej hory, od slnka, kde je Najvyšší.

9. Daj si sugescie, že budeš mať túžbu a potrebu a nutkanie každodenne komunikovať so sebou, s pravým Najvyšším a so svojimi pravými Duchovnými radcami, pokiaľ možno dva či trikrát denne, a že si dáš záväzok, že tak budeš činiť bez akéhokoľvek zdráhania sa. Veľmi pozorne preskúmaj svoje každodenné aktivity a zisti si, koľko času premrháš ničotnosťou. Odstráň to mrhanie a trávi ten čas so sebou na vrchole svojej duchovnej hory. Keď skončíš, otvoriš oči a budeš svieži a čulý, s jasnou hlavou a plný pozitívnych a dobrých pocitov a myšlienok.

Ak neustále vykonávame tento alebo podobný druh duchovného cvičenia, získame skutočné pochopenie nášho pozemského života a naplníme ten život k spokojnosti nášho Stvoriteľa i seba samých. Týmto spôsobom sa dobre postaráme o duchovné aspekty nášho pozemského života a začneme žiť skutočne duchovný život.

Musíme si však byť vedomí nebezpečenstva upadnutia do rituálneho a návykového prístupu alebo zautomatizovania týchto cvičení. Návyk, rituálnosť a automatizácia týchto cvičení je smrteľným nepriateľom pre naplnenie požiadaviek na vskutku duchovný život.

Aby sme sa vyhli ocitnutiu sa v tomto smrteľnom nebezpečenstve, musíme neustále prichádzať s čerstvými ideami, situáciami, príkladmi, otázkami a hľadaním. Musíme sa aktívne angažovať a byť aktívnymi účastníkmi,

Duchovný život

nachádzajúc vždy niečo nové a vzrušujúce, na čom by sme pracovali. Radou je dávať si na každodennej báze sugescie, že sa vyhneme tomuto nebezpečenstvu, vyhnúť sa rutinnému a nudnému aspektu tejto práce, a že budeme vždy vzrušení a tešiaci sa na naše sedenia samých so sebou, dokonca aj keď niekedy nedostaneme žiadnu odpoveď alebo sa nič zvláštne neudeje. Ten druhý prípad je skúškou našej vytrvalosti, húževnatosti, rozhodnosti, trpezlivosti a usilovnosti pri neustálom vykonávaní našich duchovných cvičení, dokonca aj keby sa určitú chvíľu nič nedialo.

Také testy sú nevyhnutnou a dôležitou súčasťou nášho duchovného štúdia a nášho duchovného života.

Kvôli podrobnejšiemu, rozsiahlejšiemu a hlbšiemu chápaniu a praktizovaniu duchovného života si pozrite veľmi podrobné zjavenia a postupy uvedené v knihe „Kto si a prečo si tu?“ a v niektorých ďalších knihách, ktorých zoznam je uvedený na konci tejto knihy.

Druhá kapitola

DUŠEVNÝ ŽIVOT

Náš pozemský život možno vnímať tak, že má rôzne dôležité aspekty. Tieto aspekty tvoria určité vzájomne závislé zoskupenia/klastre, ktoré majú zdanlivo svoj vlastný život. Môžeme teda povedať, že žijeme rôzne životy. Tieto rôzne životy žijeme simultánne, sú vzájomne paralelné. Ani jeden život nemožno žiť oddelene, samostatne, bez toho, aby sa súčasne nežili ostatné životy.

Vo väčšine prípadov si však vedome neuvedomujeme, že v sebe žijeme mnoho rôznych životov alebo mnoho rôznych autonómnych aspektov jedného individuálneho života. Každý z nás má jeden individuálny jedinečný život. No ten život má viacero dôležitých aspektov. Tieto aspekty obsahujú určité špecifické stavy, ktoré vzájomne súvisia a ktoré sa líšia od ostatných aspektov nášho života. Vyzerajú tak, akoby mali svoju vlastnú autonómnosť a akoby boli nezávislé od ostatných aspektov. Toto je dôvod prečo hovoríme o rôznych životoch v nás.

Avšak tieto typy životov, ktoré žijeme vo svojom vnútri, musíme odlišovať od nášho angažovania sa v rôznych aktivitách, ktoré sa odohrávajú v rozdielnych dimenziách. Ako bolo spomenuté v predošlej kapitole, žijeme súbežne v duchovnom svete, v intermediárnom svete duchov, v prírodnom svete a v rôznych regiónoch Zóny Vymiestnenia. Tento typ žitia možno považovať za viacnásobné alebo multidimenzionálne žitie, ktoré zahŕňa všetky aspekty nášho pozemského života alebo všetky životy, ktoré žijeme vo svojom vnútri.

Tak prostredníctvom týchto autonómnych životov v nás žijeme súčasne v mnohých rôznych dimenziách.

Z hľadiska tohto faktu je jasné, aký komplexný a mnohonásobný je náš život. Avšak kvôli násilnej a umelej štruktúre, ktorú zaviedli pseudo-tvorcovia, ktorá bola v krátkosti opísaná v prvej kapitole, sme na tejto zemi štruktúrovaní tak, aby sme boli schopní vnímať len veľmi obmedzený a zúžený aspekt nášho multidimenzionálneho a mnohonásobného žitia. V skutočnosti vnímame a uvedomujeme si len 5% alebo menej nášho celkového multidimenzionálneho a mnohonásobného života.

Sú určité dôležité dôvody, prečo sme tak ochudobnení a obmedzení vo svojom vnímaní a chápaní pravej povahy a štruktúry nášho života.

1. Aby sa negatívny stav pevne uchytil v ľudských myšliach a aby mal príležitosť plne sa odhaliť a ukázať svoju pravú prirodzenosť, bolo nutné učiniť značné zmeny v ľudských perцепčných a receptívnych orgánoch. Pred uskutočnením tejto zmeny bol ľudský mozog štruktúrovaný a zapojený úplne inak. Po prvé, nejestvovalo žiadne rozdelenie mozgu na ľavú a pravú hemisféru. Po druhé, celý mozog so všetkými jeho bunkami bol vedome aktívny a do všetkého plne zapojený, bez akéhokoľvek stavu latencie alebo nečinnosti, ako je to v prípade dnešného mozgu. Po tretie, kvôli plnej aktivácii mozgu neboli možné žiadne nevedomé stavy a procesy. Ľudia, ktorých na tejto zemi pôvodne stvoril Najvyšší, boli plne vedomí. Všetky ich spomienky boli nedotknuté a plne k dispozícii vždy, keď si to želali. Po štvrté, neexistovala žiadna neznalosť, pretože ľudia sa rodili s plne vyvinutým mozgom a v dospeljej forme, so všetkým aktuálne dostupným poznaním. Po piate, nervy, ktoré spájajú rôzne časti a orgány ľudského fyzického tela s mozgom, neboli prekrižené, aby viedli do opačnej časti mozgu, ako je to teraz. Táto situácia neumožňovala skreslené alebo iluzórne vnímanie reality, ako je to za súčasne existujúceho usporiadania. Ľudia videli, počuli a vnímali všetko tak, ako to skutočne vyzeralo, znelo a bolo pociťované.

Určité časti ľudského mozgu boli starostlivo naladené (cez jemné doladenie) na rôzne iné dimenzie a ich príslušné aktivity. Tieto špecifické časti mozgu vysielali do ľudskej vonkajšej mysle cez všetky jej zmyslové orgány všetky informácie o všetkom, čo sa dialo v iných dimenziách. Tie časti mozgu mali veľmi špecifickú funkciu — robiť presne toto. Boli neoddeliteľnou, absolútne nutnou a dôležitou súčasťou toho mozgu. Boli spojovacími článkami medzi duchovnou, duševnou a prírodnou realitou.

Neskôr boli špecifickým a tajomným genetickým inžinierstvom a chirurgickými operáciami niektoré z týchto častí ľudského mozgu buď úplne uzavreté a uvedené do latentného, nečinného stavu, bez akéhokoľvek, alebo len s veľmi malým prístupom k nim, alebo boli niektoré z nich úplne odstránené, aby si ľudia neuvedomovali žiadne iné reality, než je tá, ktorá im je nanútená prostredníctvom vonkajších zmyslových orgánov ich fyzického tela.

2. Ak by sme sa mali narodiť s úplným poznaním všetkého, čo je k dispozícii v čase nášho narodenia, nikdy by nebola možná žiadna neznalosť. Ak nejestvuje žiadna neznalosť, nemôže sa uskutočniť žiadny negatívny stav. Nemôžeme si dosť dobre predstaviť nič škodlivé, vadné, nesprávne, zlé, lživé, mizerné a skazené, ak poznáme realitu pozitívneho stavu a všetky jej dôsledky. Plné stotožnenie sa s pozitívnym stavom cez a prostredníctvom jeho dôkladného poznania vylučuje za tých podmienok možnosť bytia a existencie negatívneho stavu. Nikto by si nikdy nezvolil negatívny stav ako alternatívu k pozitívnemu

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

stavu. Ale ak by to bolo tak, potom by sa nikto nemohol naučiť dôležité duchovné lekcie o pravej povahe negatívneho stavu alebo o tom, aký je život bez pozitívneho stavu, bez Boha a Jeho/Jej duchovných princípov, alebo s falošnou a skreslenou duchovnosťou.

Z toho dôvodu bolo nevyhnutné dovoliť zmenu ľudského mozgu a fyzického tela takým spôsobom, aby bola umožnená manifestácia neznalosti. Za týchto podmienok ľudia prišli na tento svet v totálnej neznalosti o čomkoľvek pozitívnom i negatívnom a boli donútení dozvedieť sa o tých veciach od iných ľudí, čiže z vonkajška. Väčšinou verili tomu, čo sa im povedalo, namiesto skutočnej pravdy. Teraz môže negatívny stav skutočne prekvitať a ukázať svoju pravú prirodzenosť, pretože dôležitým sa stáva načúvanie tomu, čo za pravdu a realitu považujú iní ľudia, a nie tomu, čo je skutočná realita a pravda. Týmto spôsobom bol plne nastolený prevrátený svet negatívneho stavu a ľudia boli schopní zablokovať akékoľvek iné reality, považujúc svoju situáciu za normálnu a za jedinú možnú.

3. Neustále udržiavanie otvoreného a plne vedomého kontaktu so všetkými ostatnými dimenziami, realitami a ich príslušnými obyvateľmi by znemožnilo, aby sa do našich životov dostalo čokoľvek zlé a škodlivé. Musíme si byť vedomí veľmi dôležitého faktu: pred tým, ako bol aktivovaný negatívny stav a uvedený do dominancie v Zóne Vymiestnenia a na tejto zemi, žiadne negatívne či zlé myšlienky, pocity, túžby, želania, tendencie, veci, či životné formy, atď., neboli možné. Všetky dimenzie a ich príslušné svety a obyvatelia boli teda výlučne pozitívni, dobrí a pravdiví. Ak by sme neustále, nepretržite a plne komunikovali len s tým, čo je pozitívne, dobré a pravdivé, nikdy by nám na myseľ nemohla prísť žiadna skazená, nesprávna, zlá, či lživá myšlienka.

Aby sa teda negatívny stav dostal do aktívneho režimu, bolo nutné vyradiť naše vnímanie a vedomé interakcie s ostatnými realitami a začať životný štýl totálne odlišný od čohokoľvek známeho predtým. Tento životný štýl je charakterizovaný uzatvorením akéhokoľvek prístupu k nášmu vnútru, kde ten kontakt naďalej prosperuje; dominanciou nevedomých procesov a neznalosti; a totálnym spoliehaním sa vonkajšie zmyslové vstupy a výstupy našej vonkajšej, normálnej vedomej mysle. Táto normálna vedomá myseľ bola obmedzená a ohraničená výlučne na vnímanie toho, čo je v našom vonkajšku a čo k nám prichádza zvonka, a súčasne bola odrezaná od akéhokoľvek priameho uvedomenia si čohokoľvek, čo je v našom vnútri, s výnimkou niektorých telesných pocitov a telesných projekcií rôznych stavov a kondícií nášho vnútra.

Týmto činom sme úspešne stratili akékoľvek priame a jasné vedomie, že v nás existuje aj niečo iné než len naša vonkajšia myseľ a vonkajší prírodný svet, ktorý nás obklopuje.

Tak sme kvôli tomuto usporiadaniu skončili totálnou stratou a obmedzením našich vnemových schopností a akýchkoľvek iných aspektov nášho pozemského života, než je aspekt týkajúci sa našich telesných funkcií a každodenného bežného života a prežívania.

Jeden aspekt nášho pozemského života bol veľmi stručne prediskutovaný v predošlej kapitole. Ten aspekt nazývame duchovným životom. Naša diskusia o duchovnom živote bola vedená v základe na povrchnej a obmedzenej úrovni, bez zachádzania do detailného opisu jeho hlbšieho významu. Dôvodom bolo, aby sme „neodradili“ väčšinu ľudí tým, že by sme diskutovali o veciach, ktoré sa zdajú byť príliš vzdialené ich každodennému životu a starostiam o prežitie. Sme do takej miery kontaminovaní negatívnym stavom, že čokoľvek, čo sa odchyľuje alebo čo zachádza príďaleko od našich každodenných bežných starostí, stráca pre nás akýkoľvek zmysel a nemáme záujem sledovať to. Avšak tí ľudia, ktorí sa zaujímajú o hlbšie vysvetlenie faktov o našom pozemskom živote, si môžu o tom prečítať v knihách uvedených v zozname na poslednej strane tejto knihy.

Kvôli vyššie opísanej situácii mnohí z nás nedbajú na to, aby sa zaujímali alebo dozvedeli viac, ak vôbec niečo, o svojom duchovnom živote. Na druhej strane ľudia, ktorí sa vo svojom každodennom pozemskom živote cítia príliš príjemne, popierajú, že nejaký duchovný život vôbec existuje. Zvyčajne o tom nechcú ani počuť alebo nechcú čítať nič, čo sa týka duchovnosti alebo dôležitejších záležitostí života. Niektorí ľudia považujú tento druh kníh, zaoberajúcich sa duchovnými vecami, za blúznenie šialencov.

Aj keď sa mnohí ľudia značne zdráhajú priznať fakt, že jedným z najdôležitejších aspektov nášho pozemského života je duchovný život, a toto zdráhanie sa niekedy nadobúda až smiešne rozmery, nie je pre nich až také ťažké súhlasiť s tým, že v našom pozemskom živote jestvuje čosi také ako duševný život. Avšak toto priznanie nutne neznamená, že by venovali svojmu duševnému životu viac či lepšiu pozornosť než svojmu duchovnému životu či iným typom pozemského života. Pre niektorých ľudí je dokonca aj duševný život ich každodenným, vonkajším záujmom príliš vzdialený na to, aby sa mu dostalo príveľa pozornosti.

No títo ľudia si nechcú uvedomiť, že všetky ich ostatné aktivity by boli vyslovene nemožné bez existencie duševných aspektov ich pozemského života, tak ako by duševné aspekty boli nemožné bez duchovných.

Chápání a naplnění našeho pozemského života

No čo je to duševný život?

Než si odpovieme na túto otázku, najskôr je nutné vedieť, čo je to mentalita či duševnosť:

Slovo „mentalita/duševnosť“ je psychologický termín označujúci to, čo väčšina ľudí pozná pod pojmom „duša“. Duševnosť možno považovať za našu schopnosť myslieť, cítiť, chcieť, konať, správať sa, mať vzťah, želať si, priať si, túžiť, atď., veľmi jedinečným, súkromným, intímnym, neopakovateľným individuálnym spôsobom, špecifickým len pre nás. Z tohto opisu duševnosti či duše je jasné, že každá jednotlivá osoba má kvalitatívne a kvantitatívne inú mentalitu, aj keď medzi nimi všetkými existujú niektoré zjavné podobnosti. Avšak tieto podobnosti majú len vonkajší charakter, čiže prejavujú sa len v spôsobe, akým vyjadrujeme svoju mentalitu či dušu. Naše vlastné pociťovanie našej duševnosti a jej vyjadrenie sú dve rozdielne veci. Kvalita môjho duševného vyjadrenia a vnímania ohľadom čohokoľvek sa vždy bude líšiť od toho, ako bude tú istú vec pociťovať ktokoľvek iný, aj keď spôsob, ako to vyjadríme, bude v mnohých prípadoch podobný. Nikto nemôže cítiť presne rovnakým spôsobom ako ja či vy.

Z hore uvedeného stručného opisu duševnosti môžeme vyvodiť, že duševný život je osobná, súkromná a súčasne všeobecná forma, cesta a spôsob, ako pociťujeme či zažívame náš pozemský život a všetky jeho aspekty a ako ho vyjadrujeme.

Zreteľnosť zažívania nášho duševného života v nás vyvoláva nesprávny dojem, že si skutočne plne uvedomujeme a staráme sa o svoj duševný život. Ale realita tejto situácie je úplne iná. Čo sa nám deje, keď myslíme, cítime, konáme, chceme, prajeme si, atď.? Premýšľame o premýšľaní? Cítime naše pociťovanie? Koncentrujeme sa na akt nášho správania sa alebo na proces našich túžob, atď.? Väčšina ľudí nerozlišuje medzi aktom myslenia, cítenia, chcenia, atď., a predmetom svojho myslenia, cítenia, chcenia, atď. Napríklad, myslíme na kúpu nového auta. Počas tohto aktu myslenia nepremýšľame o našom myslení, ale premýšľame o novom aute, jeho značke, veľkosti, farbe, rýchlosti, komforte, pohone, atď. Alebo, k niekomu pociťujeme lásku. Keď prežívame tú lásku, nevenujeme pozornosť samotnému pocitu, ale všetka naša pozornosť je zameraná na osobu, ku ktorej ju pociťujeme.

Môžeme teda povedať, že je stav a je proces našej duševnosti, a je predmet a je smerovanie tej duševnosti. Nikto nikdy nevenuje žiadnu, alebo venuje len veľmi malú pozornosť (okrem profesionálnych psychológov vo výskume) stavu a procesu našej duševnosti alebo samotnej duši. Môžeme teda povedať, že sa

Duševný život

patrične nestaráme o svoj duševný život, pretože jediné, o čo sa staráme, sú predmety alebo objekty našej duševnosti, a nie duševnosť samotná alebo duševnosť subjektu, ktorý ju vyžaruje alebo vyjadruje.

Kvôli správne mu chápaniu a naplneniu nášho pozemského života sa potrebujeme naučiť venovať rovnakú pozornosť tak subjektu i objektu našej duševnosti, ako aj jej životu alebo subjektívnym stavom a procesom našej duševnosti, a súčasne aj jej vonkajšiemu prejavu, smerovaniu a manifestácii. Odporúča sa teda, aby sme venovali pozornosť správne mu obsahu a kvalite našej duševnosti a jej života, ako aj forme, modalite, spôsobu a ceste, akými ju vyjadrujeme.

Jedným z dôvodov, prečo máme silnú tendenciu zanedbávať obsah a kvalitu našej duševnosti a zaoberať sa skôr jej formálnymi vyjadreniami, smerovaniami a objektmi, možno nájsť v nasledovných faktoch:

Keď pseudo-tvorcovia fabrikovali naše fyzické telo a prebudovávali náš mozog, zámerne potlačili uvedomenie si našich potrieb brať do úvahy naše vnútorné, subjektívne stavy a procesy. Aby držali ľudí mimo nich samých, potrebovali prísť so štruktúrou, ktorá by „prirodzene“ držala ľudí zamestnaných skôr objektmi, smerovaniami a spôsobmi vonkajších vyjadrení ich duševnosti, než aby venovali pozornosť obsahu a kvalite samotného duševného života.

Kvôli týmto mysterióznym zmenám začalo byť pre ľudí veľmi ťažké venovať pozornosť kvalite a obsahu samotného duševného života. S venovaním patričnej pozornosti obsahu a kvalite našej duševnosti je ten problém, že si to od nás vyžaduje, aby sme sa obrátili dovnútra, aby sme šli dovnútra a pozorovali seba samých, namiesto toho, aby sme boli vo vonkajšku a pozorovali vonkajšie segmenty našej duševnosti. Akákoľvek tendencia vchádzať dovnútra, obracať našu plnú pozornosť na náš vnútorný život, predstavuje pre negatívny stav nebezpečenstvo, pretože keď to robíme dôsledne, strácame svoju závislosť na vonkajšku a začíname prehodnocovať význam nášho života. Toto je veľmi neželateľný výsledok udalostí pre negatívny stav, pretože nás to postupne vedie k odhaleniu pravdy o všetkých záležitostiach nášho pozemského života, a toto je jedna z vecí, ktoré negatívny stav nechce, aby sme urobili — objavili pravdu. Objavenie pravdy znamená koniec nadvlády negatívneho stavu, pretože to vedie k nášmu vyslobodeniu sa z otroctva a područia negatívneho stavu.

Z vyššie uvedených vyhlásení je jasné, že ďalším zdrojom našich problémov a neschopnosti patrične pochopiť a naplniť náš pozemský život je naše nesprávne a obmedzené chápanie, stelesnenie si a praktizovanie nášho duševného života.

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

Celkovo a vo svojej úplnosti je náš duševný život výsledkom a dôsledkom nášho duchovného života. Je nemožné praktizovať zdravý a uspokojivý duševný život bez zistenia a poznania faktu, že duševný život je postúpením nášho duchovného života.

Väčšina ľudí má tendenciu veriť, že rozmýšľajú rozumom, že cítia svojimi útrobnami, že chcú a želajú si svojím srdcom, a že žijú vo všeobecnosti svojimi fyzickými telami. Toto je však veľkou ilúziou. V dôsledku toho špeciálneho a mysteriózneho genetického inžinierstva nášho súčasného tela a mozgu sme takmer nútení, aby sme verili, že je to pravda.

Realitou tejto situácie je, že naše fyzické telo samo osebe a ako také nie je schopné žiadneho života alebo pocitu, či vôbec čohokoľvek. To náš duch myslí, chce, cíti, žela si, koná, správa sa, atď., cez a prostredníctvom nášho fyzického tela a jeho mozgu na tejto zemi. Takže náš mozog a telo sú nástrojmi nášho ducha, ktorý je lapený v tom zmenenom tele.

Náš duch pozostáva z rôznych dôležitých duchovných ideí, ktoré pochádzajú z Najvyššieho. Tieto idey obsahujú všetky stavy, procesy a kondície celého bytia a existencie. Sú poznatkami o tom „čo, ako a prečo“. Takže náš duch môže byť definovaný ako „ako, čo a prečo“. Toto je stav, ktorý sa vyskytuje stále. Toto je duchovný aspekt každého a všetkého. Ale len čo je tu to „čo“, „ako“ a „prečo“ — čiže čo robiť, ako to robiť a prečo to robiť — pre toto dôležité vyskytovanie sa sa stáva nutnosťou postúpiť k svojej vlastnej realizácii. Z ideí toho „čo“ postupuje akt myslenia a celý myšlienkový proces. Z ideí toho „ako“ postupuje akt cítenia a všetky naše emócie, motivácie a úmysly. A z ideí toho „prečo“ postupuje akt chcenia a správania sa. Takže zo všetkých ideí ducha, vzatých celkovo, postupuje formovanie našej duševnosti či mentality a jej následná manifestácia v živote. Inými slovami, idey toho „čo“, „ako“ a „prečo“ sú pretransformované do procesov, ktoré vytvárajú našu duševnosť alebo našu dušu.

No toto je veľmi hrubý, stručný, obmedzený a povrchný opis toho, ako náš duch vytvára našu duševnosť, ktorá je následne vyjadrená v našom pozemskom živote cez naše telo.

Z tohto usporiadania je jasné, že bez existencie nášho ducha by žiadna duševnosť vôbec nebola možná. Závislosť našej duševnosti a jej života na našom duchu a jej postupovanie z neho sú úplne zrejmé.

V pôvodnom stave našej duševnosti, pred aktiváciou negatívneho stavu a pred rozsiahlymi genetickými zmenami formy jej vyjadrenia a manifestácie,

nebolo nič negatívne či nepriateľské. Duch nášho bytia a existencie neobsahoval žiadne idey ziel a lží a ich následných zverstiev a ohavností. V tom duchu boli prítomné len pozitívne, dobré, milujúce, múdre, láskyplné a pravdivé idey. Preto z tých ideí postupovala len úplne pozitívna, energická, dobrá, účinná, milujúca a láskyplná duševnosť a všetko naše myslenie, cítenie, chcenie, pranie si, túžby, želania, úmysly a motivácie, to všetko bolo vždy pozitívne a dobré, bez obsahovania čohokoľvek egoistického alebo sebeckého. Takto by to malo byť. Takýto je skutočne obsah a kvalita celej našej pravej duševnosti.

Ale v dôsledku genetického inžinierstva bol priamy prístup k nášmu duchu uzatvorený a medzi naším pravým duchom a našou pravou duševnosťou alebo dušou bola vybudovaná umelá oblasť. Táto umelá oblasť, nazývaná pseudo-duch, obalila skutočného ducha a znemožnila mu priamo vysielat' všetky pozitívne a dobré idey, aby boli tieto pretransformované na pozitívnu a dobrú duševnosť alebo dušu. Namiesto toho tá umelá oblasť nepretržite zachytáva všetky pozitívne a dobré idey; niektoré z nich skreslí, niektoré z nich prekrúti, niektoré z nich zmení na niečo iné a niektoré z nich úplne odmietne alebo im zabráni, aby sa vôbec dostali do našej duševnosti.

Z takých aktov pseudo-duch fabrikuje svoje vlastné idey všetkého opačného k pozitívnemu stavu, k pravej duchovnosti a k náležitej mentalite, a vysielala ich do duše, aby boli pretransformované na skreslenú, lživú, negatívnu a zlú duševnosť.

Z takejto duševnosti sme začali v našom pozemskom živote zažívať všemožné zlé a negatívne stavy a rozporenia. No pretože sme vedome nemali ani poňatia, že je to s nami tak, považujeme svoju situáciu a obsah, kvalitu a formu pozemskej duševnosti, ktorú máme k dispozícii, za normálny stav záležitostí.

Toto je veľmi nebezpečná situácia. Bráni nám v akomkoľvek správnom chápaní a naplnení nášho pozemského života a jeho duševnosti. Zvečňuje negatívny stav a všetky jeho zverstvá a ohavnosti, ktorých zažívame na tejto planéte také množstvo.

Mentalitu či duševnosť a mentálny či dušečný život, ktorý nám je v súčasnosti k dispozícii, možno opísať a charakterizovať nasledovným spôsobom:

1. V nás, v hĺbinách nášho najvnútornejšieho ja alebo v tom, čo v iných svojich prácach nazývam Vnútorou Mysľou, jestvuje duch, ktorý je priamym nadelením z Najvyššieho. Ten duch pozostáva zo všetkých pozitívnych

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

a dobrých ideí života vo všeobecnosti, a špecificky nášho pozemského života. Túto oblasť môžeme považovať za esenciu a substanciu nášho bytia a existencie, pretože k nám neustále vysielala samotný náš život z Najvyššieho. Je životným podporným systémom všetkému, z čoho pozostávame a čím sme. Pretože táto oblasť v našej Vnútornej Mysli je priamym sídlom Najvyššieho v nás, má čisto pozitívnu a dobrú prirodzenosť. Z tej prirodzenosti nepríští nič zlého a negatívneho charakteru. Z tých pozitívnych a dobrých ideí je formovaná naša duševnosť, za účelom jedinečného a individuálneho zažívania tých ideí vo forme myslenia ich, cítenia ich, chcenia ich, konania ich, správania sa podľa nich a zdieľania ich, atď. Toto je pôvodným a pravým účelom vytvorenia ľudskej duševnosti.

Kvôli tejto štruktúre bola ľudská duševnosť, súc postúpením svojho ducha, schopná myslieť, cítiť, vnímať, chcieť a byť priamo v kontakte so svojim duchom a s Najvyšším v ňom.

Pôvodne nejestvovali žiadne medzičlánky na komunikáciu medzi našim duchom a našou dušou alebo mentalitou. Kvôli takému intímnemu, blízkemu a priamemu vzťahu v našom duchu a duši nebolo možné, aby došlo k akémukoľvek nepochopeniu alebo zmätku ohľadom akýchkoľvek ideí, ktoré prúdili z nášho ducha, a preto naša duševnosť, čiže naše myšlienky, pocity, túžby, želania, potreby, vôľa, tendencie, správania, skutky, motivácie a úmysly a všetko ostatné boli vždy dobré, pozitívne, milujúce, múdre, pravdivé a otvorené pre bezpodmienečné zdieľanie a vzájomný osoh. Za takých podmienok nemohli existovať žiadne pocity egoizmu, samolúbosti alebo sebeckta. Nemohli byť teda spustené a prejaviť sa žiadne duševné poruchy alebo choroby žiadneho typu.

2. Duševnosť alebo duša každého, pokiaľ ide o jej kvalitu a obsah, bola a je jedinečná, odlišná a neopakovateľná. Žiadne dve identické skúsenosti či zážitky neboli či nie sú možné. Dôvodom tejto situácie je to, že každá idea každého jednotlivého ducha je jedinečná a odlišná. Postupuje z Absolútneho myšlienkového procesu Najvyššieho. Nič, čo príde z Absolútneho Stavú, nemôže byť úplne identické a rovnaké ako čosi iné. Inak by ten stav nebol absolútny. Preto v bytí a existencii nejestvujú žiadne dve idey, ktoré by boli úplne rovnaké. Vo svojej esencii a substancii sú vždy odlišné, nech by navonok vyzerali akokoľvek rovnako. Toto je nutným usporiadaním Stvorenia Najvyššieho, aby boli vytvárané nekonečné rozmanitosti a variácie procesov a manifestácií absolútne milujúcej a múdrej prirodzenosti Najvyššieho.

Takže duch každého jedinca, vybudovaný z tej odlišnej a jedinečnej idey Najvyššieho, je vždy jedinečný a iný. Z toho dôvodu vyžaruje, produkuje

a vysielala odlišnú kvalitu a obsah duševnosti, relevantné pre jeho jedinečnú povahu.

Ako je idea tejto kvality a obsahu pretransformovaná na nejakú sebaavímajúcu a sebauvedomelú duševnosť, tá duševnosť alebo duša vezme na seba a odráža povahu svojho ducha, z ktorého pochádza alebo postupuje. Odtiaľ teda jedinečnosť našej duše alebo duševnosti.

3. Naša duševnosť alebo duša mala v jej originálnej kondícii, štruktúre a forme takú povahu, že sa vždy obrátila na svoj zdroj — ducha. Všetky energie našej duševnej činnosti boli smerované späť k duchu, aby sa mohli uskutočniť nové idey a ich príslušné pocity, emócie, túžby, úmysly, vôľa a motivácie, atď., a aby sa mohol objaviť, postúpiť a stať sa (uskutočniť sa) neustály rast, zlepšovanie sa a pokrok. Priama, obojsmerná komunikácia medzi našim duchom a dušou alebo duševnosťou zaistila zdravý, pozitívny, neprerušovaný, pokojný a neskreslený prejav nášho myslenia, cítenia, vôle, vnímania, postojov, úmyslov, motivácií, správania, skutkov a všetkých ostatných črt našej duševnosti. Tento spôsob zachováva a udržiava správny duchovný spôsob komunikácie — z vnútra von, z ducha do duše a do tela, atď.

Pokiaľ je zachovaný a zaistený taký spôsob duchovnej komunikácie, nič sa nemôže pokaziť. Natrvalo by bola zachovaná a udržiavaná duchovná stabilita, duševná stabilita a dobré zdravie. Toto je želaným výsledkom takeého usporiadania.

Usporiadanie zvnútra von alebo z ducha do duše, do tela, atď., možno nazvať *Božou realitou interakcie a vzájomnej prepojenosti*. Toto je svätý tok a smerovanie, ktoré odráža pravú Božiu podobu a obraz.

Preto udržiavanie tohto toku a smerovania zabraňuje, aby do nášho ducha, našej duše a nášho tela preniklo čokoľvek negatívne, škodlivé a nezdravé. Toto je ideálny stav a kondícia nášho duševného života.

4. Za vyššie uvedené usporiadanie by však nemohlo byť nikdy efektívne iniciované nič negatívnej a škodlivej povahy. Z toho dôvodu bolo toto usporiadanie v jednom časovom bode určitým mysterióznym genetickým inžinierstvom a manipuláciou narušené, prekrútené a obrátené v opačné postavenie.

Keď bol medzi nášho pravého ducha a našu pravú dušu alebo duševnosť vložený pseudo-duch, tento zastavil ten tok a smerovanie tak, že odklonil všetko k sebe. Odklonením toho toku sa zrodila idea klamstva. Tým sa vydalo na svoju cestu všetko negatívne a škodlivé, aby sa to stalo bolestnou realitou. Priama

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

komunikácia medzi našim pravým duchom a jeho pravou duševnosťou sa stratila a bola nahradená nepriamou komunikáciou, cez toho umelo vloženého pseudo-ducha.

Od toho momentu sme stratili svoju schopnosť priamo vnímať a chápať, čo nám hovorí alebo posiela náš duch. Namiesto toho dostávame prekrútené a skreslené informácie tak, ako ich zmení ten pseudo-duch. A pretože prežitie našej duševnosti je totálne závislé od neustáleho vstupu a projekcie ideí z jej ducha, stáva sa závislou na vstupoch a projekciách skreslených a lživých ideí toho pseudo-ducha.

Z týchto skreslených a lživých ideí je vybudovaná nová pseudo-duševnosť alebo pseudo-duša, ktorá postupne obaluje a odrezáva náš prístup k pravej, čisto pozitívnej duševnosti alebo duši. Postupne, krôčik za krôčikom pseudo-duch a pseudo-duševnosť kompletne preberajú kontrolu a nahrádzajú pravú realitu života falošnou alebo skreslenou.

Kvôli faktu, že všetok priamy prístup k nášmu pravému duchu a našej pravej duši je teraz zabetónovaný a uzavretý, nevdojak začíname považovať nášho pseudo-ducha za pravého ducha, našu pseudo-duševnosť za pravú duševnosť, a nimi vyprodukovanú pseudo-realitu za jedinu pravú realitu.

Tak sme polapení v tomto nebezpečnom kruhu negativity, ktorá nás nenapája ničím iným než trápeniami a problémami. Táto situácia spôsobuje vznik všetkých našich duchovných, duševných a fyzických problémov, porúch a chorôb. Avšak teraz ich považujeme za nevyhnutný a neodvratný stav záležitostí.

Pretože od nášho pseudo-ducha a pseudo-duše nemáme k dispozícii žiadne patričné a správne informácie, nemáme žiadnu inú voľbu, než takpovediac hľadať lieky na naše problémy niekde inde. Bez akéhokoľvek priameho prístupu k nášmu pravému duchu a pravej duši (poznatie, ako komunikovať s našim duchom a dušou bolo potlačené tým pseudo-duchom a pseudo-dušou), obraciame sa von, preč od seba, kde sa zúfalo pokúšame nájsť cestu von zo svojich pozemských trampôt. Pretože sa však snažíme dostať niečo z toho samotného niečoho, nikdy nemôžeme z toho niečoho dostať žiadne použiteľné informácie, pretože to niečo — negatívny stav — chce, aby všetko bolo presne tak, ako to je. Ako poukázal Ježiš Kristus, toto je ako pokúšať sa vyhnúť Satana mocou Satana. Niet divu, že to nikdy nefunguje a že končíme tak, že sme sklamaní a znechutení, mysliac si, že takto to má byť.

5. Ako bolo spomenuté vyššie, v súčasnosti je funkcia nášho pravého ducha a pravej duše obmedzená na udržiavanie životného podporného systému v nás. Na veľké roztrpčenie síl negatívneho stavu nemožno toho ducha a jeho duševnosť alebo dušu z nás nikdy úplne odstrániť a vypuďiť. Ak by to bolo možné, všetky znaky života by okamžite ukončili svoju činnosť. V tom prípade by sme zahynuli.

Preto je totálne nemožné nahradiť pravého ducha pseudo-duchom a pravú duševnosť alebo dušu pseudo-duševnosťou alebo pseudo-dušou.

Avšak počas toho mysteriózneho genetického inžinierstva a manipulácie sa počas prestavby ľudskej fyzickej formy a jej mozgu pseudo-tvorcom podarilo, bez toho, aby hrozilo ukončenie života, obmedziť funkciu nášho pravého ducha a pravej duševnosti na zhruba 5% ich kapacity. Mať menej než 5% by znamenalo buď smrť, alebo zredukovanie ľudí na úroveň vegetujúcich zvierat, ktoré nemajú žiadne sebaoponímanie alebo sebauvedomenie, čiže nemajú ani poňatia o „ja som“. Ponechať viac než 5% by ohrozilo náležitú plnú aktiváciu negatívneho stavu. Zostal by tam príliš veľký pozitívny vplyv na náš život. Avšak napriek faktu, že je funkčných len 5% nášho pravého ducha a našej pravej duše alebo duševnosti a 95% je z pseudo-ducha a z pseudo-duševnosti, tu a tam cez ne presiaknu nejaké rýdze a pravdivé idey. Prichádzajú k nám neočakávane vo forme snov, predstáv, myšlienok, ideí, predvídaní, nečakaných udalostí, útržkov pamäti a podobných stavov. Veľmi často prichádzajú v skrytej forme alebo cez symbolizmus, aby sa vyhli tomu, aby ich odhalil veľmi ostražitý pseudo-duch a pseudo-duša. Väčšina z nás nevie, ako si ich vysvetliť alebo ako ich interpretovať, alebo aký je ich význam. Nanešťastie, z toho dôvodu máme tendenciu ignorovať tieto rýdze idey alebo ich odmietat' a venovať im malú pozornosť. Máme tendenciu zapuďiť ich, akoby buď nemali žiadnu cenu, alebo boli výplodom akéhosi šialenstva. Toto je propagandistickým bubnovaním nášho pseudo-ducha a pseudo-duše, ktorý nechce, aby sme vedeli pravdu o sebe, o našom pozemskom živote a o jeho duchovnosti a duševnosti, alebo o jeho duchovných a duševných aspektoch. Takže napokon na tie zážitky zabúdame, až kým nedôjde k ďalšiemu presiaknutiu.

Toto tajomné vyskytovanie sa rýdzich a pravdivých ideí, ktoré presakujú z nášho pravého ducha a našej pravej duše, je nutné, aby nám to pripomínalo našu skutočnú prirodzenosť a pôvod.

6. Vyššie uvedenú situáciu, v ktorej žijeme na tejto zemi a vo všetkých oblastiach Zóny Vymiestnenia, možno považovať za neprirodzený, nepravý a umelý život, vytvorený tak, aby sa javil našim geneticky zmeneným

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

zmyslovým orgánom a vnímaniu ako pravý život, rýdzi život a ako jediný možný život.

Kvôli tomuto nás celá duševnosť, ktorú máme k dispozícii vo forme, v ktorej ju poznáme a zažívame, dostáva do násilnej pozície zameriavania celej našej pozornosti, alebo takej veľkej jej časti, ako je to len možné, nesprávnym smerom, preč od nášho pravého ducha a duše k vonkajšku a k pseudo-duchu a pseudo-duši. Všetko bolo v nás usporiadané takým spôsobom, aby sa dosiahol presne tento cieľ. Nanešťastie pre nás, táto pseudo-duševnosť udržiava všetok náš záujem, želania, priania, potreby na niečom a láka nás a udržiava náklonnosť k niečomu, čo je najmenej hodnotné, najmenej dôležité a najmenej zdravé a normálne, čiže k pomínuteľným, pozemským, materiálnym, zmyslovým, telesným, svetským a podobným veciam. Udržiava všetok náš záujem na našom vonkajšom prostredí a podporuje a napája náš nezáujem o naše vnútorné a interné prostredie. Túto situáciu možno považovať za ďalší silný zdroj našich problémov, strádání, útrap a nešťastia.

7. Kvôli vyššie opísanému usporiadaniu ohľadom nášho vlastného pravého ducha a našej vlastnej pravej duševnosti je jasné, že všetkými spôsobmi a nástrojmi nášho duševného vnímania sme neustále kŕmení nesprávnymi informáciami. Takže to, čo si myslíme, čo cítime, čo vnímame, čo vidíme alebo čo počujeme, vo väčšine prípadov nie je tým, čím sa to zdá byť.

Pravá realita, taká, aká skutočne je, je neustále vnímaná nesprávne.

Z toho dôvodu, a toto je najdôležitejším uvedomením, naše vnímanie seba samých, to, aký máme zo seba pocit, ako sa počujeme alebo vidíme, čiže naše ponímanie, vnímanie, chápanie a predstava samých seba sú zväčša nesprávne, alebo úplne skreslené. Nevieme, kto skutočne sme, čo sme, prečo sme tu, alebo aká je skutočná realita nášho bytia a existencie. Nielenže nepoznáme tento najdôležitejší poznatok, ale ani nemáme záujem dozvedieť sa to. Pre mnohých z nás v tom nie je žiaden rozdiel.

Výsledkom takeého zničujúceho postoja je totálne odmietnutie čohokoľvek správneho, zdravého a skutočne pre nás užitočného. Namiesto toho si vyberáme presný opak, čiže to, čo je pre nás najmenej zdravé a osožné.

Tento stav bol dosiahnutý ako výsledok tej rozsiahlej, mystickej genetickej zmeny za účelom urobiť nás takýmito, aby sa negatívny stav mohol stať dominantným faktorom nášho života.

8. Štruktúra našej súčasnej pseudo-duševnosti je taká, že nás núti, aby sme boli zaslepení, zaujatí a priťahovaní rôznymi konceptmi, ideami, filozofiami,

náboženstvami, systémami, skupinami, kultmi, zvykmi, teóriami, terapiami, drogami a podobným angažovaním sa a praktikami, ktoré sú zvyčajne totálne falošné, alebo obsahujú početné skreslenia. Tieto zvyčajne vyvolávajú v našom pseudo-duchu a v našej pseudo-duševnosti priaznivú odozvu, čo nás núti veriť v ich platnosť a pravdivosť. Nanešťastie, iba podporujú naše nesprávne alebo skreslené vnímanie a akceptovanie reality, naše falošné alebo skreslené sebaopínanie, seba predstavu, seba chápanie a naše nesprávne chápanie, naplnenie a praktizovanie nášho pozemského života a jeho duchovných a duševných aspektov.

Je úplne jasné, že ak sú náš pravý duch a naša pravá duša alebo duševnosť obalené pancierom falošného ducha a falošnej duševnosti alebo duše, a ak fungujú len v rozmedzí piatich percent svojich schopností, potom všetky idey, pojmy, filozofie, náboženstvá, systémy, kulty, praktiky či čokoľvek, čo sa objaví na tejto zemi, je priamym produktom nášho pseudo-ducha a pseudo-duše. Možno v nich teda nájsť veľmi málo pravdy a reality. Zvyčajne sú vytvorené za jediným účelom — pokračovať v súčasnom nesprávnom nasmerovaní a v nesprávnom, neefektívnom a neproduktívnom chápaní a naplnení nášho pozemského života a jeho duchovných a duševných aspektov.

9. Väčšina zo súčasných aktivít nášho pozemského života je veľmi vzdialená od hľadania správneho spôsobu praktizovania nášho duševného života. Nikto nevie, ba ani nedbá o to, aby sa dozvedel, čo je skutočná duševnosť a ako by sa mala prejavovať a manifestovať. Spíme, jeme, pijeme, pracujeme, hráme sa, pozeráme televíziu, čítame si, robíme to či tamto, no máločo z toho, čo robíme, sa nejako týka hľadania skutočného chápania a naplnenia nášho pozemského života a jeho duchovných a duševných aspektov. Tie aktivity považujeme za skutočný prejav nášho ducha a našej duše. Považujeme ich teda za svoju skutočnú duševnosť. V skutočnosti však majú veľmi málo, alebo nemajú nič spoločné s tým, čo je to vlastne pravý život a jeho duchovné a duševné aspekty. Tieto aktivity sú vedľajším produktom nášho žitia a nášho ducha a duše, a nie naším pravým životom.

No taká je štruktúra nášho pseudo-ducha a pseudo-duševnosti — že považujeme vedľajšie produkty života či pseudo-života za skutočný život, a skutočný život je považovaný za neexistujúci. Týmto spôsobom je navždy zaistené pokračovanie bytia a existencie negatívneho stavu a všetkých jeho útrap, ohavností a ukrutností.

Aby sme správne pochopili a využili svoju pravú, rýdzu duševnosť alebo dušu a aby sme žili zdravým duševným životom na tejto zemi, odporúča sa nám, aby sme získali správne, nekontaminované poznanie o našom pozemskom živote

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

a o spôsobe, ako ten život chápeme a praktizujeme. Potrebujeme vážne považovať o tom, čo bolo povedané o našej duševnosti alebo duševnom živote vo vyššie uvedených deviatich bodoch.

Aby sme to urobili efektívne, odporúča sa nám vykonávať určité duševné cvičenia.

DUŠEVNÉ CVIČENIA

1. Prejdite si prvých päť krokov, uvedených v predošlej kapitole, doplňte k nim, že sa chcete dozvedieť pravdu aj o vašom duševnom živote, aby ste mohli začať praktizovať, čo je náležité a správne z hľadiska vašej pravej duše alebo duševnosti.

2. Dôkladne preverte svoj spôsob myslenia, cítenia, chcenia, svoje túžby, želania, priania, správanie, skutky, vzťahy, úmysly a motivácie. Premýšľajte a svojom myslení. Cíťte svoje pocity. Venujte pozornosť svojim túžbam a vôli. Dôkladne preskúmajte svoje úmysly a motivácie a pozrite sa, aký je ich obsah. Objavte, koľko negativity alebo koľko negatívnych myšlienok a pocitov v sebe nosíte, ktorým ste dovolili, aby zamorili, otrávil a kontaminovali váš život. Pokračujte dôkladnou purifikáciou a očistou od všetkých negatívnych, zlých, škodlivých, zraňujúcich a ubližujúcich myšlienok, pocitov, emócií, túžob, úmyslov a motivácií. Nedovoľte, aby vo vás zostalo čokoľvek takej povahy. Predstavte si biele žiarivé svetlo, prichádzajúce od Najvyššieho, ako vami preniká a odnáša všetku tú čierňavu a temnotu tých škodlivých stavov vašej pseudo-duševnosti.

3. Meditujte o vyššie uvedených deviatich bodoch a poprosťte Najvyššieho, aby vám poskytol správne chápanie toho, čo je vám oznamované. Poprosťte Najvyššieho, aby vám ukázal spôsob, ako odstrániť vplyv vášho pseudo-ducha a vašej pseudo-duševnosti.

4. Poprosťte Najvyššieho, aby vám pomohol dostať sa do kontaktu s vaším pravým duchom a pravou duševnosťou a aby vám ukázal, ako obísť a vyhnúť sa tomu, aby ste sa zamotali a aby vás blokoval pseudo-duch a pseudo-duševnosť či pseudo-duša.

5. Poprosťte Najvyššieho, aby vám zjavil, čo je nesprávne v tom, ako chápate a žijete váš duševný život, aké máte duševné a emocionálne problémy, ako by ich bolo možné odstrániť a akým druhom duševných postojov a stavov by ste ich mali nahradiť.

6. Poproste Najvyššieho, aby vás predstavil vášmu pravému duchu a vašej pravej duši a pravej duševnosti a poproste, aby vám poskytli hlboký zážitok, aké to je byť svojím pravým duchom a svojou pravou dušou bez vnútení umelo zavedeného pseudo-ducha a pseudo-duše, s ktorými ste sa doposiaľ stotožňovali.

7. Poproste svojho pravého ducha a svoju pravú duševnosť o milosrdenstvo a odpustenie, že ste ich tak dlho zanedbávali a poproste, aby bol opäť nadviazaný priamy kontakt a správne prúdenie medzi nimi a vašou vedomou myslou, aby ste mohli všetko vyvodzovať z pozície svojho pravého ducha a pravej duše, namiesto zo svojho pseudo-ducha a pseudo-duše.

8. Poproste Najvyššieho, aby postupne, vaším vlastným tempom, odstránil všetko týkajúce sa vášho špecifického pseudo-ducha a pseudo-duše a aby vás naučil, ako žiť produktívnym a naplňujúcim životom k vašej i k Najvyššieho spokojnosti. Načúvajte dôkladne tomu, čo príde a usporiadajte si svoj život takým spôsobom, aby ste viac a viac umožňovali, aby sa manifestovala, prejavovala, uskutočňovala a vynárala vaša pravá pozitívna mentalita.

9. Keď skončíte, poďakujte sa Najvyššiemu a všetkým zaangažovaným za ich pomoc a dajte si záväzok, že budete takéto duševné cvičenia vykonávať každodenne.

Ešte raz, je nutné uvedomiť si, aké je dôležité neustále modifikovať tieto cvičenia, aby ste sa vyhli prázdny návykom, zritualizovaniu a zautomatizovaniu si týchto cvičení.

Z toho dôvodu počas vašich duchovných a duševných cvičení poproste Najvyššieho a svojho pravého ducha alebo Vnútornú Mysel', aby vám dali alebo zjavili, aký druh zmien treba vykonať a ako by mali byť vaše cvičenia štruktúrované a realizované. Tie rady dodržiavajte.

Ako vidíte, zámerne som sa vyhol poskytnutiu akýchkoľvek konkrétnych príkladov takých cvičení. Sú načrtnuté len vo všeobecných termínoch, aby nám vytýčili smer, ktorým sa uberať. Dôvodom tohto je, že každého prípad a situácia sú neodmysliteľne iné a jedinečné. Nemôžeme sa riadiť príkladmi iných ľudí. Je našou zodpovednosťou zistiť zo svojho vnútra, aké duchovné, duševné či akékoľvek iné cvičenia sú najúčinnnejšie a najvhodnejšie pre nás osobne. Žiadne dva prípady nie sú rovnaké. Preto by som nám tým, že by som bol špecifickejší ohľadne týchto cvičení, než som bol vyššie a než budem v nasledovných návrhoch, neurobil vôbec láskavosť.

Tretia kapitola

FYZICKÝ ALEBO TELESNÝ ŽIVOT

Je zrejmým a veľmi dobre známym faktom, že všetci máme fyzické telo. Tento fakt je ľahšie prijať než fakt, že máme nejakého ducha a dušu. Naše telo môžeme úplne konkrétne vidieť, cítiť a dotýkať sa ho, zatiaľ čo prítomnosť nášho ducha a duše cítime fyzicky alebo hmatateľne veľmi málo. Inak povedané, nášho ducha a duše sa nemôžeme dotknúť svojimi rukami.

Je nutné uvedomiť si, že každá inteligentná bytosť, entita či tvor v Stvorení Najvyššieho a v Zóne Vymiestnenia je stavaná z troch hlavných komponentov či zložiek. Prvá zložka alebo komponent sa nazýva duchom jedinca. Druhá sa nazýva dušou alebo duševnosťou jedinca. Tretia zložka sa nazýva telom jedinca. Ducha možno považovať, a on aj je skutočným jedinečným životom každého jedinca. Duša alebo duševnosť je jedinečným vyjadrením a vnímaním toho jedinca. Telo je jedinečnou konkrétnou manifestáciou každého jedinca.

Duch je samotnou ideou alebo esenciou a substanciou bytia a existencie jedinca. Duša a duševnosť je zažívaním seba samého a zažívaním všetkého ostatného v jedincovi. Telo je projekciou a príbytkom ducha a duše v ich príslušných prostrediach.

Keď hovoríme o tele, nemyslíme tým len fyzické telo ľudských bytostí, ktoré majú ľudia k dispozícii na planéte Zem. Stvorenie Najvyššieho v podstate pozostáva z troch obrovských dimenzií. Tieto tri obrovské dimenzie v sebe obsahujú nekonečné počty vesmírov, galaxií, slnečných sústav, planét, atď., ktoré sú všetky obývané nekonečnými počtami inteligentných bytostí a entít.

Prvá dimenzia Stvorenia Najvyššieho sa nazýva duchovným svetom. Duchovný svet je považovaný za ducha celého Stvorenia. Obyvatelia duchovného sveta, tak ako každého iného sveta, pozostávajú zo svojich vlastných špecifických a jedinečných duchov, špecifických duší alebo duševností a špecifických tiel.

Druhá dimenzia Stvorenia Najvyššieho sa nazýva intemediárnym svetom duchov. Intermediárny svet duchov je považovaný za dušu alebo duševnosť celého Stvorenia. Obyvatelia tohto sveta majú svojich vlastných špecifických a jedinečných duchov, duše a telá.

Fyzický alebo telesný život

Tretia dimenzia Stvorenia Najvyššieho sa nazýva prírodným svetom. Prírodný svet je považovaný za telo celého Stvorenia. Obyvatelia prírodného sveta majú svojich vlastných špecifických a jedinečných duchov, duše a telá.

Vyššie spomenuté tri obrovské dimenzie možno považovať za realitu pravého Stvorenia Najvyššieho a za jeho pozitívny stav.

Okrem týchto troch dimenzií jestvuje ďalšia obrovská oblasť, ktorá sprevádza pravé Stvorenie, no nie je jeho súčasťou. Táto oblasť sa nazýva Zónou Vymiestnenia. Táto Zóna je odpadom alebo dislokáciou všetkého, čo je odmietnuté v pravom Stvorení. Ktokoľvek, kto spraví v skutočnom Stvorení rozhodnutie zo svojej vlastnej slobodnej vôle sa otočiť chrbtom realite Stvorenia Najvyššieho, automaticky vypadáva do Zóny Vymiestnenia.

Jestvujú v podstate tri typy ľudí, ktorí žijú v rôznych oblastiach Zóny Vymiestnenia. Prvým typom sú ľudia, ktorí boli pôvodne stvorení Najvyšším, aby obývali prírodný svet a špeciálne pravú planétu Zem. V jednom bode v ich minulosti sa títo ľudia rozhodli z nejakých veľmi dôležitých duchovných dôvodov odmietnuť realitu Stvorenia Najvyššieho a Samotného/Samotnú Najvyššieho a obrátili sa chrbtom k všetkému, čo je z pravého Stvorenia a z pozitívneho stavu. Keď to uskutočnili, vypadli do Zóny Vymiestnenia a založili si svoje vlastné pseudo-stvorenie, vzorované a štruktúrované rovnako ako pravé Stvorenie. Založili si teda svoju vlastnú pseudo-duchovnú dimenziu a jej mnohé pseudo-vesmíry, pseudo-svety, pseudo-zeme, atď. Toto je ich vlastným duchovným pseudo-svetom, ktorý sa nazýva peklá. Pseudo-duchovný svet, alebo peklá, je pseudo-duchom Zóny Vymiestnenia. Z tohto pseudo-duchovného sveta si pseudo-tvorcovia založili svoj vlastný pseudo-intermediárny svet svojich pseudo-duchov, ktorý sa stal pseudo-duševnosťou alebo pseudo-dušou Zóny Vymiestnenia. Potom, nakoniec, si založili svoj vlastný pseudo-prírodný svet, ktorý sa stal pseudo-telom Zóny Vymiestnenia.

Ľudí, ktorí to všetko urobili, nazývam pseudo-tvorcovia. Niekedy sú súhrnne nazývaní Lucifer. Slovo „Lucifer“ znamená doslovne ranná hviezda. Pôvodne malo toto slovo pozitívnu a dobrú konotáciu, pretože slovo „ranná hviezda“ označovala úplne prvých prírodných ľudí, ktorí boli stvorení a obdarení priamo Najvyšším, aby obývali prírodný svet. Boli stvorení špecificky pre pôvodnú planétu Zem. Takže Lucifer neznamená nejakú jednu osobu, ktorá bola údajne na vysokej úrovni ako napríklad archanjel, ktorá sa následne vzbúrila proti Bohu a upadla do Božej nemilosti. Toto je mýtus podporovaný negatívnym stavom a peklami, aby v ľuďoch vyvolal falošný dojem, že zlo a lož pochádzajú od niekoho, kto bol veľmi blízky Najvyššiemu, fakticky syn Boží a brat Ježiša Krista.

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

Ľudia si nedokážu uvedomiť, že od niekoho, kto je pozitívny a dobrý, nemôže nikdy pochádzať nič negatívne, zlé a ľživé. Takej osobe nemôže napadnúť žiadna myšlienka či predstava akejkoľvek negativity. Preto by nikto z rádu anjelov, archanjelov, cherubínov, serafínov či akéhokoľvek iného rádu pravého duchovného sveta nikdy nechcel prísť s myšlienkou odmietnuť pravú realitu Stvorenia Najvyššieho a Samotného/Samotnú Najvyššiu.

Preto nemohol byť negatívny stav zahájený alebo vzniknúť na samom vrchu Stvorenia alebo v prvom okruhu Stvorenia. Namiesto toho bol zahájený a vznikol na samom spodku Stvorenia alebo v poslednom okruhu Stvorenia, čiže v najzovňajšom stupni prírodného sveta, na planéte Zem, kde sú duchovné princípy najvzdialenejšie svojmu zdroju.

To, že „Lucifer“ bol nazvaný synom Božím, znamená, že prví ľudia na tejto planéte boli priamo stворení a obdarení Najvyšším. To, že „Lucifer“ je niekedy nazývaný samotným bratom Ježiša Krista, znamená, že Najvyšší sa inkaroval na planéte Zem, aby sa stal Spasiteľom všetkých v Zóne Vymiestnenia a aby zachránil celé Stvorenie pred nevyhnutnosťou byť zlí a negatívni a ísť do pekla.

Toto je skutočný význam slova „Lucifer“. Takže pseudo-tvorcovia pôvodnej planéty sa nazývajú „Lucifer“. Keď vypadli z pravého Stvorenia do Zóny Vymiestnenia, postupne sa rozšírili a zaľudnili všetky jej oblasti. V priebehu ich expanzie, vlastiac z ich pôvodného pozitívneho stavu (čiže z doby pred takzvaným „Pádom“) tajné poznanie tvorby života, vytvorili a vyfabrikovali početné životné formy, ktoré boli ich vlastnou podobou a obrazom, tak ako oni pôvodne bývali podobou a obrazom Najvyššieho. Ako súčasť toho procesu fabrikácie vyfabrikovali aj ľudské bytosti pre pseudo-planéte Zem, s nastolením tej istej hierarchickej štruktúry u ich výtvorov, aká existuje v pravom Stvorení. Takže každá bytosť alebo tvor, vytvorený nimi v peklách, pozostáva zo svojho vlastného ducha, duše a tela.

Ľudia, alebo aby sme boli presní, pseudo-ľudia, ktorí boli vyfabrikovaní pseudo-tvorcami (podľa ukradnutých princíпов života, ktoré mali v sebe z Najvyššieho), sú druhý typ ľudí, ktorý obýva všetky oblasti Zóny Vymiestnenia.

Tretím typom ľudí v Zóne Vymiestnenia sú v podstate dobrovoľníci, ktorí prišli z iných dimenzií Stvorenia Najvyššieho. Títo ľudia dobrovoľne súhlasili s určitými veľmi špecifickými úlohami, a v dôsledku toho sa inkarovali do Zóny Vymiestnenia, prijímúc podmienky, aké v nej existujú.

Fyzický alebo telesný život

Ako vidíme z vyššie uvedeného opisu, nezáleží na tom, v akej dimenzii alebo oblasti Zóny Vymiestnenia sa ľudia nachádzajú, všetci sú štruktúrovaní tým istým základným spôsobom. Vždy pozostávajú zo svojho špecifického a jedinečného ducha, zo svojej špecifickej a jedinečnej duše a zo svojho špecifického a jedinečného tela. Nikto nemôže prežiť alebo byť a existovať bez jednej či dvoch vyššie spomenutých zložiek. Takže musíme pozostávať z ducha, z duše alebo duševnosti, a z tela, aby sme dokázali byť a existovať. Toto je podmienka, za akej môžeme žiť. Takéto usporiadanie stanovil Stvoriteľ, Najvyšší. Dôvod, prečo to bolo stanovené takto, je ten, že Najvyšší Sám/Sama pozostáva z Absolútneho Ducha, Absolútnej Duše a Absolútneho Tela. Takže celé Stvorenie je presnou kópiou Najvyššieho a Zóna Vymiestnenia je presnou kópiou skreslenia pravej Prirodzenosti Najvyššieho.

Tak ako duša alebo duševnosť postupuje z ideí svojho ducha, ktoré sa objavujú, tak isto aj telo je vyformované z ideí ducha a jeho duševnosti; s jediným rozdielom, že duch využíva prvky svojho prostredia, aby sa v tom tele prejavil a aby sa zhmotnil v tom prostredí.

Všetky dimenzie Stvorenia Najvyššieho a všetky oblasti Zóny Vymiestnenia sú prostrediami pre ubytovanie ich príslušných obyvateľov. Tieto prostredia sú vybudované z ideí ducha, ktorý ich bude obývať. Takže viditeľný vesmír vo všetkých dimenziách, ako aj v Zóne Vymiestnenia, nie je ničím iným než premietnutými ideami mysle ducha. Ak by sme tie idey našej mysle odobrali z jeho prostredia a prestali ich premietat' do toho prostredia, nami videný vesmír a hmota (v prípade fyzického sveta) by sa zmenili v ničotu. Takže, najskôr duch vyžiari ideu svojho prostredia. Len čo sa to prostredie objaví, z prvkov toho prostredia si duch vezme na seba ním premietnutú formu alebo svoje telo.

Z tohto vidíme, že jestvuje toľko rôznych typov fyzických tiel, koľko jestvuje rôznych prostredí. V duchovnom svete je telo ducha vybudované z prvkov duchovného prostredia. Preto to telo možno nazvať duchovným telom. V intermediárnom svete duchov je telo vybudované z prvkov toho sveta. Toto telo možno nazvať duševným. V prírodnom svete je telo vybudované z prvkov hmoty. Toto telo možno volať fyzickým telom. V Zóne Vymiestnenia sú telá vybudované z odpadkov alebo z antiprvkov a antičastíc, ktoré tvoria prostredie tej zóny.

Pretože každý typ tela je výsledkom činností nášho ducha a duše, je jasné, že život nášho tela je kompletne závislý na našom duchu a duši. Prečo však náš duch potrebuje dušu a telo?

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

Vo svojej esencii a substancii náš duch je čistou a jedinečnou ideou seba samého. Je ideou jedinečného bytia a existencie, ktorá postupuje z Absolútnej idey Absolútne Jedinečného Absolútneho Bytia a Existencie Najvyššieho.

Stav každej idey je aktívnym stavom. Byť si vedomý, že „ja som“, je aktívny proces, a nie stagnujúce rozpoloženie. Len čo dôjde k uvedomeniu si, že „ja som“, toto musí postúpiť, aby to bolo a existovalo. Pretože je to jedinečným uvedomením si jedinečného „ja som“, toto produkuje svoju vlastnú jedinečnú duševnosť alebo dušu za účelom kompletne a jedinečne zažívať svoje bytie a existenciu. Zažívanie svojho bytia a existencie produkuje ohromné energie, ktoré sa objavujú vo forme rôznych prostredí, nápomocných pri premietaní a manifestácii toho bytia a existencie. Len čo sa objavia všetky tie rozmanité prostredia, sú využité na vybudovanie tela, do ktorého môže byť premietnutý a v ktorom sa môže konkrétne prejaviť duch a jeho jedinečná duševnosť.

Je jasné, že bez premietnutia a manifestácie bytia a existencie, by žiadne bytie a existencia nemohli byť a existovať. Takže aby duch a jeho duševnosť alebo duša začali byť a existovať, tento sa musí premietnuť a prejaviť. Jednoducho povedané, musí sa stať. Ako vidíme, máme tu tri kroky Stvorenia; prvý — objavenie sa (stav sa objaví); druhý — postúpenie (duch postúpi od svojho objavenia sa do svojej duševnosti alebo duše); a tretí — nastatie (duch sa stane, zo svojho objavenia sa cez svoje postúpenie do svojho tela). V zjednotení týchto troch krokov — objavenia sa, postúpenia a nastatia, sa môže sprítomniť a uskutočniť pravé bytie a existencia akéhokoľvek inteligentného alebo pseudo-inteligentného jedinca.

Takže duch nemôže byť a existovať bez svojej špecifickej duševnosti a špecifického tela, pretože jeho duševnosť je jeho prostriedkom postúpenia pre neustále žitie a jeho špecifické telo je jeho prostriedkom pre premietnutie a manifestáciu jeho neustáleho žitia. Nemožno dosť dobre byť a existovať bez náležitých prostriedkov pre svoje bytie a existenciu.

Takže naše fyzické telo je integrálnou súčasťou nášho žitia bez ohľadu na to, kde sa to žitie odohráva. Tí z nás, ktorí momentálne žijú na tejto planéte, realizujú svoje žitie v prostredí tejto planéty, z ktorej bolo pôvodne vybudované naše fyzické telo. Týmto spôsobom sme získali to, čo sa nazýva fyzickým alebo telesným životom.

Preto môžeme povedať, že náš život pozostáva z troch hlavných foriem a manifestácií života: z nášho duchovného života, ktorý sa týka života nášho ducha; z nášho duševného života, ktorý sa týka života našej duše; a z nášho fyzického života, ktorý sa týka života nášho tela. Avšak súhrn týchto troch

Fyzický alebo telesný život

hlavných životov tvorí jeden individuálny a jedinečný život, špecifický pre každého jedinca. Je nutné si uvedomiť, že charakter nášho ducha a jeho duše je stály. Náš duch je čistou ideou „ja som“. Duševnosť toho ducha je vnímaním a vyjadrením toho „ja som“. Túto situáciu nikdy nemožno zmeniť alebo zrušiť, pretože idea toho „ja som“ vždy je, bez ohľadu na to, k akým druhom zmien alebo posunov dôjde. Avšak telo tej idey „ja som“ nie je nikdy stále. Telo je závislé od toho, kde alebo do akého stavu, alebo do akého prostredia je to „ja som“ premietnuté a kde sa manifestuje. Zatiaľ čo duch a jeho duševnosť musia byť samotnou svojou povahou nesmrteľné, pretože sa objavujú z absolútneho „JA SOM“ Najvyššieho, ako Jeho/Jej predĺženie a proces, naše telo na druhej strane je prechodné, premenlivé, modifikovateľné a dočasné.

Takže keď duch a jeho duševnosť naplní svoje potreby a účel v jednom špecifickom prostredí a je pripravený prestáhnovať sa do iného prostredia alebo stavu, či kondície, opúšťa svoje predošlé telo a prijíma novú formu pre svoje premietnutie sa a manifestovanie sa v inom prostredí alebo stave. Duch a jeho duševnosť si nemôže vziať svoje predošlé telo so sebou, pretože to telo je stále späté so svojím špecifickým prostredím, súc vybudované z prvkov toho prostredia. Preto v úplne novom prostredí alebo stave, alebo kondícii by to staré telo nebolo vhodné na to, aby sa ten duch doň premietol a manifestoval sa v ňom. Duch a jeho duševnosť by sa jednoducho nemohli objaviť v tom novom prostredí alebo stave so svojím predošlým telom, pretože to telo má úplne inú štruktúru, než aká je potrebná pre premietnutie a manifestáciu toho ducha a jeho duševnosti v nových podmienkach alebo prostredí. Preto je telo odložené bokom. Len čo je odložené bokom, to telo sa navráti do svojho pôvodného elementárneho štádia.

Každé špecifické telo môže existovať vo svojej telesnej forme dovtedy, dokedy ho duch a jeho duševnosť používa za účelom projekcie a manifestácie svojho špecifického a jedinečného bytia a existencie, týkajúcich sa momentálnych potrieb ducha, ako aj účelu a úžitku, ktorému slúži. Keď sa naplnia tie potreby a splní sa ten účel a keď sa vyčerpá všetok úžitok v tom prostredí, duch a jeho duševnosť zmení svoj stav a kondíciu. So zmenou svojho stavu a kondície mení svoje prostredie. Len čo dôjde k tejto zmene, duch a jeho duševnosť z toho prostredia zmizne a telo sa navráti do svojich pôvodných elementárnych podmienok. Rozptýli sa do svojho vlastného prostredia.

Z tohto usporiadania je zrejmé, že život akéhokoľvek typu tela vychádza z účelu a úžitku, akým to telo slúži duchu a jeho duševnosti. Keď ten účel a úžitok skončí, telo stráca zdroj svojho života a prestáva fungovať. Koniec telesných funkcií neznamená koniec života ducha a koniec duchovej duševnosti. Znamená len zmenu podmienok. No pretože to telo nie je prenosné z jedných

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

podmienok do úplne iných podmienok, zomiera a prestáva byť a existovať. Dĺžka telesného života a jeho stav sú závislé od potrieb ducha a úžitku toho tela. V niektorých podmienkach a na niektorých miestach Stvorenia Najvyššieho môže jedinec zostať miliardy rokov v tom tele bez akýchkoľvek známkov opotrebovania alebo starnutia toho tela. Na niektorých iných miestach a v niektorých iných podmienkach žije veľmi krátko. Avšak bez ohľadu na to, či to telo vydrží miliardu či viac rokov, alebo len jednu minútu, pre ducha a jeho dušu slúži veľmi dôležitému účelu a úžitku. Preto si duch, duša a špecifické telo každého zaslúžia, aby sa im dostalo patričnej starostlivosti, rešpektu a lásky.

Kvôli lepšiemu pochopeniu a naplneniu nášho pozemského života a jeho fyzických a telesných aspektov sa odporúča pouvažovať o nasledovných dôležitých záležitostiach ohľadom nášho pozemského, fyzického života a formy jeho manifestácie:

1. V pravom Stvorení je situácia s telesným životom úplne iná než na tejto zemi a vo všetkých ostatných oblastiach Zóny Vymiestnenia. V pravom Stvorení sú telesné formy ducha a jeho duše vybudované z čisto pozitívnych a dobrých ideí. Ich prostredie odráža tú pozitívnosť a dobrotu a je bez čohokoľvek škodlivého, negatívneho, deštruktívneho či zlého.

Z toho dôvodu telá v pravom Stvorení nepodliehajú rozpadu, ani žiadnym poruchám či chorobám, alebo smrti, alebo akýmkoľvek škodlivým a nepríjemným stavom. Tam nejestvuje proces starnutia tela a smrť, ako ich poznajú ľudia na zemi. V pozitívnom stave telá ľudí a všetky ich orgány vždy pochádzajú z ideí ducha a jeho duševnosti. Telo si neustále vedome uvedomuje svojho ducha a dušu a neustále s nimi priamo komunikuje. Nejestvuje tam žiadna separácia duchovného a duševného života od telesného života. Telá v pravom Stvorení neprodukujú žiaden odpad. Všetko, čo tam ľudia jedia alebo pijú, je dokonale využité ich telami takým spôsobom, aby sa to plne vstrebalo a premenilo na potrebnú energiu. Nie je tam teda známe vôbec žiadne močenie a vyprázdňovanie sa. Koniec koncov, moč súvzťaží so lžami a fekálie súvzťažia so zlami. Ak niekto žije v stave, kde nie sú možné žiadne zlá a lži, jeho/jej prostredie neobsahuje nič, čo by nemohlo byť plne využité na nejaký dobrý účel bez produkovania akéhokoľvek odpadu. Nie je potrebné žiadne odstraňovanie odpadu v žiadnej forme, pretože tam žiaden odpad neexistuje.

2. Pred takzvaným „Pádom“ tých, ktorí sú niekedy nazývaní Adam a Eva a niekedy Lucifer, bola situácia s ľudskými fyzickými telami na tejto zemi úplne iná, než je teraz. Vtedajšie telo bolo v súlade so všetkými ostatnými telami, ktoré boli a existovali. Aj keď ho Najvyšší stvoril z prvkov hmoty a zeme, bolo pod dokonalou vedomou kontrolou svojho ducha a duše. V tej dobe nebola

Fyzický alebo telesný život

predstaviteľná žiadna separácia fyzického tela a jeho života od duchovného a duševného života. Fyzické zmyslové orgány boli presne naladené tak, aby nepretržite vedome, náležite a správne vnímali všetky tri reality — duchovný svet a jeho obyvateľov, intermediárny svet duchov a jeho obyvateľov, a prírodný svet a jeho obyvateľov.

Pretože fyzické telo a jeho funkcie boli pod totálnou kontrolou duchovných a duševných zákonov, to telo nepodliehalo starnutiu, rozkladu či smrti. Pretože pôvodní ľudia naozaj obsahovali len pozitívne a dobré idey, ich fyzické telo nikdy netrpelo žiadnymi neduhmi, chorobami, nemocami, poruchami či ťažkosťami.

Vzhľad alebo forma toho fyzického tela pôvodných ľudí, čo sa týka jeho funkcie, formy a veľkosti, bola úplne iná v porovnaní so súčasne existujúcimi fyzickými telami ľudí. To telo bolo schopné plne využiť a vstrebať čokoľvek, čo skonsumovalo vo forme jedla a nápoja. Takže, ako všade inde v pravom Stvorení, to telo neprodukovalo odpad vo forme fekálií a moču.

Umiestnenie a funkcia fyzických orgánov toho tela boli úplne iné, než sú teraz.

Ako bolo spomenuté v predošlej kapitole, ľudský mozog nebol rozdelený na dve hemisféry. Každá jednotlivá bunka toho mozgu bola v režime vedomých aktivít. Úplnosť mozgovej aktivity až do jej maximálneho výkonu si, samozrejme, vyžadovala odlišný typ tela, než máme dnes. To telo muselo byť prispôsobené tomu, aby dokázalo pojať ohromnú intenzitu fungovania mozgu a jeho plný výkon a aktivitu.

Samozrejme, fyzické prostredie bolo vtedy taktiež iné. Napríklad, vtedy neexistovali žiadne noci a drastické zmeny počasia či teplotných podmienok. Doba spánku bola úplne minimálna alebo mala skôr len formu oddychu než formu skutočného spánku, aký poznáme dnes.

Keď bol niekto pripravený opustiť túto planétu, jednoducho vystúpil zo svojho tela a presunul sa do inej dimenzie. Telo, ktoré po sebe zanechal, sa vrátilo späť do svojich elementárnych štádií. V tej dobe tu ľudia žili tak dlho, ako sa rozhodli zo svojej vlastnej slobodnej vôle. Zvyčajne ich pozemský život trval niekoľko tisícročí.

Kvôli dôležitému účelu, za akým pôvodní ľudia prišli na túto zem, si títo vysoko cenili, vážili a patrične, láskyplne sa starali o svoje fyzické telá, pretože tieto telá slúžili tomu účelu veľmi dobre. To telo bolo považované za integrálnu súčasť celkového pozemského života, bez ktorého tela by nebolo možné správne

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

zrealizovať premietnutie a manifestáciu života ducha a jeho duševnosti. Preto títo ľudia nikdy nezneužívali či nepoužívali nesprávne, nenadužívali alebo nezanedbávali svoj telesný život.

3. Vyššie uvedené podmienky boli ideálne. Neobsahovali žiadnu negatívu žiadnych škodlivých stavov. Za takých podmienok, ako bolo už spomenuté v predošlých kapitolách, by nemohol byť nikdy aktivovaný žiadny negatívny stav alebo by nemohol nikdy vzniknúť a začať existovať.

Aby sa aktivoval negatívny stav, bolo nevyhnutné totálne zmeniť vyššie opísané usporiadanie. Hlavným cieľom tej zmeny bola separácia telesného života od duchovného a duševného života a obmedzenie duchovného a duševného života na päť percent ich pôvodného výkonu. Aby sa to dosiahlo, bolo potrebné vyfabrikovať odlišný typ tela.

Vzatím piatich percent pôvodného obdarenia od Najvyššieho, cez určité tajuplné genetické modifikácie a manipulácie foriem génov, a skombinovaním tých piatich percent s deväťdesiatimi piatimi percentami dostupných zvieracích génov bola vytvorená zvláštna životná forma, ktorá sa vo všetkých ohľadoch podobala zvieraciemu životu, ktorá však obsahovala niečo, čo nemalo žiadne zo zvierat — sebapoňatie, seba predstavu alebo pojem svojho „ja som“.

Dosiahlo sa tu to, že do v podstate zvieracieho tela, ktoré bolo trochu zmenené, bolo vložených päť percent pôvodného obdarenia od Najvyššieho. Z toho pôvodného obdarenia pochádzal duch a jeho duševnosť a následne boli vložené do tých zvieracích tiel. Avšak tentoraz duch a jeho duševnosť boli učené závislými na fyzickom tele a jeho funkciách. Tak bol tento nový fyzický alebo telesný život násilne oddelený od duchovného života a duševného života a bol učený autonómny.

Táto násilná separácia, majúca len úplne úzky a obmedzený kanálik pre tok života z ducha do tela, vytvorila na tejto planéte úplne odlišný stav života.

Zvieracie telesné funkcie sú plne závislé na ich vonkajšom prostredí a na zákonoch, ktoré vládnu prírode. Vo zvieracom živote niet žiadneho duchovného či duševného vedomia. Všetky zvieracie funkcie sa v podstate týkajú iba dvoch potrieb: zaobstarávania potravy pre ich prežitie a fyzického rozmnožovania sa. V zvieracom tele je všetko prispôbené týmto dvom potrebám.

Ak ducha s jeho duševnosťou dáme do takéhoto typu tela, duch je uväznený a totálne obmedzený vo svojej pôvodnej funkcii. Ľudia sa začínajú „prirodzene“ starať len o svoje telesné potreby a pohlcujú ich záležitosti vonkajšieho sveta, pretože ich telá sú ovládané tými záležitosťami podľa zákonov vonkajšieho

Fyzický alebo telesný život

sveta. Tak sa stávajú závislými na všetkom vonkajšom a následne strácajú akýkoľvek prehľad o tom, že existuje čokoľvek duchovné či duševné, a ak existuje, tak len na to, aby to slúžilo našim fyzickým, pozemským, svetským a telesným potrebám.

4. Vyššie opísaná situácia spôsobila radikálny rozpor medzi napĺňaním telesných potrieb a napĺňaním duchovných a duševných potrieb. O naše duchovné a duševné potreby je postarané alebo napĺňajú sa len zriedka, ak vôbec. Na druhej strane, napĺňanie našich fyzických potrieb preháňame do takej miery, že to spôsobuje ohromné problémy aj našim telám.

Paradox tu spočíva vo fakte, že správne naplnenie našich fyzických a telesných potrieb je možné len z hľadiska nášho ducha a duše. Patričné poznanie spôsobu, ako naplniť tie potreby, sa nachádza v našom pravom duchu a duši. No my nemáme náležitý prístup k tomu poznaniu, nakoľko funkcia nášho ducha a duše bola geneticky obmedzená a zúžená na základné požiadavky životného podporného systému.

Kvôli tejto situácii nevieme, ako správne naplniť naše fyzické a telesné potreby. Tak ich naplníme nesprávnym spôsobom a cestou. Toto spôsobuje všemožné problémy, ktoré vedú k ochoreniu našich tiel.

Na druhej strane, ak duch a jeho duša nemajú úplnú a totálnu kontrolu nad telom a ak je to telo nútené fungovať nezávisle, duch nemôže tomu telu poskytnúť plnosť pravého života, ktorý je v tom duchu k dispozícii. Kvôli tomuto faktu presiakne navonok len veľmi malá časť toho života. Táto malá časť života nie je dostatočná na to, aby to telo udržala nažive príliš dlho, alebo aby mu zabránila v starnutí a rozpade. Tak je naše telo od momentu svojho narodenia v procese umierania, pretože nemôže dostať dostatočné množstvo životnej energie od svojho ducha, ktorá by ho bola schopná udržať nažive. Toto veľmi malé množstvo dostupného života sa neustále znižuje, až je napokon vyčerpané. Kvôli tejto situácii je zrejmé, že v našom tele chýba naplnenie života. Toto vedie k stavu, že čokoľvek, čo zjeme vo forme potravy a vypijeme vo forme tekutín, nemá dostatok správnych životných prvkov, ktoré by umožnili, aby to jedlo a tie nápoje boli plne spracované a využité bez toho, aby vyprodukovali akýkoľvek odpad. Tak bolo nutné vyfabrikovať pre naše telo orgány, ktoré by ten odpad odstraňovali z nášho tela vo forme fekálií a moču.

Toto usporiadanie nás činí ešte závislejšími na našich telesných funkciách, lebo, ako hovoria ľudia, ak ti treba ísť, niet pomoci, musíš ísť.

Chápání a naplnění našeho pozemského života

Neschopnost života našeho ducha a duše, plně se projevuje v našem těle, vede k rozvinutí všemožných chorob, deformací, zvláštností a poruch, které nedokážeme náležitě zvládat, protože v sebe nemáme dostatek životních energií na vypudění těch škodlivých stavů. Sme schopní urobiť to len pomocou vonkajších prostriedkov, ktoré sú často nevhodné a nedostatočné alebo majú len dočasnú hodnotu. Nič nemôže naše telo zachrániť pred smrťou behom krátkej doby (priemerná dĺžka života je 68-75 rokov, čo je zlomkom kvapky vody vo vedre večnosti.)

5. Život tela je závislý od správneho toku ideí z ducha cez dušu, ktoré udržiavajú správnu funkciu fyzického tela. Správne alebo pravé idey umožňujú napraviť a uzdraviť fungovanie telesných orgánov. Každý fyzický orgán a jeho bunky súvisia a sú spojené s nejakou duchovnou a duševnou ideou alebo stavom. Bez tejto súvislosti by žiaden fyzický orgán a jeho bunky nemohli v sebe zahájiť žiadnu činnosť. Ten orgán je v podstate postavený z tých duchovných a duševných ideí. Takže je závislý od toho, aký druh ideí prijíma zo zdroja svojho pôvodu na svoje fungovanie. Vezmime si, napríklad, ľudské srdce. Aká je funkcia ľudského srdca? Pumpovať krv do všetkých buniek a orgánov tela, privádzajúc im živiny a kyslík a odvádzajúc odpad. A teraz, pohyb srdca a jeho funkcia by neboli možné bez určitých duchovných a duševných ideí, ktoré tú funkciu umožňujú. Srdce súvisia s Božskou Láskou a Dobrom, ktoré vyživujú ducha, a to súvisia s vôľou žiť, ktorá vyživuje duševnosť alebo dušu. Bez Lásky a Dobrot života nemôže existovať žiaden život. Bez vôle byť a existovať sa nemôže prejavovať žiadne bytie a existencia. Bez vôle byť a existovať prestáva srdce fungovať a telo je odrezané od dodávky svojich živín, ktoré mu dodáva krv zo srdca.

Takže duchovná idea života a jej duševné postúpenie — chcieť ten život, stvorí srdce a jeho funkciu, čo umožňuje premietnutie a manifestáciu života do toho tela alebo fyzickej formy. Podobné súvislosti existujú so všetkými ostatnými fyzickými orgánmi nášho tela.

Avšak kvôli genetickej zmene nášho tela, ktorá viedla k prerušeniu plného toku života z ducha a duše, len veľmi málo náležitých ideí môže prejsť, aby udržali zdravú funkciu nášho tela a jeho orgánov.

Aby sa dodalo nejaké zdanie životu funkcií nášho tela a všetkých jeho orgánov, je nutné, aby neustále prijímali nejaké idey z ducha a duše. Kvôli tomuto, ako aj kvôli mnohým iným dôvodom a účelom, boli umelo vybudované a umiestnené do nás a do nášho bytia a existencie pseudo-ducha a pseudo-duša, ktoré sú schopné preniesť nevyhnutné idey do svojich príslušných fyzických príjmových orgánov. No tieto idey sú prekrútené, skreslené, zohavené a niekedy

Fyzický alebo telesný život

úplne sfaľované. Tieto idey sú nepretržite prisúvané do našich rôznych fyzických orgánov, nepriaznivo ovplyvňujúc funkciu týchto orgánov. Toto má často za následok disfunkciu, zlyhanie, krízy a smrť tých orgánov. Ak nám nie je dodávaná patričná a náležitá potrava, nakoniec budeme trpieť vážnou podvýživou, ktorá bude napokon viesť k fyzickej smrti.

Tak sú naše fyzické telá neustále napájané nesprávnymi alebo skreslenými duchovnými a duševnými ideami, ktorých účelom je zničiť naše životy.

6. Jedným z hlavných dôvodov, prečo naše fyzické telá a ich orgány neprijímajú náležitú duchovnú, duševnú a fyzickú potravu je, že sú odrezané od priameho prístupu k pravému duchu a pravej duši. Naše fyzické telá boli po ich genetickej prestavbe napojené na pseudo-ducha a pseudo-dušu. Bolo to urobené kvôli dvom účelom. Po prvé, dokázať, že život možno udržiavať bez akýchkoľvek, alebo so skreslenými duchovnými ideami a princípmi a ich nesprávnou duševnosťou. Po druhé, zničiť akýkoľvek pravý život nahradením ho neduchovným pseudo-životom. Cieľom negatívneho stavu je vymazať pravé Stvorenie a zvrhnúť vládu pozitívneho stavu Najvyššieho.

Tento cieľ nemožno dosiahnuť s niekým, kto je súčasťou pravého Stvorenia Najvyššieho. Z toho dôvodu bolo nevyhnutné vyfabrikovať odlišnú rasu ľudí a tvorov, ktorí by boli duchovne, duševne a fyzicky štruktúrovaní takým spôsobom, aby pohrdali všetkým skutočne duchovným a pozitívnym. Toto bol dôvod, prečo bolo nevyhnutné tak extrémne zmeniť formy projekcií a manifestácií ducha a jej duše.

Koniec koncov, projekcia a manifestácia toho ducha závisí úplne od tej formy. Táto prestavba umožnila, aby v ľuďoch vznikli pocity nenávisti k všetkému čisto pozitívnemu a dobrému a aby sa ujali v mysliach ľudí a začali prinášať svoje následky.

Takže v našom v súčasnosti existujúcom pozemskom tele je kvôli tým rozsiahlym zmenám veľmi ľahké a „prirodzené“ cítiť rozčúlenie, hnev, nenávisť, chamtivosť, pohrdanie inými, atď., a súčasne je „prirodzene“ veľmi ťažké byť dobrý, pozitívny, milujúci, láskavý, milý, zdieľajúci, atď. Byť negatívny si z našej strany nevyžaduje žiadnu námahu, pretože v dôsledku tých genetických zmien sa to stalo našim prirodzeným stavom. Na druhej strane, byť pozitívny si vyžaduje ohromné úsilie, pretože všetko v nás je zamerané tak, aby sme boli proti tomu. Je to ako plávať proti prúdu, ktorý sa rýchlo valí dolu strmým úbočím hory. Ako možno plávať proti takému prúdu, plávajúc hore strmým úbočím? Nuž, s takouto posádkou má negatívny stav šancu uspieť v tomto úsilí. Ak však uspeje, bude to znamenať koniec nielen pre pravé Stvorenie, ale aj pre

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

samotný negatívny stav. Dôvodom je, že negatívny stav môže existovať len preto, lebo existuje pozitívny stav. Negatívny stav odvodzuje svoj život zo života pozitívneho stavu. Je to parazit, ktorý požíra svojho hostiteľa a zahynie hneď po tom, ako ho zožerie, pretože nezostane nič, čím by sa nakrmil. Toto je krajným šialenstvom a bláznovstvom bytia a existencie negatívneho stavu. Takto sa ukazuje pravá prirodzenosť negatívneho stavu celému Stvoreniu. Takto sa učíme, aký je rozdiel medzi pozitívnym stavom a negatívnym stavom. Pre toto Najvyšší dovolil, aby bol aktivovaný negatívny stav.

7. Z hľadiska vyššie opísaných faktov je jasné, že náš pozemský život a jeho fyzické alebo telesné aspekty sú dané na piedestál a uctievané nadovšetkých a nadovšetko. Ak si vedome neuvedomujeme, že existuje niečo iné, končíme takýmto modlárstvom. Naše telo, všetko, čo sa ho týka a náš pozemský život sa stávajú bohmi a majú svoju vlastnú reálnu existenciu a význam. Takže úplne „prirodzene“ vkladáme všetko naše úsilie do podpory niečoho, čo nám bolo pôvodne nanútené a čo sme prijali ako pravú realitu. Mrháme svojím časom a vzácnu energiou na márnosti a banality falošného života a neživota, biedneho a nenávisťného života, ktorý nemá žiadny skutočný zmysel a účel, jedine ničenie a sebazničenie.

Toto sa odzrkadľuje v našom správaní, postojoch, v spôsobe našej reči, v spôsobe, akým jeme a pijeme, v tom, čo cítime a čo si myslíme a v tom, aké sú naše vzťahy, chovanie a skutky. Všetko sa točí okolo jedla, pitia, telesných radovánok a podobných pozemských, svetských, materiálnych a telesných činností, ktoré boli na základe genetickej zmeny, na úkor všetkého ostatného, značne nadsadené. Začali sme byť takí zamestnaní a polapení týmito druhmi vonkajších činností, že si nedokážeme nájsť čas na nič iné. Toto sa stáva dobrou výhovorkou, odôvodnením a opodstatňovaním nášho vyhýbania sa všetkému duchovnému a duševnému. Nanešťastie, mnohí z nás túto situáciu milujú a tešia sa z nej. Mnohí z nás ju považujú za skutočnú zábavu. Je pre nás tak prirodzená ako dýchanie. Takto sme boli vytvorení. Toto je pre nás príjemné, takto fungovať.

Avšak mnohým z nás ani nenapadne, že všetky naše útrapy, nehody, choroby, problémy, utrpenie, depresie, nedostatky či čokoľvek, čo máme, je výsledkom takéhoto usporiadania.

Šialenstvo tejto situácie je zrejmé bez akýchkoľvek ďalších komentárov.

8. Toto jednostranné zapodievanie sa našim fyzickým a telesným pozemským životom a ignorovanie a podceňovanie duchovného a duševného života neslúži príliš dobre ani patričnému blahu nášho fyzického tela. Neustále

Fyzický alebo telesný život

nám niečo chýba. Myslíme si, že nám to chýba preto, lebo nie sme schopní mať viac materiálneho majetku alebo viac telesných rozkoší, alebo viac vonkajších aktivít, ktoré by sa dokázali postarať o tú situáciu. No tie sa o ňu starajú len na dočasnej báze, pretože sa v podstate o ňu nepostarajú, ale ju len potlačia alebo len odložia jej riešenie na neskôr. To odkladanie len zväčšuje daný problém a ten sa dostaví opäť, no s väčšou silou a potenciou. Ochorieme ešte viac, budeme ešte ubiedenejší, deprimovanejší a nespokojnejší. Aby sme sa zbavili tohto horšieho stavu, opäť opakujeme vyššie uvedené úsilie. To nám zas neprináša nič iné než ďalšie ťažkosti, ktoré sú oveľa horšie než tie, ktoré sme zažívali predtým. A opäť opakujeme tú istú chybu, namiesto toho, aby sme sa tých ťažkostí pokúsili zbaviť. Toto pokračuje donekonečna, až kým sa nám nepodarí zabiť sa buď nejakou chorobou alebo pri nehode, alebo prílišným pitím či fajčením, alebo prejedaním sa či nesprávnym stravovaním, alebo braním všemožných drog, alebo nejakými ďalšími početnými spôsobmi. Všimnite si, prosím, že všetky tieto prostriedky sú fyzickej, externej či vonkajšej povahy a pôvodu. V žiadnom z nich niet ničoho duchovného. A toto považujeme za pravý život.

9. Zatlačenie a izolovanie nášho fyzického pozemského tela od jeho ducha a duše vyvoláva u väčšiny ľudí a vedcov falošný dojem, že naše telo je samotným životom. Že život pochádza z toho tela, a preto je život produktom činností hmoty, z ktorej je to telo postavené. Žiadne duchovné či duševné faktory nie sú vnímané ako zdroj pôvodu života. Podľa tohto dojmu sa život vyskytuje čisto náhodou, bez akéhokoľvek plánovania alebo bez kohokoľvek vôle žiť, byť a existovať. Ak je život tela jediným možným životom v bytí a existencii, potom by všetko ostatné malo slúžiť telu. Všetko úsilie ľudského snaženia by malo všemožne smerovať k predĺženiu života toho tela, nakoľko mimo nášho telesného života a po ňom nejstuje nič.

Ak duch a duša sú len výsledkom telesných procesov, ktoré nazývame životom, potom duch a duša sú najmenej dôležité a potrebné, pretože sú len vedľajším produktom vývoja a činností hmoty. Zo skutočného významu tohto záveru je jasné, že žiadny duch alebo duchovný svet neexistuje a že pojem Boha je len výplodom ľudskej predstavivosti alebo čímsi tak vzdialeným a netelesným, že ho v ľudskom telesnom živote nemožno považovať za nejaký rozhodujúci faktor.

Hlavným cieľom aktivátorov negatívneho stavu bolo, aby sa dospelo k takýmto záverom o živote. Toto boli dôvody, prečo oddelili a izolovali ľudské fyzické telo od ducha a jeho duševnosti takým spôsobom, aby sa zdalo, že telo žije samostatne a samo od seba. Nemajúc žiadny alebo majú len slabý prístup k pravému duchu a jeho pravej duši, ľudia nemali inú alternatívu než usúdiť, že žiadny iný život než telesný a materiálny neexistoval, neexistuje a nikdy nebude

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

existovať. Z tejto pozície je ľahké poprieť Boha alebo prijímať ako Boha Prírodu a pohŕdať duchovným životom a jeho duchovnými a duševnými princípmi.

A predsa, ak je náš pozemský život videný v správnej perspektíve a na patričnom mieste a v jeho patričnom postavení, v jeho telesných a fyzických aspektoch nám môže vykonať neoceniteľnú službu pri našom celkovom rozvoji a blahu.

Aby sa to dosiahlo, je nutné uvedomiť si, kde je pravé miesto a postavenie telesného života v hierarchii duchovného usporiadania. To miesto a postavenie bolo opísané v tejto a v dvoch predošlých kapitolách, kde bolo objasnené a ukázané, že správny poriadok života je z duchovného do duševného, do fyzického, do telesného, atď., a nie naopak, ako je to s nami teraz. Ak začneme venovať patričnú a skutočnú pozornosť, po prvé, najskôr našim duchovným potrebám, potom, po druhé, našim duševným potrebám, a potom, po tretie, našim fyzickým potrebám, s takouto prioritizáciou budeme schopní obnoviť v nás pravý život s oveľa väčšou mierou chápania, naplnenia a šťastia, než je tomu práve teraz. Budeme schopní dostať sa do kontaktu s našim pravým duchom a dušou a privádzať z nich do nášho tela oveľa viac života, než sme privádzali doposiaľ. To nás učiní oveľa zdravšími, mladistvejšími a oveľa menej náchylnými k zdravotnému kolapsu alebo k ochoreniu.

Aby sme to dosiahli, odporúča sa nám vykonávať nasledovné cvičenia.

CVIČENIA PRE FYZICKÝ A TELESNÝ ŽIVOT

1. Prejdite si prvých päť krokov opísaných v prvej kapitole. Učinite vyhlásenie a dajte si záväzok, že budete túžiť po tom, aby ste sa poučili o svojom pozemskom, telesnom živote, aby ste ho tak využili oveľa produktívnejšie, konštruktívnejšie, tvorivejšie a užitočnejšie, v skutočnej harmónii so svojim duchom a dušou.

2. Dôkladne si prekontrolujte svoj životný štýl, pokiaľ ide o vaše telo a zistíte, koľko času a úsilia venujete staraniu sa a zapodievaniu sa svojim fyzickým životom, materiálnym blahobytom a svojim telesným výzorom. Venujte pozornosť tomu, ako sa cítite ohľadom svojho tela, čo si o ňom myslíte a ako s ním zaobchádzate. Aký druh potravy a nápojov dodávate svojmu telu?

3. Poproste svoju Vnútornú Mysel' a Najvyššieho vo svojej pravej Vnútornej Mysli, aby vám zjavil, v akom skutočnom stave je fyzický život a vaše telo. Čo je zdrojom vašich fyzických a telesných nedostatkov, obmedzení, nepohody, nešťastia alebo častých ochorení a kolapsov.

Fyzický alebo telesný život

4. Dôkladne preskúmajte a poproste Najvyššieho, aby vám ukázal, do akej miery ste odpojili, izolovali a separovali svoj fyzický, hmotný a telesný život od svojho pravého ducha a duše a ich životov. Zistite, aké sú dôsledky a následky tej separácie pre váš život a aký druh problémov vám tá separácia spôsobila.

5. Zamerajte svoju pozornosť na vaše telo a požiadajte ho, aby sa vám ukázalo vo vašej telesnej forme na vrchole vašej duchovnej hory. Povedzte svojmu telu, aby sa vám ukázalo také, aké skutočne je, a nie také, aké ho vidíte a čo si o ňom myslíte svojou vonkajšou myslou. Poproste svoju myseľ, po tom, ako sa vám telo predstaví také a v takom stave, v akom momentálne skutočne je, aby sa vám ukázalo také a v takom stave, v akom by malo byť v zhode so správnymi duchovnými zákonmi, odzrkadľujúcimi sa v hierarchii pravého duchovného usporiadania, čiže z ducha do duše, do tela, atď.

6. Poproste svoje telo o milosrdenstvo a odpustenie a ospravedlňte sa mu za dlhodobé zlé zaobchádzanie a za to, že ste ho držali odpojené od jeho duchovného a duševného zdroja.

7. Poproste Najvyššieho, aby znovu náležite spojil vaše telo a jeho fyzický život s vašim duchom a aby preskupil ich funkciu takým spôsobom, aby umožnil väčší a väčší tok pravého života do vášho pravého tela.

8. Na každodennom základe podstupujte dôkladnú očistu a prečistenie vášho tela bielym svetlom prichádzajúcim od Najvyššieho v slnku na východe, aby sa odstránili z vášho tela všetky choré, slabé, starnúce, nakazené a odumierajúce bunky a aby sa nahradili novými, zdravými, omladenými, silnými, energickými a čulými bunkami.

9. Dajte si záväzok, že budete hovoriť so svojím telom na každodennom základe, v jednote, jedinstve a harmónii s vašim duchom a dušou. Poproste Najvyššieho, aby vám naznačil, koľko času potrebujete tráviť so svojím telom, aby ste ho udržiavali v dobrej forme a aby ste mu umožnili, aby čo najefektívnejšie a najuspokojivejšie naplnilo účel, kvôli ktorému je tu. Nezabudnite poďakovať svojmu telu za prácu, ktorú pre vás robí.

Takže, keď budeme každodenne robiť tieto alebo podobné typy cvičení, v kombinácii s typmi cvičení, opísanými v prvej a druhej kapitole, budeme schopní vzoprieť sa stavu, ktorý bol v nás nastolený genetickou manipuláciou a zmenou, opísanou vyššie. Toto nám pomôže postupne odstrániť negatívny stav z našich životov.

Pre nás bude výhodou, ak sa odstránenie negatívneho stavu uskutoční najskôr v nás. To nás oslobodí, aby sme využili, pochopili a naplnili náš pozemský život

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

podľa svojich najlepších možností a schopností. Negatívny stav v nás pohlcuje deväťdesiatpäť či viac percent životnej energie a požiera všetko pozitívne a dobré, čo by tá energia mohla vytvoriť. Viete si predstaviť, o čo viac rýdzeho a pravého života a jeho energie by sme mali k dispozícii, ak by sme sa zbavili negatívneho stavu a uvoľnili tú energiu, aby sme ju využili vo svoj vlastný prospech a na získanie lepšieho chápania a naplnenia nášho pozemského života vo všetkých jeho aspektoch — duchovnom, duševnom a fyzickom?

Robte tieto cvičenia v duchu novosti, agilnosti, rozhodnosti, neustálej zmeny a skvalitňovania, vyhýbajúc sa akejkoľvek ritualizácii, zautomatizovaniu či návyku.

Ak budeme vykonávať takýto druh cvičení, budeme schopní dosiahnuť viac, než si myslíme. Verte mi, môžeme jedine získať všetko to, čo sme aj tak vždy chceli.

Štvrtá kapitola

SEXUÁLNY ŽIVOT

Téma tejto kapitoly je jednou z najcitlivejších, najkontroverznejších a najnepochopenejších záležitostí. Zdá sa, že nejestvuje žiadny iný aspekt nášho pozemského života, ktorý by bol tak zaťažený všemožnými kontradikciami a problémami, ako je záležitosť ľudskej sexuality.

Z toho dôvodu to, čo nasleduje v tejto kapitole, bude pre mnohých čitateľov kameňom úrazu.

Počas vykonávania svojej praxe, po dobu viac než dvadsať rokov, som ako klinický psychológ stretol a liečil mnohých ľudí tak v Európe, ako aj v Spojených Štátoch. Moja profesionálna a spoločenská skúsenosť s ľuďmi mi jasne ukázala, že sexualita a jej chápanie a praktizovanie je jedným z hlavných zdrojov mnohých ľudských problémov, ak nie najzjavnejším a najhlavnejším. Aj keď spočiatku vedome popierali, že majú nejaké sexuálne problémy, počas dôkladného vyšetrenia a preskúmania ich životného štýlu problémy, týkajúce sa ich sexuality alebo prameniace z ich sexuálneho života, vytŕčali ako boľavý palec. Dôvod, prečo niektorí ľudia popierajú, že majú sexuálne problémy, spočíva vo fakte, že tie problémy sú zamaskované symptómami, ktoré sa zdanlivo veľmi málo priamo týkajú ich sexuálneho života. Napríklad, kto by si pomyslel, že úporné a prudké večerné bolesti hlavy alebo krížov majú vôbec niečo dočinenia s ich pohlavným životom alebo postojom k sexualite? A predsa, v mnohých prípadoch výskyt týchto večerných bolestí je len symptómom ich sexuálnych problémov — v tomto prípade vyhýbania sa pohlavnému styku. Bolest' hlavy alebo krížov je v mnohých prípadoch lepšia a „príjemnejšia“ než pohlavný styk so svojimi sexuálnymi partnermi. A je mnoho ďalších podobných symptómov v našom pozemskom živote, ktoré maskujú alebo zakrývajú naše sexuálne problémy.

Prečo je to tak, že náš sexuálny život je takou zaťaženou, kontroverznou, citlivou a problematickou záležitosťou?

Situácia okolo nášho sexuálneho života pramení zo životne dôležitej, rozhodujúcej a významnej roly, ktorú hrá sexualita v našom pozemskom živote bez ohľadu na to, či tomu chceme veriť alebo nie.

Určité myšlienky a pojmy ohľadne sexuality boli zjavené a vysvetlené v ďalších knihách: „Základy ľudskej duchovnosti“, „Posolstvá z vnútra“, „Reality, mýty a ilúzie“ a „Hlavné idey Nového Zjavenia“. Pretože tieto

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

myšlienky sú v tých knihách roztrúsené, kvôli lepšiemu pochopeniu tu budú zhrnuté.

Jedným z mnohých dôvodov, prečo je záležitosť nášho sexuálneho života tak zložitá a zaťažaná, je, že sexualita je všetko-prestupujúcim javom nielen ľudského života, ale aj života zvierat a rastlín. So sexualitou sa v našom živote stretávame, takpovediac, na každom rohu. Naše správanie, skutky, myšlienky, pocity, postoje, túžby, nálady, úmysly, motivácie, atď., majú vo väčšine prípadov sexuálny podtón, bez ohľadu na to, či si taký podtón vedome uvedomujeme alebo nie. Dokonca aj keby sme získali odpor a averziu k čomukoľvek sexuálnemu, či už prakticky alebo teoreticky, ten odpor a averzia sú zaťažené potláčanou sexualitou. Pochádzajú z našej sexuality. Nech sa akokoľvek snažíme nemyslieť na ňu, nemať s ňou nič spoločné, tým postojom potvrdzujeme, aká dôležitá je sexualita všeobecne pre náš pozemský život a pre našu správnu seba predstavu, sebachápanie, a najmä naše vzťahy k iným.

Žiadna iná oblasť ľudského pozemského života nie je tak prísne a dôrazne riadená rôznymi spoločenskými požiadavkami, tabu, zákazmi, predpismi, zákonmi, normami, atď., ako pohlavný život. Je to vec tak súkromného, ako aj verejného záujmu.

Prečo hrá sexuálny život takú dôležitú rolu v našom pozemskom živote?

Väčšina ľudí má len matné poznanie (ak vôbec nejaké), čo je v skutočnosti sexualita a aká je jej skutočná rola v životoch ľudí. Niektorí ľudia si myslia, že sexualita je len fyzická alebo telesná potreba, ktorú treba uspokojiť. Niektorí ju považujú za fyziologické a emočné napätie, ktoré treba príležitostne vybiť. Iní si myslia, že sexualita existuje len za jediným účelom — rozmnožovanie sa ľudskej rasy. Mnohí náboženski fanatici ju považujú za vynález diabla, aby zvädzala ľudí a držala ich v otroctve baženia, žiadostivosti a túžob, ktoré ich vedú do pekiel. Niektorí ľudia ju považujú za veľmi posvätný akt, na ktorom sa treba zúčastňovať výlučne s manželským partnerom. Bez ohľadu na to, aký je náš postoj k sexualite, väčšina z nás je sexuálnym životom ovplyvnená v najväčšej možnej miere. Veľmi často, ak vo svojom živote popierame dôležitosť pohlavných stykov a ak sa im dlhodobo vyhýbame, pohlavné styky nás budú znepokojovať v našich nočných snoch, nad ktorými zdanlivo nemáme žiadnu kontrolu. Nech sa akokoľvek usilovne snažíme, nikdy sa nedokážeme celkom vymaniť spod vplyvu našej sexuality.

Jedným z mnohých dôvodov tohto faktu je, že sexualita má multidimenzionálny význam a účel. Väčšina ľudí si neuvedomuje fakt, že sexualita je špeciálny nástroj alebo prostriedok, ktorý sa týka priamo nášho

duchovného života, nášho duševného života, nášho fyzického a telesného života a všetkých ostatných aspektov nášho pozemského života. Ani jedna oblasť nášho pozemského života nemá takú hlbokú konotáciu a význam pre všetky ostatné oblasti, ako má pohlavný život. Toto je dôvod, prečo je sexualita takou citlivou, zaťaženu, kontroverznou a nepochopenou záležitosťou.

Ako možno správne definovať a pochopiť sexualitu z hľadiska dôležitého postavenia a roly, ktorú hrá v našom celkovom pozemskom živote?

Sexualita je duchovný, duševný, emocionálny, intelektuálny, spoločenský, intímny, súkromný, osobný, fyziologický a fyzický akt, ktorý, náležite chápaný a praktizovaný, má schopnosť zjednotiť a spojiť do jedného súdržného celku všetky aspekty a úrovne nášho života. Pohlavný akt je mostom alebo spojením medzi všetkými oblasťami ľudského bytia a existencie, ako aj bytia a existencie ako takých. Sexualitu možno pri jej správnej konotácii a praktizovaní považovať za stav, rozpoloženie a proces, pomocou ktorého môžeme dosiahnuť najdôležitejšie poznanie a chápanie Boha, nášho Stvoriteľa, ktorý je v nás; najdôležitejšie poznanie a chápanie iných; a najdôležitejšie poznanie a chápanie seba samých. Vo vyššom, duchovnom zmysle je sexualita jedným z najdôležitejších darov od Boha za účelom zdieľania seba samých s Bohom v nás, s Bohom v iných a s Bohom, ktorý presahuje všetko možné chápanie a rozum našich obmedzených ľudských myslí.

Takže najdôležitejším účelom sexuality, v jej pôvodnej konotácii pred takzvaným „Pádom“, je alebo bol vzájomný prospech, spoločné dobro, výmena a zdieľanie a neustále prijímanie a vysielanie a inkorporovanie väčšieho a väčšieho poznania Najvyššieho, iných a samých seba.

Intenzita, intimita, potencia a priamosť pohlavného styku, ako aj jeho najsúkromnejšie, najjedinečnejšie a najsubjektívnejšie zažitie má také rozmery, že žiadny iný akt sa mu ani zďaleka nemôže rovnať. Zo zreteľom na takúto konotáciu sexuality je úplne jasné, že pohlavný styk nebol nikdy určený na rozmnožovanie sa alebo na fyzické rodenie detí. Táto druhá zo spomenutých konotácií prišla až po takzvanom „Páde“. Pred týmto „Pádom“ sa ľudia na tejto zemi nerodili fyzickým narodením, ale priamym nadelením z Najvyššieho. Čiže Najvyšší vytvoril pre budúcu ľudskú bytosť fyzické telo a potom vdýchol do toho tela jedinečného ducha života. Ten duch pochádzal z Najvyššieho alebo z idey, ktorá sa objavila v Absolútnom Myšlienkovom Procese Najvyššieho alebo v Jeho/Jej Absolútnom Duchu. Vedy sa nerodili žiadni novorodenci alebo deti, pretože nadelenie Najvyšším neobsahuje žiadnu nevedomosť a nevedomé procesy a stavy.

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

Je teda jasné, že účelom sexuality u ľudí a u všetkých ostatných inteligentných bytostí a entít v celom Stvorení Najvyššieho nie je plodenie detí, ako je to u zvierat. Jej účelom u inteligentných bytostí a entít je mystická, intímna, jedinečná, veľmi zvláštna a súkromná komunikácia a vzťah s Najvyšším, inými a sebou samým/samou. Spája nás s Najvyšším a so všetkými ostatnými v Stvorení Najvyššieho.

Z toho dôvodu boli inteligentné bytosti a entity stvorené Najvyšším ako formy alebo príjemcovia dvoch hlavných a podstatných aspektov Jeho/Jej Absolútnej Prirodzenosti — Božskej Lásky a Božskej Múdrosti a všetkých ich príslušných črt, charakteristických rysov a vlastností. Tieto dva hlavné aspekty tvoria celkovú jednotu a jednosť v jednom nedielnom Bohu. Všetko, čo sa týka Božskej Lásky, možno nazvať feminitou, a všetko, čo sa týka Božskej Múdrosti, možno nazvať maskulinitou. Pretože láska je esenciou každého života a múdrosť je substanciou každého života, jedno bez druhého nemôže byť alebo existovať a jestvuje ich neustála snaha vzájomného spojenia a zjednotenia.

Kvôli tomuto dôležitému rozdielu všetky inteligentné bytosti a entity v Stvorení Najvyššieho boli stvorené takým spôsobom, aby sa prispôbili a odzrkadľovali tieto dva hlavné aspekty prirodzenosti Najvyššieho. Jeden je Božím obrazom a druhý je Božou podobou. Takže každá osoba v sebe nesie tak maskulínne, ako aj feminínne charakteristiky, ktoré neustále usilujú o svoje splnutie, spojenie a zjednotenie. Toto usilovanie sa v nás prejavuje ako potreba pohlavného styku.

Na druhej strane, aby sa ukázalo, aké je skutočne dôležité zdieľanie, výmena a spojenie feminity a maskulinity, alebo Lásky a Múdrosti, Dobra a Pravdy, Vôle a Rozumu, Náklonnosti a Intelektu, ľudia sa vyskytujú v dvoch odlišných fyzických formách — v mužskej a ženskej.

Esenciálna a substanciálna potreba života zjednotiť sa so svojou láskou a so svojou múdrosťou sa odzrkadľuje v neodolateľnom priťahovaní nás k našim opačným pohlavným charakteristikám a v sexuálnej túžbe po nich — muža po žene a ženy po mužovi.

Takže v tejto konotácii sexualita nie je nič iné než duchovná súvzťažnosť celej tej túžby a potreby zjednotenia lásky a múdrosti, dobra a pravdy, vôle a rozumu, alebo maskulinity a feminity. Toto sa týka priamo patričného poznania a chápania a interakcie s pravou Absolútnou Prirodzenosťou Najvyššieho a s Jeho/Jej celým Stvorením.

V Najvyššom, pretože je Absolútny/Absolútna, je toto zjednotenie absolútne a stále. Len v absolútnom a dokonalom stave a kondícii je možné kompletne a totálne zjednotenie všetkých princípov maskulinity a feminity. Avšak ani jedna inteligentná bytosť, človek či entita nie je nikdy absolútna. Vždy je relatívna k tomu absolútnemu. Preto nemôže byť nikto iný než Najvyšší v stave totálnej jednoty, jednosti a harmónie svojej lásky a múdrosti, dobra a pravdy, vôle a rozumu, maskulinity a feminity, atď. My sa len môžeme stávať len viac a viac zjednotenými, no nikdy nie úplne. V tejto situácii spočíva tajomstvo našej motivácie neustále napredovať k väčšiemu a väčšiemu uvedomeniu si, chápaniu a akceptovaniu pravej Prirodzenosti Najvyššieho, iných a seba. Táto motivácia, k progresívne väčšiemu a väčšiemu zjednoteniu, sa odzrkadľuje v našej sexualite a v sexuálnych túžbach stať sa jedným s Bohom, kto je Absolútnou Feminitou a Maskulinitou, a stať sa jedným so všetkými ostatnými v Stvorení Najvyššieho. Všetci muži sú vo vzťahu s Absolútnou Feminitou Najvyššieho a so všetkými ženami, a všetky ženy sú vo vzťahu s Absolútnou Maskulinitou Najvyššieho a so všetkými mužmi.

Pohlavný vzťah muža k mužovi a ženy k žene (ako to vidíme pri fungovaní homosexuality) nemá žiadnu duchovnú platnosť, pretože neposkytuje alebo nedosahuje žiadne náležité duchovné, duševné, emocionálne, intelektuálne či fyzické zjednotenie. Koniec koncov, láska alebo feminita hľadá svoje zjednotenie sa so svojou múdrosťou alebo maskulinitou, a múdrosť alebo maskulinita hľadá svoje zjednotenie sa so svojou láskou alebo feminitou. Pretože jestvuje duchovný princíp prepojenia všetkých so všetkými a postupovania z duchovného do duševného, do fyzického, do telesného, vonkajšou fyzickou formou lásky je ženské telo a vonkajšou formou múdrosti je mužské telo. Preto jediné pravé duchovné, duševné, emocionálne, intelektuálne a fyzické spojenie a zjednotenie vo vonkajšom stupni (v dôsledku duchovnej súvzťažnosti) je možné len medzi mužom a ženou, a ženou a mužom.

Som si vedomý faktu, že komunita takzvaných homosexuálov vo svete nebude potešená vyššie uvedeným opisom mužskosti a ženskosti a ľudskej sexuality. No skutočná realita ich fyzických foriem a ich životne dôležitých rozdielov hovorí hlasnejšie než akékoľvek slová. Toto sú duchovné fakty. K prekrúteniu a sfalšovaniu týchto faktov došlo až po takzvanom „Páde“. Sfalšovanie týchto faktov a ich negatívne súvzťažnosti viedli k rozvoju falošných potrieb a pocitov vo všetkých aspektoch ľudského života. Pretože sexualita je jedným z najdôležitejších aspektov nášho pozemského života, je úplne jasné, že sexualita sa stala najdôležitejším aspektom skreslení a fabrikácií.

Jedným z mnohých konkrétnych výsledkov tejto falzifikácie bolo objavenie sa neprirodzených túžob po homosexuálnych aktoch. Nuž, toto nutne

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

neznamená, že všetci homosexuáli sú zlí alebo hodní odsúdenia na pobyt v peklách, ako si myslia niektorí ľudia. Znamená to len, že z nejakých veľmi dôležitých duchovných dôvodov si zvolili, že budú cez svoje sexuálne preferencie a praktiky živo a konkrétne ilustrovať túto falzifikáciu. To, či je taký zvolený sexuálny životný štýl zlý alebo nie, plne závisí od ich úmyslov, motivácií a od toho, do akej miery ho využívajú na to, aby manipulovali, využívali a zneužívali iných ľudí a ubližovali im. Samozrejme, toto platí o všetkom a o každom, a nie iba o homosexuáloch.

Vráťme sa však späť k duchovnému zjednoteniu maskulinity a feminity: vzhľadom k vyššie zjaveným faktom je jasné, že naše sexuálne túžby majú oveľa hlbší a oveľa dôležitejší zmysel, konotáciu a rolu, než sú mnohí z nás ochotní pripustiť.

Kvôli faktu, že nie sme absolútni, Najvyššieho a iných môžeme v sebe zažiť len v obmedzenom zmysle. Naše vnútorné zážitky sú obmedzené našou relatívnou prirodzenosťou. Avšak, aby sme pokročili k väčšiemu uvedomeniu si seba, Boha a ostatných, nemôžeme byť ohraničení na naše vlastné obmedzené zážitky. Potreba zažiť viac sa odráža v našej potrebe rozmanitosti. Ľudská povaha a povaha všetkých inteligentných bytostí a entít je štruktúrovaná takým spôsobom, aby si želali rozmanitosť zážitkov. Toto je motivačným faktorom nášho duchovného a celkového pokroku a rastu. Bez lásky a bez túžby po rozmanitosti by sme neboli schopní zažiť všetky dostupné podmienky, stavy a procesy v živote, ktoré nepretržite postupujú z Najvyššieho. Taká situácia by nám znemožnila, aby sme väčšmi chápali a poznali Najvyššieho, iných a seba. A predsa, toto progresívne väčšie chápanie a poznanie je nutnou podmienkou pre naše celkové prežitie. Bez neho by sme stagnovali na jednom mieste a položení. Stagnujúce položení by malo za následok našu definitívnu smrť, pretože je v rozpore s princípmi života, ktoré sú vždy progresívne, a nie stagnujúce. Toto je dôvod, prečo máme takú neodolateľnú túžbu a potrebu rozmanitosti.

Táto fundamentálna duchovná potreba rozmanitosti je z pochopiteľných dôvodov najvýraznejšia a najzjavnejšia v našej túžbe po rozmanitosti sexuálnych zážitkov. Sexuálne priťahujeme mnohých ľudí opačného pohlavia. My sme priťahovaní mnohými ľuďmi opačného pohlavia. Táto v podstate normálna a prirodzená túžba po rozmanitosti sexuálnych zážitkov pramení z faktu našej schopnosti zažiť v sebe Najvyššieho, iných a seba samých len obmedzeným spôsobom. Je to tak preto, lebo nie sme absolútni.

Naproti tomu, tento zážitok, obmedzený len na jednu inú osobu opačného pohlavia, je tak ohraničený a vyčerpatel'ny, ako je ohraničený a vyčerpatel'ny aj len v nás samých. Po chvíli sa náš zážitok kvôli našej relatívnosti stáva

vyčerpaným a relatívnym a stráca svoje motivačné pohnútky. Začíname sa nudiť a sme presýtení tým istým typom zážitku. V dôsledku tohto stavu vystupuje do popredia potreba rozmanitosti.

Rozmanitosť sexuálnych skúseností, ak je správne chápaná a praktizovaná, zaisťuje, že na naše potreby lepšie poznať a chápať Najvyššieho, iných a seba nie sú kladené žiadne obmedzenia, a čo je najdôležitejšie, žiadne obmedzenia nie sú kladené ani na zdieľanie nás s ostatnými a ostatných s nami v záujme vzájomného osuhu, spoločného dobra, výmeny a vzájomnej užitočnosti. Takže, milovaním sa s opačným pohlavím sa milujeme s Najvyšším, pretože Najvyšší je večne prítomný v nás i v našich sexuálnych partneroch.

Avšak, pretože sme všetci jedineční a iní, obsahujeme v sebe mnoho rozličných a jedinečných aspektov Najvyššieho. Každý z nás zažíva, reprezentuje a má vzťah k Najvyššiemu veľmi špecifickým, jedinečným, neopakovateľným a odlišným spôsobom. V bytí a existencii nie sú žiadne dve osoby, ktoré by obsahovali a niesli presne tie isté aspekty Najvyššieho. Nemôžem dosť dobre v sebe zažívať Boha tak, ako Ho/Ju zažíva niekto iný. Na druhej strane, niekto iný nemôže v sebe zažívať Boha tak ako ja. Toto platí najmä pri zažívaní Boha v opačných sexuálnych charakteristikách, ktoré ja či iná osoba reprezentujeme. Avšak je možné zažívať Boha a všetko ostatné takým spôsobom ako niekto iný, pokiaľ je ten zážitok zdieľaný.

No zdieľanie len prostredníctvom slov alebo pozorovaním nie je dostatočné, pretože je vonkajšej povahy. Nemá žiadnu intímnu, subjektívnu, osobnú, emocionálnu a zmyslovú konotáciu. Z toho dôvodu nám náš Stvoriteľ, Najvyšší, dal sexuálny život, cez ktorý dokážeme a môžeme zažiť Boha, iných, seba, atď., ako to zažívajú iní ľudia opačného pohlavia.

Avšak mať sexuálny vzťah muža k mužovi alebo ženy k žene (ako to majú homosexuáli) nevytvára žiadne prípadné spojenie a zjednotenie, ktoré by nám umožňovalo zažiť veci tak, ako ich zažívajú homosexuálni partneri. Také zážitky sú možné len cez zjednotenie. Láska je vždy spojená s múdrosťou a múdrosť s láskou, presne tak ako muž so ženou a žena s mužom, dokonca aj pokiaľ ide o ich vonkajšie formy. Toto je duchovná súvzťažnosť.

No ako môžeme získať jedinečné a subjektívne zažívanie vecí od niekoho rovnakého pohlavia, ako sme my, ak nie je možné žiadne spojenie a zjednotenie muža s mužom a ženy so ženou pomocou najdôležitejších prostriedkov — cez sexualitu?

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

Toto možno dosiahnuť cez opačné pohlavie. Ak sa delíme o seba samého s mnohými členmi opačného pohlavia a ak sa členovia opačného pohlavia delia o seba so svojim opačným pohlavím, získavajú mnoho zážitkov od iných. Následne uvoľňujú tie zážitky od iných opačného pohlavia počas milovania sa s tými inými. Napríklad, ste žena, ktorá sa môže za účelom spojenia milovať len s mužom. No chceli by ste získať špecifické a jedinečné zážitky a veci od nejakej inej ženy. Nemôžete sa s ňou však spojiť, aby ste umožnili taký zážitok. No ak sa sexuálne delíte o toho istého muža, môžete zažiť špecifickosť a jedinečnosť tej ženy cez pohlavný styk s mužom, ktorý mal predtým pohlavný styk s tou ženou. Počas pohlavného styku s tou ženou ten muž získal jej jedinečné a špecifické zážitky, tie ho jedinečne obohatili, a teraz je schopný zdieľať tie zážitky s vami. A okrem toho, tá žena bude schopná zažiť vaše jedinečné zážitky, len čo budú zdieľané s tým istým mužom, pokiaľ sa bude opäť milovať s tou ženou.

Väčšina ľudí, ktorí sú polapení vo falošnom systéme viery ohľadom sexuálneho života (čo platí pre ohromnú väčšinu ľudstva), bude mať nesmiernu ťažkosť s prijatím týchto faktov o sexualite a o účele, za akým by sa mala praktizovať.

Pre ľudí je takmer nemožné uveriť, že sexualitu nám dal Boh presne za vyššie uvedeným účelom: kvôli vzájomnému zdieľaniu našich zážitkov so všetkými, vyššie opísaným spôsobom, aby sme neboli obmedzení a aby sme sa neuviazli pri jednom spôsobe zážitkov.

Z vyššie uvedeného opisu je zrejmé, že správne chápanie a praktizovanie nášho sexuálneho života nás vedie k tomu, aby sme sa stali duchovnejšími a pozitívnejšími bytosťami. Ak je sexualita jedným z hlavných nástrojov na získanie lepšieho, hlbšieho chápania a poznania (a toho, ako ho praktizovať) Najvyššieho, iných a seba, potom môže viesť len k jedinému: k tomu, že sa staneme pozitívnejšími, milujúcejšími, múdrejšími, dokonalejšími, znalejšími, zdieľajúcejšími, zbožnejšími, chápacejšími a pre všetkých osožnejšími, užitočnejšími a nápomocnejšími.

S takým chápaním a praktizovaním sexuality by sa žiaden negatívny stav a všetky jeho krutosti a ohavnosti nemohli nikdy uskutočniť.

Preto, kvôli tejto hlavnej role sexuality v našich životoch, bola táto tiež hlavným cieľom genetických zmien, ktoré vykonali takzvaní pseudo-tvorcovia. Ak by mali ponechať našu pôvodnú sexualitu nedotknutú, nikdy by sme sa Bohu a pravým duchovným princípom života neotočili chrbtom. Tak by sme nikdy nesúhlasili s tým, že budeme súčasťou negatívneho stavu.

Ako bolo spomenuté v predošlých kapitolách, ľudská fyzická forma projekcie a manifestácie ducha a duše bola zmenená na nepoznanie. Duch a jeho duša bol obmedzený len na päť percent svojej funkcie alebo svojho výkonu. V procese tej genetickej zmeny bolo všetko poznanie pravého účelu a cieľa sexuality potlačené a odrezané od akéhokoľvek vedomia novovyfabrikovaných ľudí.

Pohlavné orgány boli zmenené, prestavané a dané na iné miesto. Uloženie pohlavných orgánov bolo skopírované z vtedy existujúcich vysoko rozvinutých opici podobných tvorov.

Pohlavné orgány boli spolu skombinované alebo dané do blízkosti orgánov vylučujúcich fekálie a moč. Tým sexualita u ľudí nadobudla veľmi zlý význam ako čosi veľmi špinavé, nečisté, smradľavé a skazené. Týmto umiestnením pohlavných orgánov boli sexuálne pocity zbagatelizované a v podstate zredukované len na ich fyzikálne, telesné alebo fyziologické aspekty. Rodenie sa nových ľudí priamym nadelením z Najvyššieho bolo odstránené a nahradené zvieracím spôsobom rodenia sa cez fyzické počatie v matkinom lone. Pre ľudí boli teda vyvinuté nové orgány, ktoré predtým nemali, aby boli nútení rozmnožovať sa alebo plodiť sa ako zvieratá. K týmto orgánom boli pripojené nové emocionálne pocity a potreby (materstvo a otcovstvo), ktoré nadobudli úplne inú konotáciu, než tomu bolo u zvierat. Toto viedlo k takému ponímaniu sexuality, že jej primárnym účelom je rozmnožovanie sa a zachovanie druhu. Ak niekto zvažoval, túžil či želal si akýkoľvek iný účel sexuality než rozmnožovanie sa, boli navodzované pocity viny a všemožné iné odporné pocity. Bol zavedený inštitút manželstva, aby boli všetky sexuálne praktiky obmedzené na rámec takzvaných manželských zväzkov, a všetky ostatné sexuálne pomery boli považované za cudzoložné a hriechne. Boli vyvinuté a geneticky v ľuďoch zakorenené rôzne pocity majetníctva, žiarlivosti, závislosti, otroctva a vlastníctva iných. Boli zavedené a vnútené ľuďom mnohé iné podobné negatívne stavy ohľadne sexuálneho života, ako jediný správny a náležitý spôsob života. Tieto boli prijaté ako pravda a ako jediná možná realita. Ustanovené a vyhlásené boli rôzne občianske, morálne a náboženské zákony, ktoré obmedzili alebo zredukovali sexuálne praktiky výlučne na účely rozmnožovania sa a len v rámci manželských zväzkov. Tieto zákony boli také kruté, že každý, kto sa odchýlil od ich zachovávaní, bol ukameňovaný. Dokonca aj v súčasnosti sa ľudia navzájom ešte stále žalujú na súdoch za odcudzenie sa v manželstve alebo za cudzoložstvo, či z podobných dôvodov.

Toto všetko sa urobilo za jediným účelom — odvádzať ľudí ďalej a ďalej od skutočného chápania a naplnenia ich pozemského života. Toto chápanie a naplnenie je v najväčšej miere dostupné cez správne chápanie a praktizovanie

Chápání a naplnění našeho pozemského života

ľudskej sexuality. No hlavným cieľom tohto odklonenia bola úspešná aktivácia negatívneho stavu prostredníctvom odrezania ľudí od základného zdroja získavania skutočného chápania a poznania Boha, iných a seba. Všetko v našom živote je závislé od tohto chápania a poznania.

Toto odduchovnenie a externalizácia sexuality viedla u ľudstva k zničujúcim dôsledkom a následkom. Vznikli rôzne sexuálne perverzности a ohavné sexuálne praktiky. Objavili sa rôzne zničujúce pohlavné choroby. Pôvodná duchovná potreba rozmanitosti bola nahradená čisto fyzickou a zmyselnou promiskuitou. Kvôli týmto zvráteným praktikám bola sexualita mnohými vyhlásená za vynález diabla alebo pekiel.

Tak sexualita totálne stratila svoju pozitívnu duchovnú konotáciu a stala sa hlavným zdrojom ľudských problémov. Stala sa prekliatím, niečím odstrašujúcim, hanbou, niečím, o čom sa pošepkáva, čo je totálne ututľávané a tajné, vedúce ku konečnej záhube.

Teda presne toto chceli pseudo-tvorcovia dosiahnuť svojimi genetickými zmenami sexuality. Toto im poskytlo potrebný priestor pre zahájenie dominancie negatívneho stavu ako alternatívy k pozitívnemu stavu a ako dôkazu, že život je možný bez Boha a Jeho/Jej duchovných princípov. Výsledok toho činu ilustruje história ľudstva na tejto zemi a vo všetkých oblastiach Zóny Vymiestnenia.

Nanešťastie, hlavnú oporu tohto negatívneho chápania sexuality možno nájsť v Svätých písmach. Vyhlásenia v Svätých písmach, týkajúce sa týchto záležitostí, sú dezinterpretované a nepochopené.

Šieste prikázanie z Desiatich prikázání (Exodus, kapitola 20, verš 14 a Deuteronomium, kapitola 5, verš 18) jasne hovorí: „Nescudzoložíš.“

Nuž, na základe tohto vyhlásenia každý dospel k názoru, že spáchať cudzoložstvo znamená mať pohlavný styk s niekým iným než so svojim manželským partnerom. V tejto konotácii sa rozumie samo sebou, že pohlavný styk sa musí obmedziť len na jednu osobu — na vlastného manželského partnera. Pár ľudí si však predsa len uvedomuje fakt, že toto prikázanie nehovorí ani natoľko o fyzickom pohlavnom styku, ako skôr o životne dôležitých duchovných záležitostiach. Kvôli tomuto obmedzenému vnímaniu pojem cudzoložstvo väčšina ľudí chápe zle a dezinterpretuje ho.

Skutočným významom tohto vyhlásenia, ako už pred viac než dvesto rokmi poukázal veľký švédsky vedec, mystik a teológ, Emanuel Swedenborg, je tendencia ľudí znesväcovať a poškrvniť všetko dobré a zbožné, popierať existenciu ich Stvoriteľa a neprijímať fakt, že Ježiš Kristus je pravým Bohom,

ktorý učinil Svoje Božské Ľudským a Ľudské Božským. (Toto platí aj pre mnohých kresťanov.) Toto prehlásiť a toto prijať ako fakt znamená spáchať cudzoložstvo. Takže napríklad každý, kto tvrdí, že Boh neexistuje a že život je vedľajším produktom hmoty alebo prírody, že príroda je Boh, alebo že Boh je niekto iný či niečo iné — a nie pravý Najvyšší, Ježiš Kristus — pácha cudzoložstvo. Toto je vlastne skutočné cudzoložstvo.

Na druhej strane, smilstvo neznamená predmanželské pohlavné pomery, ako to chápe a interpretuje väčšina ľudí, ale sfaľšovanie pravdy. Každý, kto pozná pravdu, no prevracia, prekrúca a falšuje ju takým spôsobom, aby slúžila jeho/jej vlastným sebeckým úmyslom a dôvodom, pácha smilstvo. Ak niekomu povieme, že nám na ňom záleží a máme ho radi, no vo svojom vnútri vieme, že to nie je pravda, falšujeme pravdu. Takže sme spáchali smilstvo.

V sexuálnej konotácii cudzoložstvo znamená vziať si niekoho za partnera kvôli osobnému zisku, z nesprávnych dôvodov, zo sebeckých túžob a zreteľov, kvôli ublíženiu a uškodeniu a z podobných dôvodov, namiesto toho, aby sme si ho/ju zobrali kvôli skutočnému spojeniu lásky a múdrosti a feminity a maskulinity. Takže v plne prekvitajúcom cudzoložnom vzťahu môžeme žiť dokonca aj so svojim vlastným manželským partnerom, ak sme si tú osobu zobrali z nesprávnych dôvodov. Pohlavný pomer s iným než manželským partnerom je vtedy cudzoložný, ak sa to robí s nesprávnym úmyslom a cieľom — využívať, zneužívať, zle zaobchádzať, raniť, ublížiť, zastrášať, zo sebeckých dôvodov, násilu formou znásilnenia, atď., namiesto vzájomného osohu, spoločného dobra, zdieľania a získania väčšieho poznania Boha, iných a seba. Žiadna iná konotácia cudzoložstva nikdy neexistovala, neexistuje či nebude existovať, nech si ľudia veria, čomu chcú.

Na druhej strane, predmanželský sex môže, ale aj nemusí byť smilný, v závislosti od toho, aký je úmysel a motivačné faktory takého aktu. Ak sa to robí kvôli vzájomnému potešeniu, radosti, rozkoši, zdieľaniu, vzájomnému obohateniu a pozdvihnutiu, potom je to náležité, správne a Zbožné. Ak nie, je to hriešne a smilné. Opäť, nikdy neexistovala, neexistuje a nebude existovať žiadna iná konotácia pojmu smilstvo.

V Evanjeliu podľa Matúša, kapitola 5, verš 28, sa dočítame:

„Ale Ja vám hovorím, že každý, kto sa žiadostivo pozerá na ženu, už s ňou scudzoložil vo svojom srdci.“

„Pozerat' sa na ženu žiadostivo“ úplne jasne znamená (podľa slova „žiadostivo“) sebecký, bezohľadný, negatívny a zlý úmysel. Znamená to vlastniť

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

ju, hľtať ju, využiť ju, považovať ju za svoj majetok a vôbec nebrať ohľad na jej potreby, na jej voľby a na jej vlastnú slobodnú vôľu.

Vo vyššej, duchovnej konotácii „pozerat' na ženu žiadostivo“ znamená želať si prisvojiť si duchovné idey a doktríny, ktoré sú bezbožné, cudzie a prekrútené. „Žena“ tiež znamená cirkev a doktrínu tej cirkvi. Preto Ježiš Kristus používa slovo „žena“/„woman“, namiesto slova „žena“/„female“. Z tohto opisuje je úplne jasné, že Ježiš Kristus sa príliš nezaujímal o fyzické sexuálne vzťahy medzi mužom a ženou, ale medzi dobrom a pravdou, a láskou a múdrosťou. V tejto jednotlivšej konotácii „muž“ znamená múdrosť a pravdu, a „žena“ znamená cirkev a jej doktrínu, ktorá učí, ako byť dobrý a milujúci. Avšak v opačnom zmysle, „žena“ znamená sfalšované doktríny, ktoré svojimi falzifikáciami produkujú zlo. Ak niekto túži alebo baží po takomto type doktrín, hoc aj predtým, než sa k nim pridá, pácha duchovné cudzoložstvo.

Je teda jasné, že Ježiš Kristus v tomto verši nehovorí o fyzickej sexualite alebo o pozemských manželských vzťahoch.

Okrem toho, v Matúšovi, kapitola 5, verš 32, Ježiš Kristus hovorí:

„Ale hovorím vám, že každý, kto sa rozvádza so svojou manželkou z akýchkoľvek iných dôvodov než pre sexuálnu nemravnosť, vystavuje ju cudzoložstvu; a každý, kto sa žení s rozvedenou, pácha cudzoložstvo.“

„Každý, kto sa rozvádza so svojou manželkou z akýchkoľvek iných dôvodov než pre sexuálnu nemravnosť“ znamená odmietnutie a separovanie sa od svojich vlastných princípov feminity a popretie jej Božského pôvodu. „Sexuálna nemravnosť“ znamená popretie Božského pôvodu sexuality a považovanie sexuality za majúci diabolský a negatívny pôvod. Ak stretáme niekoho, kto sa pozerá na sexualitu týmto negatívnym spôsobom a ak súhlasíme s tým postojom ohľadne sexuality, popierame samotnú esenciu a substanciu našej prirodzenosti. Jedincovi nie je dovolené nikdy sa rozviesť alebo odmietnuť svoju vlastnú jedinečnú prirodzenosť. „Manželka“ v tejto konotácii znamená našu jedinečnú prirodzenosť, pôvodné nadelenie z Najvyššieho v nás. Popierať tú prirodzenosť a jej pravý pôvod, znamená rozviesť sa so svojou manželkou. (Nezáleží na tom, či je dotýčaný muž alebo žena, pretože slovo „manželka“ sa týka tak muža, ako aj ženy. Toto je dôvod, prečo Ježiš Kristus nepoužíva aj slovo „manžel“.)

Len ak je tá prirodzenosť prekrútená, skreslená a zohavená, jedincovi je dovolené odmietnuť ju, čiže rozviesť sa. No odmietnutím svojej pravej

prírodzenosti jedinec vystavuje tú prírodzenosť prekrúteniu a skresleniu, a preto tú prírodzenosť alebo „manželku“ núti páchať cudzoložstvo.

„Oženiť sa s rozvedenou ženou“ znamená prisvojiť si a stotožniť sa s prekrútenou, zlou, nesprávnou a negatívnou prírodzenosťou. Ak sa taká prírodzenosť pripojí k našej pôvodnej a pravej prírodzenosti, stáva sa to cudzoložným vzťahom. Ešte raz, toto je dôvod, prečo Ježiš Kristus používa len slová „žena“ a „manželka“, a nie aj slová „manžel“ a „muž“. V tomto zmysle sa slová „žena“ a „manželka“ týkajú muža aj ženy, pretože tie dve slová — „žena“ a „manželka“ — znamenajú špecifickú a jedinečnú prírodzenosť každého jedinca, ako aj prekrútenú, falošnú, negatívnu, zlú prírodzenosť, vnútenú negatívnym stavom.

Vo vyššom duchovnom zmysle, rozviesť sa so svojou manželkou znamená odmietnuť pravdu, že Ježiš Kristus je pravý Boh a jediný Najvyšší, čiže odmietnuť jeho Božské alebo Božstvo. Prijatie tohto faktu je samotnou esenciou a substanciou nášho spasenia z negatívneho stavu. Preto v takom prípade popierame Najvyššieho akt spásy, a tým procesom nútime našu prírodzenosť páchať cudzoložstvo.

„Sexuálna nemravnosť“ tu znamená všetky zlá a lži, ktoré ničia naše náležité a správne chápanie, poznanie a prijímanie tejto pravej prírodzenosti Najvyššieho ako Ježiša Krista. A „oženiť sa s rozvedenou ženou“ znamená prijať do svojho života lživú a zlú doktrínu, ktorá tvrdí, že Ježiš Kristus nie je pravým Bohom, ktorý sa stal telom a ktorý učinil to telo Božským, ale že je len obyčajnou ľudskou bytosťou. Také uvažovanie je cudzoložné.

Teda, vyššie uvedené vysvetlenie významu tých vyhlásení ukazuje úplne jasne, že Ježiš Kristus nehovoril o pozemských, manželských vzťahoch alebo o ľudských manželstvách.

Toto je ešte jasnejšie z toho, čo sa dočítame v Matúšovi, kapitola 19, verše 3-12:

„Prišli k nemu Farizeji, pokúšajúc Ho, a povedali Mu,
„Je zákonné, aby sa muž rozviedol so svojou manželkou
z akéhokoľvek dôvodu?“

A On odvetil a povedal im, „Nečítali ste, že Ten, ktorý
ich stvoril, ‚stvoril ich od počiatku ako muža a ženu‘,

„a povedal, ‚Preto opustí človek svojho otca a matku, aby
sa pripojil k manželke, a tí dvaja budú jedno telo?‘

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

„Takže už nie sú dvaja, ale jedno telo. Preto čo Boh spojil, nech človek nerozlučuje.“

Povedali Mu, „Prečo teda Mojžiš prikázal dať jej potvrdenie o prepustení a prepustiť ju?“

Povedal im, „Pre tvrdosť vášho srdca vám Mojžiš dovolil rozviesť sa so svojimi manželkami, no od začiatku to nebolo tak.“

A ja vám hovorím, že každý, kto sa rozvedie so svojou manželkou, ak len nie pre sexuálnu nemravnosť, a ožení sa s inou, pácha cudzoložstvo; a každý, kto sa ožení s rozvedenou, pácha cudzoložstvo.“

Jeho učeníci Mu povedali, „Ak je tomu tak medzi mužom a ženou, je lepšie sa neženit.“

Ale On im povedal, „Nie všetci prijmu túto reč, ale iba tí, ktorým je to dané:

„Sú totiž eunuchovia, ktorí sa narodili z lona svojej matky, a sú eunuchovia, ktorých ľudia urobili eunuchmi, a sú eunuchovia, ktorí sa sami urobili eunuchmi pre nebeské kráľovstvo. Kto to môže prijať, nech to prijme.“

„Ten, ktorý ich stvoril, stvoril ich od počiatku ako muža a ženu“, znamená, že Najvyšší stvoril všetky inteligentné bytosti, entity a ľudí na Svoju podobu a obraz, čiže aby boli nádobami Jeho/Jej Božskej Lásky (žena) a Jeho/Jej Božskej Múdrosti (muž).

„Preto opustí človek svojho otca a matku, aby sa pripojil k manželke, a tí dvaja budú jedno telo“, znamená, že každý bol stvorený jedinečným, iným a neopakovateľným spôsobom, aby ilustroval, niesol, demonštroval a bol predĺžením a procesom úplne iného a jedinečného aspektu prirodzenosti Najvyššieho (otec a matka znamenajú Božskú Lásku a Božskú Múdrost' Najvyššieho). Kvôli tejto jedinečnej úlohe a účelu sa každý stáva a javí, akoby bol oddelený od svojho Stvoriteľa a stotožňuje sa plne so svojou jedinečnou a neopakovateľnou prirodzenosťou. Táto prirodzenosť je prispôbená tomu, aby obsahovala a niesla určité špecifické aspekty, ktoré pochádzajú z Božskej Lásky a Božskej Múdrosti (otec a matka) Najvyššieho. Pretože tieto aspekty sú v Najvyššom zjednotené, aj ony sa stávajú našim telom. Takže už viac nie sú dvomi, ale jedným telom. „Preto, čo Boh spojil, nech človek nerozlučuje.“ „Čo

Boh spojil“, znamená zjednotenie všetkých princípov lásky a múdrosti, dobra a pravdy, vôle a rozumu, a maskulinity a feminity. Akékoľvek ich rozdelenie dáva impulz k uskutočneniu sa negatívneho stavu. Toto je dôvod, prečo Boh zakázal ich rozdelenie. Len človek ich mohol rozdeliť. Čiže len ľudia na tejto zemi to mohli urobiť, a tým činom zahájili negatívny stav, napriek faktu, že ich Najvyšší varoval, aby to nerobili.

Vo verši 7 sa Ježiša Krista opýtali: „Prečo teda Mojžiš prikázal dať jej potvrdenie o prepustení a prepustiť ju?“

Z tejto otázky je úplne jasné, že Farizeji hovorili skôr o pozemských vzťahoch medzi mužom a ženou, než o skutočnom duchovnom zjednotení dobra a pravdy.

Toto je dôvod, prečo im Ježiš Kristus odpovedal: „Pre tvrdosť vášho srdca vám Mojžiš dovolil rozviesť sa so svojimi manželkami, no od začiatku to nebolo tak.“

„Tvrdosť vášho srdca“ znamená, že neuznávali žiadne duchovné princípy lásky a múdrosti, ale všetko zredukovali na vonkajšie vzťahy, ktoré si vyžadovali povolenie na odlúčenie sa od svojej pravej prirodzenosti (manželiek). Inak by znesvätili svätosť zjednotenia lásky a múdrosti (muž a žena), lebo nevideli, že je nejaké také zjednotenie buď možné alebo nutné.

„Ale od začiatku to tak nebolo“ znamená, že žiadne také fyzické alebo vonkajšie manželské vzťahy neexistovali alebo že neexistovala žiadna možnosť odlúčenia svojej pravej prirodzenosti od jej Božského zdroja a jej pripojenia k nebožskému, negatívne zdroju, pretože neexistoval žiadny negatívny stav.

Verš deviaty je rovnaký ako verš tridsiaty v kapitole piatej Evanjelia podľa Matúša a má presne ten istý význam, ako bolo vysvetlené vyššie.

Verš desiaty opisuje, ako učeníci Ježiša Krista nesprávne pochopili, čo Ježiš Kristus skutočne myslel manželstvom alebo vzťahmi medzi mužom a jeho manželkou. Všimnite si, prosím, že Ježiš Kristus nikdy nehovoril o vzťahoch medzi manželom a jeho manželkou, alebo medzi ženou a jej manželom. Toto má veľmi dôležitý význam. Toto naznačovalo, že Ježiš Kristus nehovorí o pozemských manželských vzťahoch, alebo o akýchkoľvek vonkajších alebo sexuálnych vzťahoch. „Muž a jeho manželka“ neznamena manžel a jeho manželku, ale ľudskú bytosť (muža i ženu) a jeho/jej pravú prirodzenosť („manželka“ znamená ľudskú pravú prirodzenosť).

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

Že je to tak, je ešte jasnejšie z veršov 11 a 12. Vo verši 11 Ježiš Kristus hovorí: „Nie všetci prijímú túto reč, ale iba tí, ktorým je to dané.“

Z tohto vyhlásenia je jasné, že nie príliš veľa ľudí chápe pravý význam Ježišovho Kristovho vyhlásenia týkajúceho sa manželstiev a rozvodov. Len pár z tých, ktorí sú osvietení Najvyšším, chápu a vedia skutočný duchovný význam vyhlásenia Ježiša Krista.

Verš 12 ďalej potvrdzuje túto situáciu. „Eunuchovia“ predstavujú tých ľudí, ktorí sa snažia byť osvietení v pravde v samotnom okamihu aktivácie negatívneho stavu („narodení z lona matky“); tých ľudí, ktorí získavajú osvietenie študovaním rôznych vonkajších zdrojov („eunuchovia, ktorých ľudia urobili eunuchmi“); a tých ľudí, ktorí prišli na tento svet, aby boli osvietení o týchto záležitostiach a pomocou svojich prostriedkov bojovali s negatívnym stavom, porazili ho a v záujme všetkých ukázali iným cestu do pozitívneho stavu („eunuchovia, ktorí sa sami urobili eunuchmi pre nebeské kráľovstvo“).

Ježiš Kristus končí toto vyhlásenie slovami „Kto to môže prijať, nech to prijme“, čo znamená, že nie mnohí ľudia sú ochotní prijať skutočnú pravdu o týchto záležitostiach, kvôli svojmu lipnutiu na konvenčnom, tradičnom, vonkajšom, povrchnom, jednostrannom a doslovnom vysvetlení a chápaní svojej povahy a svojich ľudských vzťahov.

To, že situácia ohľadne chápania a praktizovania sexuality je v duchovnom svete úplne iná, v porovnaní s naším pozemským životom, je celkom jasné z toho, čo Ježiš Kristus hovorí v Matúšovi, kapitola 22, verš 30 (a inde):

„Lebo pri vzkriesení sa ani neženia ani nevydávajú, ale sú ako anjeli Boží v nebi.“

Predovšetkým, v tomto vyhlásení Ježiš Kristus nehovorí, že v nebi neexistuje žiaden sex. Také vyhlásenie by sa rovnalo popretiu existencie Boha. Teda, neženenie sa alebo nevydávanie sa sa netýka pohlavného styku. To, čo nám tu Ježiš Kristus oznamuje, je, že potom tam už nejestvujú vzťahy, ktoré by boli založené na tých istých princípoch, aké majú ľudia, čiže na výlučnom majetníctve iných, na vlastníctve iných, na žiarlivosti, závislosti, vzájomnej porobe a otroctve, na tabu a obmedzeniach vnútených ľuďom ich bláznivými zákonmi a bláznivými očakávaniami. Také vzťahy sú negatívneho a zlého pôvodu a povahy. Do nebies alebo do pozitívneho stavu nemôže vstúpiť nič takej povahy. („Vzkriesenie“ znamená odstránenie negatívneho stavu a stanie sa úplným členom pozitívneho stavu.) Namiesto toho sú ľudia v nebi ako anjeli Boží.

Niektorí ľudia majú veľmi bláznivú predstavu, že byť anjelom Božím alebo byť ako anjel Boží znamená byť bez sexu. Anjel boží je rovnako sexuálna bytosť ako ktokoľvek iný. V Svätej Biblii sa nikde netvrdí, že anjeli nemajú sex. Hovorí sa tam len, že sa neženia tak ako ľudia na zemi, pretože pozemské manželstvá alebo inštitút manželstva, ako je tu ponímaný, pramení z negatívneho stavu a pochádza zo ziel. Toto urobili takzvaní pseudo-tvorcovia a zahrnuli to do ľudských génov prostredníctvom svojich pôvodných genetických zmien. To nevzišlo od Boha. No väčšina ľudí sa bláznivo domnieva, že pohlavný život je legálny, platný a možný len v rámci manželských zväzkov. Preto ak anjeli nie sú v manželstve, nemôžu mať sex. Toto je bláznivá logika pekiel a všetkých ich nasledovníkov na tejto zemi.

Anjeli Boží sú dokonale schopní pohlavného života a nesmierne si užívajú pohlavný život, pretože sú čisto sexuálnymi bytosťami. Podstatným a základným rozdielom medzi sexualitou v nebi a na tejto zemi je, že anjeli si nenárokujú vzájomné vlastníctvo, prisvojovanie si jeden druhého a neobmedzujú vzťahy výlučne na jednu osobu opačného pohlavia. Svoju sexualitu praktizujú spôsobom a za účelom opísaným vyššie, kvôli všeobšiahlemu zdieľaniu.

Ešte raz, pre mnohých ľudí bude veľmi ťažké, ak nie nemožné, prijať toto vyhlásenie. Až do takej miery sa v našich mysliach ujala skreslená, prekrútená a zohavená pravda o sexualite. Neberieme do úvahy žiadnu inú možnosť pohlavného života než tú, s ktorou sme boli vychovávaní od nášho počatia v matkinom lone.

Vzhľadom k vyššie uvedeným faktom je úplne jasné, že do akej miery sa naše chápanie a praktizovanie pohlavného života odchyľuje od skutočnej reality. Nezostalo v ňom nič rýdze, pôvodné a pravdivé. Sme polapení v chápaní, praktizovaní a v žití našej sexuality ako v železnej pasci, spôsobom, ktorý je chorý, prekrútený, neprirodzený a kompletne cudzoložný. A predsa, považujeme náš spôsob za náležitý, zdravý, čistý a prirodzený, a správny a prirodzený spôsob považujeme za cudzoložný, špinavý, necudný, nezdravý, nemorálny, neprirodzený a bezbožný. Kvôli takej falošnej úvahe sa rozvádzame so svojou pravou prirodzenosťou. Sme teda cudzoložnou generáciou.

Presne toto potrebovali pseudo-tvorcovia dosiahnuť, aby aktivovali negatívny stav — rozviesť nás s našou pravou prirodzenosťou. Taký rozvod by nebolo možné dosiahnuť, ak by bol zachovaný pôvodný význam, chápanie a praktizovanie sexuality, ako je to v nebi alebo v celom pozitívnom stave. Z toho dôvodu hlavný útok negatívnych síl smeroval, smeruje a vždy bude smerovať (pokiaľ budú existovať) na správne chápanie, praktizovanie a naplnenie nášho sexuálneho života. To sexualita — v jej správnom aplikovaní

Chápání a naplnění našeho pozemského života

a praktizování, nám umožňuje být skutečně tím, čím sme, čiže být skutečně v manželství s našou pravou prirodzeností, s původním obdáním od Nejvyššího v nás.

Kvůli lepšímu chápání záležitosti našeho sexuálního života, který je integrální součástí našeho pozemského života a jeho naplnění, zhrňme si, co bylo doteraz povedané, do následujících bodů:

1. Všechny naše sexuální potřeby, pocity a touhy jsou hluboko zakoreněné v našem duchu, v naší duši a v našem těle. Jsou všechno přestupujícími pocity, které ovlivňují všechny aspekty našeho pozemského života.

V pozitivní konotaci pohlavní orgány souvztaží s nejvštornejším stupněm našeho ducha, kde sídlí Nejvyšší a kde se neustále rodí nové idey na základě tvorivých snáh z Nejvyššího v nás. Zrod těchto nových ideí se projevuje v našem duchu jedinečným a úplně jiným způsobem než u kohokoliv jiného. Tieto novozrozené idey si vyžadují svoje přemietnutí a manifestáciu za účelom zdieľania. Ak sa zrodí niečo nové a nie je tomu dovolené přemietnúť sa, manifestovať sa a zdieľať, stráca to svoju motiváciu k tomu, aby to zostalo nažive, funkčné a osožné. Ak tomu nie je daná táto príležitosť, duch postupne stráca svoje tvorivé úsilie. Len čo taký duch stopne svoje tvorivé úsilie, nemá žiadnu túžbu žiť. V tom momente prestáva byť a existovať.

Zmyslom života je vzájomné zdieľanie. Jedným z hlavných dôvodov, prečo nás Najvyšší pôvodne stvoril, bolo zdieľanie seba samých a všetkých našich novozrozených tvorivých ideí a snáh so všetkými v Stvorení Najvyššieho, ako aj so Samotným/Samotnou Najvyšším, rovnakým spôsobom a štýlom, akým Najvyšší zdieľa všetko, čo má, so všetkými ostatnými vo Svojom Stvorení. Takto je udržiavaný život Stvorenia.

Hlavnými princípmi zdieľania je to, že zdieľame všetko, čím sme a všetko, čo máme. Takže zdieľanie zahŕňa duchovné, duševné, emocionálne, intelektuálne, osobné a sexuálne idey, stavy, kondície a prejavy. Úplnosť takého zdieľania, vo všetkých jeho aspektoch, je umožnená cez náš sexuálny život. Najvyšší, ktorý je Absolútnou Sexuálnou Bytosťou, nám dal sexuálny život a naše pohlavné orgány za účelom tohto všeobšiahleho a všetko začleňujúceho zdieľania.

Takže sexuálne zdieľanie sa zrodilo z duchovných ideí celkového zdieľania.

V tejto konotácii zdieľania nie je možná alebo predstaviteľná žiadna exkluzivnosť alebo výnimka, pretože inak by sa niečo zamlčovalo. Zamlčať niečo, znamená ochudobniť iných v Stvorení Najvyššieho o to, aby sa mohli

dozvedieť niečo životne dôležité a významné o Najvyššom, iných a sebe samých. Toto dáva podnet k zrodu sebeckta či egoizmu. Sebeckto či egoizmus je bázou alebo základom, na ktorom je vybudovaný a prekvitá negatívny stav so všetkými svojimi zlami a lžami a ich príslušnými zverstvami a ohavnosťami.

Takže správne chápanie sexuality možno získať len z hľadiska duchovného princípu zdieľania. Svojím pôvodom je to čisto duchovný stav. Najprv je idea zdieľania. Toto je duchom sexuality. Potom je túžba tej idey postúpiť alebo chcieť zdieľať svoj jedinečný obsah a kvalitu. Toto je dušou tej idey. Potom je konkrétny akt zdieľania tej idey cez formu jej manifestácie. Toto je telom tej idey. Takže z idey univerzálneho zdieľania postupujú určité špecifické duševné procesy, ktoré sa prejavia v sexuálnej, intímnej, telesnej a zmyslovej myšlienke vzájomne splynúť v tom zdieľaní a na daný okamih sa stať jedným. V tom momente jednosti dochádza k dôležitej vzájomnej výmene prirodzeností. Procesom tej jedinečnej výmeny sa uskutočňuje nové, lepšie chápanie a poznanie Najvyššieho, iných a seba samých a všetkých vecí. V dôsledku tej výmeny sa teda zrodí nová idea, ktorá je uvoľnená, aby ju všetky mysle zdieľali, a ktorú následne Najvyšší obdarí jedinečným a špecifickým životom. Keď Najvyšší tú novozrodenú ideu obdarí tým špecifickým a jedinečným životom, tá idea sa stáva inteligentnou bytosťou alebo ľudskou entitou. Takto sa rodia noví ľudia v pozitívnom stave. Tam nejestvuje žiadne fyzické rodenia sa, aké poznáme na tejto planéte.

Konečný akt tohto druhu zdieľania je možný len cez pohlavný styk.

Takže, aby sme lepšie chápali a naplnili svoj pozemský život, potrebujeme sa naučiť, ako seba celkovo náležite zdieľať cez svoju sexualitu.

2. Než došlo k aktivácii negatívneho stavu (po takzvanom „Páde“), pravý význam a praktizovanie sexuality boli v podstate také, ako bolo stručne opísané vyššie. Pretože sexualita bola nástrojom na zdieľanie svojich princípov maskulinity s princípmi feminity a princípov feminity s princípmi maskulinity, pri ktorom mohli byť plne pochopené a zdieľané princípy pravej Prirodzenosti Najvyššieho, neexistovali žiadne reštrikcie, obmedzenia a tabu ohľadom sexuálnych praktík. Každý mohol slobodne zdieľať svoju mužskosť či svoju ženskosť so všetkými príslušníkmi opačného pohlavia, ktorí si vzájomne vyjadrili túžbu po takom zdieľaní.

Pretože vtedy neexistovalo žiadne zlo či lož, ba neboli ani mysliteľné, nikomu neprišla na um žiadna žiarlivosť, závisť, vlastnenie jeden druhého, majetníctvo, závislosť, otroctvo či vlastná výnimočnosť.

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

Kvôli faktu, že každý bol v pozitívnom stave a mal pozitívnu prirodzenosť, a kvôli faktu, že pozitívny stav je vždy nádherný, elegantný, poriadny a zákonný, a kvôli faktu, že každý bol nositeľom a odzrkadľovateľom pozitívneho stavu, každý v pozitívnom stave bol a je vždy jedinečným spôsobom veľmi krásny, elegantný, poriadny, zákonný a žiaduci. V pozitívnom stave nebol a nie je nikdy možný žiaden chlad, frigidita, chýbanie sexepilu, odporné tváre či deformované neatraktívne telá alebo orgány. Takže nikto nemôže sexuálne odpudzovať nikoho opačného pohlavia.

Tento typ usporiadania je v pozitívnom stave úplne nevyhnutný, pretože jedinec túži po ultimatívnom zdieľaní s každým opačného pohlavia, bez akejkoľvek výnimky či vylúčenia niekoho. Dôvodom, prečo ho Najvyšší poskytol, je, že s čím väčším počtom ľudí opačného pohlavia má daný jedinec v tom či onom čase pohlavný styk, tým sa stáva duchovnejším, tým sa stáva múdrejším, tým má väčšie chápanie Prirodzenosti Najvyššieho, prirodzenosti iných a svojej vlastnej prirodzenosti, tým bohatším a lepším sa stáva a tým viac toho môže zdieľať s ostatnými. Stáva sa teda milujúcejším a múdrejším a lepším Božím obrazom a podobou. Napokon, týmto spôsobom má jedinec vzťah k Bohu v Jeho/Jej mnohých aspektoch, namiesto toho, aby ho mal len v jednom či dvoch, či zopár aspektoch.

V takýchto vzťahoch je skutočný zmysel, chápanie a naplnenie sexuality.

3. Kvôli vyššie uvedenému duchovnému spôsobu praktizovania sexuality bola a je zaistená rozmanitosť sexuálnych skúseností. Z toho dôvodu nemôže nikto nikdy stratiť svoju sexuálnu túžbu, pretože stratiť ju by znamenalo stratiť túžbu po zdieľaní svojho ja s inými a s Najvyšším. Stratiť schopnosť zdieľania znamená vypadnúť do Zóny Vymiestnenia.

Pretože túžba po zdieľaní z lásky cez múdrosť je samotným životom každého v pozitívnom stave, po skončení pohlavného styku v pozitívnom stave nemá nikto pocit sklamaní či vyčerpania, alebo smútku, alebo únavy, alebo čohokoľvek, čo zažívajú ľudia na zemi po svojich pseudo-pohlavných stykoch.

Poloha pohlavných orgánov v pozitívnom stave je taká, že nie je unavujúca a nemotorná ako u ľudí na zemi, ale umožňuje spojenie sa jedného s druhým s totálnou výmenou našich myšlienok, pocitov, zážitkov, stavov, kondícií a všetkého dostupného poznania, ktoré je v nás, úplne jedinečným a neopakovateľným spôsobom, týkajúcim sa duchovnej a jedinečnej prirodzenosti všetkých účastníkov toho aktu.

Dostupnosť rozmanitosti sexuálnych skúseností je nutnou podmienkou šťastia každého v pozitívnom stave. Ak niekto nie je obmedzený vo svojom celkovom raste, pokroku a zlepšovaní sa, nikdy nemôže byť nešťastný.

Preto, čím má niekto väčšiu rozmanitosť sexuálnych skúseností, tým šťastnejším sa stáva a tým viac šťastia môže zdieľať so všetkými ostatnými. Toto je jeden z hlavných zdrojov každého šťastia. V takej službe spočíva jeden z najdôležitejších významov sexuálneho života. Ten nám bol daný, medzi mnohým iným, kvôli šťastiu, potešeniu, radosť, pôžitku a uspokojeniu.

4. Táto všetko zahrnujúca rola sexuality v živote každého v pozitívnom stave určuje veľmi dôležitý faktor sexuálnych skúseností a praktík.

Nie je obmedzená len na vonkajší spôsob praktizovania, ako je to u ľudí na tejto zemi (penis vo vagíne a láskanie rôznych vonkajších plôch fyzického tela). Nie sú do toho zapojené žiadne nevedomé procesy či neznalosť. Pretože každý v pozitívnom stave si počas pohlavného styku vedome uvedomuje všetko vo svojom duchu, všetko vo svojej duši, ako aj všetko vo svojom tele, do všetkých ich najmenších podrobností, je do neho zapojený a skutočne sa na ňom podieľa a je zdieľaný súhrn toho všetkého.

Takže ľudia v pozitívnom stave sa milujú svojím duchom, svojou dušou a svojím telom a všetkými ich príslušnými zložkami. Toto si ľudia na planéte Zem dokážu ťažko vyobraziť či vôbec predstaviť, pretože nemajú žiadnu priamu skúsenosť takého celkového zdieľania.

Z toho dôvodu pohlavný styk v pozitívnom stave nebies je predovšetkým duchovným aktom, potom je duševným aktom, potom je fyzickým aktom. Tento akt sa vyskytuje súbežne na všetkých úrovniach, no riadi sa touto hierarchiou duchovného usporiadania (v súlade s duchovným zákonom, že všetko postupuje z duchovného, do duševného, do fyzického, do telesného, do zmyslového, do vonkajšieho, atď.) Nie je možná, ba ani mysliteľná žiadna separácia jedného aspektu toho aktu od druhého. Vylúčenie jedného z jeho aspektov znamená neúplnosť. Za takých okolností nemôže byť zaistené žiadne úplné zdieľanie. Ak je zdieľanie neúplné, nemôže sa objaviť žiadne skutočné šťastie a uspokojenie. V takom prípade by pohlavný styk stratil svoj skutočný význam a bol by zničený hlavný nástroj všeobsiahleho zdieľania.

Toto je dôvod, prečo je sexualita veľmi starostlivo strážená Božskou Prozreteľnosťou Najvyššieho, aby nikto v pozitívnom stave nebol nikdy postihnutý do takej miery, aby stratil tento životne dôležitý nástroj všetko zahrnujúceho zdieľania. Koniec koncov, jedinec by prestal zdieľať Najvyššieho,

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

ktorý je Absolútnym Zdrojom života a všetkého zdieľania. V momente, ako by s tým prestal, naveky by zahynul.

5. Správne chápanie a praktizovanie sexuality v duchu vyššie uvedených štyroch bodov znemožňuje, aby do sexuálneho života vstúpila akákoľvek negativita. Takže sexuálny život je vnímaný ako duchovný, duševný a fyzický život čistoty, svätosti a posvätnosti jeho funkcie, významu a účelu. Najvyšší je večne prítomný v takom stave. Nikdy sa nemôže uskutočniť žiaden negatívny či zlý úmysel či motivácia ohľadne sexuálneho života. Kde je Najvyšší, tam je všetko len pozitívne a dobré. Tento všetko zahrnujúci účel sexuality nám dáva väčší a väčší pocit prítomnosti Najvyššieho v nás. Tento pocit sa stáva intenzívnejším a intenzívnejším, keď náležite a správne praktizujeme svoj sexuálny život. Také praktizovanie nás vedie k lepšiemu chápaniu Božej lásky a múdrosti a všetkých ich následných blažeností a duchovných, duševných a fyzických či všetko zahrnujúcich rozkoší.

Cez tento význam a praktizovanie sexuality môžeme nadobudnúť skúsenostný pocit, že Boh je skutočne v nás a že my sme skutočne v Bohu a aké to je, zažiť Boha v nás a nás v Bohu. Toto je nástroj veľmi osobného, veľmi intímneho, veľmi súkromného a veľmi jedinečného vzťahu s Bohom v nás, s Bohom s nami a s Bohom medzi nami. Toto znamená kráčať so svojim Bohom. Ak máme všetko zahrnujúci vzťah s mnohými ľuďmi, máme vzťah s viacerými aspektmi Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho. Pretože Boh je aj vo všetkých tých, s ktorými máme tento všetko zahrnujúci sexuálny vzťah, bytie s nimi a zdieľanie s nimi znamená kráčať s Bohom. Cez také skutky sa skutočne stávame svätými ľuďmi, Božími ľuďmi, svätcami a synmi a dcérami Najvyššieho.

Toto je konečným, najdôležitejším významom sexuálneho života.

6. Avšak, ak by bolo dovolené, aby pretrvávala táto konotácia sexuality, aby bola sexualita všeobsiahla na všetkých úrovniach Stvorenia Najvyššieho, žiadny negatívny stav by nemohol byť nikdy aktivovaný. Aby bol aktivovaný negatívny stav, bolo nevyhnutné zničiť praktiky sexuality, ako ju chápajú a praktizujú v pozitívnom stave. Ako bolo spomenuté predtým, sexuálna prestavba a zmena bola hlavným cieľom snáh pseudo-tvorcov.

Najdôležitejším krokom, ktorý potrebovali podniknúť, bolo oddeliť a izolovať našu sexualitu od nášho ducha a duše a obmedziť ju len na vonkajšie, telesné funkcie. Toto sa dosiahlo špeciálnym, mysterióznym genetickým inžinierstvom a zmenou fyzického tela na animálnu formu. Cez túto formu bola

zaistená externalizácia sexuality a všetko jej priame spojenie s naším duchom a dušou bolo odrezané.

Týmto aktom sa dosiahol jeden z najzničujúcejších krokov. Nemajúc žiadny priamy prístup k nášmu duchu a duši, naše vonkajšie sexuálne zážitky zostávajú izolované a totálne separované od zážitkov nášho sexuálneho partnera. Nikdy nevieme čo, prečo a ako to všetko zažíva náš sexuálny partner. Jediný vnem, ktorý máme my od nášho sexuálneho partnera a náš sexuálny partner od nás, sú vonkajšie telesné pocity alebo jednostranné pociťovanie penisu vo vagíne a vagíny majúcej v sebe penis (jednostranný preto, lebo moja sexuálna partnerka nevie, ako ja zažívam alebo pociťujem jej vagínu a ja neviem, ako ona zažíva a pociťuje môj penis), alebo to, čo je oznamované slovne alebo rečou tela. No dokonca aj tento pocit je obmedzený, pretože máme tendenciu do rôznych slov a reči tela premietat' trochu iný význam, než nimi vyjadruje náš partner.

Samozrejme, za týchto okolností nemôže nikdy dôjsť k žiadnemu pravému zdieľaniu. Preto sa nikdy nemôžeme dozvedieť, ako sa Najvyšší prejavuje v našom sexuálnom partnerovi, aký je skutočne náš sexuálny partner a čo skutočne vyvolávame (ak vôbec niečo) v našom sexuálnom partnerovi. Z takého pohlavného styku teda nemôže dôjsť k žiadnemu poznaniu Boha, iných a seba. Niet divu, že sa po každom pohlavnom styku cítíme prázdni, unavení, vyčerpaní, ospalí a veľmi často nenaplnení.

7. Vyššie uvedené negatívne mechanizmy našich sexuálnych praktík postupne vedú k vytvoreniu názoru alebo filozofie, že snád' v sexualite nie je nič dobré, pozitívne a zbožné. Je to len živočíšna zložka v nás, vrozený inštinkt, ktorý nás núti páriť sa rovnako ako zvieratá a rozmnožovať sa za účelom zachovania a pokračovania ľudského druhu. Toto je jediná pozitívna konotácia sexuality — zachovanie a pokračovanie ľudského druhu. Akýkoľvek iný účel sexuality je sporný, podozrivý a opovrhnutiahodný. Je nečistý, ohavný, odporný a bezbožný, dajúc vznik všemožným perverzностям a sexuálnej nemravnosti.

Na základe tohto pohľadu na sexualitu, teda že jediným pozitívnym aspektom sexuality je zachovanie a pokračovanie života ľudského druhu, boli na tejto zemi vyvinuté a zriadené starostlivo vypracované inštitúty manželstva a rodinného života. Praktizovanie sexuality bolo násilne obmedzené len na rámec manželského vzťahu. Z tohto, ako aj z mnohých iných vecí, sa vyvinuli obludné obmedzenia a veľmi zlé a zničujúce pocity a stavy: vlastnenie iných, otroctvo, majetníctvo, vlastná výnimočnosť, farizejstvo, žiarlivosť, podozrievavosť, závisť, paranoja, nedôvera, závislosť, neistota, pocity nešťastia, nenávisť, zločiny, samovraždy, vraždy, nepriateľstvo, násilie, ničomnosť, hnev, lakomosť, necitlivosť vo všeobecnosti, katastrofálna vina, zneužívanie detí, homosexualita,

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

znásilňovanie, pohlavné zneužívanie, pohlavné choroby, bolesť, rôzne pohlavné poruchy, falošná hrdosť a mnohé iné negatívne veci, ktorých zoznam by mohol byť nekonečný.

Presne toto chceli dosiahnuť aktivátori negatívneho stavu. S takým výsledkom sexuálneho života bola akákoľvek duchovná konotácia, ktorú snáď sexualita mala, úplne stratená a zničená alebo totálne vymazaná z vedomia väčšiny ľudí. A ak aj majú nejaké vedomie tejto duchovnej konotácie, sú natoľko polapení v pocitoch viny a strachu ohľadom svojich náležitých sexuálnych pocitov a túžob, že ich zámerne potláčajú alebo tlmia. Napokon, nechcú ohroziť takzvané blaho svojho rodinného života, svojich detí, svojich manželských partnerov, svoju spoločenskú reputáciu, svoje zamestnanie či prácu, svoje spoločenské postavenie a funkciu, atď. Vôbec nevedia, že zotrúvanie v ich súčasnom položení len zvečňuje a podporuje negatívny stav a prispieva k duchovnej devastácii ich vlastných manželských partnerov, detí, rodiny, spoločnosti, ľudstva či čohokoľvek, čo majú.

Takýmto spôsobom je nepretržite zaistovaný život negatívneho stavu v jeho aktívnej kondícii.

A tak dospel všetko zahrnujúci význam, účel a praktizovanie sexuality na tejto zemi a v celej Zóne Vymiestnenia k svojmu neslávnemu koncu.

8. Odlúčenie sexuálneho života od jeho pravého duchovného a duševného zdroja a jeho zredukovanie na úroveň zvieracieho párenia a jeho externalizácia pomáha ľuďom zotrúvať pri ich zaoberaní sa ich telesným, fyzickým a vonkajším životom. Koniec koncov, sexuálny život je pociťovaný predovšetkým na fyzickej úrovni. Ak je tak, potom načo sa unúvať a mrhať časom pri hľadaní nejakých iných vnemov než vonkajších, keď žiadne iné vnemy nie sú tak zreteľné a skúsenostné ako fyzické?

Takže sexualita sa stala totálne zmyselnou a všetky ľudské rozkoše, týkajúce sa nej, ako i všetkého ostatného, v ľuďoch vytvárajú falošný dojem, že jediné skutočné rozkoše sú telesné rozkoše. Pretože ľudia vyhľadávajú rozkoše a pretože najsilnejšia, najzmyselnejšia, najfyzickejšia rozkoš je rozkoš prostredníctvom pohlavných orgánov, majú tendenciu zneužívať, nadužívať, prehnane využívať a preťažovať svoj zmyslový život. Toto vedie k jednostrannému precitovaniu fyzických vnemov a fyzickej sexuality na úkor totálneho vyhladovania všetkých ostatných aspektov nášho pozemského života.

Na druhej strane, niektorí ľudia idú úplne opačným smerom, odmietajú potrebu fyzických rozkoší a pokúšajú sa ich nahradiť niečím iným. Toto „iné“ je

však rovnako vonkajšej hodnoty a povahy ako samotná zmyselnosť. Príliš veľa fyzicky cvičia, preháňajú to s džogingom, príliš veľa športujú, príliš veľa jedia, príliš veľa pijú, berú drogy, alebo sa priveľa modlia, alebo unikajú pozemským starostiam odchodom do kláštorov, do hôr, na púšť a trýznia sa tým, že sa pokúšajú premôcť všetky telesné, zmyslové a sexuálne rozkoše a pôžitky či čokoľvek, čo máme. Sú neschopní úplne potlačiť svoje zmyslové pocity, alebo, na druhej strane, majú z tých pocitov priveľa rozkoší, nadobudnú všetko prestupujúce pocity viny, ktoré ich vedú k sebazničeniu a k zničeniu iných. Ľudskú vinu možno považovať za jednu z najškodlivejších, najdeštruktívnejších a najničivejších emócií. Drží nás v porobe a otroctve negatívneho stavu a umožňuje negatívnemu stavu prekvitať a veselo pokračovať vo svojom bytí a existencii.

Najsilnejší pocit viny zo všetkých je, samozrejme, sexuálna vina. Táto vina pramení z nesúladu medzi našimi vrozenými potrebami rozmanitosti a medzi spoločenskými, rodinnými, verejnými a náboženskými požiadavkami obmedziť sa a limitovať sa pri svojich sexuálnych praktikách a aktivitách výlučne na svojho manželského partnera. Sexuálna príťažlivosť a túžba mať pohlavný styk s kýmkoľvek iným než s manželským partnerom vyvoláva pocity viny.

Toto vedie k potrebe potrestať sa alebo uvaliť na seba rôzne formy a stavy utrpenia a biedy. Taká situácia nás núti ešte viac veriť, že sexuálny život alebo sexuálne pocity nie sú ničím iným než prekliatím, ktoré treba, pokiaľ je to možné, vypudiť a odstrániť zo svojho každodenného života. Samozrejme, toto nie je možné, pretože sme, koniec koncov, sexuálne bytosti. Ak sme duchovné, duševné a fyzické bytosti, nevdojak sme aj sexuálne bytosti, pretože tieto všetky sa prejavujú v pravej sexualite. Toto z nás činí oných päť percent priameho obdarenia z Najvyššieho v nás. Samozrejme, veľmi často si vedome neuvedomujeme, že zdroj našich vín a utrpení sa týka nevhodných a obmedzených sexuálnych praktík, ktoré sú nám nanútené prefíkaným usporiadaním spoločenských, morálnych a náboženských kódexov, ktorými je presiaknutý život ľudí na tejto zemi.

9. Problémom nášho sexuálneho života nie je fakt, že ho máme, ale že ho nepraktizujeme správne. To, čo považujeme za správne a zbožné ohľadom sexualít (rozmnožovanie sa a manželský život) a všeobecne ohľadom pozemského života, zvyčajne nie je ani správne, ani zbožné, a naopak. To, čo považujeme za bezbožné a nepatričné, je veľmi často správne a zbožné. Potláčame svoje skutočné a pravé pocity a potreby rozmanitosti a ak sa odvážime niekedy ich uspokojiť, má to za následok takú vinu za porušenie pravidiel našej spoločnosti a náboženstva, že tú vinu sotva dokážeme prežiť.

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

Takže v našom sexuálnom živote, ako vo všetkom ostatnom, sme si osvojili prevrátenú pozíciu. Toto je skutočná povaha negatívneho stavu. Toto bolo pôvodnou snahou aktivátorov negatívneho stavu, ktorých nazývame pseudo-tvorcovia.

Vo svojej snahe zničiť pozitívny stav pseudo-tvorcovia dokázali založiť životný štýl, ktorý je presným opakom k pozitívnemu stavu. Vo väčšine prípadov teda môžeme bezpečne usúdiť, že všetko, čo máme na tejto planéte a v ostaných regiónoch Zóny Vymiestnenia, nie je pozitívneho stavu alebo z pozitívneho stavu. Je to buď presným opakom, alebo je to jeho skreslením a prekrútením. Aj keď v mnohých veciach, ktoré vidíme a praktizujeme na tejto planéte, sú nejaké zrnká pravdy, tieto zrnká sú pochované pod horami skreslení, prekrútení a falzifikácií. Preto sa tu nemôžeme spoliehať skutočne vôbec na nič. Toto platí najmä, mimo akýchkoľvek merítok, o našom sexuálnom živote. Ak má sexualita tú všetko zahrnujúcu konotáciu, ako bolo opísané vyššie, potom je úplne jasné, že jej praktizovanie bude v negatívnom stave najskreslenejšie, najzohavennejšie, najprekrútenejšie a najsfalšovanejšie.

Nanešťastie pre nás, súčasný stav záležitostí s ľudskou sexualitou je taký, že skreslené, prekrútené, zohavené a sfalšované praktizovanie našej sexuality je doslovne schválené a povolené spoločenskými, morálnymi, etickými a náboženskými zákonmi, ktoré nás trestajú, ak sa odchýlime od nimi predpísaných kódexov. Tie zákony nám povoľujú byť majetníci, vlastniť sa navzájom, navzájom sa zotročovať, byť sebvýluční, vyžadovať vzájomné plnenie si manželských povinností. A nútia nás robiť mnoho iných takých vecí.

S takýmto typom zákonov a povolení je ťažké robiť niečo ohľadom zmeny nášho sexuálneho životného štýlu.

Nanešťastie, táto situácia nám nedovoľuje dosiahnuť a nastoliť správny význam, chápanie a naplnenie nášho pozemského života vo všetkých jeho duchovných, duševných, fyzických a sexuálnych aspektoch.

Aby sme zmenili túto ťažkú situáciu, odporúča sa nám vykonávať nasledovné cvičenia, týkajúce sa nášho sexuálneho života.

CVIČENIA PRE NÁŠ SPRÁVNY SEXUÁLNY ŽIVOT

1. Udomácnite sa na vrchole svojej duchovnej hory postupom, ktorý ste sa naučili z predchádzajúcich kapitol. Potom, ako prejdete všetkými krokmi opísanými v predošlých kapitolách, je veľmi dôležité, aby ste určitý čas venovali dôkladnému prevereniu a preskúmaniu svojho pravého úmyslu a motivácie, s ktorou pristupujete k tejto záležitosti.

2. Poproste Najvyššieho a svoju Vnútornú Mysel' a každého, kto je pri vás prítomný na vrchole vašej duchovnej hory z pozitívneho stavu, potom, ako ich dôkladne preveríte svojou intuíciou, či sú to skutočne oni alebo nie, aby vám zreteľne uviedli do vašej pozornosti, akého druhu sexuálnych problémov, nepochopení, predsudkov, povier, zaujatostí a nesprávnych názorov, filozofií a praktík sa pridržate. Preskúmajte ich, preverte ich a zistite, akými symptómami, správaním, vzorcami sa prejavujú vo vašom každodennom živote.

3. Je nutné poprosiť svoju Vnútornú Mysel' a Najvyššieho, aby vás oslobodil, očistil a zbavil všetkých vašich zlých názorov, nepochopení, predsudkov, predpojatosti a zaujatosti, nesprávnych pohľadov a filozofií a štandardov prijatých z pravidiel nanútených vám vašou spoločnosťou ohľadom sexuality a vášho sexuálneho života. Musíte poprosiť, aby ste mali otvorenú myseľ a otvorené srdce a musíte si dať záväzok, že sa dozviete skutočnú pravdu. Inak budete uvedení do omylu a zavádzaní svojím túžobným želaním a vnúteniami pochádzajúcimi z pravidiel vami prijatého náboženstva či spoločnosti.

4. Meditujte o obsahu tejto kapitoly a jej deviatich bodov a poproste Najvyššieho o overenie, či to, čo je tu zjavené, je pravda alebo nie. Ak je, poproste Ho, aby vám pomohol pochopiť ju, inkorporovať ju a praktizovať ju vo svojom živote.

5. Meditujte a poproste o náležitý, správny, napĺňajúci a uspokojivý sexuálny životný štýl, ktorý je pre vás najprímernejší a poproste o odstránenie všetkých starých, skreslených, nepravdivých sexuálnych praktík a o ich nahradenie novými, náležitými, správnymi a zbožnými.

6. Poproste o postupné, vaším tempom, opätovné napojenie vašej sexuality na vášho pravého ducha, vašu pravú dušu a vaše pravé telo a poproste, aby vám bolo umožnené začať zažívať svoju sexualitu v celistvosti vášho bytia a existencie bez akýchkoľvek pocitov viny.

7. Poproste o milosrdenstvo a odpustenie Najvyššieho, svoju vlastnú pravú Vnútornú Mysel' a svoju sexualitu a súčasne preukážte milosrdenstvo a odpustenie každému, o kom si myslíte, že vás ranil, ublížil vám, obťažoval vás, krmil vás či poskytoval vám nesprávne idey o sexualite.

8. Poproste Najvyššieho, aby vás predstavil vášmu pravému Duchovnému Radcovi, ktorý reprezentuje vašu pravú sexualitu, a aby Najvyšší vyhnal alebo z vás vyňal akýchkoľvek negatívnych, zlých a temných duchov, ktorí vo vás podporovali a napájali starú sexualitu, cez ktorú sa do vás votreli alebo prilepili k vám, alebo vás posadli. Potom, ako budete predstavení vášmu Duchovnému

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

Radcovi, ktorý má na starosti vašu pravú sexualitu, poproste ho/ju, aby vám pomohol správne chápať, praktizovať a naplniť váš sexuálny život v súlade s pravými duchovnými zákonmi, ktoré pochádzajú od vášho Stvoriteľa, Najvyššieho, ktorým je Pán Ježiš Kristus.

9. Svoje cvičenie zakončíte záväzkom voči sebe a voči Najvyššiemu a voči všetkým, ktorí sú pri vás prítomní na vrchole vašej duchovnej hory, že budete každodenne poctivo vykonávať svoje cvičenia a že ste rozhodnutí riadiť sa všetkými pozitívnymi a dobrými návrhmi a radami, týkajúcimi sa vášho sexuálneho života, ako aj čohokoľvek iného. Keď ste pripravení a hotoví, vráťte sa do vášho vonkajšieho sveta s vďakou, poďakovaním sa a ocenením za všetko, čo ste sa naučili a za všetko, čo sa udialo počas vášho dnešného sedenia. Vyjdite von cítiac sa svieži, čulí, s jasnou hlavou a šťastní. Počas svojich každodenných cvičení nezabudnite požiadať o časovú deformáciu, aby päť minút vášho cvičenia bolo ako dvadsať minút, alebo aby pol hodina bola ako niekoľko hodín, aby ste tak mali dost času na vykonanie tohto všetkého. Nezabudnite do svojich cvičení vždy vniesť rozmanitosť, zmenu a niečo nové, aby ste sa vyhli ohavnosti návyku, automatizácie a ritualizácie.

Ak budeme poctivo dodržiavať tieto alebo podobné kroky, dokážeme dospieť k správne chápaniu a naplneniu nášho pozemského života a jeho duchovných, duševných, fyzických alebo telesných a sexuálnych aspektov.

Piata kapitola

PROFESIJNÝ ALEBO PRACOVNÝ ŽIVOT

V prvej kapitole tejto knihy boli zjavené a stručne opísané rôzne duchovné princípy, ktoré tvoria základ správneho duchovného života. Jeden z tých princíпов hovoril, že každý a všetko, čo je a existuje všade a v každom čase, je a existuje kvôli nejakému prospešnému použitiu. Bytie a existencia každého a všetkého môžu byť opodstatnené len tým, akému druhu úžitku, prospechu a dobra pre všetkých on/ona/to slúži.

Jestvuje mnoho úrovní a foriem zdieľania. Jedna z týchto foriem zdieľania, zvaná všetko zahrnujúca, bola opísaná v predošlej kapitole. No život a zdieľanie alebo jeho špecifická manifestácia vo forme bytostí a vecí nie je obmedzená alebo ohraničená na jednu či pár úrovní a foriem zdieľania.

Ako bolo spomenuté predtým, Najvyšší vytvára jedinečné a neopakovateľné inteligentné (sentientné entity) bytosti, ľudí, atď. Oni sú jedinečnými formami alebo nádobami Života Najvyššieho, Ktorý/Ktorá vkladá do každej jednej formy úplne iný obsah a kvalitu toho života. Jediným spoločným menovateľom všetkých žijúcich ľudí v celom Stvorení Najvyššieho a v celej Zóne Vymiestnenia je, že oni všetci majú v sebe život, ktorý do nich vložil Najvyšší. Ten život nie je ich, ale Najvyššieho. Dôvodom je, ako už poukázal Swedenborg, že nikto nemôže byť v nijakom ohľade životom samým od seba a samým osebe. Život je Najvyšší. Najvyšší vytvára zo Svojich vlastných energií rôzne jedinečné a neopakovateľné životné formy alebo príjemcov, alebo nádoby života, do ktorých ten život umiestňuje alebo vkladá. No pretože Najvyšší je Život Sám/Sama Osebe a Sám/Sama od Seba, je v tom živote vždy prítomný, pretože ten je Jeho/Jej vlastný. No pretože Najvyšší je Absolútny, do žiadnej prijímacej formy života nie je možné vložiť absolútny obsah a kvalitu toho života v jeho úplnosti. Prijímacia alebo inteligentná forma života, pretože je stvorená z Absolútneho Zdroja, nemôže byť absolútna. Inak by nebola stvorená, pretože by vždy bola. Teda keďže je to tak, žiadna inteligentná ani žiadna iná prijímacia forma života nie je schopná obsahovať Absolútny Život v jeho celistvosti.

Z toho dôvodu Najvyšší vytvára životné formy, ktoré sú schopné obsahovať rôzne aspekty toho života, no nie samotný Absolútny Život.

Avšak každý jednotlivý aspekt toho života odráža podľa princípu hologramu celý obsah Absolútneho Života. Toto je dôvod, prečo je povedané, že človek bol stvorený na podobu a obraz Boží. Človek nebol stvorený, aby sa stal Bohom, ale

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

na podobu a obraz Boží. Človek nikdy nemôže byť Bohom, ako si bláznivo myslia niektorí ľudia. No človek môže byť a je podobou a obrazom Božím. Čiže človek v sebe nesie jeden aspekt života z Najvyššieho, ktorý odráža Absolútnu Prirodzenosť Najvyššieho. Odrážať niečo neznamená byť rovnaký ako to niečo, čo kto odráža.

Aby mohli byť manifestované a zdieľané všetko zahrnujúce aspekty života Najvyššieho, Najvyšší vytváral, vytvára a bude vytvárať do večnosti nekonečné počty a variácie životných foriem, do ktorých vkladá jeden aspekt. Nakoľko Boh Sa neopakuje, inak by nebol Absolútny, nikdy nevkladá presne ten istý aspekt do dvoch alebo viacerých životných foriem. Preto nie sú žiadne dve životné formy presne rovnaké, pokiaľ ide o kvalitu a obsah nimi prijatého života.

Z tohto vyplýva, že hlavným celkovým účelom a úžitkom života každého je byť nositeľom, obsahovateľom a prejavovateľom nejakých iných, jedinečných a neopakovateľných aspektov života Najvyššieho. Špecifickejším, no ešte stále pomerne všeobecným účelom a úžitkom takeého života je zdieľať ho so všetkými ostatnými.

Toto zdieľanie je fundamentálnym a životne dôležitým predpokladom užitočnosti každého pre bytie a existenciu, pretože nikto iný v celom Stvorení neobsahuje ten istý aspekt života. Nikto iný nemôže zažívať život tým istým spôsobom. Ak by ten jedinečný život nebol k dispozícii pre zdieľanie, Stvorenie by bolo ochudobnené o zažitie nejakých veľmi dôležitých aspektov Prirodzenosti Najvyššieho.

Prečo je také dôležité zažiť túto Prirodzenosť?

Jedným z hlavných účelov, prečo boli stvorené životné formy — čiže entity, bytosti, ľudia, atď. — bolo zdieľanie toho, čo má Najvyšší. Ako bolo spomenuté predtým, Prirodzenosťou Najvyššieho je Absolútna Láska a Absolútna Múdrosť. Čo je najväčšou túžbou každej lásky? Zdieľať a dať všetko, čo má. Táto túžba tej lásky je hlavným motivačným faktorom Najvyššieho pre stvorenie Jeho/Jej Stvorenia.

Božská Láska nám chce dať alebo chce s nami zdieľať, čo má. No svoj Absolútny Stav nemôže zdieľať s nikým, kto nie je Absolútny. Zatiaľ čo Božská Láska chce zdieľať všetko, čo má, absolútne, Božská Múdrosť Najvyššieho mierni to zdieľanie tak, aby nezničila tie životné formy tým, že do nich vloží celý Absolútny Život. Absolútne Zdieľanie Absolútneho Stavú s niekým, kto nie je absolútny, ale relatívny, má za následok totálne zničenie toho niekoho.

Profesijný alebo pracovný život

Božská Múdrost' je teda regulátorom toho zdieľania do tej miery, aby každý prijímal v každom danom momente len toľko života, koľko môže pojať. Avšak Božská Láska chce zdieľať všetko. Aby bolo také zdieľanie umožnené, Božská Múdrost' z Božskej Lásky vytvára nekonečný počet a rozmanitosť inteligentných bytostí a entít, do ktorých vkladá relatívnym spôsobom rôzne jedinečné aspekty svojho Absolútneho Života, a potom ich všetky vzájomne spája takým spôsobom, aby boli k dispozícii pre vzájomné zdieľanie alebo pre dávanie toho, čo majú a pre prijímanie toho, čo majú iní.

Na základe princípu tohto vzájomného zdieľania sú nám k dispozícii rôzne ďalšie a odlišné aspekty Života Najvyššieho, ktoré sa líšia od tých, ktoré máme my. Zdieľaním seba s inými im dávame niečo, čo nemajú.

Večným procesom tohto zdieľania získavame a stále viac sa približujeme dávaniu, prijímaniu a zdieľaniu väčšieho a väčšieho množstva aspektov Absolútneho Života Najvyššieho. Týmto procesom sa viac a viac stotožňujeme s Najvyšším a napĺňame túžbu Absolútnej Lásky Najvyššieho zdieľať s nami viac a viac všetko, čo má v Absolútnom zmysle.

Avšak pretože nikdy nedosiahneme stav, v ktorom by sme sa stali Absolútnymi (koniec koncov, boli sme stvorení a neboli sme v bytí a existencii vždy), stav, v ktorom by sme mohli zdieľať Absolútne, Božská Múdrost' Najvyššieho zaisťuje, aby náš život trval naveky, aby bolo také zdieľanie možné do večnosti.

Takže žiadne inteligentné bytosti, entity a ľudia nemôžu nikdy prestať byť a existovať vo forme jedinečných, sebauvedomelých, sebavnímajúcich, seba-individualizovaných a sebaindividuovaných bytostí, entít a ľudí. Budú žiť vždy do večnosti, aby mohli zdieľať seba, alebo jedinečné aspekty Najvyššieho v sebe, s ostatnými a ostatní s nimi.

Toto je hlavným účelom a úžitkom Stvorenia. Môžeme teda bezpečne usúdiť, že sme boli stvorení na dávanie, prijímanie a zdieľanie svojím vlastným jedinečným, odlišným a neopakovateľným spôsobom. Taká je esenciálna a substanciálna Prirodzenosť Najvyššieho a celého Jeho/Jej Stvorenia.

Ako ale bolo spomenuté vyššie, proces tohto životne dôležitého zdieľania je mnohonásobný a multidimenzionálny. Pretože v sebe nesieme jedinečné a odlišné aspekty Absolútneho Života Najvyššieho, bez toho, aby sme niekedy boli Bohmi alebo Samotným/Samotnou Najvyšším, sme vybavení odlišnými a jedinečnými nástrojmi, darmi, talentami, schopnosťami a prostriedkami,

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

relevantnými pre jedinečnú povahu nášho života. Cez ne a nimi získavame jeden z najdôležitejších Božských Atribútov — tvorivosť.

Pôvodným účelom tvorivosti bolo vytvárať vždy niečo nové, do čoho by mohol byť vložený nejaký nový a iný aspekt Absolútneho Života Najvyššieho a zdieľaný so všetkými ostatnými už stvorenými, a aby všetci už stvorení mohli zdieľať seba samých s novostvorenými životnými formami. Toto je jednou z hlavných vecí, prečo je potrebná tvorivosť. Koniec koncov, ako zdieľame svoju jedinečnosť s ostatnými a ostatní s nami? Tak, že im o nej len hovoríme? Hovorenie o nej nie je dostatočné pre zdieľanie, pretože síce o nej hovoríme, no nezdieľame ju. Hovorenie možno považovať len za predohru k zdieľaniu.

Medzi sebou sa zdieľame navzájom cez svoje tvorivé snahy. Robíme nejaké dielo, využívajúc všetky jedinečné nástroje, dary, talenty, zdroje a schopnosti, ktoré máme k dispozícii, ktoré sme prijali od Najvyššieho, a v tom diele sa objavuje naša jedinečná prirodzenosť. To dielo prináša niečo nové, čo predtým nebolo k dispozícii. Dokonca aj keby mali nejakí dvaja ľudia vyhotoviť ten istý typ diela, výsledok tej činnosti by nemohol byť nikdy úplne identický. Každý z nich by v ňom zanechal svoju jedinečnú pečať, ktorá je rozlíšiteľná, zistiteľná a spôsobilá k tomu, aby bola zdieľaná so všetkými ostatnými.

Toto je dôvod, prečo je nám vrodená potreba vykonávať nejakú prácu, mať nejakú profesiu, povolanie, zamestnanie alebo robiť niečo užitočné. Toto je pôvodným významom takého usporiadania. Takto je chápaný a vnímaný pojem „práca“ v pozitívnom stave Stvorenia Najvyššieho.

Takže konečným účelom a cieľom každej práce, profesie, povolania alebo zamestnania je zdieľať so všetkými ostatnými svoju jedinečnosť alebo jedinečné aspekty Života Najvyššieho v nás, v záujme vzájomného osuhu, spoločného dobra a neustáleho duchovného rastu, pokroku a zlepšovania sa.

Tento typ účelu je automotivačným faktorom každej práce. Jedinec nehľadá prospech alebo odmenu za svoje tvorivé snahy, pretože byť takým, je jeho povahou z Najvyššieho. Prospech alebo odmena sa nachádzajú vo fakte, že dotyčný bol schopný tvorivo prispieť svojím vlastným zdieľaním v prospech všetkých. Nejestvuje žiaden väčší motivačný faktor tvorivosti, práce a života vo všeobecnosti, než byť užitočný a robiť niečo prospešné a dobré k osuhu všetkých.

Pretože všetci ostatní sú motivovaní rovnakým spôsobom a pretože všetci zdieľajú bezpodmienečne všetky svoje schopnosti, talenty, dary či čokoľvek, čo majú, nikomu vôbec nič nechýba. Nikto sa nemusí obávať, že mu dôjde jedlo,

Profesijný alebo pracovný život

pitie, rôzne potrebné zásoby, nástroje, prostriedky, atď., pre ktorýkoľvek typ života (duchovný, duševný, fyzický, telesný, sexuálny, environmentálny, atď.) Takže každý má neustále zabezpečenú hojnosť absolútne všetkého, čo potrebuje, chce, želá si či po čom túži, bez akejkoľvek hmotnej úhrady. Jediná úhrada, ktorá je potrebná, je, aby každý zdieľal bezpodmienečne všetko, čo má vo forme svojich schopností, štýlu, darov, nástrojov a tvorivých snáh. Bezpodmienečné prispenie všetkými mojimi talentami, schopnosťami, darmi či čímkoľvek, čo mám — z jedinečného zdroja tvorivého života vo mne, z Najvyššieho — k spoločnému dobru a úžitku všetkých, je to jediné, čo treba zaplatiť na oplátku za všetko, čo som dostal.

Na tomto princípe je postavený celý pozitívny stav Stvorenia Najvyššieho. Nerealizovanie tohto princípu vo svojom živote vyvrhuje jedinca z pravého Stvorenia a spôsobuje, že vypadáva do Zóny Vymiestnenia.

Z tohto vidíme, aký typ tvorov obýva Zónu Vymiestnenia.

Tvorivé úsilie každej ľudskej bytosti a inteligentnej entity je darom od Boha, ktorý je prepožičaný každému jednému z nás z Absolútneho Zdroja Absolútneho Tvorivého Úsilia Najvyššieho. Jediným spoločným menovateľom, ktorý máme všetci bez výnimky či vylúčenia niekoho, je, že máme tento dar. No kvalita, obsah a typ úžitku toho daru sa od jednej osoby k druhej líšia. Keby bola tá kvalita, atď., rovnaká, žiadne zdieľanie by nebolo možné, ba dokonca ani potrebné. No ak by to bolo tak, nezostala by žiadna motivácia k životu a bytiu. Spáchali by sme existenciálnu samovraždu, takpovediac. Ak nemôžem s ostatnými zdieľať, čo mám alebo čo je pre mňa k dispozícii, pretože to už majú, a ak oni nemôžu zdieľať so mnou, čo majú oni, pretože ja to už mám, nebol by zrejmý žiadny hmatateľný význam a účel vlastníctva toho. Prečo a za akým účelom to potom mám? Také usporiadanie by zničilo všetku motiváciu pre to, aby som to mal.

Toto je dôvod, prečo kvalita, obsah a typ úžitku môjho jedinečného života je vždy iný než všetkých ostatných, aby tento rozdiel bolo možné zdieľať so všetkými ostatnými a aby bola zachovaná tá motivácia pre večné bytie a existenciu. Vo vnímaní tej odlišnosti našej bytosti je pôvod a zdroj nášho tvorivého úsilia. Prichádzame s všemožnými novými myšlienkami, ktoré môžu vyjadriť tú odlišnosť v jej jedinečnej esencii a substancii. To poskytuje všetkým príležitosť dozvedieť sa a inkorporovať tú odlišnosť do svojich vlastných životov, a tak získať lepšie chápanie Najvyššieho, iných a seba. Takým činom sa naplňa účel, význam a užitočnosť našich životov (všade, nie iba na tejto Zemi).

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

Toto je jediná možná štruktúra Stvorenia a jeho života. Táto štruktúra je odvodená z pravej Prirodzenosti Najvyššieho, pretože Najvyšší vkladá Svoju Prirodzenosť do Svojho Stvorenia.

Ak z takého či onakého dôvodu zlyháme pri napĺňaní tohto účelu nášho života, automaticky sa vylúčujeme z členstva v pozitívnom stave. V tomto prípade, ešte raz, vypadávame do Zóny Vymiestnenia.

Teda, vyššie opísané zariadenie našej potreby pracovať je pozitívne. Väčšina negatívnych, zlých, škodlivých, špatných a egoistických sklonov nemôže vyplynúť z takých potrieb a ich motivačných faktorov. Preto, keby bolo dovolené, aby všade uniformne pretrvali tieto požiadavky a podmienky, nikdy by nemohol byť aktivovaný žiadny negatívny stav a uvedený do dominantného postavenia. Nedošlo by k uskutočneniu sa žiadneho takzvaného alternatívneho významu a zmyslu života. Nemohol by byť založený žiadny život bez pravého Boha a Jeho/Jej duchovných princípov.

Preto bolo nevyhnutné zmeniť alebo odchyliť sa od týchto podmienok takým spôsobom, aby sa založil iný životný štýl, odporujúci všetkému v pozitívnom stave.

Hlavným krokom, ktorý bolo nutné uskutočniť pri tejto snahe, bolo obmedziť vrodené tvorivé úsilie nášho ducha a duše a jeho patričnú manifestáciu v našom fyzickom tele. Kvôli tomu bolo nevyhnutné vyfabrikovať odlišný typ duchovnosti a duševnosti, ktorá by odporovala pôvodnej Božej duchovnosti a duševnosti a ich fyzickým formám vnímania a vyjadrenia sa. Za týmto účelom pseudo-tvorcovia pomocou mysterióznych genetických zmien a inžinierstva vyfabrikovali zvierací typ tela so zvieracím typom pseudo-ducha a pseudo-duše, pomocou ktorých uzavreli do panciera pôvodného ducha, dušu a ich príslušné telo.

Týmto činom bol drasticky zredukovaný a uťatý tok tvorivého úsilia nášho pravého ducha a našej pravej duše z Najvyššieho a ich vplyv na náš život, a bol obmedzený na minimálnu mieru, týkajúcu sa starostlivosti o naše každodenné osobné potreby. Určitý stupeň tvorivého úsilia bolo treba zachovať, aby boli ľudia motivovaní starať sa o potreby svojho každodenného prežitia. Inak by zahynuli a experiment s negativitou by totálne zlyhal.

Týmto krokom sa dosiahlo niekoľko dôležitých vecí. Došlo k strate záujmu o zdieľanie toho s ostatnými, čo máme kvôli ostatným. Bola potlačená láska k vykonávaniu užitočných činností v záujme vzájomného osuhu, spoločného dobra a zdieľania. Bolo pevne nastolené sebecko, egoizmus a záujem výlučne

Profesijný alebo pracovný život

o svoje vlastné potreby. Bola umožnená separácia a izolácia od všetkých ostatných a od ich potrieb. Začala prevladať nuda, lenivosť, záhaľka a nečinnosť. Jedinými motivačnými faktormi robenia niečoho bol nejaký typ osobného prospechu. Toto viedlo k nutnosti zaviesť systém odmeňovania vo forme takých pomínutelných, zbytočných a bezvýznamných cenností, ako sú napríklad peniaze, majetky, povestné a slávne postavenie, uznanie, reputácia, pozornosť iných, spoločenské pozície, hlad po moci a podobné ohavnosti a hnus negatívneho stavu.

Inými slovami, motivačným faktorom ľudských činností sa stal slogan v podobe „čo mám z toho ja“? „Pre mňa“ alebo pre moje vlastné, a pre nikoho iného, pokiaľ nepodporuje „moje vlastné“, sa stalo ďalšou hlavnou, hybnou silou ľudských činností a snáh.

Takže nič z toho, čo robíme, nerobíme kvôli bezpodmienečnému vzájomnému osohu, spoločnému dobru a zdieľaniu, ale len preto, že od toho závisí naše prežitie (teda od jednej výplaty k druhej), alebo preto, lebo výlučne nám z toho plynie nejaký osobný prospech.

Táto situácia, samozrejme, prispieva k pevnému nastoleniu ctižiadostivosti, súťaživosti, agresivity, vojen, zločinov, závisti, nenávisť, lakomosti, uniformity (ak to má on, musím to mať aj ja), konformity, strachu, obáv, starostí, umelých a nanútených potrieb (potreby mať lepšie auto, väčší dom, lepšie platenú prácu, prestížnejšie postavenie, atď.), ignorovania iných, krutosti, dominantnosti, ovládania iných, okrádania iných o ich potreby, žiarlenia na to, čo majú iní, atď. Opäť, zoznam tohto typu ohavností a ukrutností negatívneho stavu by mohol byť nekonečný.

Taký je výsledok všetkých ľudských činností, pokiaľ nepramenia z duchovných a duševných zdrojov a z účelu, kvôli ktorému nás stvoril Najvyšší.

Aby sme sa ďalej rozšírili o našom profesijnom alebo pracovnom živote, považujme o nasledovných bodoch:

1. Naš pozemský život sa vo väčšine prípadov skladá len z neustálych, nepretržitých činností. Vo väčšine prípadov tieto činnosti majú formu nejakého typu práce, profesie, povolania či zamestnania. Špecifickosť a jedinečnosť týchto aktivít je určená špecifickosťou a jedinečnosťou našich schopností, talentov, darov a stupňa tvorivosti, ktoré presakujú z nášho rýdzeho ducha a duše. Ako vidíme, rýdzi zdroj všetkých našich činností je vždy duchovný a duševný, bez ohľadu na to, či sú samotné tie aktivity duchovné, duševné alebo fyzické. Bez vplyvu a inšpirácie nášho pravého ducha a duše, ktorý nám je k dispozícii

Chápání a naplnění našeho pozemského života

v rozsahu piatich percent svojho pôvodného výkonu, by sme nedokázali pohnúť ani svojím maličkom. Takže nech sú motivačné a intenčné faktory akéhokoľvek typu našich aktivít hocaké, pramenia z existencie a bytia nášho ducha a duše v nás, a obzvlášť z prítomnosti Najvyššieho v nás. Bez tej prítomnosti by nebolo možné zahájiť žiadne činnosti, pretože my, sami od seba, nie sme život, ale sme len prijímateľmi života z Najvyššieho. Keby mal ten tok života prestať, všetky činnosti by sa natrvalo zastavili.

Z tohto faktu je jasné, že hlavným pravidlom, ktoré nám treba uznať v tomto, ako aj v akomkoľvek inom ohľade, je, že všetky naše činnosti sú spojené a iniciované z duchovných stavov a podmienok, cez duševné stavy a podmienky, do fyzických stavov a podmienok.

Hlavným účelom týchto činností je ospravedlnenie nášho bytia a existencie. Nemôžeme žiť, kým nekonáme nejaký ošoh, čiže kým nerobíme niečo užitočné.

Na tejto planéte môže kvôli aktivovanému negatívne mu stavu forma tejto užitočnosti niekedy zaujať veľmi podivnú rolu. Napríklad, aký je ošoh z bytia a existencie notorického kriminálnika alebo vegetujúceho idiota, ktorý je totálne závislý na opatere iných? Ošoh takého typu javov je v príklade alebo v živej ilustrácii pravej prirodzenosti negatívneho stavu, ktorú sú schopné poskytnúť. Každý v pravom Stvorení sa učí, aké sú dôsledky aktivovaného negatívneho stavu. Ale hlavne, každý sa učí, čo si nezvoliť. V nezvolení si voľby ilustrovanej takými vážnymi príkladmi je ich prospešná duchovná hodnota. Každý sa učí, čím a akým nebyť. Ak niekto nemá to poznanie, nevie, čo si správne zvoliť.

Takže z tohto vyhlásenia je jasné, že ľudia na tejto zemi rôznymi svojimi aktivitami, prácou, profesiou, zamestnaním, povoláním či čímkoľvek, čo majú, bez ohľadu na ich osobné motivačné a intenčné faktory (nech sú akokoľvek sebecké či altruistické), slúžia veľmi dôležitému účelu a ošohu pre celé Stvorenie. Ilustrujú buď čo si nezvoliť, alebo ako premôcť negatívny stav, alebo aký nebyť, alebo akékoľvek iné podobné záležitosti. V tomto účele nášho pozemského života je naša skutočná duchovná hodnota.

2. Vzhľadom k vyššie uvedeným faktom je užitočnosť akéhokoľvek typu činnosti, do ktorej sme zapojení, jasná. Nezáleží na tom, či ste vedúci pracovník alebo vrátnik, či nekvalifikovaný robotník, pretože vo všetkých tých pozíciách prispievame niečím, čo nám umožňuje byť a existovať. Pokiaľ jestvuje toto fundamentálne prispievanie, každý je tak dôležitý, tak potrebný, tak hodnotný, tak zvláštny, atď., ako ktokoľvek iný. Toto platí bez ohľadu na to, ako oceňujeme také postavenia a prácu — či už formou vyplácania platov, alebo formou svojho postoja (úctou, neúctou, obdivom, pohrdaním, atď.). Ľudia, ktorí

Profesijný alebo pracovný život

formálne nepracujú, poskytujú iný typ úžitku. Tí ilustrujú márnosť života bez prispievania ničím vedome osožným. Svojím jedinečným zvládaním, reakciami, odpoveďami, správaním a postojmi ohľadne svojej situácie prispievajú k celkovému poznaniu špecifickej povahy negatívneho stavu. Sú živými lekciami stelesneného zla.

Takže každá naša činnosť i nečinnosť, nech je akákoľvek, má nejakú duchovnú hodnotu. Tým, že má túto duchovnú hodnotu, naše bytie a existencia sú tolerované a ospravedlnené. Bez tohto by sme vôbec nemohli žiť. Toto je duchovným motivačným faktorom bytia a existencie. Je úplne jedno, že vo väčšine prípadov vedome nevnímame túto hodnotu a premýšľame len o tom, ako sa postarať o svoje živobytie a o vyplatenie svojich účtov. Čiže, nepracujeme preto, lebo takto to má v živote byť, ale pracujeme preto, aby sme poplatili svoje účty a aby sme si udržali náš životný štandard, alebo aby sme prežívali rôzne potešenia zmyslov. Aj keď v našich činnostiach vedome nevidíme žiadnu duchovnú hodnotu, náš pravý duch a duša to vedia a ich úsilie smeruje k takému účelu, samozrejme, bez toho, aby sme si to vedome uvedomovali.

3. V pozitívnom stave Stvorenia Najvyššieho je význam života každého určený schopnosťou každého vykonávať nejaké osožné činnosti podľa jeho/jej najlepších možností a schopností, bez očakávania niečoho na oplátku. Nikto nerobí niečo preto, aby bol za tie činnosti odmenený alebo pochválený, alebo povýšený. Každý to robí preto, lebo robiť niečo, z čoho môže mať každý prospech, je jeho/jej životným potešením a radosťou.

Nuž, v takom postoji tkvie skutočný význam akejkoľvek práce, profesie, povolania, zamestnania a/alebo pracovnej činnosti. Nezáleží na tom, čo kto robí, nezáleží na tom, v akom postavení, úrade či role sa nachádza, každý sa cíti byť kompetentný, šťastný, spokojný a ukojený preto, lebo mu/jej je umožnené byť sám/sama sebou a dať iným to, čo má, a nie to, čo ktosi od neho/nej očakáva alebo predvída.

V pozitívnom stave nie sú premietané, ba dokonca tam nikoho ani nenapadnú žiadne očakávania a anticipácie, že sa niečo bude robiť tak či onak, alebo že niekto bude taký či onaký, alebo že niekto urobí to či ono. Jednoducho im to nepríde na um. Každý tam prirodzene robí to, na čo je najlepšie vybavený a každý tam koná podľa svojich najlepších schopností, podľa svojich najlepších možností a na plný výkon, bez toho, aby niekedy niečo robil polovičato alebo nie naplno. V pozitívnom stave nie je možný žiadny podvodný spôsob konania či myslenia. Preto tam nie sú možné žiadne očakávania a anticipácie či projekcie, pretože každý vie veľmi dobre, že každý robí, čo môže.

Chápání a naplnění našeho pozemského života

V pozitivním stavu není nikdo nucený dělat nic, čemu si neželá nebo na čem není vybavený, nebo na čem má malé nebo nemá žádné schopnosti. Proto je každý úplně spokojený s tím, čím dělá a čím je. Nikomu nepřidá nikdy na uměním nebo se neprojevuje v jeho správě žádné pocity závidění, žárlivosti, soutěživosti či ctižádostivosti a každý si ctí a cení každého jako někoho, kdo je nositelem specifického aspektu Života Nejvyššího.

Za takových podmínek, dělat akoukoliv práci vůbec je velkou rozkošou, přínosem, radostí, potěšením, pohodou, klidem a upokojením. Protože každému je dovoleno naplno překvapat v svém tvůrčím úsilí, odzrkadlujícím se v jeho/jej specifických a jedinečných činnostech, při žádné práci není možné žádná nuda, rutina, automatizace, návyk či ritualizace. Práce je vždy svěží, jedinečná, veselá a vzrušující. Ohlédnout se a ohlédnout svoji práci vždy možno objevit něco nového a sdílet to se všemi ostatními.

Taký postoj a životní styl je jedním z hlavních účelů, kvůli kterým Nejvyšší zavedl pracovní aktivity.

4. Kvůli výše uvedenému uspořádání pozitivního stavu jsou pojmy diskriminace, předpojatost a vzájemné přednostné jednání vyloženy nemožností. Každý si ctí každého rovnou a jedinec je povýšen na vyšší stupeň ne proto, že se o to snaží, ale proto, že na vyšším stupni má příležitost být ještě osožnější než předtím. Účelem snažení se v práci, nechť je akoukoliv, není povýšení, odměna či pochvala, ale maximální vyčerpání své užitočnosti. Ak je jedinec za svou práci povýšen a odměněn, je to uznáním, že do něj vložil skutečně maximálně úsilí a všechny své schopnosti, a proto může postoupit na vyšší post, kde může být ještě osožnější. Šťastie z povýšení nepřijímá z samotného povýšení, ale z vědomí, že jedinec dosáhl bodu, kde je schopný stát se ještě užitečnějším, než to bylo předtím.

Žádný jiný zdroj skutečného uspokojení a štěstí, než bytí užitečnějším v prospěch všech, není nikdy možný nebo nikdy neexistoval v pozitivním stavu. Všechno se dělá jen z této perspektivy. Toto je láska jedinceho života. Pro toto všichni žijí. V takém životě je jeho moudrost. Čo může být hodnotnější, než s láskou a moudrostí sloužit jiným, a tak Nejvyššímu? Koniec konců, ako slúžime Najvyššímu? Tak, že slúžime iným, pretože Najvyšší je v iných prítomný. Taká služba nepotrebuje ani si nevyžaduje žádné iné motivačné faktory. Esenciou životov ľudí pozitivního stavu je bezpodmienečná láska k Bohu a k iným, a substanciou ich životov je s moudrostí sloužit Nejvyššímu a iným. V takém životě nacházejí všechno, čemu potřebují a čemu udržuje ich

Profesijný alebo pracovný život

vrzúšenie, veselosť, radosť a stále nové formy duchovného pokroku, rastu a zlepšovania sa.

5. Pri hľadanií či uchádzanií sa o novú pozíciu, zamestnanie, úrad či prácu ľudia v pozitívnom stave nemajú žiadne sebecké či egoistické úvahy. Také pocity sú im neznáme. Neusilujú sa o tú prácu preto, lebo by im priniesla viac pôct, uznania, reputácie či moci, atď., (čo mnohé práce v nebi prinášajú). Podrobujú sa dôkladnej duchovnej, duševnej, fyzickej a odbornej skúške, pri ktorej sú určené všetky faktory týkajúce sa tej práce. Mnohí ľudia sa uchádzajú o takú prácu, no vybraný je len ten, ktorý preukáže najlepšie celkové schopnosti na tú prácu a na jej vykonávanie s maximálnou produktivitou, konštruktívnosťou, tvorivosťou a užitočnosťou v prospech všetkých.

Ak je niekto pri uchádzanií sa o tú prácu odmietnutý, nemá žiadny pocit ublíženia či poškodenia, alebo akékoľvek pocity menejcennosti či neschopnosti, alebo akékoľvek iné škodlivé pocity závidosti či žiarlivosti. Prihodí sa presný opak. Jedinec sa nesmierne teší, keď sa dozvie, že bol na tú prácu vybraný a určený niekto iný, kto ju môže vykonávať oveľa lepšie než dotýčny/dotýčna.

V pozitívnom stave niet väčšieho potešenia, než dozvedieť sa, že bola povýšená osoba, ktorá bola najvhodnejšia na každú jednotlivú prácu a ktorá v nej môže prinášať oveľa väčší úžitok než ktokoľvek iný.

Dôvodom, prečo sa ľudia uchádzajú o nejakú prácu, je, že chcú byť užitočnejší v prospech všetkých. Ak by tú prácu dostali, a bolo by potvrdené, že bol prepustený niekto, kto bol na ňu vhodnejší (čo je v pozitívnom stave vyloženou nemožnosťou), boli by z toho veľmi nešťastní a okamžite by rezignovali na svoju pozíciu, aby ju uvoľnili najvhodnejšej osobe.

Koniec koncov, každý v pozitívnom stave je motivovaný stupňom, intenzitou, kvalitou, špecifickosťou a rozsiahlosťou svojej užitočnosti pre iných. Ak by mal niekto prácu, ktorá by nespĺňala túto podmienku, ochudobňoval by iných a seba o to, aby mali väčšiu možnosť zdieľania cez také užitočné činnosti, týkajúce sa tej špecifickej práce.

Taká je prirodzenosť, štruktúra a dynamika pozitívneho stavu.

6. Samozrejme, v Zóne Vymiestnenia a na tejto planéte je situácia úplne iná. V skutočnosti je úplne opačná, než bolo naznačené vyššie. Koľkí ľudia na tejto Zemi nemajú pri svojich pozemských aktivitách a zamestnaniach žiadne skryté pohnútky? Celý negatívny stav je postavený na týchto skrytých pohnútkach.

Chápání a naplnění našeho pozemského života

Výsledkom tejto opačnej povahy stavu záležitostí v negatívnom svete je, že ľudia sú veľmi často nútení robiť alebo rozhodnúť sa robiť niečo, na čo sú buď úplne nekvalifikovaní, alebo na čo majú len obmedzenú kvalifikáciu. Mnohí z nás robia svoju prácu len preto, že je to ich živobytím. Buď nie je nič iné k dispozícii, alebo to, čo je k dispozícii, nám neposkytuje nutné materiálne prostriedky na udržanie alebo zvýšenie nášho životného štandardu.

Len vonkajšie a postranné faktory určujú, aký druh kariéry alebo činností sa rozhodneme vykonávať. Do úvahy je braných veľmi málo alebo nie sú brané žiadne duchovné faktory. Kvôli tomuto odpojeniu od nášho ducha a duše dopadáme tak, že sme zo svojej práce a činností nespokojní, nešťastní, nenaplnení, otrávení a chronicky unavení. Toto vedie k mnohým krízam, zrúteniam, chybám, zlým úsudkom, zlému zaobchádzaniu s inými, napätiu, vysokému krvnému tlaku, srdcovým chorobám, bolestiam a k mnohým iným bezútešným stavom a rozpoloženiam.

Kvôli braniu ohľadu len na vonkajšok máme tendenciu voliť si zamestnanie a činnosti, ktoré sú zvyčajne nezlučiteľné s našou pravou prirodzenosťou a v ktorých nemôžeme nikdy fungovať správne, podľa našich najlepších možností a schopností. Ak je naša práca nezlučiteľná s našou pravou prirodzenosťou, nemôže v nás aktivovať správnu motiváciu a tvorivé úsilie, aby sme do tej práce, takpovediac, vložili svoje srdce. Takže dopadáme tak, že sme nevhodne využítí, alebo málo využítí, alebo príliš využítí. V každom prípade, neprináša nám to nič iné než nenaplnenie, pocit postrádania niečoho, nespokojnosť a pocity chronického vyčerpania, s rôznymi fyzickými symptómami, ako je napríklad nespavosť, poruchy tráviacej sústavy, napätie, tlak, stres a neustále obavy. Výsledkom tohto stavu je pocit nešťastia a márnosti.

7. Nuž, tento výsledok je presne to, čo chceli dosiahnuť aktivátori negatívneho stavu. Keď v sebe navodíme pocit márnosti, pocit, že nech robíme čokoľvek, vedie to len k sklamaniu a pocitom nešťastia, postupe strácame akúkoľvek motiváciu robiť čokoľvek užitočné alebo pracovať v akomkoľvek zamestnaní. Osvojíme si návyk robiť niečo len preto, lebo je to vážnou nutnosťou, stavom pozemského života, násilne vnúteným usporiadaním, ktoré nás núti robiť nejakú prácu len za jediným účelom — zarobiť dosť peňazí na udržanie si žiaduceho životného štandardu.

S takýmto typom postoja je vymazaná akákoľvek duchovná, hlbšia, vnútorná, mystická konotácia každej profesie, práce, povolania, zamestnania či činnosti a je primárne nahradená materiálными alebo vonkajšími pohnútkami. Práca sa stáva príťažou, otravou, povinnosťou a záväzkom, ktorý treba vykonať,

Profesijný alebo pracovný život

ak má jedinec naplniť svoje každodenné životné potreby, alebo byť povýšený, či získať nejakú moc alebo postavenie, alebo kontrolu, či čokoľvek, o čo sa snaží.

Veľmi malý ohľad, ak vôbec nejaký, alebo ak je vôbec naň myslené, je venovaný vzájomnému prospechu, spoločnému dobru a zdieľaniu. Účelom práce nie je úžitok a prospech pre všetkých, ale samotná odmena (nech už má akúkoľvek formu). Jedinec pracuje, aby bol odmenený, a nie aby bol osožný; preto teda postranná motivácia pre väčšinu našich činností. Aby sme boli odmenení, učíme sa predstierať, že to robíme pre iných ľudí. Tak vznikol podvodný spôsob vykonávania našich činností.

Takým spôsobom je dosiahnutý zámer aktivovaného negatívneho stavu a cieľ sa stáva prostriedkom, zatiaľ čo prostriedok sa stáva cieľom. Taká je skutočná povaha negatívneho stavu.

8. Pocity márnosti a postranná motivácia nášho pracovného úsilia vytvárajú stav, v ktorom sa ľudia učia a následne prijímajú postoj — robiť tak málo, ako je len možné, za tak veľa, ako je len možné. Toto znižuje naše pracovné úsilie na úroveň akéhosi žartu. Práca sa stáva vtipom, niečím, čomu sa treba zasmiať, opovrhovať tým, alebo čo treba brať ako šport či ako návnadu, aby sme zistili, koľko môžeme dostať za to, že budeme robiť menej a menej alebo že nebudeme robiť nič. Všetky stimuly pre prácu a produktivitu práce začínajú byť riadené touto filozofiou. Toto platí najmä o ľuďoch v komunistických krajinách, kde nie je nikomu dovolené, aby bol skutočne sám sebou.

Vo väčšine krajín táto situácia umožňuje, aby sa objavil špeciálny druh ľudí, ktorí sa priživujú na takejto politike, stávajú sa parazitmi spoločnosti. Prestávajú úplne pracovať a prechádzajú na sociálne dávky. Vznikajú a existujú celé generácie tej istej rodiny, ktoré sa stávajú poberateľmi sociálnych dávok bez toho, aby niekedy urobili niečo objektívne užitočné. Títo ľudia sa sami dostávajú do polohy, ktoré znemožňuje, aby si našli nejakú prácu alebo získali nejaké zamestnanie či zručnosti, len aby mohli ospravedlňovať fakt, že nepracujú. V mnohých prípadoch sa to deje bez akéhokoľvek vedomého uvedomenia z ich strany. Ďalší ľudia prechádzajú životom tak, že žobru od iných. Ďalší tak, že robia tak málo, ako je len možné. A ešte ďalší prechádzajú svojimi životmi tak, že iných klamú, okrádajú, podvádzajú, olupujú, vykrádajú a niečo spreneverujú.

Toto je výsledkom každej situácie, pri ktorej sú všetky správne duchovné zretele ignorované a nesprávne aplikované. Taká je pravá povaha negatívneho stavu.

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

9. Deprivácia a udusenie duchovných princípov vedie k vytvoreniu spoločnosti, ktorá je postavená výlučne na materiálnych zreteľoch. Ak sme neustále nútení byť vo svojom vonkajšku, navykneme si na svoje vonkajšie životne podmienky. Toto sa stáva spôsobom života. Pre mnohých ľudí sa to stáva jediným spôsobom života. Aby negatívny stav bytie v tomto vonkajšku ešte zatraktívnil a aby držal ľudí tak ďaleko, ako je len možné od duchovných zreteľov a radostí, vyvinul všemožné materiálne výrobky, vonkajšie okrasy, konzumné pôžitky, atď. Samozrejme, tieto všetky súvisia s materiálным. Ľudia sú neustále bombardovaní výzvami, aby si opatrili tie výrobky. Neustále sme presvedčaní a je nám vymývaný mozog, aby sme uverili, že potrebujeme to či ono a že bez takých výrobkov nemôžeme žiť. A tak začíname veriť, že naše životy závisia od tých vonkajších tovarov.

Týmto usporiadaním negatívny stav dosahuje dva hlavné ciele: ľudia potrebujú pracovať, aby si tie veci kúpili. Účelom práce alebo zarábania si na živobytie sa teda stáva vlastníctvo a držba väčšieho a väčšieho množstva takých výrobkov. Týmto spôsobom nepracujeme preto, aby sme boli osožní alebo kvôli prospechu pre všetkých, ale aby sme mali viac tých výrobkov. Robíme to teda z čisto sebeckých dôvodov a úmyslov. Týmto spôsobom sa práca stáva prostriedkom na získanie čohosi, čo má pochybnú hodnotu, a nie hlavným motivačným faktorom pre to, aby sme boli užitočnejší so zreteľom na vzájomný osoh, spoločné dobro a zdieľanie so všetkými.

Týmto postojom sa dosahuje druhý účel: účinné a úspešné udusenie alebo úplné zabitie všetkých duchovných zreteľov, chápania a naplnenia pracovného života.

A tak efektívne strácame pravú perspektívu, význam, chápanie a naplnenie nášho pracovného života.

Toto je výsledkom odrezania nášho pracovného života od duchovného a duševného života ako jediného zdroja všetkého pozitívneho a dobrého. Opäť, taká je skutočná povaha negatívneho stavu. O tomto je negatívny stav.

Aby sme zvíťazili nad touto kliatbou negatívneho stavu a opätovne nastolili správne chápanie a naplnenie nášho pozemského života, pokiaľ ide o jeho aspekty a činnosti týkajúce sa profesie, povolania, zamestnania a práce vo všeobecnosti, odporúča sa nám, aby sme každodenne robili nasledovné cvičenia.

CVIČENIA TÝKAJÚCE SA NÁŠHO PROFESIJNÉHO, ZAMESTNANECKÉHO A PRACOVNÉHO ŽIVOTA

1. Keď ste vo veľmi uvoľnenom stave na vrchole vašej duchovnej hory a keď ste dokončili svoje bezpečnostné kontroly a všetky cvičenia, opísané v predošlých štyroch kapitolách, preskúmajte, preverte a prebádajte sa ohľadne svojej situácie a typu činností a práce, ktorú máte (dokonca aj keď ste nezamestnaní alebo keď ste žena v domácnosti). Uvedomte si všetko v tomto ohľade.

2. Poproste Najvyššieho vo vás, aby uviedol do vašej pozornosti všetky možné problémy, nedostatky a obmedzenia, ktoré by ste mohli mať ohľadom svojej práce. Preskúmajte zdroj tých problémov. Poproste, aby bol tento zdroj živo uvedený do vašej pozornosti. Zvážte povahu toho zdroja a ako ovplyvňuje váš pracovný život.

3. Keď spoznáte problémy a ich zdroj, poproste, aby boli postupne odstránené z vášho života. Využite biele svetlo na dôkladnú očistu, vyčistenie, vypudenie a vykúrenie všetkých zdrojov a ich problémov, ktoré sa týkajú vášho pracovného života. Poproste o milosrdenstvo a odpustenie za zanedbávanie svojho pracovného života a za to, že ste dovolili, aby vás ovládali tieto problémy a ich zdroje.

4. Meditujte o obsahu tejto kapitoly a o jej deviatich bodoch a poproste Najvyššieho, aby vám poskytol správne chápanie toho, ako sa všetko, čo je obsiahnuté v tejto kapitole, týka vášho osobného profesijného života. Aké sú skutočné motivačné faktory vašich pracovných alebo zamestnaneckých aktivít? Prečo ste sa rozhodli vykonávať to či ono konkrétne zamestnanie?

5. Poproste Najvyššieho, aby vám zjavil, aká je skutočná povaha vašich špecifických darov, talentov, schopností, nástrojov a tvorivého nadania, aby ste sa dozvedeli, ako ich využiť podľa vašich najlepších schopností bez toho, aby ste dovolili, aby bol ktorýkoľvek z nich nečinný, zaháľajúci alebo málo využitý, nevyužitý či nadmerne využitý. Opýtajte sa, či práca alebo zamestnanie, v ktorých ste, je skutočne to, čo by ste mali robiť. Ak nie, poproste o zjavenie ohľadne typu práce, v ktorej by ste sa mali angažovať, aby ste uspokojivo naplnili účel svojho pobytu na tejto Zemi.

6. Poproste Najvyššieho, aby vás predstavil vášmu novému Duchovnému Radcovi, ktorý má reprezentovať a ktorý vám má radiť ohľadne vašich tvorivých, pracovných či zamestnania sa týkajúcich činností. Overte si so svojim

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

novým Duchovným Radcom a diskutujte s ním/ňou o skutočnej role, ktorú ste sa dohodli hrať na tejto Zemi.

7. Poproste Najvyššieho a svojho Duchovného Radcu pre váš pracovný život, aby vám nejakým živým spôsobom zobrazil vaše miesto, postavenie a typ práce, ktorú môžete vykonávať najprimeranejšie, najosožnejšie, najúčinnnejšie a najprospernejšie pre všetkých.

8. Poproste Najvyššieho a svojho nového Radcu, aby ste nadobudli nový, patrične duchovný typ motivácie pre všetky vaše aktivity a zamestnania sa týkajúcu prácu a aby z vás totálne odstránil akékoľvek postranné, sebecké či egoistické motivácie alebo zretele.

9. Poproste Najvyššieho, aby opätovne spojil váš pracovný život s vaším pravým duchom a dušou, aby ste tak boli schopní všetko odvodzovať z pravého duchovného Zdroja. Srdečne poďakujte za pomoc, radu alebo akékoľvek poučenie, ktoré ste pri vašom sedení dostali. Opýtajte sa, či sú nejaké ďalšie záležitosti, týkajúce sa vášho pracovného života či čohokoľvek iného, ktoré treba uviesť do vašej pozornosti pri dnešnom sedení. Ak áno, nech s vami o nich diskutujú, kým nie sú plne vyriešené, inkorporované a absorbované. Vo všetkých ohľadoch sa riad'te ich dobrou a pozitívnou radou (ako vždy, skontrolujúc ju svojou intuíciou) a potom ukončíte svoje sedenie.

Počas týchto cvičení zaistite, aby ste vždy boli pohybliví, flexibilní, otvorení, rozmanití a všestranní, aby ste tak do svojich cvičení vždy vniesli nejakú novosť za účelom vyhnúť sa návyku, externalizácii, automatizácii či ritualizácii svojich hodnotných cvičení.

Ak poctivo vykonávame tieto či podobné typy cvičení na každodennej báze, celkom určite sa naučíme, ako žiť, chápať a správne naplniť náš profesijný, zamestnanecký, povolania sa týkajúci a pracovný život k našej plnej spokojnosti a k spokojnosti Najvyššieho. Týmto spôsobom budeme schopní odstrániť negatívny stav z nášho pozemského života alebo značne obmedziť jeho dominanciu a zrušiť moc, ktorú mal nad nami do tohto momentu.

Šiesta kapitola

RODINNÝ ŽIVOT

Ako bolo spomenuté v predošlej kapitole, Najvyšší stvoril inteligentné bytosti, entity a ľudí preto, aby boli schránkami a nádobami určitých špecifických a jedinečných aspektov života Najvyššieho. Počet a rozmanitosť týchto aspektov je nekonečná a nemôže byť nikdy vyčerpaná, pretože všetky pochádzajú z Absolútneho Zdroja. Čokoľvek, čo je Absolútne, nemôže nikdy vyčerpať svoje aspekty. Toto je dôvod, prečo nemôže akt Stvorenia nikdy ustať vo svojom večnom pokračovaní.

Je však úplne jasné, že hoci existuje nekonečný počet a rozmanitosť aspektov, všetky pochádzajú z toho istého zdroja — z Absolútneho Života Najvyššieho. Je to ten istý život. Všetky tie aspekty vo svojom súhrne tvoria jeden Absolútny Život Najvyššieho, ktorý je život Sám/Sama Osebe a Sám/Sama od Seba. Takže všetky nekonečné počty a variácie aspektov života sú vo vzájomnom vzťahu a vzájomne prepojené. Jeden bez druhého alebo oddelené od seba nemôžu byť a nemôžu náležite fungovať alebo sa manifestovať. Vo svojej celistvosti tvoria jednu rodinu.

Rôzne aspekty sú vo svojej kvalite a obsahu vždy jedinečné a neopakovateľné a nejstávajú žiadne dva aspekty, ktoré by mali presne ten istý obsah, kvalitu a význam. Sú však vo vzájomnom vzťahu, na základe stupňa podobnosti toho obsahu, kvality a významu. Čím sú si podobnejšie, alebo čím sú si navzájom bližšie, tým viac vyzerajú ako jeden útvar či jednotka. Jednotky, zložené z takých podobností, formujú určité zoskupenia, ktoré v širšom zmysle dávajú podnet k objaveniu sa rôznych spoločností a národov, ktoré majú spoločné isté charakteristiky. Tie spoločné charakteristiky ich držia pospolu a umožňujú im, aby boli odlišiteľné od akejkoľvek inej spoločnosti.

Vnútri tých spoločností však niektorí ľudia prejavujú viac podobností vo svojich charakteristikách než iní, a tieto ich prirodzene vzájomne priťahujú, takže sa stávajú rodinnou jednotkou.

Čím sú si tieto charakteristiky podobnejšie, tým bližší sú si členovia tej jednotky. Čím menej vzájomnej podobnosti, tým slabší vzťah je medzi nimi. V tomto prípade sa javia byť vzájomne vzdialenejší. Ak je tam len malá alebo tam nie je žiadna podobnosť, jeden druhému sa vôbec neobjavia, aj keď sú spojení spoločným menovateľom svojho zdroja a úžitku, ktorý poskytujú celku.

Chápání a naplnění našeho pozemského života

V širšom zmysle všetky tieto aspekty — nezáleží na tom, ako diametrálne sa líšia — pretože vznikli z toho istého zdroja, možno nazvať bratmi a sestrami. Všetky tie aspekty, ktoré reprezentujú a ktoré vznikli z Božskej Pravdy alebo Múdrosti a jej príslušných ideí, možno nazvať bratmi. Všetky aspekty, ktoré reprezentujú a ktoré vznikli z Božského Dobra alebo Lásky a jej príslušných ideí, možno nazvať sestrami. Spolu sú nazývané Deťmi Božími. Ak je zdrojom ich pôvodu Božská Múdrost' a Pravda, možno ten zdroj nazvať Otcou, a ak je to Božská Láska a Dobro, možno ho nazvať Matkou.

Avšak v užšom zmysle, pretože kvalita, obsah a význam niektorých z nich kolíšu od jedného aspektu k druhému a pretože toto kolísanie môže byť tak veľké, že je buď zanedbateľné, značné, alebo sú tieto úplne iné či nie je medzi nimi žiadny vzťah, rôzne aspekty toho života možno nazvať aj takými menami ako strýko, synovec, bratranec, nevlastný brat, nevlastná sestra, alebo bratranec či synovec a podobne, z druhého, tretieho či štvrtého kolena. Čím je rozdiel väčší, tým vzdialenejší je ich vzťah, takže v jednom bode dospievame do stavu, kedy už medzi nimi nie je vôbec žiadny vzťah. Buď majú vzťah ako priatelia, alebo ako totálni cudzinci, ktorí sa nikdy nestretnú.

Teda, musíme si pamätať, že všetky tieto aspekty Absolútneho Života Najvyššieho On/Ona premieta k manifestácii do príslušných foriem, nádob alebo schránok. Tieto formy, nádoby alebo schránky stvoril Najvyšší za tým účelom, aby boli nositeľmi tých aspektov. Pretože všetky aspekty Absolútneho Života Najvyššieho nesú Jeho/Jej vlastnosti, všetky sú inteligentné, sebauvedomé, sebavnímajúce a samoindividualizované jednotky, nazvané ľudskými bytosťami či sentientnými entitami.

Takže v širšom zmysle, z duchovného hľadiska, kvôli vyššie opísanému usporiadaniu, všetky ľudské bytosti a sentientné entity sú bratmi a sestrami, deťmi jedného otca a matky a všetky majú blízky vzťah k tomu istému Jednému Zdroju. Cez ten zdroj a okolo toho zdroja — Najvyššieho — tvoria jednu vesmírnu rodinu. Ako už poukázal Emanuel Swedenborg, kvôli tomuto vzťahu a usporiadaniu celé Stvorenie alebo všetky sentientné entity a ľudské bytosti sa javia pred Najvyšším ako jeden dokonalý človek (v tejto konotácii slovo „človek“ označuje tak mužské ako aj ženské).

Takže, všetci sme synmi a dcérami Najvyššieho a cez Neho/Ňu sme všetci bratmi a sestrami.

V užšom zmysle je však náš vzťah určený kvalitou, obsahom a významom toho aspektu Života, ktorý nesieme z Najvyššieho. A v ešte užšom zmysle náš

vzťah bude určený stupňom a rozsahom, v akom uskutočňujeme a realizujeme tú kvalitu, význam a obsah v našom každodennom živote.

Viete, čo Ježiš Kristus odvetil ľuďom, ktorí Ho informovali, že vonku stojí Jeho pozemská matka, bratia, sestry alebo príbuzní, ktorí Ho chcú vidieť? Prečítajte si Evanjelium podľa Matúša, kapitola 12, verše 46 a 50. Odvetil im, „Lebo každý, kto činí vôľu môjho Otca v nebi, je mi bratom, sestrou a matkou.“

Z tohto vyhlásenia je úplne zrejmé, že každý vzťah je určený rozsahom, v akom každý uskutočňuje, realizuje a manifestuje reprezentatívny aspekt Božieho Života, ktorý v sebe nesie. Je vôľa Božia, aby sme naplno žili život, ktorý nám bol daný na ten účel.

Avšak ten život pozostáva z dvoch hlavných esenciálnych a substanciálnych faktov — jeden sa týka lásky alebo dobra a druhý sa týka múdrosti alebo pravdy. Z toho dôvodu, konať vôľu Božiu znamená milovať a byť dobrý a mať múdrosť na základe pridržania sa pravdy. Ak žijeme život v súlade s týmto princípom, konáme vôľu Božiu, pretože uskutočňovať a realizovať život, ktorý nám bol daný v tom špecifickom a jedinečnom aspekte, znamená toto.

Stupeň a rozsah, v akom to robíme, určuje náš vzťah k iným ľuďom. Je len jeden otec a matka — Najvyšší. Žiadni iní rodičia nemôžu nikdy existovať. Svoj život nezískavame od svojich pozemských rodičov. (Naši pozemskí rodičia sú len prostriedkami, cez ktoré prichádzame na tento svet. Ten vzťah sa presne tu končí.) Našimi pravými bratmi a sestrami sú všetci tí, ktorí náležite uskutočňujú, realizujú a manifestujú život, ktorý im dal Najvyšší, v súlade s jeho povahou — láskou a dobrom, múdrosťou a pravdou. Ak je niekto milujúca a múdra osoba, ak miluje pravdu a žije svoj život v súlade s týmto princípom a ak uznáva, že Najvyšší, Stvoriteľ, je jediným pôvodcom všetkého života a že je jediným skutočným rodičom, tá osoba je mojím bratom, sestrou či matkou. Čím menej je naplnená táto požiadavka, tým slabší vzťah. Ak nie je vôbec naplnená, nejestvuje vôbec žiaden vzťah, dokonca aj keby tá osoba bola mojím pokrvným otcom, matkou, bratom, sestrou, synom či dcérou.

Ako bolo spomenuté predtým, každý aspekt života Najvyššieho, ktorý je vložený do nás, ktorí sme formami a nádobami toho života, pochádza z dvoch hlavných Absolútnych atribútov Prirodzenosti Najvyššieho — Božskej Lásky a Božskej Múdrosti, alebo Božskej Feminity a Božskej Maskulinity. V Najvyššom sú tieto dva atribúty Absolútne Jedným. Taká je Prirodzenosť Absolútneho Položenia. Avšak čím menej je jedinec v Absolútnom Položení, tým rozoznatelnejšími budú tieto dva hlavné atribúty. V jednom bode, v najrelatívnejšom položení, sa môžu objaviť v totálne oddelenej forme — ako

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

muž alebo ako žena. No pretože tieto esenciálne a substanciálne formy pochádzajú z toho istého Absolútneho Zdroja, vždy sa navzájom priťahujú a hľadajú vzájomné zjednotenie, aby sa stali jedným — a nie rôznymi — podobne, ako je to s ich Absolútnym Zdrojom.

Avšak nakoľko každý aspekt, či už v ženskej forme alebo v mužskej forme, pramení zo svojho Absolútne Zjednoteného Zdroja, nech je jeho forma akokoľvek mužská či ženská, vždy v sebe obsahuje obe charakteristiky. Rozdiel nie je v totálnom postrádaní jedného či druhého, ale v tom, ktorý z nich je silnejšie a prevládajúco zdôrazňovaný a manifestovaný. No obaja, muž i žena, usilujú o vyváženú prítomnosť svojich opačných charakteristík vyhľadávaním a spájaním sa so svojím opačným pohlavím.

Každý špecifický aspekt lásky a dobra má svoj presne zodpovedajúci špecifický aspekt múdrosti alebo pravdy. A naopak, každý špecifický aspekt múdrosti alebo pravdy má presne zodpovedajúci špecifický aspekt lásky alebo dobra. Jestvuje večná túžba a snaha špecifik týchto aspektov spojiť sa, aby boli jedným, tak ako sú jedným v Najvyššom. Špecifický aspekt lásky alebo dobra a špecifický aspekt múdrosti alebo pravdy — ktoré spolu navzájom presne súvzťahia — sa nazýva manželský partner.

Keď sú spojení, stávajú sa jedným telom, no nie jedným duchom. Nemôžu sa stať jedným duchom alebo stratiť svoju individualitu, pretože reprezentujú rozdielne aspekty Prirodzenosti Najvyššieho. Ak by sa mali stať aj jedným duchom, jeden aspekt toho života by stratil svoju jedinečnú a neopakovateľnú individualitu a možnosť svojej jedinečnej manifestácie. V tomto prípade by chýbalo niečo veľmi dôležité pre zdieľanie a Stvorenie by bolo pripravené o životne dôležité poznanie určitého aspektu Prirodzenosti Najvyššieho.

Toto je dôvod, prečo sa v Svätej Biblii hovorí, „Stanú sa jedným telom,“ no nie jedným duchom alebo dušou. „Stať sa jedným telom“ znamená spojiť dva presne súvzťahiace aspekty dvoch hlavných atribútov Prirodzenosti Najvyššieho za účelom ich plnej a lepšej manifestácie, uskutočnenia sa a realizácie v prospech všetkých. Také spojenie sa nazýva duchovným manželstvom, pretože nejestvuje žiadny iný aspekt lásky, ktorý by bol v tak presnom súvzťažnom postavení k svojmu aspektu múdrosti — a naopak — ako je ten, s ktorým je spojený. Sú teda vo večnom duchovnom manželstve.

Avšak stav toho manželstva je veľmi jedinečný. Zažitie jeho stavu je neopakovateľné. Z toho dôvodu potrebuje byť zdieľaný so všetkými ostatnými príslušnými aspektmi, aby sa tieto spoluúčastníci na tom jedinečnom zážitku.

Toto zdieľanie je prenášané prostredníctvom všetko zahrnujúceho nástroja — pohlavného styku, spôsobom, opísaným v štvrtej kapitole tejto knihy.

Takže vzťah medzi jedným špecifickým aspektom feminity a presne s ním súvzťahiacim iným aspektom maskulinity — a naopak — možno nazvať manželským vzťahom alebo vzťahom manželov. Na Zemi sú nazývaní manžel a manželka. Tento pozemský termín je skreslením správneho chápania súvzťažností, nakoľko slovo „manžel“ je v duchovnom zmysle prisudzovaný Najvyššiemu, ktorý miluje Svoje Stvorenie v Absolútnom Zmysle. A slovo „manželka“ je prisudzovaný celému Stvoreniu a všetkým jeho členom, ktorí opätujú Lásku Najvyššieho.

Môžeme teda povedať, že každý, kto opätuje Božiu lásku z celej svojej prirodzenosti (z celistvosti toho aspektu, ktorý nesie a reprezentuje), stáva sa „manželkou“ Najvyššieho, bez ohľadu na to, akú má vonkajšiu formu (či už mužskú, alebo ženskú). A Najvyšší je v takom prípade k dotýčanému v takom vzťahu ako milenc a manžel (k mužovi z Jej feminínneho stavu a položenia a k žene z Jeho maskulínneho stavu a položenia).

Toto je dôvod, prečo nie je vhodné nazývať pozemské manželské vzťahy ako vzťahy manžela a manželky, pretože v duchovnom svete tieto termíny majú úplne inú konotáciu a význam.

Môžeme teda povedať, že spojenie dvoch presne súvzťahiacich aspektov lásky a múdrosti a múdrosti a lásky je jadrom toho, čo sa nazýva rodinný život. Také spojenie, pretože je veľmi jedinečné a špecifické, produkuje zrod nových tvorivých ideí. Tie idey Najvyšší využíva na nadelenie ich jedinečným a špecifickým alebo novým aspektom Svojho Absolútneho Života, ktorý ešte do daného momentu nebol ukázaný Stvoreniu.

Tie idey sa preto následne stávajú novými ľudskými bytosťami alebo sentientnými entitami. V duchovnom svete sú tie nové idey, vytvorené takým spojením, nazývané deťmi; a dvaja spojení ľudia sú nazývaní relatívnym otcom a matkou alebo rodičmi, v protiklade k Absolútnej Matke a Otcovi alebo Absolútnemu Rodičovi, Ktorým/Ktorou je Najvyšší. Dôvod, prečo sú nazývaní len relatívnymi, je ten, že nemôžu byť darcovia života, keďže nie sú Životom, ale len schránkami Života. Duchovné, duševné, sexuálne a fyzické spojenie dokáže a môže vytvoriť nové idey. Na základe takého vytvorenia sú tí dvaja ľudia nazývaní relatívnymi rodičmi. Avšak novonarodené idey nemôžu ožiť a fungovať, kým ich Najvyšší neobdarí špecifickým aspektom Svojho Života. Keď ich obdarí, tie idey skutočne ožijú. Z toho dôvodu je Najvyšší nazvaný Absolútnym a jediným skutočným Rodičom.

Chápání a naplnění našeho pozemského života

Ďalším dôvodom pre toto rozlíšenie je fakt, že dvaja ľudia, ktorí vytvárajú nové idey zo svojho spojenia, v sebe nesú svoje vlastné špecifické aspekty Života Najvyššieho, ktorý nie je ich, ale je Najvyššieho v nich. Takže v konečnom zmysle je to Najvyšší v nich — Ktorý/Ktorá je večne prítomný vo všetkých Svojich aspektoch — kto vytvoril tie nové idey, a tí dvaja ľudia fungovali ako kanály pre takú možnosť vytvorenia. Preto teda môže byť Najvyšší jediným pravým Absolútnym Rodičom.

Teda, len čo sa nové idey narodia prostredníctvom dvoch spojených ľudí, stávajú sa svojimi vlastnými jedinečnými životmi z Najvyššieho v nich. A ony budú zas vyhľadávať svoje vlastné spojenia. Z tých nových spojení sa narodia ďalšie nové idey. Tie novonarodené idey budú vo vzťahu k svojim relatívnym rodičom a cez nich k svojim relatívnym starým rodičom. Takže pôvodná dvojica sa teraz stáva aj starými rodičmi detí svojich detí (samozrejme, všetko v relatívnom zmysle).

Na druhej strane, niektoré ďalšie spojené páry, ktoré sú v najtesnejšom príbuzenstve k tejto spojenej dvojici, a ktoré preto možno nazvať ich bratmi a sestrami, budú tiež vytvárať svoje vlastné nové idey z Najvyššieho v sebe. Tak sa novonarodené idey stanú bratrancami a sesternicami tejto dvojice, a tým deťom sa táto dvojica stane strýkom a tetou. Z tých vzťahov sa nikdy nerodia žiadne fyzické deti.

Z vyššie uvedeného opisu je zrejmé, ako sa vyvíjajú a nadväzujú rodinné vzťahy. Toto je duchovný a pozitívny pôvod rodinného života.

Každý má vzťah ku každému podľa obsahu, kvality, stupňa a významu manifestácie toho aspektu Lásky alebo Dobra a Múdrosti alebo Pravdy Najvyššieho, ktorý reprezentuje alebo ktorý v sebe nesie. Pretože každý v pozitívnom stave odvodzuje všetko zo svojej pravej prirodzenosti, ktorá je dobrá a pozitívna, rodia sa a životom sú nadeľované len pozitívne a dobré idey. Takže medzi členmi jednej rodinnej jednotky, alebo medzi členmi jednej komunity, ktorá pozostáva z niekoľkých rodinných jednotiek, alebo medzi členmi jednej spoločnosti, ktorá pozostáva z mnohých rodín, alebo medzi členmi celého Stvorenia, ktoré pozostáva z nekonečného počtu a rozmanitosti rodinných jednotiek, sú možné len pozitívne a dobré vzťahy.

V centre tých rodinných jednotiek, od jedinej jednotky až po celkovú jednu rodinu celého Stvorenia, je Najvyšší, Ktorý/Ktorá je každého Absolútnym Otcem a Matkou a Ktorý/Ktorá ich všetky spája do jedného súdržného, harmonického a krásneho celku.

Pretože Najvyšší je tak výlučným centrom základnej rodinnej jednotky, ako aj jednej rodiny celého Stvorenia, každý v tej jednotke je každému rovný a je tak zvláštny, potrebný, jedinečný a odlišný ako ktokoľvek iný, bez ohľadu na rod či pohlavie, postavenie, úrad, komunitu, rasu, národ či čokoľvek, čo má. Nemôže teda nikdy dôjsť k žiadnemu prednostnému zaobchádzaniu jednej osoby — muža či ženy — jednej rasy pred druhou, pretože každý je jedinečným nositeľom veľmi špecifického a veľmi odlišného aspektu daru života z Najvyššieho, v ktorom je Najvyšší v každom večne prítomný.

Každý aspekt je predĺžením a procesom Najvyššieho. V absolútnom zmysle nejestvujú žiadne aspekty, ktoré by mohli byť vyššie postavené alebo dôležitejšie než nejaké iné. V Najvyššom sú všetky rovnako absolútne. Akékoľvek pripustenie čohokoľvek relatívneho alebo podriadeného, alebo menej dôležitého v Absolútnom Stave by zrušilo Absolútnu Prirodzenosť Najvyššieho. Z toho dôvodu nemôže byť žiadny aspekt, na základe jedinečnosti svojej prirodzenosti, menej potrebný či menej dôležitý, pretože žiadny iný aspekt nie je taký istý.

Toto je princíp, na ktorom je postavený vzťah duchovného rodinného života. Keď mám k niekomu vzťah, ku komu mám vlastne vzťah? Predovšetkým a hlavne k Najvyššiemu v tom niekom. Život v tom niekom je jedinečným aspektom Najvyššieho. Ja mám vzťah k samotnému tomu aspektu, pretože ten aspekt činí z dotyčného to, čím skutočne je. Bez neho je tá osoba absolútne ničím. Takže mám vzťah fakticky k Najvyššiemu. Preto je logicky Najvyšší jediný, kto je môj skutočný príbuzný (starý otec, stará matka, otec, matka, brat, sestra, strýko, teta, atď.). Všetci moji príbuzní sú mi príbuzní len preto, lebo v sebe nesú Najvyššieho, v tom špecifickom aspekte, ktorý z nich činí to, čím skutočné sú. Mám teda vzťah k Najvyššiemu ako k svojmu Absolútnemu Príbuznému. Pretože Najvyšší je vždy Absolútne rovnaký (na základne faktu, že, súc Absolútny, obsahuje v Sebe všetky nekonečné počty a variácie odlišností a zmien — toto je pravá prirodzenosť Jeho/Jej rovnakosti), je jasné, že každá jedna osoba v sebe nesie rovnakého Najvyššieho ako ktorákoľvek iná osoba. Napokon, je len jeden Najvyšší a nemožno povedať, že niekto iný nesie nejakého iného Najvyššieho než ja. Ak je Najvyšší v každom rovnaký, každý je rovnocenný a rovnako dôležitý ako ktokoľvek iný.

Rozdielnosť v našom vzájomnom vzťahu nie je určovaná nemožným faktom, že niekto má v sebe menšiu prítomnosť Najvyššieho alebo že nesie menej dôležitý aspekt Najvyššieho, ale tým, ako tá osoba vo svojom živote umožňuje manifestovanie, sprítomňovanie a realizáciu plnosti prítomnosti Najvyššieho.

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

Keďže v pozitívnom stave sa každý rovnako usiluje o plné, kompletne a vyčerpávajúce sprítomnenie, realizáciu a manifestáciu tej prítomnosti, s nikým nie je zaobchádzané odlišne alebo diskriminujúco.

Z tejto diskusie je jasné, že vzťahy medzi ľuďmi v duchovnom svete, ako napríklad v rodinnej jednotke, nie sú vzťahmi osoby k osobe, ale vzťahmi od jedného aspektu Najvyššieho k druhému aspektu Najvyššieho. Toto spôsobuje, že ten vzťah vydrží.

Keď nadväzujeme vzťah z Najvyššieho v nás k Najvyššiemu v iných, sme v pozitívnom stave. Taká je skutočná povaha pozitívneho stavu. Z takého usporiadania rodinného života nemôže vzniknúť nikdy nič negatívne, zlé, špatné či škodlivé.

Jednotným zachovávaním tejto situácie v celom Stvorení by sa, samozrejme, nikdy nemohla dosiahnuť aktivácia negatívneho stavu. Za tých podmienok by nikdy nikomu nemohla prísť na um žiadna myšlienka žiadnej negativity. Preto bolo nevyhnutné dovoliť uskutočnenie sa úplne iného usporiadania.

Problémom usporiadania rodinných záležitostí v pozitívnom stave a toho, ako to bolo pôvodne na tejto Zemi pred takzvaným „Pádom“, je, že z pohlavného styku rodičov sa nerodia žiadne nevedomé a bezmocné deti. Každý sa tam rodí ako špeciálna idea, ktorá je následne priamo Najvyšším obdarená jedinečným duchom života, ktorý si vybuduje telo z prvkov prostredia, v ktorom sa tá idea rozhodne byť alebo sídliť ako jedinečná sentientná entita alebo ľudská bytosť. Každému je teda od narodenia úplne zrejmé, že Najvyšší môže byť jediný Absolútny Rodič a Absolútny Príbuzný a že všetci ostatní sú si vzájomne spríbuznení tým, že sú deťmi toho istého Absolútneho Rodiča. Vedomé uvedomenie si tohto faktu a priama komunikácia s Najvyšším v sebe a cez všetkých ostatných činí tento fakt jediným akceptovateľným. S takým postojom sa nikdy nemožno stať negatívnym.

Z toho dôvodu, aby sa dosiahol negatívny stav, bolo nutné zmeniť cestu, spôsob, prostriedky a metódy rodenia sa detí na tejto Zemi.

Uskutočnili sa rozsiahle fundamentálne genetické zmeny a alterácie ľudského tela. Tieto boli najvýraznejšie pri prestavbe a zmenách pohlavných orgánov. Prostredníctvom genetických zmien bol umožnený zvierací spôsob rodenia sa detí. Pseudo-tvorcovia použili gény zvierat, ktoré počínali svoje mláďatá v maternici po kopulácii so samcom. To isté usporiadanie bolo použité pri prestavbe a zmene mužských a ženských reprodukčných orgánov (ktoré pred tým neboli reprodukčné, ale tvorivé v duchovnom zmysle — za účelom

zdieľania, spôsobom opísaným v štvrtej kapitole). V procese tejto genetickej zmeny pseudo-tvorcovia tiež dosiahli, že telesné funkcie a všetko, čo sa týkalo vonkajška, bolo odrezané od svojho duchovného a duševného zdroja v rozsahu 95-tich % ich pôvodných funkcií. Tie duchovné a duševné funkcie boli v 95-tich percentách ich výkonu pancierovo obalené umelo vybudovanou a nanútenou pseudo-duchovnosťou a pseudo-duševnosťou a ich príslušnými funkciami. Tieto funkcie boli štruktúrované takým spôsobom, aby nútili ľudí zamerať všetku svoju pozornosť von alebo k vonkajšku, preč od čohokoľvek duchovného či duševného. Funkcia pravého ducha a duše bola daná do modalít nevedomia. Len ich piatim percentám bolo dovolené prejaviť sa, aby sa zachoval životný podporný systém.

S takým usporiadaním sa dosiahlo niekoľko hlavných vecí: deti už viac neboli priamym nadelením Najvyššieho. Kvôli veľmi obmedzenému prístupu k duchovnému a duševnému zdroju a veľmi obmedzenému toku života sa deti fyzicky rodili drobučké, slabé, totálne bezmocné a pri svojom prežití závislé na dospelých. Minimálny prístup k akémukoľvek poznaniu ducha a duše plodil totálne neznalé deti. Jediná schopnosť, ktorá bola zachovaná, bola schopnosť fyzického rastu a učenia sa. No genetickými zmenami bol proces učenia sa prekrútený takým spôsobom, aby učiaci sa nešiel k pravému zdroju všetkého poznania v sebe — k Najvyššiemu, Ktorý/Ktorá je v jeho/jej duchu, ale aby šiel namiesto toho k vonkajšiemu zdroju učenia sa — k iným ľuďom, ktorí zvykli byť v tej istej háklivej situácii. Na základe tohto usporiadania vzniklo falošné a skreslené učenie sa. Avšak pretože je to jediný spôsob učenia sa, ktorý je k dispozícii ľuďom na Zemi, je „prirodzene“ považovaný za jediné pravé učenie sa.

Nevedomosť a bezmocná závislosť novorodenca na dospelých vytvorila veľmi podivnú situáciu. Dospelí ľudia sa stali absolútnou autoritou a jediným zdrojom všetkého poznania a informácií. Na druhej strane, dospelí ľudia začali považovať svoje deti za svoj vlastný majetok či vlastníctvo, lebo, koniec koncov, tie vzišli z „môjho semena alebo boli počaté a narodené z môjho lona“ a „ja som plnoprávny rodič a moje deti sú tu pre moje vlastné potreby a kvôli mojej vlastnej túžbe.“ Preto nemá nikto iný právo akokoľvek si ich nárokovať. Rovnaké pocity vznikajú v deťoch — toto sú naši rodičia a my sme jediní, kto má právo a výsadu mať ich za svojich rodičov a pre svoje vlastné potreby a túžby. Teraz, majú deti ako svoj majetok, rodičia si osvojili právo žiadať od svojich detí, aby boli také, ako chcú oni a aby sa správali a konali tak, ako im kážu oni alebo ako od nich očakávajú.

Ďalšia vec, ktorá sa dosiahla touto genetickou zmenou našich pohlavných orgánov, bola, že žena bola uvedená do podriadenej pozície voči mužovi, a tak

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

bola umožnená diskriminácia pohlavia a rodu. Duchovné nebezpečenstvo tejto situácie je vo fakte, že aspekt Najvyššieho, ktorý je obsiahnutý v tej žene — a teda Sám/Sama Najvyšší — je považovaný za menejcenný a menej potrebný než aspekt opačného pohlavia. Náhle sa Najvyšší stáva niekým, Kto je totálne iný v Absolútnom zmysle. A ak je to ten istý Najvyšší, potom Sa rozhoduje prejavovať v žene v menšej miere než v mužovi, a preto je žena, pseudo-logicky, menej hodnotný druh než muž. Taká ohavná je snaha negatívneho stavu zničiť našu schopnosť patrične a správne vnímať pravú prirodzenosť Najvyššieho. Negatívny stav vie veľmi dobre, že ak sa podkope správne vnímanie a chápanie pravej prirodzenosti Najvyššieho, nemožno vybudovať žiadnu vskutku produktívnu, konštruktívnu, tvorivú, plodnú a užitočnú rodinu.

Z tohto typu usporiadania sa na tejto planéte a v iných oblastiach Zóny Vymiestnenia vyvinul veľmi spletitý systém vzťahov.

Predovšetkým, genetickou zmenou boli všetky ľudské vzťahy odrezané od svojich vnútorných zdrojov a dané len do vonkajška. Toto malo za následok malý alebo žiadny priamy prístup k Najvyššiemu. V tejto novej pozícii Najvyšší nemôže byť považovaný za jediného a skutočného rodiča, pretože niet žiadnej priamej skúsenosti alebo vedomia, že by sa Najvyšší akýmkoľvek spôsobom spolupodieľal na plodení alebo že by splodil tie deti. Realitou je, že jedinec je správne spojený so svojím duchom — kde je Najvyšší — prostredníctvom ducha života z tej prítomnosti, vdýchnutého do toho pseudo-tela v matkinom lone. Avšak, jedinec vôbec nevie, že jeho/jej duch sa zrodil z Božieho ducha, Ktorý/Ktorá je prítomný v rodičoch, teda v tých piatich percentách pôvodného nadelenia z Najvyššieho v nich. Preto nemá jedinec žiadny intímny, súkromný, osobný či vnútorný vzťah so svojím Stvoriteľom. Jedinec sa o tejto situácii môže dozvedieť len z ústneho rozprávania svojich rodičov alebo od cirkvi. No nemajúc priamu skúsenosť tohto svätého vzťahu, jedinec môže, no aj nemusí veriť, že je to tak, a preto tomu nevenuje prílišnú pozornosť, a ak áno, nepovažuje to nijakým spôsobom za záväzné či povinné. Ten záväzok a povinnosť cíti len voči členom svojej rodiny, pretože od nich závisí jeho/jej život. V dôsledku toho dochádza k založeniu sebeckého základu, z ktorého je budovaný rodinný život v negatívnom stave.

Pretože všetko v negatívnom stave je externalizované a materializované, ľudia sa rozhodujú nadväzovať vzťahy — z ktorých vytvárajú svoje rodinné zväzky — nie na základe kvality, obsahu, stupňa a významu manifestácie svojich duchov a duší alebo na základe aspektu Najvyššieho, ktorý je pochovaný v hlbokých zákutiach ich Vnútornej Nevedomej Mysle, ale na základe vonkajšieho fyzického vzhľadu a prítlačlivosti, alebo na základe vonkajších hľadísk alebo vonkajšieho spoločenského postavenia a politických hier. Iné

zretele sú buď úplne prehliadané, alebo nie sú považované za rozhodujúce a dôležité.

Kvôli tomuto faktu nie sú ľudia nikdy schopní, alebo sú len nesmierne zriedkavo schopní spojiť sa s aspektom, s ktorým presne súvzťahia a ktorý by mal byť reprezentovaný v ich manželskom partnerovi. Ich manželské vzťahy sú teda budované na totálne falošných zámienkach a predstavách, a nie na správnych súvzťahnostiach aspektov lásky alebo múdrosti, dobra alebo pravdy, vôle a myslenia, a maskulinity a feminity. Tieto sú úplne potlačené a zabudnuté. Pretože akékoľvek skutočné manželstvo je možné jedine medzi presne súvzťahiacimi aspektmi konkrétnej špecifickej lásky a jej múdrosti a konkrétnej špecifickej múdrosti a jej lásky, a pretože ľudia nikdy žiadne také zretele neberú do úvahy, na planéte Zem nemôžu existovať žiadne skutočné manželstvá. Máme tu len pseudo-manželstvá alebo úbohé imitácie skutočného manželstva.

Keď pseudo-tvorcovia vykonali tie genetické zmeny, uistili sa obzvlášť o tom, že novovytvorení ľudia boli vystavaní a štruktúrovaní takým spôsobom, aby za žiadnych okolností nedovolili, aby došlo k skutočnému spojeniu ich špecifickej lásky s ich špecifickou múdrosťou, a naopak. Správne spojenie pravého aspektu lásky s pravým aspektom múdrosti, a naopak, je vždy pozitívne. Také spojenie nemôže vytvoriť nič negatívne.

Preto dovoliť, aby došlo k takému skutočnému spojeniu, znamená eliminovať negatívny stav. Takže namiesto budovania a uskutočnenia toho správneho spojenia, zámerom bolo spretfchať ho a znemožniť jeho realizovanie a uskutočnenie.

Všetky ľudské vzťahy boli teda kontaminované do takej miery, že nech by sa ľudia na tejto Zemi akokoľvek usilovne snažili byť skutočne vzájomne manželmi, nikdy nemôžu v tomto úsilí uspieť, pretože dokonca ani fyzicky nie sú stavaní pre takú možnosť.

Preto, nech si ľudia myslia, čo chcú, nikdy nie sú skutočne ženatí/vydaté za svojich manželských partnerov. Pretože na tejto Zemi nie sú možné žiadne skutočné manželstvá, neexistuje tu ani žiadny skutočný rodinný život.

V dôsledku rozsiahlej genetickej zmeny tu máme nie skutočné rodinné jednotky, skupiny, spoločnosti, rasy, národy, krajiny, atď., založené a vybudované na vzájomnom rešpekte, láske, tolerancii, trpezlivosti, osohu, zdieľaní a prítomnosti a manifestácii Najvyššieho v nich, ale umelo a násilne nanútené jednotky, spojené dohromady, ktoré umožňujú negatívne stavu prevítať a naďalej existovať. Pretože také jednotky berú do úvahy len veľmi

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

málo skutočných duchovných zreteľov, sú viazané záväznými spoločenskými, občianskymi, morálnymi a náboženskými zákonmi, ktoré sa musia za každých okolností dodržiavať a zachovávať.

Na druhej strane, pretože ľudia v základe budujú svoje rodinné jednotky z falošných, neduchovných údajných dôvodov (výlučne na fyzickej príťažlivosti, kvôli materiálnym zreteľom, zaisteniu sa, spoločenskému postaveniu, sexuálnym potrebám, potrebe starať sa o niekoho alebo mať postarané o seba, potrebe ovládať alebo byť ovládaný, potrebe mať niekoho na sebe závislého alebo byť na niekom závislý, a z mnohých iných podobných postranných sebeckých dôvodov), končia s všemožnými neprekonateľnými ťažkosťami a problémami, ktoré neustále zamorujú ich rodinný život. Násilie, zločin, nenávisť, neznášanlivosť, zneužívanie a využívanie všetkého druhu a mnohé podobné faktory najviac prevládajú medzi členmi tej istej rodinnej jednotky. Štatistiky jasne ukazujú, že väčšina násilných trestných činov, ako sú napríklad vraždy a napadnutia, je páchaná medzi členmi tej istej rodiny.

Táto situácia je výsledkom rodinného života, ktorý nie je budovaný na správnych duchovných a duševných zreteľoch. Taký je výsledok negatívneho stavu a jeho pravej prirodzenosti.

Rozvedme si bližšie rodinný život v nasledovných bodoch:

1. Hlavným účelom, cieľom a funkciou rodinného života v pozitívnej konotácii je uviesť do najplnšej, najintenzívnejšej a najzrozumiteľnejšej pozornosti každého funkciu rôznych tesne spríbuznených aspektov Najvyššieho, ktoré sú umiestnené v členoch tej istej rodinnej jednotky. Jedným z najdôležitejších účelov je tu umožniť správne spojenie a zjednotenie všetkých špecifických aspektov dvoch hlavných atribútov Prirodzenosti Najvyššieho — lásky a múdrosti, dobra a pravdy, vôle a rozumu, a feminity a maskulinity.

Súc jedinou ľudskou bytosťou alebo jedinou sentientnou entitou, on či ona môže niesť len jeden taký aspekt v každom danom čase, a nie je schopný/á obsahovať a zahrňovať v sebe či obsiahnuť a zahrnúť žiadne iné aspekty. Pretože jedinec môže v podstate reprezentovať buď jeden aspekt lásky, alebo jeden aspekt múdrosti — inak by bol Absolútny — je nutné vyhľadávať vonkajšie spojenia. Tieto spojenia sú možné len medzi tými dvoma aspektmi, ktoré veľmi špecificky súvzťahia.

Takže dotýčny/á hľadá svojho skutočného partnera alebo ideu, z ktorej pochádza jeho/jej láska a jej múdrosť alebo jeho/jej múdrosť a jej láska. Keď nájde tú ideu, ktorá má teraz konkrétnu formu nejakej bytosti alebo entity, spojí

sa s ňou. Cez to spojenie môže dotyčný/á zažiť Prirodzenosť Najvyššieho v aspekte, ktorý chýba jeho/jej múdrosti a jeho/jej láske, ktorý potrebuje mať, aby bol kompletným jedincom. Správne tvorivé úsilie každého jednotlivca môže byť plne vyjadrené len vtedy, keď sa stane takým kompletným jedincom. Každý jedinec sa preto potrebuje spojiť so svojim náprotivkom (láska s múdrosťou a múdrosť s láskou), aby efektívne a naplno manifestoval, uskutočnil a realizoval svoje tvorivé úsilie. Uskutočňovaním tohto dotyčný naplno manifestuje a ilustruje pravú Prirodzenosť Najvyššieho, reprezentovanú tým jedincom.

Môžeme teda povedať, že hlavným účelom duchovného manželstva alebo vytvorenia rodinnej jednotky je fakt, že poskytuje každému najefektívnejšie prostriedky na plné a kompletne aktualizovanie, realizovanie, manifestovanie a uskutočnenie všetkých svojich tvorivých snáh, v ktorých sa prítomnosť a prirodzenosť Najvyššieho, reprezentovaná dotyčným jedincom, môže plne manifestovať a zdieľať so všetkými ostatnými jedincami v záujme vzájomného prospechu a spoločného dobra. Toto je spoločnou snahou. Toto je pozitívny stav. Týmto spôsobom rodinný život slúži každému v Stvorení Najvyššieho tak, že umožňuje neustále pozdvihnutie a obohatenie poznania, chápania a uplatňovania vlastnej individuality každého.

2. Láska a múdrosť, dobro a pravda, vôľa a rozum, záľuba a inteligencia, feminita a maskulinita a ich špecifické aspekty slúžia ako jediné základné komponenty, na ktorých je postavený akýkoľvek vzťah. Takže rodinný život, ktorý nie je vybudovaný a založený na týchto princípoch, nemôže vyprodukovať žiadne rýdze nové idey, ktoré by mali za následok zlepšenie, rast a pokrok každého v Stvorení Najvyššieho.

Spojenie, interakcia a aktivita týchto princípov dáva život tvorivému úsiliu každého. Užitočnosť každej rodinnej jednotky je v tom, do akej miery iniciuje, podporuje, inšpiruje a motivuje každého tvorivé úsilie. Ak tieto faktory chýbajú, pre vznik rodinnej jednotky a jej život nikdy nemožno nájsť žiadne ospravedlnenie.

Nanešťastie, ľudia na tejto Zemi považujú také termíny ako láska a múdrosť, dobro a pravda, vôľa a rozum, atď., za abstraktné a nehmatateľné. Na základe svojej, na vonkajšok a hmotu zameranej pseudo-povahy nevidia, že tieto termíny nie sú abstraktné, ale že sú veľmi reálnymi, skutočnými a nevyhnutnými sprievodnými javmi života.

Napríklad, my všetci niekoho či niečo milujeme. Vie si niekto z nás predstaviť, že by nikoho či nič nemiloval? Ak by ste dokázali dosiahnuť vo svojom živote stav, kedy by ste boli totálne bez akejkoľvek lásky vôbec,

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

okamžite by ste zomreli. Múdrosť tej lásky je vo vyhľadávani — pomocou láskavých a nežných prostriedkov — oplácania tej lásky objektom našej lásky. Také oplácanie nám poskytuje naplnenie a uspokojenie a motivuje nás v našom tvorivom úsilí, invenčnosti a novátorstve, aby sa tá láska prehĺbila a darilo sa jej produktívnejšie.

Nuž, odráža tento príklad túto abstraktnú konotáciu? Takýmto spôsobom by sa mali vnímať všetky také termíny. Ony všetky majú ohromný duchovný, duševný, emocionálny, intelektuálny, fyzický a praktický význam.

Každá rodinná jednotka a jej život má presne tento účel — umožniť, aby boli všetky také stavy a podmienky produktívne, tvorivo, konštruktívne a prakticky využité, uskutočnené, realizované a manifestované v prospech všetkých.

3. Každý aspekt lásky a každý aspekt múdrosti má svojho ducha, svoju dušu a svoje telo. Obsah a kvalita lásky a obsah a kvalita múdrosti je duchom tej lásky a múdrosti. Dobro tej lásky a pravda tej múdrosti, ako aj vôľa milovať a uvažovať o pravde, je dušou tej lásky a tej múdrosti. Formálne vonkajšie vnímanie a vyjadrenie tej lásky je ženským telom tej lásky a formálne vonkajšie vnímanie a vyjadrenie tej múdrosti je mužským telom tej múdrosti. V celistvosti ducha, duše a tela tej lásky alebo tej múdrosti, alebo ich príslušných aspektov, je zakorenené bytie a existencia každého jedinca. Môžeme teda povedať, že ľudská bytosť nie je ničím iným než formou a manifestáciou nejakého druhu aspektu lásky, dobra, vôle a feminity — žena; alebo nejakého druhu aspektu múdrosti, pravdy, rozumu a maskulinity — muž. Ani muž, ani žena netvorí samostatne a sami osebe úplného a kompletného jedného jedinca, ktorý by im umožňoval vnímať alebo vyjadrovať plnosť ich esencie a substancie, odrážajúcu sa v ich schopnosti byť tvorivými. Z toho dôvodu každý jeden taký aspekt hľadá spojenie so svojim náprotivkom, za účelom stať sa takým úplným a kompletným tvorivým jedincom.

Účelom takého hľadania je výlučne vzájomný prospech, spoločné dobro, osoh pre všetkých a zdieľanie so všetkými.

Keď ktorýkoľvek jedinec nájde svoj náprotivok, alebo keď sa nájdu navzájom, vytvoria rodinnú jednotku. Táto rodina vytvorí určitý špecifický životný štýl — rodinný život — ktorý slúži jedinému účelu: vyniesť na svetlo u každého jedného člena tej rodiny kompletné možnosti a schopnosti jeho/jej jedinečného a neopakovateľného tvorivého úsilia a väčšie stotožnenie sa všetkých s Najvyšším, Ktorý/Ktorá je v tom tvorivom úsilí prítomný.

Pretože láska miluje svoju múdrosť a múdrosť túži po svojej láske a zbožňuje ju i všetky jej plody a nové idey, dôsledkom ich spojenia môže byť len všetko pozitívne, dobré, šťastné, radostné, rozkošné, príjemné a uspokojujúce. Takže, také spojenie sa do rodinnej jednotky a jej život sú tým najžiadanejším stavom.

4. Spojenie lásky a múdrosti alebo feminity a maskulinity vo všetkých ich nekonečných počtoch a variáciách aspektov vytvára najjedinečnejšie a najkrajšie idey a ich formy. Tieto sa nazývajú deťmi takých spojení.

Na druhej strane, to spojenie, pretože poskytuje svojim účastníkom väčšiu príležitosť byť samými sebou, činí ich následne skvostnejšími a krajšími. Čím sú produktívnejší, tvorivejší, konštruktívnejší, funkčnejší, krajší, žiadanejší a skvostnejší, tým viac sa stávajú sami sebou. Tento stav sa súbežne odráža na všetkých úrovniach ich bytia a existencie — duchovnej, duševnej, intelektuálnej, emocionálnej, sexuálnej, fyzickej, telesnej i environmentálnej. Pretože ich prostredie je výsledkom toho spojenia, a pretože odráža ich aktuálny stav a rozpoloženie, to prostredie sa tiež stáva krajším, želateľnejším a skvostnejším pre život.

Neustále zlepšovanie a skrášľovanie ich rozpoloženia, odrážajúce sa na všetkých úrovniach ich bytia a existencie a vo vnútri ich rodinnej jednotky, prispieva k zlepšovaniu a skrášľovaniu celého Stvorenia. Každá rodinná jednotka a jej život je časťou celku. Ak sa zlepšuje jedna jednotka, ak krásnie a napreduje na vyššiu úroveň tvorivého úsilia, nesmierne profituje celý celok. Jedným z hlavných účelov takého spojenia muža a ženy do rodinnej jednotky sú tieto vyššie zretele — zlepšovanie, skrášľovanie a pokrok celého Stvorenia. Tento akt nie je možné uskutočniť zvonka, ale len zvnútra. Ak tento stav a rozpoloženie Stvorenia závisí od stavu a rozpoloženia jeho obyvateľov, potom Stvorenie možno zlepšiť, skrásliť a môže napredovať len vtedy, ak tak činia jeho obyvatelia.

Každý teda vstupuje do rodinného života za týmto vyšším účelom. Nič nemôže spôsobiť každému v pozitívnom stave väčšiu radosť a potešenie, než byť schopný prispieť k celkovému zlepšeniu, skrásleniu a pokroku celého Stvorenia. Toto sa robí prostredníctvom ich vlastného úsilia neustále byť takí. Toto sa myslí vyhlásením, že to možno dosiahnuť len zvnútra. Predovšetkým pre toto jestvuje rodinný život.

5. Plody, produkty, idey alebo deti takého spojenia, len čo sú obdarené jedinečným a špecifickým životom z Najvyššieho, stávajú sa svojim vlastným nezávislým a slobodným životom, s hlbokou láskou, rešpektom, vďakou a ocenením voči všetkým, ktorí sa podieľali na ich zrode. Účelom ich vytvorenia

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

nie je urobiť ich závislými na niekom, zvlášť nie na ich relatívnych rodičoch. Účelom je pomôcť im, aby boli iné, nezávislé, jedinečné a tak slobodné, ako je len možné. V takom type ovzdušia sú vychovávané. Účelom rodinnej jednotky v tomto ohľade je dostať v ich deťoch na najvyššiu možnú úroveň ich potenciály, talenty, výkonnosť, dary, schopnosti a jedinečnosť. Len takýmto spôsobom sa môžu deti stať plne funkčnými a osoznými, nezávislými, slobodnými ľudskými bytosťami či sentientnými entitami. Pretože im nie je vnucované vôbec nič cudzie, a pretože nie sú na nich premietané žiadne očakávania a anticipácie ich relatívnych rodičov, stávajú sa plne samé sebou. Len tým, že sú samé sebou, môžu efektívne prispieť svojím vlastným dielom k skrášleniu, zlepšeniu a pokroku svojej vlastnej rodinnej jednotky, a následne celého Stvorenia.

Cieľom rodinnej jednotky je pomôcť deťom byť plne samé sebou. Nikto vôbec netuží, nepraje si, ba dokonca ani nemá sklon niekoho o niečo ochudobňovať, a zvlášť nie svoje deti o to, aby boli samé sebou. Žiadny rodinný život by neexistoval ani zlomok sekundy, ak by mal preukazovať akúkoľvek tendenciu takého ohavného ochudobňovania. Preto nikomu ani len nepreblesne mysl'ou, aby žiadal od svojich detí, nech sú také, ako chcú po nich ich relatívni rodičia, a nie také, aké sú tie deti skutočne vo svojej esencii a substancii.

6. V pozitívnom stave rodinná jednotka a jej život nie je uzavretá, izolovaná a separovaná samonapájajúca sa slučka. Je to otvorený systém zdieľania so všetkými, ktorí sú pozitívnej, milujúcej, starostlivej a dobrej dispozície a stavu. A pretože v pozitívnom stave je každý takýto, každý je prizývaný k zdieľaniu a k spoluúčasti na živote každej rodinnej jednotky. Taká spoluúčasť je veľmi vítaná, pretože vnáša do nej skúsenosti všetkých ostatných. Tie pozdvihujú a obohacujú život danej rodinnej jednotky tým, že jej umožňujú, aby bola následne produktívnejšia, tvorivejšia a plodnejšia. Toto zdieľanie je bezpodmienečné, a nie je obmedzené na jeden či pár aspektov, s vylúčením niektorých či všetkých ostatných. V pozitívnom stave také čosi ako podmienené zdieľanie nie je možné.

Z toho dôvodu spojenie dvoch jedincov v duchovnom manželstve nikdy neznamená výlučné vzájomné vlastníctvo. Toto by udusilo všetko ich tvorivé úsilie a vzalo by im to ich jedinečné životy. Ich pohlavné styky teda nikdy nie sú obmedzené len na nich samých, ale nadväzujú sexuálne vzťahy s každým opačného pohlavia, kto je ochotný a kto má potrebu zdieľať niečo životne dôležité a významné prostredníctvom všetko zahrnujúceho sexuálneho nástroja zdieľania (spôsobom, opísaným v kapitole 4). Toto nevyvoláva žiadne pocity žiarlivosti či viny, ale namiesto toho veľkú radosť, potešenie a pôžitok, že boli získané nejaké nové skúsenosti, ktoré sú následne zdieľané so svojím manželským partnerom prostredníctvom ich vlastného pohlavného styku.

Také skúsenosti ich činia produktívnejšími a umožňujú, aby sa ich tvorivé úsilie prejavilo v oveľa väčšom rozsahu, intenzite a hĺbke. To z nich robí oveľa lepšie a milujúcejšie bytosti. Všetko, čo ich robí milujúcejšími, produktívnejšími, tvorivejšími, užitočnejšími, znalejšími a múdrejšími, je zbožné, náležité, správne a vítané ako veľký dar absolútne milujúceho a múdreho Absolútneho Nebeského Rodiča — Najvyššieho.

V takom sexuálnom vzťahu nie je nič iné než čisté požehnanie od Najvyššieho pre všetky Jeho/Jej deti.

7. Štruktúra rodinnej jednotky a jej život, ako aj správne popárení a spojení manželskí partneri sú takí, že každému v takom zväzku je daná príležitosť pokračovať v takom vzťahu do večnosti (ak je to potrebné). Pretože aspekty Božskej Lásky a Božskej Múdrosti Najvyššieho, ktoré v sebe nesú, sú nevyčerpatelne (koniec koncov, všetky sú vo svojom zdroji v absolútnom stave), vždy v tých aspektoch existujú nové prvky, ktoré v sebe manželskí partneri navzájom aktivujú. Vždy, keď sú také nové prvky aktivované, partneri zmenia dokonca aj svoj vonkajší vzhľad. Stanú sa prítazlivejšími, krajšími, žiaducejšími, milujúcejšími, múdrejšími, znalejšími a vzrušujúcejšími vo všetkých aspektoch. Za takých okolností sa medzi nimi nemôže nikdy žiadnym spôsobom a cestou vyvinúť žiadne vzájomné nasýtenie sa, nuda, vyčerpanie sa či odpor. V ich vzťahu jestvuje neustála novosť a rozmanitosť, ktorá sa ešte stupňuje prostredníctvom ich pohlavných stykov s inými. Toto zabraňuje vývinu či objaveniu sa akýchkoľvek nežiaducich pocitov či postojov. Týmto spôsobom sa postupne viac a viac zamilúvajú do seba navzájom, a tým do Najvyššieho, a tým do ostatných.

Jedným z mnohých účelov rodinnej jednotky a jej života je umožniť také univerzálne zamilovanie sa. Ak sa viac zamilujem do svojho partnera, zamilujem sa viac do Najvyššieho, Ktorý/Ktorá je prítomný v mojom partnerovi. Ak sa viac zamilujem do Najvyššieho, zamilujem sa viac do všetkých ostatných v Stvorení Najvyššieho, pretože Najvyšší je v nich všetkých prítomný. A čím viac sa takto všeuniverzálne zamilujem, tým sa stávam produktívnejším, konštruktívnejším, užitočnejším a tvorivejším. Stanúc sa takým, stávam sa viac sám/sama sebou. Stávaním sa viac a viac sám/sama sebou umožňujem, aby sa cezo mňa viac a viac prejavoval Najvyšší. Umožnením, aby sa Najvyšší viac a viac cezo mňa prejavoval, umožňujem všetkým ostatným, aby spoznali a zažili Najvyššieho spôsobom, ktorý je dostupný len cezo mňa.

Toto je pekný príklad milujúceho a múdreho vzťahu všetkých so všetkými v Stvorení Najvyššieho a ako slúži rodinný život v pozitívnom stave tomuto účelu.

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

8. V pozitívnom stave je rodinný život považovaný za prostriedok väčšieho stupňa zdieľania so všetkými. Rodinná jednotka nie je konečným cieľom, idolom, ktorý treba uctievať a zbožňovať. Nikto sa na rodinnú jednotku nepozera ako na samoučelnú jednotku, ktorá vytvára blaho a stabilitu spoločnosti, rasy, národa, krajiny či planéty, ako tomu veria ľudia na planéte Zem. Rodinná jednotka je prostriedok, cez ktorý a ktorým sa môžu rôzni jedinci stať viac sami sebou. Stabilita a blaho spoločnosti či krajiny závisí od toho, nakoľko sú jej členovia sami sebou alebo nakoľko im je umožnené byť sami sebou. Takže konečným cieľom akéhokoľvek začlenenia sa do rodinnej jednotky, spoločnosti, národa, rasy, krajiny, planéty, slnečnej sústavy, galaxie, vesmíru či dimenzie je navzájom si pomôcť stať sa viac a viac sám/sama sebou, aby sme sa mohli viac a viac deliť o seba so všetkými ostatnými. Začlenenie sa do takých jednotiek nám poskytuje väčšiu príležitosť deliť sa o seba s ostatnými a byť užitočný, prospešný a slúžiť iným. Ide tu o to uvedomiť si, že sa nemôžeme stať skutočne sami sebou a patrične manifestovať prítomnosť Najvyššieho v sebe, kým neslúžime ostatným delením sa o všetko, čo máme (o všetky naše talenty, dary, schopnosti, nástroje a o celý náš život a všetky jeho aspekty, na všetkých jeho úrovniach). Keď to robíme, stávame sa viac a viac sami sebou. Taká je štruktúra Stvorenia Najvyššieho a takto sme stavaní.

Ak rodinná či akákoľvek iná jednotka nie je schopná slúžiť tomuto účelu či poskytovať také príležitosti, jej užitočnosť je sporná a taká jednotka sa čoskoro rozpadne. Toto je dôvod, prečo je uvedené, že rodinná jednotka je prostriedkom, a nie samotným cieľom. Jedinec nie je otrokom žiadnej jednotky, ale je rovnocenným, slobodným členom, ktorý v záujme všetkých dáva, prijíma a zdieľa so všetkými ostatnými, čo má, a tým sa stáva viac sám/sama sebou. Rodinná jednotka, ako aj všetky ostatné jednotky, nám poskytuje príležitosť dávať, prijímať a zdieľať. Sú teda prostriedkami, pomocou ktorých sa toto môže uskutočniť. V takom účele života každej rodinnej jednotky je prítomnosť Najvyššieho. Najvyšší je Ten/Tá, Kto chce dávať a zdieľať všetko, čo má v Absolútnom zmysle. Avšak zdieľanie je možné len pri reciprocite. Ak dávame, tak prijímame. Ak prijímame, tak dávame. Takže zdieľanie, vo vzájomnej láske a múdrosti, je všetkým na svete. Toto je pravá Prirodzenosť Najvyššieho.

Za akým iným účelom by mohlo byť celé Stvorenie stvorené?

9. Samozrejme, v negatívnom stave všetko, čo sa týka rodinného života, ako aj všetko ostatné, je buď skreslené, alebo je to falzifikátom či totálnym opakom toho, čo bolo opísané v hore uvedených ôsmich bodoch.

Neustále rozklady, krízy, nešťastie a problémy toho života sú živo ilustrované históriou ľudstva a všetkými jej ohavnosťami a ukrutnosťami. Toto

je výsledok externalizácie a materializácie rodinného života a jeho odpojenia od pravého duchovného a duševného zdroja. Jeho cieľom je zvečňovať a zachovať negatívny stav. Sfalšované a skreslené spoločenské, náboženské a všetky ostatné názory a doktríny sú využívané na vykreslenie pozemského rodinného života ako jediného zdroja stability a patričného blaha akejkoľvek pozemskej spoločnosti. Z tohto dôvodu je rodinná jednotka tlačaná do toho, aby bola uzavretou, izolovanou a separovanou slučkou, ktorú nemožno zdieľať s nikým, iba ak zo sebeckých dôvodov. Všetko možné zdieľanie je vždy podmienené a obmedzené len na určité oblasti, presne definované zákonmi. Toto by malo zaistiť zachovanie jednotky a súdržnosť členov rodiny. Samozrejme, dosahuje sa tým presný opak. Ľudia sa stávajú nešťastnými a bezútešnými. Chcú sa vymaniť zo svojich rodinných záväzkov. Nikdy nie sú patrične naplnení vo svojich vzťahoch s ostatnými členmi rodiny, najmä so svojimi manželskými partnermi. Neustále hľadajú niečo iné. Mnohí z nich končia rozvodom a pocitmi viny zo svojho zlyhania pri snahe byť verní konformite a uniformite požiadaviek, ktoré na nich kladie spoločnosť. Iní sa zas cítia uväznení alebo viazaní zostať v manželských zväzkoch po zvyšok svojich pozemských životov, neschopní nájsť žiadne rozumné riešenie svojej situácie. Toto vedie k nadobudnutiu nízkej sebaúcty a všemožných duchovných, duševných, fyzických, sexuálnych a spoločenských problémov.

Toto je výsledkom úsilia odpojiť rodinný život od jeho duchovného zdroja alebo vybudovať ho na hocakom inom základe, než sú základy opísané v hore uvedených bodoch. Ak rodinný život neslúži tým cieľom, výsledkom je totálne fiasko. Opäť, len sa pozrite na celú históriu ľudstva. V tomto ohľade nie sú potrebné žiadne ďalšie komentáre. Ak niekoho nepresvedčí toto, potom ho nepresvedčí nič.

Kvôli zlepšeniu situácie ohľadne nášho rodinného života sa nám radi vykonávať nasledovné cvičenia.

CVIČENIA SÚVISIACE S NAŠÍM RODINNÝM ŽIVOTOM

1. Len čo sa pevne zabývate na vrchole svojej duchovnej hory a len čo ste prešli všetkými krokmi predpísanými v predošlých kapitolách, rozeanalyzujte si kvalitu, obsah, význam a praktizovanie svojho rodinného života. Venujte určitý čas všetkým aspektom svojho rodinného života (bez ohľadu na to, či ste matka, otec, syn, dcéra, brat, sestra, starý otec, stará matka, alebo toto všetko dohromady). Aký je váš postoj a stanovisko v týchto veciach?

2. Poproste Najvyššieho, aby do vašej pozornosti uviedol úplne všetky problémy, nedostatky, mylné názory, neporozumenia či čokoľvek, čo máte

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

ohľadom tejto veci. Preskúmajte, ako jednáte s ostatnými členmi rodiny a ako oni jednájú s vami. Prečo tak s nimi jednáte, alebo prečo dovoľíte, aby oni jednali s vami určitým spôsobom?

3. Poproste vo svojom vnútri o milosrdenstvo a odpustenie Najvyššieho, svoju vlastnú Vnútornú Mysel' a všetkých členov svojej rodiny za všetky neprávosti a zlé zaobchádzanie, ktoré ste snád' prejavili voči členom svojej rodiny. Odpustite a preukážte milosrdenstvo vo svojom vnútri všetkým ostatným, ktorí podľa vás zle zaobchádzali s vami či boli k vám nespravodliví. Požiadajte o dôkladnú purifikáciu a očistu bielym svetlom od všetkých problémov, nepochopení, mylných názorov, zlého jednanie či čohokoľvek, čo máte v tomto ohľade. Uistite sa, že je z vašej sústavy všetko odstránené.

4. Meditujte o obsahu tejto kapitoly a o jej deviatich bodoch a požiadajte Najvyššieho, aby vás osvietil vo všetkých týchto veciach a poskytol vám správne chápanie skutočnej reality ohľadne rodinného života na tejto Zemi.

5. Požiadajte Najvyššieho, aby vás predstavil novému Duchovnému Radcovi, ktorý bude mať na starosti alebo vám bude radiť vo všetkých veciach vášho rodinného života. Preskúmajte s ním či s ňou váš súčasný stav v tomto ohľade.

6. Poproste Najvyššieho a svojho Duchovného Radcu pre váš rodinný život, aby vám pomohli jasne si uvedomiť, čo potrebujete robiť, aby ste správne naplnili všetky požiadavky vášho rodinného života a aby vám slúžil na účely stať sa lepšou ľudskou bytosťou a milujúcejšou, múdrejšou a zdieľajúcejšou ľudskou bytosťou.

7. Poproste ich, aby opätovne spojili váš rodinný život s jeho pôvodným duchovným a duševným zdrojom, s vašim pravým duchom a dušou, a zvlášť s Najvyšším.

8. Opýtajte sa ich, koľko z vášho súčasného manželského pomeru je samonapájajúcou sa slučkou útrap a problémov alebo do akej miery slúži pozitívnemu a dobrému účelu, pre ktorý bol v prvom rade určený. Aké boli vaše skutočne motivačné faktory pre vstup do tohto manželstva? Malo by pokračovať, a ak áno, potom za akých podmienok? Ako by sa váš manželský a rodinný život mohol zlepšiť (ak vôbec)?

9. Požiadajte Najvyššieho a svojho Duchovného Radcu pre váš rodinný život, aby vám poskytl konkrétnu podobu a obraz toho, ako by mal byť ponímaný a praktizovaný váš rodinný život a manželstvo tak, aby vám poskytl správne chápanie a naplnenie vášho pozemského života vo všetkých jeho aspektoch. Požiadajte o pomoc, aby ste mali dostatok odvahy a rozhodnosti

Rodinný život

úspešne nasledovať všetky dobré a pozitívne rady, ktoré budete prijímať zo svojho vnútra (spoliehajúc sa predovšetkým na svoju intuíciu). Opýtajte sa, či je to všetko pre toto konkrétne sedenie. Potom, ako ho dokončíte, s vďačnosťou, poďakovaním a ocenením môžete zavíšiť svoje cvičenie, cítiac sa svieži, čulý, s jasnou mysl'ou a spokojný so svojím výkonom.

Opäť, zabezpečte, aby sa v spôsobe, akým štruktúrujete svoje cvičenia, odrážala neustála novosť, zmena a tvorivé úsilie, aby sa tak nevyskytlo žiadne zautomatizovanie, zritualizovanie a vytvorenie návyku. Koniec koncov, sú to znaky prevládania negatívneho stavu vo vás.

Ak budeme poctivo a usilovne vykonávať tieto alebo podobné typy cvičení na každodennom základe, bez vynechania jediného dňa, budeme schopní dosiahnuť náležité a správne poznanie a naplnenie konkrétne nášho rodinného života, a všeobecne pozemského života vo všetkých jeho aspektoch.

Siedma kapitola

SPOLOČENSKÝ ŽIVOT

Záležitosti spoločenského života sú úzko späté s rodinným životom. V prípade spoločenského života sa zaoberáme vzťahmi, ktoré existujú medzi ľuďmi, ktorých život nie je spojený pokrvnými a rodinnými väzbami. No základný účel a cieľ spoločenského styku je veľmi podobný, ako je to v prípade rodinného života. Toto platí vo voľnejšom a širšom zmysle.

Ako bolo spomenuté predtým veľakrát, úplne všetok život nám bol v podstate daný za účelom zdieľania všetkých špecifických a jedinečných aspektov života, daného a vloženého do nás Najvyšším. Takto tie jedinečné a špecifické aspekty reprezentujú Najvyššieho v Jeho/Jej nekonečnej rozmanitosti a počte manifestácií.

Kvôli tomuto usporiadaniu, a pretože život nám nebol daný zo samoučelných či sebeckých dôvodov — aby sme si ho nechali pre seba — ale pre zdieľanie jeho jedinečného, odlišného a veľmi špeciálneho, súkromného a intímneho obsahu, na základe charakteru tohto hlavného účelu sme my všetci spoločenskými bytosťami.

Toto platí uniformne v celom Stvorení. Nikoho v celom Stvorení nemožno považovať za nič iné než za spoločenskú bytosť. Pretože každý v Stvorení Najvyššieho je podobou a obrazom Boha, môžeme bezpečne usúdiť, že Najvyšší je Absolútnou Spoločenskou Bytosťou. Ak by to nebolo tak, Najvyšší by nikdy nestvoril ani jedinú entitu či bytosť, ktorú by bol schopný pri Sebe zničiť.

Ak fundamentálnou, esenciálnou a substanciálnou povahou Najvyššieho je Božská Láska a Božská Múdrosť a ak povahou pravej lásky je dávať a zdieľať s ostatnými všetko, čo má, potom ostatní, pochádzajúc z tej Lásky, sú stvorení za tým istým účelom — dávať, prijímať a zdieľať; preto sú teda Boh vo Svojej Prirodzenosti a všetky sentientné bytosti a entity spoločenskými bytosťami.

Jedinec nemôže dostať dobre zdieľať, čo má, pokiaľ vôbec netuží zdieľať. Avšak v pozitívnom stave je túžba po zdieľaní samotným životom každého. Vezmite im schopnosť a príležitosť zdieľať a vezmete im samotný ich život. Zahynú. Na druhej strane, k žiadnemu zdieľaniu nemôže dôjsť, pokiaľ niet ľudí, s ktorými možno zdieľať a ktorí sú ochotní zdieľať. Recipročné zdieľanie je základom, na ktorom je postavený akýkoľvek náležitý vzťah. Preto môžeme povedať, že skutočnou povahou spoločenského života je recipročné zdieľanie.

Samotné slovo „zdieľanie“ znamená obojsmernú ulicu: my zdieľame. Nejestvuje nič také, ako — len „ja“ zdieľam. Vždy je niekto, ku komu je to zdieľanie smerované. Do zdieľania sú vždy zapojení dvaja či viacerí ľudia. Nič nemôžem zdieľať s prázdnom.

Najvyšší, súc Absolútna Láska a chcúc absolútne zdieľať všetko, čo Jeho/Jej Láska má a obsahuje, by to nemohol robiť s ničotou. Preto stvoril inteligentné bytosti a entity, relatívne k Svojmu stavu a kondícii, ktoré obdaril v základe tou istou prirodzenosťou, ako je Jeho/Jej vlastná.

Bolo by márne stvoriť niekoho s nejakou inou prirodzenosťou, ktorá by nebola prístupná prijímaniu, dávaniu, zdieľaniu a reciprocite. Celý účel Stvorenia by sa minul cieľa.

Môžeme teda zopakovať, že jedným z najdôležitejších dôvodov a účelov, pre ktoré Najvyšší stvoril celé Stvorenie, bolo zdieľanie, čiže dávanie, prijímanie a reciprocita toho, čo každý z nás má.

Termín „zdieľanie“ obsahuje akt dávania, prijímania a reciprocity. „Reciprocita“ tu má dvojaký obsah: keď dávam a prijímam, následne oplácam zažívanie svojho aktu dávania a prijímania. Takže reciprocita znamená viac než len dávanie a prijímanie.

Z hore uvedenej stručnej rozpravy môžeme usúdiť, že spoločenský život bol pôvodne štruktúrovaný takým spôsobom, aby dal ľuďom viac príležitostí aktualizovať, uskutočňovať a manifestovať ich základné potreby zdieľania: dávať, prijímať a oplácať. Vo všeobecnom zmysle, žiadny iný účel spoločenského styku nikdy nebol či nebude v bytí a existencii.

Jestvuje však vyššia duchovná konotácia tohto účelu zdieľania. Ako bolo spomenuté v predošlej kapitole, všetci sme formami a nositeľmi veľmi špecifických a jedinečných aspektov Prirodzenosti a Života Najvyššieho. Každý z nás má iný aspekt. Nikto iný nemôže mať nikdy aspekt, ktorý by bol absolútne taký istý. V tom aspekte je Najvyšší prítomný jedinečným a neopakovateľným spôsobom a štýlom. Pretože nikto iný, okrem Neho/Nej, nemôže obsahovať v sebe viac než jeden taký aspekt (inak by dotýčný bol absolútny a nestvorený), nikto iný nemôže vo svojom vnútri vedieť, aké sú tie ďalšie významné, životne dôležité a rozhodujúce aspekty Prirodzenosti Najvyššieho. Chýbanie alebo nedostupnosť takého poznania by nás obmedzila v možnosti večne napredovať. Bez takého napredovania by každý stratil svoju motiváciu žiť. Bez motivácie byť a existovať by sa neuskutočnilo žiadne zdieľanie. Z toho dôvodu nám bola

Chápání a naplnění našeho pozemského života

neodmyslitelne daná potreba vzájomne zdieľať všetky v nás dostupné aspekty. Táto potreba je základom a funkciou každého spoločenského života.

V počiatkovej konotácii spoločenského života bolo jeho primárnym účelom dať každému príležitosť zdieľať Najvyššieho jedinečným a neopakovateľným spôsobom, nedostupným nikomu inému, s toľkými ľuďmi, ako je len možné.

Toto je základnou duchovnou konotáciou spoločenského života. Žiadna iná konotácia nedáva žiadny zmysel.

Vzhľadom k tomuto faktu vidíme viacúrovňový život zdieľania. Každá úroveň zdieľania má inú kvalitu a obsah a jednu úroveň toho zdieľania nemožno nijako nahradiť inou úrovňou zdieľania. Máme teda mnoho prostriedkov alebo nástrojov zdieľania — duchovný, duševný, fyzický alebo telesný, sexuálny, profesijný, pracovný, spoločenský, atď. Každý z týchto prostriedkov zdieľania má inú kvalitu a plní úplne iné potreby ohľadne nášho zdieľania. Každý z nich spúšťa úplne odlišný prvok aspektu, ktorý je v nás z Najvyššieho. Akt všeobsiahleho zdieľania, zdieľanie sexuálnymi prostriedkami, do určitej miery v sebe zahŕňa všetky ostatné a obsahuje určité prvky ostatných typov zdieľania, no sám osebe nestačí na plné prevzatie funkcie akéhokoľvek iného nástroja alebo prostriedkov. Zdieľanie prostredníctvom spoločenského života nie je teda to isté ako zdieľanie cez pohlavný styk či akýmikoľvek inými prostriedkami, no každé jedno z nich môže byť zahrnuté do ktoréhokoľvek iného, so zachovaním si svojej vlastnej jedinečnej kvality. Preto by bolo márne a kontraproduktívne pokúšať sa kompenzovať alebo nahrádzať jednu úroveň alebo nástroj, či prostriedok zdieľania akýmkoľvek iným. Takým konaním by sme sa pripravili o získanie chápania a o stelesnenie si nejakého veľmi dôležitého prvku nášho jedinečného a špecifického životného aspektu, ktorý možno spustiť a manifestovať len cez určitý špecifický akt zdieľania.

Aby akýkoľvek spoločenský život naplnil svoj hlavný účel, všetci členovia spoločenského styku si musia uvedomovať a prijímať fakt, že sú nositeľmi jedinečného aspektu Prírodnosti a Života Najvyššieho v sebe a že sú tu z dôvodu zdieľania prítomnosti Najvyššieho v sebe so všetkými ostatnými. Neuznanie a neakceptovanie tohto faktu neguje fundamentálne poučky spoločenského života, ako aj akéhokoľvek iného života a dáva impulz k vzniku negatívneho stavu ziel a lži.

Všimnite si, prosím, že konečnou a najdôležitejšou snahou aktivátorov negatívneho stavu (presudo-tvorcov) bolo obmedziť a pokiaľ možno zničiť v ľudskej mysli uvedomenie, uznanie a prijatie faktu, že Boh a Jeho/Jej Kráľovstvo je v ľudskom vnútri, alebo že Boh vôbec existuje.

Všetko genetické inžinierstvo, manipulácia a zmeny sa uskutočnili presne za týmto účelom. Pokiaľ si uvedomujeme, uznávame a prijímame fakt, že sme prijímateľmi, nádobami, nositeľmi a kontajnermi veľmi jedinečného a špecifického aspektu Prirodzenosti a Života Najvyššieho, a tak v tom aspekte reprezentujeme Najvyššieho, negatívny stav nemôže byť nikdy aktivovaný. Dôvodom tohto je, že Absolútna Prirodzenosť Najvyššieho je absolútne dobrá a pozitívna. Ako bolo spomenuté mnohokrát predtým, v Najvyššom nie je obsiahnuté nič negatívneho charakteru. Preto žiaden z Jeho/Jej aspektov nemôže byť nijaký iný než dobrý a pozitívny. Pokiaľ si jedinec uvedomuje, uznáva a prijíma tento fakt, je a zostane dobrý a pozitívny, na základe tej prítomnosti Najvyššieho v nej/ňom.

Z toho dôvodu bolo nevyhnutné uťáť ľudské stotožnenie sa s týmto faktom a nejakým spôsobom urobiť ľudí takými, aby sa stopol hlavný účel a funkcia, kvôli ktorým boli vôbec stvorení — reprezentovať a zdieľať Najvyššieho v nich. Ak sa stopne reprezentovanie a zdieľanie Najvyššieho, Ktorý/Ktorá je jediným zdrojom všetkého dobrého a pozitívneho, čo potom zostane pre zdieľanie a reprezentovanie? Len to, čo nie je pozitívne a dobré. Takže negatívny stav so svojimi zlami a lžami.

Základná štruktúra akejkolvek inteligentnej ľudskej bytosti alebo sentientnej entity je taká, že si buď zvolí svoj pôvodný účel, alebo ten účel odmietne a poprie. Voľbu treba vykonať. Bez tejto voľby niet žiadneho života.

Pre pseudo-tvorcov bolo teda nevyhnutné vynájsť nejaké prostriedky, pomocou ktorých by mohli na tento svet priviesť ľudí, ktorí by si zvolili druhú alternatívu — nebyť si vedomí, neuznať a neprijať fakt, že v sebe nesú prítomnosť Najvyššieho, z ktorého žijú, a že potrebujú zdieľať túto prítomnosť s ostatnými a že tento akt je pravým zmyslom ich životov.

Toto sa dosiahlo tou špecifickou a rozsiahlou genetickou zmenou ľudskej fyzickej formy manifestácie a fabrikáciou falošného duchovného a duševného stavu, ktorý zablokoval priamy prístup ľudí k jedinečnému zdroju ich životov — k Najvyššiemu, nahradiac ho pseudo-zdrojom; buď sebou samými, alebo prírodou.

Keď stratíme svoj prístup k jedinému zdroju pravého života a všetkého dobrého a pozitívneho — k Najvyššiemu, nemôže sa prejaviť nič dobré a pozitívne. Namiesto toho začneme produkovať kondície, stavy a procesy, ktoré sú presným opakom všetkého dobrého a pozitívneho. Odtiaľ teda negatívny stav. Pretože máme tú vrozenú potrebu zdieľať a spoločensky sa stýkať, začneme zdieľať pri svojich spoločenských stretnutiach len to, čo máme alebo čo si

Chápání a naplnění našeho pozemského života

myslíme, že máme — všetko negatívne, zlé, škodlivé a biedne. V takých stretnutiach a realizácii niet ničoho zbožného a pozitívneho, pretože tam nie sú žiadne duchovné zretele; niet žiadneho vedomia, uznania a prijatia faktu, že Najvyšší je v nás prítomný. Myšlienka, že máme zdieľať tú prítomnosť so všetkými ostatnými ľuďmi, nám sotva vôbec, alebo len zriedkavo preblesne mysl'ou.

Výbornú charakteristiku moderného človeka možno nájsť v Svätej Biblii, v žalme 10, vo štvrtom verši:

„Skazený vo svojej pyšnej vážnosti nehľadá Boha; Boh
nie je v žiadnej z jeho myšlienok.“

A ak Boh nejakou náhodou je v našich myšlienkach, je to kvôli nejakej postrannej motivácii, vyhľadávaniu zásluh, strachu, vine, osobnému zisku, reputácii, odmene, atď. Toto všetko sú negatívne, a preto bezbožné zretele. Takže v takom type hľadania Boha alebo premýšľania o Bohu, alebo modlenia sa k Bohu niet Božej prítomnosti, ale len vlastné veľké ego. To ego sa stáva Bohom.

Takže väčšina pozitívnych, duchovných, zbožných a náležitých motivačných faktorov pre náš spoločenský život na tejto planéte Zem bola starostlivo a účinne aktivátormi negatívneho stavu vymazaná.

No prečo sa spoločensky stýkame na tejto Zemi, ak to má takú negatívnu konotáciu?

Ak z pravého duchovného hľadiska skutočným účelom spoločenského styku je zdieľať jedinečnú a neopakovateľnú prítomnosť Najvyššieho v nás, čo nám dáva väčší stupeň motivácie a schopnosti byť samými sebou a byť tvorivejšími, produktívnejšími, konštruktívnejšími v prospech všetkých, potom v negatívnej konotácii je to kvôli zdieľaniu všetkého negatívneho, zlého, špatného, lživého, skresleného a škodlivého.

Nuž, ako sa negatívny stav so všetkými svojimi zlami a lžami šíri a komunikuje s každým?

Ak by bol uväznený v každej osobe a nebolo by mu dovolené byť zdieľaný, stratil by svoju motiváciu byť a existovať. To by znamenalo koniec negatívneho stavu. Napokon, negatívny stav žije z toho istého princípu ako pozitívny stav (žiadny iný zdroj života než Najvyšší nie je možný; preto nejestvujú v bytí a existencii žiadne iné princípy než duchovné princípy) — dávať, prijímať, zdieľať a oplácať. Fundamentálnym rozdielom medzi pozitívnym stavom

Spoločenský život

a negatívnym stavom v *tomto ohľade* je rozdielnosť motivácie a úmyslu, kvôli ktorým dochádza k tomuto aktu zdieľania. Zatiaľ čo v pozitívnom stave je úmyslom a motiváciou vždy vzájomný prospech, spoločné dobro a záujem všetkých — v duchu bezpodmienečnej lásky a múdrosti, bez očakávania niečoho na oplátku — a jednoduchý dôvod, že toto je správny spôsob a jediný spôsob, ako to má byť, v negatívnom stave sú hlavnými motivačnými a intencnými faktormi osobný zisk, vlastný záujem, sebecké dôvody či postranné motivácie z pozície samolúbovosti a lásky k vonkajšku, svetskej majetky, prestíž, ambicióznosť, osobná reputácia, súťaživosť, politika, zmyslové potešenie a mnohé iné podobné negatívne veci.

Nuž, všetky tieto škodlivé stavy a ich potreby nemožno naplniť, pokiaľ sa jedinec spoločensky nestýka s inými duchmi. Iní sú prostriedkami, cez ktoré jedinec preukazuje, uskutočňuje a realizuje všetky tendencie vymenované vyššie. Mnohí z nás sú dokonca ochotní predstierať, že sú dobrí a pozitívni alebo že sú štedrý a rozdávatel, aby dosiahli svoje vlastné ciele, vo svojom vlastnom záujme.

No, samozrejme, pre aktivátorov negatívneho stavu bol takýto druh úvah sekundárnym a veľmi želateľným vedľajším účinkom. Oni potrebovali zaistiť, aby mal negatívny stav neustálu príležitosť byť sústavne napájaný a doširoka sa rozťahovať do všetkých kútov tohto sveta.

Preto starostlivo zachovali a ešte viac zdôraznili potrebu spoločenského styku, aby šírili negatívny stav nakoľko je to len možné a aby ho udržiavali donekonečna v chode zaistením, že bude neustále so všetkými zdieľaný. Koniec koncov, my máme motiváciu byť negatívni, ak vidíme, že všetci ostatní konajú podobným spôsobom a štýlom, s podobnými postrannými dôvodmi a motiváciami. V takých skutkoch druhých ľudí nachádzame dobrý zdroj ospravedlňovania, opodstatňovania a prepačovania svojej vlastnej negatívnosti. Ak si uvedomujeme, že väčšina ľudí je motivovaná rovnako, v jednom bode dospejeme k záveru, že toto je jediný možný, normálny, vhodný, správny a zdravý spôsob. Nevdojak usúdime, že o toto všetko v živote ide a že takýto má skutočný život byť.

Takýmto postojom je život negatívneho stavu zaistený a zachovaný naveky.

Toto je výsledok, ktorý pseudo-tvorcovia potrebovali dosiahnuť, aby udržali negatívny stav nažive, prosperujúci a šíriaci sa.

Z toho dôvodu nazvali svojich pseudo-ľudí „spoločenskými zvieratami.“ Bez spoločenského styku by nikdy nebolo možné žiadne zdieľanie, posilňovanie

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

a šírenie všetkých aspektov negatívneho stavu a jeho prirodzenosti. Napokon, bieda obľubuje spoločnosť (alebo lepší spôsob, ako vyjadriť toto úslovie, je: „bieda obľubuje biednu spoločnosť“). Negatívne genetické obdarenie, ktoré vzišlo z úsilia pseudo-tvorcov, zaistilo, aby bieda milovala spoločnosť. Ako inak by sa manifestovala, aktualizovala, uskutočňovala a šírila po celom svete?

Pseudo-tvorcovia mali dobrý príklad pre takú potrebu — pozitívny stav. Videli spôsob spoločenského styku ľudí v pozitívnom stave a aké má nesmierne výhody a koľko úžasných vecí bolo možné takto dosiahnuť. Použili rovnaký typ princípov, len z nesprávnych dôvodov.

Z vyššie uvedených stručných úvah vidíte, že pre spoločenský život máme dva základné rozdielne dôvody. Jeden je veľmi pozitívny a dobrý a druhý je veľmi negatívny a zlý. Špecifické a podivné podmienky na planéte Zem, kvôli čomu bola táto planéta Najvyšším vybraná, si vyžadujú, aby boli oba tieto trendy rovnako reprezentované a manifestované. Ľudia, ktorí sú tu inkarnovaní z pozitívneho stavu, sú tu na to, aby ilustrovali možnosť pozitívnej alternatívy pre spoločenský život. Z tohto podivného a špecifického dôvodu na tejto planéte môžeme nájsť zmes pozitívnych i negatívnych dôvodov spoločenského styku. Vo väčšine prípadov sú však všetky naše vzťahy kontaminované, znečistené a otrávené negatívnymi zreteľmi (sebeckými dôvodmi). Externalizácia a materializácia všetkých našich hodnôt nám znemožňuje mať len čisté, nesebecké motivácie a úmysly pre náš spoločenský styk. Mnohí z nás akosi končia otázkou, „Čo z toho mám ja?“ Ak niekoho pozveme na večeru, mimovoľne očakávame, vedome či nevedome, že budeme pozvaní na oplátku, prípadne to robíme z nejakých postranných dôvodov. Prinesie nám to nejakú výhodu, a preto sa rozhodneme pozvať tú osobu na večeru. Veľmi zriedkavo to robíme preto, lebo chceme bezpodmienečne pozdieľať s tými, s ktorými sme sa rozhodli spoločensky stýkať.

Táto situácia je ešte zjavnejšia v našej tendencii spoločensky sa stýkať len s určitým typom osôb. Náš výber ľudí, s ktorými sa chceme spoločensky stýkať, je veľmi starostlivo určovaný výhodami, ktoré nám môže priniesť spoločenský styk s takými osobami. Zriedkavo sa spoločensky stýkame s ľuďmi, ktorí nemajú to isté spoločenské postavenie. Inak by sme stratili svoju spoločenskú reputáciu a všetky výhody, ktoré máme z takého spoločenského styku. Veľmi sa obávame, čo povedia iní ľudia na naše angažovanie sa s inými ľuďmi.

Z tohto konkrétneho príkladu je úplne jasné, že náš primárny zreteľ ohľadne nášho spoločenského života je určený vo väčšine prípadov nejakými postrannými dôvodmi. V takých dôvodoch sa nachádza veľmi málo skutočných duchovných, nesebeckých, objektívnych a správnych faktorov, ak vôbec nejaké.

Spoločenský život

Všetky duchovné zretele ohľadne toho sú odrezané od nášho uvedomenia a správania. Výsledkom takého ignorovania duchovnosti je, že dopadáme tak, že získavame množstvo spoločenských nepriateľov, závidi, nenávidi, uštipačnosti, klebiet, zničenie reputácie, osobné ohováranie, ponižovanie, výsmech, odmietanie, nečestnosť, pokrytectvo, klam, podvod a mnoho iných podobných šialeností. Takéto typy stavov a položení zdieľame takpovediac so svojim susedom. Samozrejme, dostávame to, čo dávame. Takto bola pevne nastolená a veselo si prekvitá na tejto planéte a vo všetkých oblastiach Zóny Vymiestnenia potreba spoločenského styku za účelom šírenia negatívneho stavu.

Na záver si zhrňme záležitosť spoločenského života v nasledovných bodoch:

1. Ako bolo spomenuté vyššie, v pozitívnom stave je potreba spoločenského styku určená potrebou dávať, prijímať, zdieľať a oplácať všetko, čo máme. Nerobíme to kvôli sebe, ale kvôli všetkým a kvôli samotnému princípu. Takto je štruktúrovaný pozitívny stav. Žiadne iné zretele nie sú možné. V pozitívnom stave sa do spoločenských vzťahov ľudí nedostanú žiadne postranné myšlienky, pocity a túžby. Každý si vzájomne opláca s každým. Nikto si nerobí starosti, že ak urobí niečo bez akéhokoľvek ohľadu na seba, bude ochudobnený o to, aby dostal niečo na oplátku. Keď sú ľudia motivovaní robiť tieto veci kvôli princípu a kvôli všetkým, robia to pre každého. Nikto nie je z toho vylúčený či vyňatý. Takže ja to robím kvôli všetkým a rovnako to robia všetci kvôli mne. Takto to je. Toto je zbožný spôsob. Tento spôsob pramení z pravej Prirodzenosti Najvyššieho. Keď to robím takto, potvrdzujem prítomnosť Najvyššieho vo mne. Robím to kvôli Bohu. V pozitívnom stave sa v konečnom duchovnom zmysle každý spoločenský styk koná kvôli Bohu.

Napokon, Boh je rovnako prítomný vo všetkých ostatných. Ak urobím niečo kvôli Bohu, urobím to kvôli všetkým. Ak to urobím kvôli všetkým, urobím to kvôli Bohu. Ak to urobím kvôli Bohu, urobím to aj kvôli sebe, pretože Boh je vo mne a ja som len preto, lebo je Boh. Toto je spôsob, ako slúžime Bohu. Nejestvuje iný spôsob, ako môžeme slúžiť Bohu. Boh nie je kdesi tamto alebo na nejakom odľahlom, nedostupnom mieste či stave, alebo položení, ale je presne tu v nás, s nami a medzi nami. Slúžiť Bohu znamená slúžiť všetkým. Slúžiť všetkým znamená slúžiť Bohu. Pretože som súčasťou toho „všetci“ (to „všetci“ je všeobsiahle, čo zahŕňa aj moje „ja“), slúžením Bohu slúžim sebe kvôli Bohu vo mne.

Spoločenský život umožňuje vykonávať túto službu na širokej báze.

Avšak, ak urobím niečo len kvôli sebe, vylučujem zo svojho slúženia Boha a ostatných. Slúžim len sebe. Takým slúžením si fakticky sám škodím, pretože

Chápání a naplnění našeho pozemského života

z toho slúženia vylučujem samotnú svoju esenciu a substanciu — Najvyššieho. Konečným výsledkom takého slúženia nie je nič iné než bieda, utrpenie, nevoľa, odmietanie, zlo a lož. Čiže výsledkom takého slúženia je pekló. Toto je dôvod, prečo je povedané, že tým, že to robím len pre seba, sám sebe škodím. Tým činom sa odsudzujem na pobyt v peklách. Všetky peklá pozostávajú z tých, ktorí vylúčili zo svojho slúženia Boha a ostatných a ktorí robia všetko len kvôli sebe. Taký je charakter pekiel.

Na druhej strane, služba kvôli Bohu a ostatným, pretože je všeobšiahla, je skutočnou službou sebe a upevnením seba. Pán hovorí: „Ten, kto nájde svoj život, stratí ho, a ten, kto stratí svoj život kvôli Mne, ho nájde.“ (Matúš, kapitola 10, verš 39).

Nájsť svoj život znamená robiť všetko kvôli sebe. Toto má za následok stratu toho života v prospech pekiel. Na druhej strane, stratiť svoj život kvôli Bohu znamená robiť všetko pre Boha a pre všetkých ostatných. Takým konaním je jedinec schopný objaviť svoju pravú prirodzenosť. Objavením svojej pravej prirodzenosti nájde svoj pravý život.

Vyššie uvedený citát Ježiša Krista možno považovať za fundamentálny základ, na ktorom je postavený spoločenský, ako aj akýkoľvek iný život. Toto predstavuje pozitívny stav. Týmto sa myslí bytie v nebi, ako opak bytia v peklách.

2. Kvôli vyššie opísanému duchovnému účelu spoločenského života je jasné, že v pozitívnom stave túži každý po spoločenskom styku s takým množstvom ľudí a skupín, ako je len možné. Táto túžba vedie k formovaniu všemožných záujmových a spoločenských skupín, ktorých účelom je umožniť taký široký spoločenský styk. V nich sú naplnené všetky požiadavky a ciele spoločenského života.

Fyzicky je však nemožné, aby sa jedna jediná osoba spoločensky stýkala s každou jednou osobou v celom Stvorení. A predsa je veľmi dôležité a podstatné, aby sa to robilo. Ako sa vyriešila táto dilema?

Každá záujmová alebo spoločenská skupina má prostredníka alebo reprezentanta, ktorý sa stýka s nejakou inou skupinou. Každá spoločnosť má svojich vlastných reprezentantov, ktorí sú v neustálom kontakte so všetkými ostatnými spoločnosťami svojej príslušnej planéty. Každá planéta má svojich vlastných prostredníkov alebo reprezentantov, ktorí sú spojení so všetkými ostatnými planétami svojej príslušnej slnečnej sústavy. Každá slnečná sústava má svojich vlastných reprezentantov, ktorí sú spojení so všetkými

ostatnými slnečnými sústavami a ich príslušnými galaxiami. Každá galaxia má svojich vlastných reprezentantov, ktorí sú spojení so všetkými ostatnými galaxiami a ich príslušnými vesmírmi. Každý vesmír má svojich vlastných reprezentantov, ktorí sú spojení so všetkými ostatnými vesmírmi a ich príslušnými dimenziami. A každá dimenzia má svojich vlastných reprezentantov, ktorí sú spojení so všetkými ostatnými dimenziami. (Kvôli podrobnejším informáciám o tejto téme si v knižke „Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia“ pozrite tretiu kapitolu, nazvanú „Princípy duchovnej metafyziky.“)

Teda, všetci títo prostredníci alebo reprezentanti sú vybavení špeciálnymi schopnosťami a nástrojmi presného vnímania a prenášania všetkých skúseností, ktoré sú k dispozícii od ostatných ľudí, s ktorými sú spojení. Naladením sa na nich a cez nich môže jediná osoba prijímať a dávať všetko, čo potrebuje a všetko čo má. Tento zážitok je veľmi súkromný a intímny, a nie iba všeobecný a globálny. Cez týchto prostredníkov alebo reprezentantov môžem osobne zažiť všetkých ostatných, ktorí nie sú dostupní pre priamy spoločenský styk, a rovnako všetci ostatní zažívajú mňa.

Avšak vždy, keď tá osoba po oskenovaní prostredníkovej mysle cíti potrebu byť s niekým na nejakom vzdialenom mieste v priamejšom kontakte, či už vo svojej vlastnej dimenzii alebo v úplne inej dimenzii, a chce tam byť osobne, je mu/jej k tomu daná príležitosť. Po určitom čase príprav (dĺžka toho času sa rôzni podľa stupňa odlišnosti a cudzosti toho miesta či položenia. Čím odlišnejšie a cudzejšie je to miesto, tým dlhší je čas prípravy. Čím menej odlišná je tá oblasť, tým menej času na prípravu) je jedinec na to miesto alebo položenie teleportovaný, pokiaľ je to v tom istom vesmíre. Ak je to v inom vesmíre alebo v inej dimenzii, je tam vzatý špeciálnymi prostriedkami a spôsobmi, ktoré sú pre našu pozemskú myseľ nepochopiteľné — je to čosi ako zakrivenie času a priestoru cez hyperpriestor. Toto platí len pre stavy a podmienky, a nie pre miesto, čas či priestor. Po tom, ako sa tá osoba objaví v tom stave, mieste či položení, je radostne privítaná obyvateľmi toho miesta a potom dochádza k vzájomnému spoločenskému styku, zdieľaniu a poučeniu sa o všetkom, čo kto potrebuje. Keď sa účel, kvôli ktorému dôjde k tomu výletu, zavŕši, tá osoba sa vracia späť do svojho vlastného stavu, položenia a miesta.

Takto, týmito a podobnými prostriedkami, je každému zaistená možnosť spoločenského styku so všetkými ostatnými v Stvorení.

3. Jedným z mnohých dôležitých dôvodov spoločenského styku v pozitívnom stave je motivovať každého, aby pokračoval vo svojom duchovnom pokroku, alebo ho/ju motivovať, aby bol a existoval. Dôležitým faktorom takého neustáleho bytia a existencie je možnosť získať poznanie, chápanie a možnosť

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

aplikovať všetky ostatné aspekty Prirodzenosti Najvyššieho, ktoré sa nachádzajú vo všetkých ostatných. Z toho dôvodu bol stvorený nekonečný počet a rozmanitosť inteligentných bytostí a sentientných entít všetkých možných foriem, kondícií, stavov, miest, časov, paračasov, ktorých celkový súhrnný súčet odráža Absolútnu Prirodzenosť Najvyššieho. Keďže počet a rozmanitosť týchto ľudí sú nekonečné, jedinec môže byť do večnosti motivovaný skúmať všetky ostatné aspekty Prirodzenosti Najvyššieho, odrážajúce sa v Jeho/Jej Stvorení. Vždy jestvuje niečo nové a odlišné, čo možno skúmať, naučiť sa a zdieľať. Vždy tam vonku jestvuje niekto, s kým sa môžem spoločensky stýkať úplne iným a novým spôsobom, s novátorskými zážitkami, ktoré pozdvihnú a obohatia všetkých účastníkov takého spoločenského styku.

Ak by jestvoval len obmedzený počet obyvateľov, s ktorými by som sa mohol spoločensky stýkať za účelom zdieľania, kdesi v budúcnosti by sa ten počet vyčerpal a v tom bode by už nebolo čo zdieľať. Koniec zdieľania znamená koniec života, pretože samotný život života je neustále progresívne zdieľanie. Taká je Absolútna Prirodzenosť Najvyššieho.

Našťastie pre nás, Povaha Absolútnosti Najvyššieho tvorí nové svety s novými obyvateľmi, ktorí nesú iné a nové aspekty Prirodzenosti Najvyššieho, ktoré sa preto nemôžu nikdy minúť. Toto poskytuje každému príležitosť zdieľať do večnosti. Takže spoločenský život nám poskytuje správnu motiváciu k bytiu a existovaniu nadobro a navždy bez akéhokoľvek konca.

Toto možno považovať za jeden z hlavných účelov, kvôli ktorým Najvyšší v prvom rade zaviedol spoločenský život.

4. V pozitívnom stave sa spoločenský život sústreďuje okolo vzájomného tlmočenia si alebo oznamovania si špecifických zážitkov, ktoré máme, a skúmania, ako môžu tie zážitky osožiť všetkým ostatným. Pretože centrom takého zážitku je jedinečná, osobná, intímna a súkromná komunikácia s Najvyšším a zažitie Najvyššieho v každom, hlavnou témou zdieľania je zdieľanie tejto jednotlivej skúsenosti. Keď všetci členovia nejakej spoločenskej skupiny vzájomne zdieľajú tieto jedinečné zážitky, následkom toho zdieľania sa im objaví Najvyšší vo forme Ježiša Krista a spoločensky sa stýka s nimi všetkými ako jeden z nich.

Tento posledný uvedený zážitok je najextatickejší a najopojnejší, pretože poskytuje každému ohromnú podporu a podnet byť kreatívnejší, produktívnejší, plodnejší a zdieľajúcejší. Nič nie je inšpirujúcejšie, motivujúcejšie, osvetľujúcejšie a objasňujúcejšie než spoločenský styk priamo s Najvyšším, Ktorý/Ktorá sa presne za tým účelom a z toho dôvodu stáva akoby jedným z nás.

Spoločenský život

Z tohto dôvodu môžeme povedať, že jedným z primárnych dôvodov spoločenského styku je vyvolať osobnú prítomnosť Najvyššieho so zažívaním Ho/Jej úplne iným spôsobom — ako nášho Pána, Ktorý/Ktorá je medzi nami a s nami ako jeden z nás. Toto poskytuje všetkým maximálnu inšpiráciu a nevyčerateľné potešenie. Všetko, čo sa ľúbi ľuďom, ľúbi sa Pánovi. Toto je dôvod, prečo je v Žalme 149, verš 4, povedané: „Lebo Pán má zaľúbenie vo Svojom ľude.“

A ako sa hovorí v Žalme 113, verše 4-6:

„Pán je vysoko nad všetkými národmi, a Jeho sláva je nad nebesami. Kto je ako Pán, náš Boh, Ktorý sídli vysoko, Ktorý Sa znižuje, aby sa pozrel na veci, ktoré sú na nebi a na zemi?“

Verš šiesty tohto Žalmu úplne jasne znamená, že Pán Sa znižuje, aby bol jedným z nás a aby bol medzi nami a spoločensky sa s nami stýkal, aby nám tak poskytol večné radovánky. Tieto radovánky sú motivačnými faktormi pre náš neustály duchovný pokrok a jeho zdieľanie a skutočnou duchovnou odmenou za naše tvorivé úsilie, o ktoré sa delíme počas hodín nášho spoločenského styku.

5. V pozitívnom stave nikto nikdy nestagnuje. Ani nie je nikto nikdy v tej istej kondícii. Pretože každý v pozitívnom stave je premenlivý a neustále v stave zmeny, počas hodín spoločenského styku každý vždy prináša niečo nové a odlišné. Počas spoločenských stretnutí nie je nikdy zistená žiadna nuda či pocit márnosti. Zmena každého jedinca je viditeľná dokonca aj na jeho/jej vonkajšom výzore. Na tom jedincovi je vždy niečo nové a iné. Takto sa môže každý tešiť na zistenie na ďalšom spoločenskom stretnutí, aké nové, vzrušujúce a odlišné veci bude každý jedinec zdieľať dnes.

Z tohto dôvodu sú hodiny spoločenského styku každej skupiny a spoločnosti považované za obľúbenú zábavu. Napokon, neustálym prinášaním niečoho nového a odlišného je každý člen spoločenskej skupiny nesmierne pozdvihovaný a obohacovaný. Výsledkom takého pozdvihnutia a obohatenia je väčšie tvorivé úsilie každého a väčšia možnosť stať sa sám/sama sebou, ako aj, čo je najdôležitejšie, väčšie poznanie Najvyššieho, ostatných a seba samého/samej.

Toto je ďalší hlavný dôvod, prečo hrá spoločenský život takú významnú rolu v živote každého v pozitívnom stave.

6. Novosť a odlišnosť každého spoločenského stretnutia v pozitívnom stave je určená stupňom, v akom každý využíva, aktualizuje a realizuje rôzne prvky špecifického a jedinečného aspektu Života Najvyššieho, ktorý je v každom

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

obsiahnutý. Takže v záujme všetkých je každý motivovaný robiť, čo môže, aby sa sám aktualizoval, realizoval a využil tak, ako je to len v každom danom čase možné. Toto zabezpečuje, že jedinec nemá nikdy žiadnu túžbu prestať a obráť sa i ostatných o ukázanie nejakého iného prvku toho aspektu pre zdieľanie, ktorý nebol doposiaľ aktualizovaný, realizovaný a využitý.

Spoločenský život je potrebný pre motiváciu a pre jasný pocit, že každý vykonáva nejaký dôležitý ošoh v prospech všetkých. Ak jedinec má toto vedomie, vždy je motivovaný ukázať odlišné a nové prvky toho aspektu, ktorý jedinečne reprezentuje. Ak tam vonku nejestvuje nikto, kto môže oceniť a profitovať z môjho pokroku a rastu, strácam všetky stimuly, motivácie a potrebu pre taký rast a pokrok. Stratiť takúto potrebu znamená stratiť svoj život.

Takto poskytuje spoločenský život každému základnú a podstatnú dôležitú spätnú väzbu, že každý skutočne robí niečo užitočné, z čoho môžu mať skutočne všetci nesmierny ošoh. V tejto okolnosti je skutočný význam spoločenského života.

7. V základe a v podstate spoločenský život v pozitívnom stave možno považovať za prostriedok pre každého sebarealizáciu, sebauplatnenie a stanie sa samým/samou sebou. Každý tým, že prejde týmto procesom, naplňa účel svojho bytia a existencie. Cez proces sebarealizácie a sebauplatnenia jedinec plne manifestuje špecifický aspekt Života Najvyššieho, ktorý bol do neho/nej daný. Neustálym vystavovaním toho aspektu a neustálym spúšťaním nových prvkov toho aspektu jedinec naplňa účel svojho života.

Môžeme teda povedať, že spoločenský život slúži dvom faktorom. Jedným je spustenie potreby v každom vždy ukázať nový a odlišný prvok aspektu života Najvyššieho, a tým dať impulz k duchovnému pokroku a stávaniu sa samým/samou sebou. Ďalším je bezpodmienečne zdieľať so všetkými všetko, čo kto má. Spoločenský život, ako aj všetky ostatné aspekty našich životov, nepretržite poskytuje každému tieto príležitosti.

8. Nuž, vyššie opísaný skutočný význam spoločenského života v pozitívnom stave je vždy dobrý a pozitívny. To nedovoľuje, aby sa uskutočnilo čokoľvek negatívne a škodlivé. Vyššie opísaná povaha a štruktúra spoločenského života má ten najčistejší duchovný pôvod. Duchovnosť takého života vyvoláva veľmi pozitívne a príjemné dôsledky v každého duchovnom, duševnom, emocionálnom, intelektuálnom, sexuálnom, fyzickom, telesnom a environmentálnom živote. Všetko je pozitívne ovplyvnené a správne prepojené. Tok života do spoločenského života z jeho duchovného zdroja — ktorým je Najvyšší,

Spoločenský život

zabezpečuje, že každý má všetko, čo potrebuje na to, aby bol šťastným, pokojným, spokojným, veselým, produktívnym, konštruktívnym, tvorivým, osožným, prospešným, zdieľajúcim, milujúcim, láskavým, múdrom, znalým a spoločenským ľudským tvorom či sentientnou entitou.

S takým správnym smerovaním toku duchovného života sa nemôže nikdy nič pokaziť. Preto v pravom pozitívnom stave Stvorenia Najvyššieho nie sú nikdy možné žiadne zrútenia, krízy, nedostatky, stagnácia, úpadok či nedostatok niečoho. Nikto tam nikdy nemusí zažívať znepokojovanie sa nad ničím. O všetko je tam neustále postarané.

Taký je výsledok života, keď plynie správnym a náležitým smerom — z najnútornejšieho duchovného, do intermediárneho duševného, do vonkajšieho fyzického či prírodného.

Na základe tohto hlavného zákona a princípu spoločenský život pozitívneho stavu vždy pochádza z duchovnej potreby zdieľať a oplácať všetko, čo kto má. V takom živote sa prítomnosť Najvyššieho prejavuje vo väčšej plnosti a dostupnosti.

9. Pri vyššie opísanom usporiadaní spoločenského života by si nikdy nikto nemohol zvoliť negatívny stav. Tak by nikdy nemohlo dôjsť k aktivácii negatívneho stavu. Preto bolo nevyhnutné reorganizovať túto situáciu na tejto planéte takým spôsobom, aby sa dosiahlo iné poňatie, chápanie, účel a praktizovanie spoločenského života.

Jeho účel bol v podstate opísaný na začiatku tejto kapitoly. Tu je nutné uviesť si, aký je hlavný účel negatívneho stavu. Pretože cieľom negatívneho stavu je zvrhnúť vládu Najvyššieho a Jeho/Jej pozitívny stav, konečným cieľom negatívneho stavu je zničiť celé Stvorenie a všetok život. Všetko, čo negatívny stav vynachádza a produkuje vo forme života, produkuje a vynachádza s jediným cieľom na mysli — zničiť život. Bláznovstvo a šialenosť toho cieľa sú jasné, lebo ak by mal negatívny stav niekedy uspieť pri zničení života, v tom procese by zničil aj seba.

Aby sa dosiahol tento cieľ, bolo nutné odpojiť všetok život od jeho duchovného zdroja (alebo ho nechať len minimálne, len tak-tak pripojený) a prehlásiť, že život je obmedzený a nie je naveky.

Pseudo-tvorcovia úspešne prestavali ľudské telo a jeho psychiku, aby zabezpečili, že bude možný neduchovný externalizovaný a materiálny život. Pretože v ich súčasnom stave a kondícii si ľudia na tejto Zemi vôbec vedome skúsenostne neuvedomujú, že existuje nejaký iný život než ich pozemský, mnohí

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

z nich musia usudzovať, že život začína a končí so životom na planéte Zem. Ak život začína a končí na tejto Zemi, potom je vedeckým faktom, že život je produktom hmoty, obmedzeným javom a že vôbec netreba veriť, že život bol stvorený Bohom prostredníctvom a skrz Jeho/Jej duchovné princípy. Život teda nie je duchovným fenoménom, ale materiálnym fenoménom alebo prírodným fenoménom. Čokoľvek duchovné je výsledkom a dôsledkom tohto prírodného života, a nie jeho prvotnou príčinou.

Aby sa šírila táto lož, bol na tejto planéte zavedený spoločenský život. Ten umožňuje, aby sa táto idea alebo filozofia dostala k toľkým ľuďom, koľko je len možné. Aj keď nie všetci ľudia prijímajú túto ideu, táto aspoň v nich zasieva pochybnosti. Napokon, tá pochybnosť bude hovoriť, že vždy tu je tá možnosť, že táto pseudo-filozofia je správna, najmä ak väčšina ľudí nemá žiadnu priamu, vedeckú či empirickú skúsenosť, že existuje nejaký iný život než pozemský.

Čím viac veria v takú zničujúcu možnosť, tým vplyvnejšia je táto filozofia a tým viac pochybností prichádza na myseľ tým ľuďom, ktorí majú tendenciu odmietať ju.

Aby sa táto jedovatá filozofia rozšírila, formuje sa množstvo spoločenských skupín, aby zabezpečili jej úspešnú dominanciu, najmä v mysliach vedcov. Spoločenská veda je plná takých ohavností.

Teda, pretože pozemský spoločenský život je odpojený od svojho duchovného zdroja, jeho konečným účelom je zničiť čokoľvek duchovné, a tým paradoxne zničiť všetok život na tejto planéte. Toto je paradox vytvorenia života kvôli zničeniu života. Takto pracuje negatívny stav vo všetkých oblastiach Zóny Vymiestnenia.

Pokiaľ náš spoločenský život nebude opätovne napojený na svoj pôvodný duchovný zdroj a nenavrátí sa k svojmu pôvodnému účelu, kvôli ktorému bol vôbec Najvyšším zavedený, úspešne to na tejto Zemi zničí akýkoľvek život.

Ako môžeme my osobne prispieť k duchovnému uvedomeniu nášho spoločenského života na tejto Zemi a k opätovnému nastoleniu jeho rýdzeho, skutočného účelu?

Medzi mnohým iným tým, že necháme, aby sme absolvovali nasledovné či podobné typy cvičení.

CVIČENIA PRE SPOLOČENSKÝ ŽIVOT

1. Po dokončení všetkých cvičení, predpísaných v predošlých kapitolách, strávte nejaký čas analýzou vášho spoločenského života. S akým typom ľudí sa spoločensky stýkate? Prečo? Aké sú primárne motivačné faktory vášho spoločenského styku?

2. Poproste Najvyššieho vo vás, aby uviedol do vašej pozornosti všetky problémy a nedostatky vášho spoločenského života. Preskúmajte dôkladne svoje myšlienky, pocity, postoje, očakávania, atď., ohľadne druhých ľudí, s ktorými sa spoločensky stýkate. Aká je vaša špecifická a konkrétna potreba stýkať sa spoločensky s týmto typom osôb, no s tamtým typom osôb nie? Koľko predsudkov, predpojatosti, povier, rasizmu a diskriminácie je vo vás ohľadne ľudí vo vašej skupine, vo vašej komunite, vo vašej krajine či na planéte Zem? Čel'te im všetkým. Môžem vás uistiť, že ich nájdete veľa. My všetci ich máme.

3. Keď ich máte všetky jasne pred svojím duševným zrakom a všetky ich pripúšťate a uznávate, poproste Najvyššieho o milosrdenstvo a odpustenie, že ste ich prijali a žili s nimi v súlade, a súčasne odpustite všetkým ostatným ľuďom, s ktorými sa spoločensky stýkate, ktorí podporujú a tlačia vás do týchto typov problematických vzťahov. Požiadajte Najvyššieho, aby do vás preniklo biele svetlo Božskej Lásky a Božskej Múdrosti a aby vás dôkladne očistilo a vyčistilo od nich všetkých a nadobro a navždy ich všetky odstránilo.

4. Požiadajte Najvyššieho, aby vás predstavil vášmu novému Duchovnému Radcovi, ktorý bude mať na starosti a ktorý bude reprezentovať váš spoločenský život. Prediskutujte si so svojím Duchovným Radcom pre váš spoločenský život skutočný význam, účel a cieľ spoločenského života.

5. Poproste Najvyššieho, aby vám dal a aby vás naplnil správnymi ideami, myšlienkami, pocitmi a správaním ohľadne vášho spoločenského života a vášho spoločenského statusu a poproste Ho/Ju, aby vás učinil slobodnými a nezávislými od všetkých škodlivých spoločenských tlakov, nanútených vám ľuďmi, s ktorými sa spoločensky stýkate.

6. Meditujte o obsahu tejto kapitoly a o jej deviatich bodoch a poproste Najvyššieho, aby vám na ne poskytol správny náhľad, chápanie a akceptovanie, ako aj aby vám ukázal, ako ich realizovať vo svojom vlastnom každodennom spoločenskom živote. Samozrejme, toto urobíte len potom, ako si v sebe overíte, či to, čo bolo opísané v týchto bodoch, je pravda.

7. Požiadajte Najvyššieho a vášho Duchovného Radcu pre váš spoločenský život, aby opätovne napojili váš spoločenský život na jeho pravý duchovný

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

a duševný zdroj, čiže na vašu pravú Vnútornú Mysel', a najmä na pravého Najvyššieho vo vašej pravej Vnútornej Mysli, aby ste mohli začať žiť váš spoločenský život z Najvyššieho vo vás, a nie z vonkajška a z tohto sveta.

8. Požiadajte Najvyššieho a vášho Duchovného Radcu pre váš spoločenský život, aby vám ukázali jasne a bez akéhokoľvek váhania, akému osuhu, ak vôbec nejakému, slúži vaše súčasné spoločenské angažovanie sa a ľudia, s ktorými sa spoločensky stýkate. Nakoľko sú vaše súčasné spoločenské vzťahy zhubné a škodlivé pre skutočné duchovné a duševné blaho vás i všetkých ostatných? Mali by byť prerušené a pustené z hlavy? Ak áno, tak s kým a prečo?

9. Poproste Najvyššieho a vášho Duchovného Radcu pre váš spoločenský život, aby živo vyobrazili typ spoločenského života, v ktorom by ste sa mali angažovať a typ ľudí, s ktorými by ste sa mali združovať a stýkať a prečo. Keď dokončíte tieto cvičenia, poďakujte sa všetkým za ich spoluúčasť, pomoc a radu. Ich radu (ak je potvrdená vašou vnútornou intuíciou) nasledujte poctivo a s odhodlaním.

Vráťte sa do svojej vonkajšej mysle osviezení, čerství, s jasnou hlavou, v dobrej nálade, riadne disponovaní, veselí a šťastní.

Počas vášho cvičenia zabezpečte, ako vždy, aby ste boli inovatívni, aby ste vždy priniesli niečo nové, zmeniac obsah vašich cvičení a poprosiac Najvyššieho a vašich Duchovných Radcov, aby vám poskytli predstavu, ako by mali byť tieto cvičenia vykonávané, aby ste sa za každú cenu vyhli zautomatizovaniu, zritualizovaniu a návykovosti.

Takže, ak máme dostatok vôle, odhodlania, vytrvalosti a usilovnosti vykonávať tieto či podobné cvičenia na každodennej báze, v jednom bode s určitosťou úspešne postavíme náš spoločenský život na správny duchovný základ, navrátiac ho k jeho pôvodnému účelu, opísanému v tejto kapitole. Týmto aktom získame skutočné chápanie a naplnenie nášho pozemského života vo všetkých jeho aspektoch.

Ôsma kapitola

ŽIVOT VO VOĽNE A V SPÁNKU

V predošlej kapitole bolo konštatované, že život všeobecne, a zvlášť ľudský život, má mnoho úrovní manifestácie a naplnenia. Tiež bolo konštatované, aké je dôležité, že každá úroveň života má svoju patričnú a rovnocennú príležitosť k aktualizácii a realizácii. Z toho dôvodu, ako tam bolo konštatované, žiadne nahradenie jednej úrovne života by akoukoľvek inou úrovňou života nemohlo byť účinné či zmysluplné. Je životne dôležité, aby sa každá úroveň života plne manifestovala ako taká, sama osebe a v spojení so všetkými ostatnými.

Každá úroveň života má špecifickú a jedinečnú schopnosť, nedostupnú pre žiadnu inú úroveň, spustiť a naplniť iný obsah, význam, kvalitu, prejav a vnímanie aspektu života z Najvyššieho, ktorý každý jedinec reprezentuje. Tieto rozdielne kvality sú rovnako dôležité, jedinečné, špeciálne a potrebné ako ktorékoľvek iné, a preto bez naplnenia niektorých z nich alebo jednej z nich sa život stáva jednostranným, niečo postrádajúcim a nenaplneným. V tomto prípade nie je nikto schopný správne manifestovať, sprítomňovať a uskutočňovať, kým skutočne je a čo skutočne má. Také obmedzenia sú v Stvorení Najvyššieho netolerovateľné. Z toho dôvodu sú každému poskytované neustále príležitosti k naplneniu, manifestácii, sprítomňovaniu a realizácii všetkých úrovní svojho vlastného života.

Do tohto bodu sme si stručne opísali nasledovné úrovne života — duchovný život, duševný život, fyzický alebo telesný život, sexuálny život, profesijný či pracovný život, rodinný život a spoločenský život.

Ďalšou životne dôležitou a významnou úrovňou ľudského života, ako aj života všetkých inteligentných bytostí a entít, je život vo voľne a život v spánku.

V skutočnosti sú život vo voľne a život v spánku dve rozličné kategórie života, ktoré sú v tejto knihe zahrnuté pod tú istú kapitolu kvôli ich úzko súvisiacemu účelu — dať každému príležitosť oddýchnuť si od všetkých ostatných aktivít, predstavovaných zvyšnými úrovňami nášho života.

V tejto konotácii možno život počas odpočinku rozdeliť do dvoch častí — na život vo voľnom čase, ktorý je aktívnym odpočinkom; a život počas spánku, ktorý je pasívnym odpočinkom. Oba sú pre naše prežitie rovnako potrebné.

Aký je význam, účel a funkcia života vo voľnom čase a života počas spánku?

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

Z obsahu predošlých kapitol je úplne jasné, že každá úroveň či aspekt ľudského života má duchovný pôvod. Nezáleží na tom, ako veľmi sa zdá, že nejaká ľudská činnosť nesúvisí s ničím duchovným, každá pochádza a súvzťaží s nejakým typom duchovného stavu či položenia.

Je duchovným faktom, že všetko, čo robíme, čo si myslíme, čo cítime, chceme, potrebujeme, po čom túžime, čo si želáme, atď., je umožnené len preto, lebo je v nás prítomnosť Absolútneho Zdroja Života — Najvyššieho. Najvyšší je čisto a absolútne Duchovná Bytosť. Pretože prítomnosť Najvyššieho v nás nám umožňuje, aby sme boli a existovali, mysleli a cítili, chceli a želali si, konali a správali sa, atď., nech robíme čokoľvek, sme to schopní robiť len na základe tej duchovnej prítomnosti.

Preto má teda všetko v nás a v našom živote duchovnú konotáciu a súvzťahnosť.

Je duchovným faktom, že my všetci sme stvorení, a nie absolútni. Byť stvorený a byť relatívny (teda, nie absolútny), znamená, že neobsahujeme úplnosť a kompletnosť všetkých dostupných skúseností, stavov, kondícií, procesov, zmien, variácií, významov, atď.

Je duchovným faktom, že sme si nedali život sami, ale že sme formami, nádobami a schránkami života, ktorý nám je daný samotným Životom — Najvyšším.

Je duchovným faktom, že Život v Najvyššom je v Absolútnom stave, zatiaľ čo život v nás je v relatívnom stave, nakoľko my nie sme schopní niest' plnosť Absolútneho Života.

Je duchovným faktom, že nakoľko nie sme absolútni, minie sa nám energia pre neustále angažovanie sa v tej či onej činnosti. Vyčerpaná energia musí byť nahradená, ak máme v našom každodennom živote a v jeho rôznych činnostiach pokračovať.

Len Najvyšší, súc Absolútnou Bytosťou a Absolútnou Energiou Sám/Sama Osebe, nemôže nikdy minúť energiu. Takže len Najvyšší môže byť vždy absolútne čulý a aktívny. Nikto menej než absolútny, nech je akokoľvek blízko Najvyššiemu, nemôže byť neustále, nepretržite čulý a aktívny. On či ona skôr či neskôr vyčerpá svoje energie a bude potrebovať opätovné dobitie.

A teraz, čím bližšie k Absolútnemu Zdroju, tým menej častá potreba toho dobíjania a tým kratší čas potrebný pre neaktívny stav a nesústredenosť.

Život vo voľne a v spánku

Na druhej strane, čím vzdialenejší je niekto od Absolútneho Zdroja, a teda čím menej duchovný je jeho/jej stav, tým častejšie je potrebné dobíjanie a tým dlhšie je potrebné obdobie nečinnosti. Inými slovami, čím vyššiu úroveň duchovného uvedomenia a stotožnenia sa s Najvyšším niekto dosiahne, tým vyššia úroveň energie a čulosti je dotyčnému k dispozícii a tým menej potrebuje oddychového typu činností. V duchovnom svete, alebo aby sme boli presnejší, v pozitívnom stave duchovného sveta toto platí aj o spánku. Čím väčšie duchovné uvedomenie a kvalita duchovného stavu, tým menej formálneho spánku je treba.

Avšak na planéte Zem, kde je aktívny a kde dominuje negatívny stav, je situácia úplne iná. Požiadavky na voľný čas a na spánok sú životne dôležitejšie a rozhodujúcejšie než v pozitívnom stave, z dôvodov, ktoré budú ozrejmené v tejto kapitole.

Takže vo všeobecnosti môžeme povedať, že duchovný pôvod potrieb voľného času a spánku sa nachádza v našom relatívnom stave, ktorému sa míňajú energie, ktoré sú potrebné na udržanie našich každodenných činností na produktívnej úrovni. Vždy, keď sa nám minú tieto energie, máme pocit únavy, vyčerpanosti a ospalosti. Aby sme odstránili tieto nežiaduce stavy, musíme sa zapojiť do odlišného typu činností. Tieto činnosti nám umožňujú doplnenie našich energií na želanú úroveň, aby sme mohli pokračovať vo fungovaní v našom produktívnom živote.

Ako bolo spomenuté vyššie, dve také činnosti, schopné uskutočniť toto doplnenie, sú voľnočasové aktivity a spánkové aktivity. Jedno je vždy vedomé, zatiaľ čo to druhé je väčšinou nevedomé, s výnimkou toho, keď ideme vedome spať.

V tejto duchovnej konotácii účelom činností počas voľna a počas spánku je udržať náš duchovný, duševný, fyzický, sexuálny, profesijný či pracovný, rodinný a spoločenský život na takej úrovni, ktorá môže byť čo najproduktívnejšia, najkonštruktívnejšia a najtvorivejšia a ktorá nám umožní náležite manifestovať, sprítomniť a uskutočniť, čím sme a čo máme.

Teda, vo vyššom zmysle, život počas voľna a počas spánku slúži ako prostriedok na lepšie a efektívnejšie pochopenie a naplnenie nášho života a všetkých našich tvorivých snáh. V ďalšom jeho význame život počas voľna a počas spánku v konečnom dôsledku slúži hlavnému účelu každého života — lepšiemu, efektívnejšiemu, výraznejšiemu, aktívnejšiemu, čulejšiemu a vedomejšiemu dávaniu, prijímaniu, zdieľaniu a oplácaniu. A v ešte vyššom duchovnom význame život počas voľna a počas spánku slúži na manifestačné účely,

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

sprítomňovanie a realizovanie — s väčšou jasnosťou, ostrosťou, zameraním a jednoznačnosťou — aspektu Najvyššieho, ktorý každý z nás obsahuje, nesie a reprezentuje.

Taká je duchovná konotácia života počas voľna a v spánku.

Ak si dôkladne rozanalyzujeme štruktúru nášho života počas voľna a v spánku, môžeme v nich zbadat' nasledovné aspekty: jestvuje duchovný život počas voľna, duševný život počas voľna a fyzický či telesný život počas voľna.

Duchovný život v čase voľna pozostáva z činností, ktoré produkujú idey zábavy, humoru, smiechu, úsmevu, hry, uvoľnenia, športu a odpočinku. Neustále zaoberanie sa ducha výlučne produkciou ideí týkajúcich sa duchovného významu a zmyslu života a jeho náležitej údržby, manifestácie, fungovania a naplnenia, vedie k vyčerpaniu duchovných energií, čo oslabuje schopnosť náležitého prenosu tých ideí, hocakých ideí, z ich Absolútneho Zdroja — Najvyššieho. V tomto oslabenom stave tkvie nebezpečenstvo nesprávneho pochopenia, vnímania či prenosu tých ideí. V momente, ako dôjde k takémuto postrehnuteľnému oslabeniu, duch prepne na produkciu ideí týkajúcich sa voľna a odpočinku. Počas tohto časového obdobia sú vyššie schopnosti ducha dobité energiami, ktoré pochádzajú z Absolútnej Energie, z Najvyššieho. Len čo je tento proces zavŕšený, duch sa vracia k svojej pôvodnej hlavnej funkcii a s ňou súvisiacej produkcii a prenosu ideí nevyhnutných pre život.

Z vyššie uvedených vyjadrení je zrejmé, že všetky typy voľnočasových aktivít bez akejkol'vek výnimky či vylúčenia pochádzajú z ideí nášho ducha. Preto teda duchovný zdroj života vo voľne a v spánku.

Duševný život počas voľna je odvodený, samozrejme, z duchovného života počas voľna. Duša, pretože nie je absolútna, má v každom danom čase len obmedzenú kapacitu na transformovanie ideí ducha na svoje vlastné duševné obrazy a život. Keď je proces tejto transformácie kvôli vyčerpaniu životných energií oslabený, duševné činnosti sa v synchronnosti s duchom prepnú na príjem a transformáciu ideí týkajúcich sa zábavy, humoru, hry, smiechu, športu, relaxácie, odpočinku alebo spánku, či čohokol'vek, čo kto má. V tomto prípade duša v nás navodzuje stavy a potreby cítiť, zažívať a vyjadrovať veselosť, humor, smiech, hru, zábavu, rekreovanie sa, atď.

Život počas fyzického či telesného voľna je odvodený zo života počas duchovného a duševného voľna. Je úplne závislý od stavu a podpory svojho ducha a duše. Oslabenie energií prenášaných z ducha a oslabenie ich transformácie v duši spôsobuje oslabenie všetkých telesných funkcií. Telo sa

Život vo voľne a v spánku

začína cítiť unavene, vyčerpane či ospalo a vyžaduje si buď totálne odlišné typy voľnočasových aktivít, alebo fyzický spánok.

Idey a duševná činnosť veselosti, hry, smiechu, humoru, rekreácie, zábavy, atď., nás motivuje vyhľadávať konkrétne aktivity, podmienky či miesta, ktoré v nás navodia skutočnú či imaginárnu veselosť, hru, smiech, humor, úsmev, pobavenie a pocit úplného uvoľnenia.

Také je prepojenie a vzájomná závislosť duchovného, duševného a fyzického života vo voľnom čase a v spánku.

Prečo však potrebujeme spať a snívať a prečo vedomé voľnočasové aktivity samé osebe a ako také nie sú dostatočné na doplnenie úrovne našej životnej energie na potrebný stav?

Je niekoľko dôvodov pre túto potrebu.

1. Vonkajšia forma manifestácie ducha a duše, čiže ich telo, je z prvkov ich príslušného prostredia. Kvôli tejto štruktúre telo nemá večné trvanie ako duch a duša. Kvôli tomuto faktu telo samo osebe a ako také postráda akýkoľvek život. Nech už je v tele akýkoľvek život, nie je jeho vlastný, ale je jeho ducha. Pretože telo sa neskladá z prvkov života, ale len z prvkov rozkladu podliehajúceho prostredia, nemôže ten život v sebe udržať v jeho plnosti a na nepretržitom základe. Aby učinili to telo vhodným k prebývaniu a efektívne funkčným, duch a duša sa potrebujú príležitostne vzdialiť zo svojho tela do takej miery, že v ňom zostáva len ich minimálna prítomnosť za účelom udržania života.

Kvôli faktu, že vonkajšie telo je dočasné, má tendenciu opotrebovať sa a prestať fungovať. Ak by malo byť nútené do neustálych činností do maximálnych schopností jeho ducha a duše, čoskoro by sa rozpadlo. Preto duch a duša po tom, ako sa ich väčšia časť z tela vzdiali, uzdravujú a reparujú to telo, aby sa mohli do neho vrátiť a pokračovať vo fungovaní do svojho maximálneho možného výkonu. Stav tela počas tej doby je stavom fyzického spánku. Počas spánku je väčšina telesných funkcií minimalizovaná a značne spomalená a môže sa uskutočniť ozdravná a opravná práca. Z tohto je potreba spánku úplne zrejmá.

Potreba spánku a jeho dĺžka je určená druhom prvkov, z ktorých je to telo vybudované. Čím je fluidnejšie, čím je prostredie duchovnejšie, tým kratší čas spánku je potrebný a tým menej je treba telesného oddychu. Na veľmi čistej či vysokej duchovnej úrovni, kde je naše telo kompletne duchovné, sú potrebné veľmi krátke periódy nepravidelného a sporadického spánku. Čím je telo materiálnejšie, tým je pre životné sily zraniteľnejšie, a preto potrebuje pravidelné a dlhšie obdobia spánku.

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

2. Len Absolútny Stav Prirodzenosti Najvyššieho, ktorý v sebe zahŕňa všetky prostredia a všetko ostatné v bytí a existencii, ako aj samotné bytie a existenciu, si nevyžaduje odpočinok a spánok. Inak by nebol absolútny. Neustály, neprerušovaný a vedomý tok ideí z Absolútneho Stavu do relatívneho stavu by mal za následok totálne zrútenie relatívneho stavu. Tento relatívny stav nemôže byť vybudovaný takým spôsobom, aby sa prispôbil neustálemu vedomému uvedomeniu si toho toku súčasne a súbežne na všetkých úrovniach. Ak by to bol schopný urobiť, bol by absolútny a nestvorený. Preto, aby relatívny stav vytrval vo svojej efektívnej a správnej funkcii, je nevyhnutné urobiť opatrenia, pomocou ktorých mu môže byť poskytnutá prestávka takým spôsobom, že táto prestávka je poskytnutá každej úrovni po jednom. Pretože najzraniteľnejšia voči tomuto toku je vonkajšia forma, je to táto forma, ktorá potrebuje takú prestávku častejšie a pravidelnejšie. Avšak toto platí aj pre nášho ducha a dušu. Duch a duša, pretože nie sú absolútne, si vyžadujú občasnú prestávku od vedomého vnímania tohto toku. Počas takej prestávky sú v stave spánku-odpočinku. Keď spia, Najvyšší vykonáva na nich reparácie a liečenie, aby ich primäl fungovať stále lepšie a efektívnejšie. A opäť, frekvencovanosť a dĺžka takeého spánku-odpočinku závisí od kvality a obsahu duchovného uvedomenia, stavu a položenia každého.

3. Kvôli tomuto faktu, čiže kvôli tomu, že sme všetci relatívni, nikdy nemôžeme byť dokonalí. Len Absolútny Stav čiže Najvyšší je dokonalý. Stav nedokonalosti, len čo si ho ten-ktorý naplno uvedomí, môže spôsobiť pocit nekompetentnosti a menejcennosti a môže vyústiť do aktivácie negatívneho stavu dokonca i u ľudí, ktorí sú v pozitívnom stave. Každému je daná určitá úloha. Keď tá úloha dospieva do svojho konca a má sa už-už naplniť, každý si náhle uvedomí, že mohla byť naplnená dokonalejším spôsobom a cestou. Keď sa dostaví toto uvedomenie, každý sa momentálne cíti neschopný a nehodný robiť čokoľvek iné. Toto je denná doba pred súmrakom každého jedinca. Skôr, než môžu dôsledky tohto uvedomenia zapríčiniť negatívny stav a spôsobiť jedincovmu duchu a duši a ich telu škody, každý je Najvyšším uvedený do hlbokého spánku. Počas toho spánku sú všetky výsledky vyššie uvedeného uvedomenia odstránené a namiesto nich je jedincovi daná nová úloha s pocitom, že vykonal vynikajúcu prácu a že jediné, čo sa od neho/nej požaduje, je robiť, čo je v jeho/jej silách, a nie snaha byť dokonalý. Dôležitá je snaha robiť maximum, a nie snaha byť dokonalý.

Keď prebieha táto práca, je nevyhnutný hlboký spánok, pretože inak by uvedomenie si nášho nedokonalého stavu prekážalo aktivitám Najvyššieho v tomto ohľade. Takže potreba hlbokého spánku je na našu vlastnú ochranu.

4. Kvalita a obsah života v spánku sú úplne iné a jedinečné v porovnaní s akoukoľvek inou životnou aktivitou. Život v spánku funguje ako integračný

Život vo voľne a v spánku

nástroj všetkých aktivít v tom zmysle, že im pomáha zorganizovať sa, klasifikovať, syntetizovať a uložiť sa do súvislej, logickej, zmyslupnej a racionálnej postupnosti. Nikto iný nemôže vykonať túto konečnú syntézu než Najvyšší. Bez tejto syntézy by si nikto nemohol uchovať žiadne životné skúsenosti a spojiť ich zmysluplne s nasledovným krokom svojho duchovného pokroku. Aktivity Najvyššieho počas tejto syntézy majú takú veľkosť, že ich nedokáže pochopiť žiadna relatívna či neabsolútna myseľ. Ak by sme si ich mali uvedomovať, ich komplikovanosť, nesmiernosť a intenzita a ich nezvyčajná veľkosť by nás zničila. Preto je nevyhnutné mať obdobia hlbokého spánku, v ktorých sa môže uskutočniť tento jeden z najzákladnejších a najrozhodujúcejších aktov Najvyššieho bez toho, aby sme boli v tom procese zničení. Potreba spánku teda môže byť tiež vnímaná ako jeden z najdôležitejších nástrojov, cez ktoré a ktorými sa uskutočňuje syntéza všetkých našich aktivít. Toto umožňuje náš rozvoj, rast, zlepšovanie sa a duchovný pokrok.

Je jasné, že spánok má svoj vlastný veľmi špecifický, jedinečný a dôležitý život, ktorý je integrálnou súčasťou celkového života. Je to úroveň života, ktorá sa musí naplňať s rovnakým ohľadom a dôležitosťou ako akákoľvek iná úroveň.

Pokiaľ ide o snenie, to má v základe dve funkcie:

1. Snenie, cez svoje obrazy a symboly, vyprázdňuje všetky nedokonalé, nečisté a neadekvátne idey, ktoré každá relatívna bytosť obsahuje. Hlavnou ideou, ktorá sa vyprázdňuje a od ktorej je každý neustále očisťovaný a ktorej je zbavovaný pomocou snov, je idea, že každý v Stvorení Najvyššieho má slobodu voľby odmietnuť oplácanie a zdieľanie Božskej Lásky a Božskej Múdrosti Najvyššieho a Jeho/Jej duchovných princípov a obrátiť sa chrbtom pozitívnemu stavu. Snenie je vedomá časť spánku, cez ktorú jedinec dobrovoľne, svojou slobodnou voľbou odmieta sprítomniť a uskutočniť tú ideu potreby stať sa negatívnym a cez ktorú tú ideu a potrebu zo seba vypudzuje.

Z toho dôvodu si v duchovnom svete svoje sny každý pamätá. Dôvod, prečo sa to robí v spánku, je ten, že toto môže urobiť len Najvyšší, prostriedkami, ktoré nemôže pochopiť žiadna relatívna myseľ. Len čo prejavíme svoju slobodnú túžbu zbaviť sa tej idey a potreby a všetkého, čo sa jej týka, ako aj všetkých ostatných nedokonalostí a nečistôt (napokon, len Najvyšší je absolútne dokonalý a čistý), Najvyšší vojde do tej oblasti a vykoná určitú prácu, ktorá umožní, že tá idea a tá potreba a všetko ostatné toho charakteru vypadne do Zóny Vymiestnenia.

2. Absolútne či totálne nevedomý stav akejkol'vek bytosti by mal za následok večnú smrť. Preto musí byť prítomný istý stupeň vedomia (nie nutne na úrovni

Chápání a naplnění našeho pozemského života

vonkajšej ľudskej mysle), aby sa zachránil dotyčného život. Počas spánku-odpočinku sú navodené sny, ktoré udržiavajú isté obmedzené vedomie vlastného bytia a existencie a zachovávajú súvislosť a pokračovanie jedincovho života.

To, že si ľudia na zemi veľmi často nepamätajú svoje sny, neznamená, že ich nemajú alebo že si ich neuvedomujú. Tie sny si neuvedomujú len svojou vonkajšou vedomou mysl'ou. No ak ich uvedieme napríklad do tranzu, sú schopní veľmi živo si na všetky svoje sny spomenúť.

Tak je cez snenie zachovaný nepretržitý vedomý tok života a každý zostáva nažive. Pre jedincovho ducha a dušu je nemožné byť totálne bez vedomia. Inak by prestali byť a existovať. Je však životne dôležité a rozhodujúce, aby určité aktivity Najvyššieho v nás počas nášho hlbokého spánku zostali nedostupné pre naše nižšie vedomé uvedomenie. Navodzované sú sny, ktoré držia všetku našu pozornosť preč od tých aktivít, aby mohla byť vykonaná práca ohľadne syntézy a všetkého ostatného, čo treba vykonať.

Takže ešte raz, sny slúžia na zachovanie nášho života. Ďalšie funkcie snov, ktoré sa týkajú viac komunikácie s duchovným svetom alebo s Najvyšším, sú pre ľudí, ktorí sú polapení v rôznych oblastiach Zóny Vymiestnenia. Sú pripomienkami inej úrovne reality, než je len úroveň, v ktorej je každý polapený. Niekedy sú tiež použité ako varovanie, alebo ako proroctvo či predtucha niečoho, čo sa chystá udiať. Pretože spánok a snenie nie sú časopriestorovo viazané, pokiaľ ide o ich obsah, určité udalosti, ktoré sa manifestujú v lineárnom časovom toku, môžu presiaknuť do vedomia z takzvanej budúcnosti a prezentovať sa, akoby sa vyskytli práve teraz.

Na druhej strane, Najvyšší niekedy využíva prácu počas snenia jedinca na to, aby zjavil ľuďom určité pojmy, idey a aspekty pravdy, ku ktorým nie je možné dospieť obmedzenou vedomou ľudskou mysl'ou, ktorá je uväznená v pseudologike a racionalite vonkajšieho, prírodného sveta. V tejto konotácii sny slúžia ako nástroj na to, aby pripomenuli ľuďom ich duchovný pôvod a duchovnú realitu.

Vyššie opísaná situácia ohľadne života vo voľne a života v spánku je usporiadaním, aké je v pozitívnom stave. Na tejto planéte je kvôli aktivovanému negatívne mu stavu situácia so spánkom a snením trochu iná. Predsa však si zachováva svoju základnú funkciu a konotáciu, no jej rola môže byť trochu zmenená a skreslená.

Predovšetkým, intervaly medzi dobami spánku sú oveľa kratšie, v skutočnosti len pár hodín. My spíme oveľa dlhšie než ľudia v pozitívnom

Život vo voľne a v spánku

stave. Dôvodom tohto je fakt nášho genetického nadelenia, teda ako nás vyfabrikovali pseudo-tvorcovia. V základe máme zvieracie telo, ktoré je schopné pojať len 5% výkonu nášho pravého ducha a duše. V súčasnosti existujúce ľudské telá nie sú vhodné pre život ducha a duše. Z toho dôvodu sa duch a duša väčšinou svojho obsahu nenachádzajú v našich telách. Naše telá boli skonštruované takým spôsobom, aby obsahovali tak málo z nášho ducha a duše, ako je len možné; to znamená, tak málo pravého a rýdzeho života, ako je len možné. Inak by nebolo možné zažiť či uskutočniť negatívny stav. Toto bolo urobené zámerne. V skutočnosti, súc nevhodné pre žiadny náležitý duchovný a duševný život, naše fyzické telá môžu pojať len úplne minimálne množstvo života a len na veľmi krátke časové obdobie. Po pár hodinách vedomých životných aktivít sa naše fyzické telo opotrebuje, je unavené a potrebuje odpočinok. Takéto krehké sú vynálezy negatívneho stavu.

Pri takej slabosti sa môžu všetky možné dôsledky a výsledky negatívneho stavu (choroby, nemoci, biedne stavy, trápenia, atď.) manifestovať oveľa ľahšie.

Na druhej strane, táto situácia si vyžaduje od ľudí, aby mali viac času na voľné chvíle, než by bolo inak potrebné. Toto ich udržiava mimo možnosti plne sa aktualizovať a realizovať, a tak sa stať duchovne uvedomelejšími.

Pokiaľ ide o sny, okrem toho, čo bolo povedané vyššie, snívame za účelom udržiavania nášho spojenia so všetkými ostatnými dimenziami, od ktorých bolo naše vedomé uvedomenie odpojené tou genetickou zmenou. To spojenie je nevyhnutnou požiadavkou pre pokračovanie akéhokoľvek života v našom tele. Tie sny sú tiež naším spojením so zvyškom nášho ducha a duše, ktoré, hoci sú pripojené k nášmu telu, nie sú nikdy schopné plne v tom tele prebývať. V opačnom prípade by pri takomto type tela to telo zabili. K tomu zabitiu by došlo čírou prítomnosťou plnosti života, pre ktorú to telo nie je stavané.

Cez symbolický a súvzťahný zmysel našich snov sme spojení so zvyškom Stvorenia a so zvyškom Zóny Vymiestnenia (v prípade zlých snov a nočných múr).

Aby sme ďalej rozvinuli tému náš život vo voľnom čase a život v spánku, považujme stručne o nasledovných bodoch:

1. Hlavným účelom života vo voľne a života v spánku vo všeobecnom zmysle je slúžiť ako vyvažovací faktor všetkých ostatných aktivít. Iné slovo, ktoré možno použiť v tejto konotácii, je slovo „katalyzátor“. Život vo voľnom čase a počas spánku možno považovať za špeciálny katalyzátor, ktorý umožňuje

Chápání a naplnění našeho pozemského života

správné fungovanie všetkých ostatných životných aktivít. Jeho účelom je pripraviť priaznivé podmienky pre všetky ostatné úrovne života, za akých sa tieto dokážu a môžu efektívne a úspešne aktualizovať, realizovať a manifestovať.

Takže bez života vo voľne a v spánku by sa všetky ostatné životné aktivity zastavili, pretože ich zdroj, význam a nástroj by sa pokazili alebo vyčerpali a stali sa neschopnými prenášať život. Aby sa vyhlo tejto situácii, k dispozícii musia byť iné typy aktivít, ktoré by sa postarali o zdroj, prostriedok a nástroj samotných tých aktivít (zdrojom je duch, prostriedkom je duša a nástrojom je telo).

V tomto ohľade môžeme preto rozoznať dva všeobecné hlavné typy aktivít, ktoré sú vrodene nášmu životu: aktivity, ktoré sú priamou manifestáciou nášho ducha, duše a tela, a aktivity, ktoré sa starajú o samotného ducha, dušu a telo a ich kondície, aby im umožnili správne sa manifestovať. Druhé zo spomenutých aktivít sú aktivity, ktoré sú obsahom života počas voľna a života počas spánku.

Aby boli náš duch, duša a telo náležité a produktívne funkčné, nevyhnutné sú určité aktivity, v ktorých náš duch, duša a telo môžu nájsť totálnu relaxáciu alebo rozptýlenie od ich pravých aktivít. Toto možno nájsť len v type aktivít, ktoré sa nijako netýkajú ich pravej funkcie a účelu. Toto sa nachádza v tom, čo sa nazýva špás, humor, hra, zábava, relax, šport, smiech, prechádzky, spánok a podobné aktivity.

V pozitívnom stave toto všetko slúži tomuto účelu. Život vo voľne a život v spánku a ich aktivity umožňujú, aby boli naše pravé aktivity efektívnejšie, tvorivejšie, produktívnejšie a naplňujúcejšie.

2. Život vo voľne a život počas spánku možno považovať za zariadenie potrebné pre naše prežitie. Kvôli tejto konotácii sú tieto životy súčasťou našej motivácie byť a existovať. Keďže bytie a existencia sú výsledkom tvorivého úsilia, život počas voľna a život spánku prispieva k tomu, že sme tvorivejší a plodnejší. V tejto konotácii tieto dva životy možno považovať za ochrancov náležité funkčného života. Chránia nás pred vyčerpaním a preceňovaním svojich schopností. Tým, že nie sme absolútni, sme obmedzení čo do výkonu našej funkcie v každom danom časovom okamihu. Aby sme sa vyhli prekročeniu či presiahnutiu svojej špecifickej výkonnosti, vždy, keď sa objaví také nebezpečenstvo, zasiahne voľnočasový a spánkový život a nasadí svoje vlastné aktivity, umožniac všetkému ostatnému v nás odpočívať a revitalizovať sa.

3. Špás, hra, smiech, humor, zábava, šport, rekreácia, spánok a podobné aktivity môžu slúžiť svojmu účelu len ak sa ich obsahy týkajú potrieb nášho

Život vo voľne a v spánku

ducha, duše a tela. Preto, pokiaľ nepochádzajú zo správnych duchovných ideí o tom, aký by mal byť ich obsah, žiadne voľnočasové aktivity alebo spánok nemožno považovať za to, čím sa zdajú byť. Inými slovami, pokiaľ život vo voľne a život v spánku nie je prostriedkom pre duchovné, duševné a fyzické blaho, potom nemá žiadny zmysel a význam. Teda, sám osebe sa nemôže nikdy stať účelom a cieľom všetkého života. Nie sme tvoriví preto, aby sme sa zabávali či spali, alebo podobne, ale bavíme sa, spíme či podobne preto, aby sme boli tvorivejší. Toto veľmi kľúčové duchovné pravidlo si treba pamätať. Akékoľvek odchylenie sa od tohto pravidla ruší platnosť správnej funkcie života vo voľne a života v spánku a oba tieto životy sa menia na ničiteľov života, namiesto toho, aby ho chránili. Toto je duchovná cesta. Toto je pozitívna cesta. Takto sa na život vo voľne a na život v spánku pozerá každý v pozitívnom stave.

4. Jedinečný a neopakovateľný aspekt života Najvyššieho v nás si vyžaduje svoj vlastný jedinečný spôsob oddychu a voľna. Každý má inú potrebu iných spôsobov, v ktorých môže dosiahnuť, čo potrebuje dosiahnuť počas svojho života vo voľne a v spánku. Neodporúča sa teda generalizovanie ani v tejto, ani v žiadnej inej veci. Uniformnosť a konformita sú pri určitých presných štandardoch známami negatívneho stavu. To, čo je pre jednu osobu skutočne osviežujúce a upokojujúce, nemusí byť nutne také pre inú osobu. Násilné zachovávanie jedného či pár spôsobov oddychu, alebo rovnakej dĺžky spánku, prináša viac škody než odpočinku.

Preto v pozitívnom stave každý určuje zo svojho vnútra, z prítomnosti Najvyššieho, aký je pre neho/ňu najvhodnejší a najsprávnejší spôsob napĺňania potrieb voľna a spánku. Keďže v nebi niet napríklad noci, potreba spať nie je určovaná takými vonkajšími faktormi, ako je noc, ale vnútornými potrebami osviežiť sa a oddýchnuť si. To isté platí pre voľnočasové aktivity. Nikto sa necíti byť nútený stopnúť, čo práve robí, len preto, lebo niekto iný cíti potrebu dať si prestávku a oddych. Čas je teda individualizovaný a každá osoba má svoje vlastné nezávislé prestávky.

V našom svete je toto zvyčajne určované vonkajším plynutím času. Väčšina ľudí cíti nutnosť dať si obedňajšiu prestávku okolo poludnia. Poludnie je určené postavením slnka nad horizontom. Ľudia sú podmienení k riadeniu sa takým vonkajším usporiadaním. Kvôli tomu skutočne cítia potrebu dať si prestávku okolo poludnia. Avšak v pozitívnom stave nie sú žiadne také hľadiská možné. Každý má svoj vlastný individuálny čas. Moje poludnie môže byť pre niekoho jeho/jej ránom, alebo poobedím, či súmrakom (tam neexistuje žiadna noc). Na druhej strane je možné, že viacerí ľudia budú mať ten istý čas. No nie preto, lebo je im to nanútené, ale preto, lebo sa náhodou nachádzajú v tom istom type cyklu.

Chápání a naplnění našeho pozemského života

To isté platí pre všetky voľnočasové aktivity a dobu a typ hry, veselia, humoru, smiechu, zábavy a rekreácie, ktoré každý potrebuje v tom či onom čase.

5. Voľnočasové aktivity a život v spánku možno považovať za ďalšiu formu, cez ktorú sa môže manifestovať a zdieľať s každým individualita a jedinečné tvorivé úsilie jedinca. Vynaliezavosť a inovovanie všetkých typov nových a odlišných aktivít, týkajúcich sa života počas voľna, je nácvikom a prípravou pre všetky ostatné aktivity.

Koniec koncov, len čo sa objaví jedinečná individualita, z pozície rôznych aktivít je zdieľaná rôzne. Spôsob, akým som aktívny v čase môjho voľna či počas spánku, nie je rovnaký ako v nejakom inom čase. Preto možno v tomto ohľade život vo voľne a život v spánku považovať za prostriedok, pomocou ktorého sú spúšťané, manifestované a zdieľané niektoré úplne odlišné aspekty mojej jedinečnej individuality. Žiadne iné aktivity, zo žiadnej inej úrovne môjho života, nedokážu či nemôžu spustiť ukázanie sa, zobrazenie a zdieľanie toho prvku či aspektu s ostatnými. Teda, ak by sme boli ochudobnení o život vo voľne a v spánku, boli by sme ochudobnení o schopnosť manifestovať svoju individualitu a jej jedinečný aspekt, čo môže byť spustené len cez také špecifické aktivity.

Toto je vyšší, duchovný účel, kvôli ktorému Najvyšší zaviedol život vo voľne a život v spánku.

6. A ešte vyšším duchovným účelom života vo voľne a v spánku, než je účel uvedený vyššie, je príležitosť, ktorú poskytujú na získanie lepšieho poznania a chápania pravej prirodzenosti Najvyššieho, iných a nás samotných.

Ako bolo spomenuté predtým veľa krát, Najvyšší je prítomný vo všetkých aktivitách. Koniec koncov, všetky aktivity pochádzajú z Najvyššieho. Preto v čím väčšom počte rôznych aktivít sme schopní angažovať sa, tým viac aspektov pravej prirodzenosti Najvyššieho, iných a seba samých máme k dispozícii na zakúsenie a zdieľanie. Každá aktivita manifestuje iný aspekt prirodzenosti Najvyššieho. Prirodzenosť Najvyššieho sa počas nášho života vo voľne a v spánku manifestuje úplne iným spôsobom než počas akejkoľvek inej činnosti. Tento iný spôsob nie je k dispozícii v žiadnej inej aktivite. Z toho dôvodu, ako aj z mnohých iných dôvodov, Najvyšší zaviedol život vo voľne a život v spánku, a tým činom natrvalo a navždy povzniesol a obohatil náš život. Ak nám je umožnené lepšie poznať Najvyššieho, poskytuje nám to lepšie poznanie seba samých a ostatných, kde je Najvyšší večne prítomný. Taký hlboký, mystický a duchovný je zmysel akejkoľvek činnosti.

Život vo voľne a v spánku

7. Najvyšší pôvodne stvoril ducha, dušu a telo ľudí z prvkov Svojej Božskej Lásky a Božskej Múdrosti. Božská Láska zdieľa s ostatnými všetko, čo má. Také zdieľanie je veľkou radosťou a potešením. Božská Múdrosť vyvažuje a moderuje to zdieľanie takým spôsobom, aby sa vyhlo tomu, aby boli ľudia buď príliš zaplavení, alebo aby mali nedostatočný prísun rozkoší a potešení Božskej Nekonečnej Lásky. Skutočný zdroj voľnočasového a spánkového života, ako aj všetkého ostatného, možno nájsť v tomto princípe moderácie. Prebytok niečoho na úkor čohosi iného vedie k neželanému presýteniu a k následnému pocitu nešťastia. Taký výsledok je v rozpore s povahou Božskej Lásky. Ona si žela a dáva len rozkoše a potešenia. Napokon, život by bol nežiaduci a nudný, ak aby nebol rozkošou a potešením. No mať len jeden a ten istý druh rozkoše a potešenia by skončilo presným opakom — v konečnom dôsledku bez akejkoľvek rozkoše a akéhokoľvek potešenia. Taká je povaha relatívnych bytostí.

Preto Najvyšší poskytuje ľuďom rôzne úrovne, formy, obsahy a prostriedky aktivít, ktoré sú schopné udržiavať rozkoš a potešenie života v pozitívnom stave. Takto mohol byť v ľuďoch udržiavaný život bez akéhokoľvek nebezpečenstva smrteľného presýtenia sa.

Jedným z prostriedkov udržiavania rozmanitosti rozkoší a potešení života sú život vo voľne a život v spánku. V nich sa nachádza nová forma zažitia, vnímania a prejavu rozkoší a potešení života, ktorú možno následne zdieľať s ostatnými. Koniec koncov, musíme si pamätať, že Najvyšší stvoril život kvôli rozkošiam a potešeniam, pretože taká je povaha Jeho/Jej Božskej Lásky a Božskej Múdrosti. Táto povaha nemôže stvoriť nič iné či nikoho iného než prijímateľov, snímateľov, vnímateľov a vyjadrovateľov rozkoší a potešení.

Sú jedinečnými, inteligentnými bytosťami, obsahujeme rôzne prvky týchto rozkoší a potešení. Neustálym poskytovaním zdieľania cez rôzne početné aktivity sa môžeme zúčastňovať nekonečných rozkoší a potešení, zažívaných ostatnými a manifestovaných v ostatných.

Z tejto úvahy je zrejmé, že zdieľanie samé osebe je najväčšou rozkošou a potešením Stvorenia. Zdieľanie kvality a obsahu nášho voľného času a času v spánku prispieva k rozkoši a potešeniu každého.

8. Náš život v spánku je odlišnou formou aktivity, počas ktorej dochádza k najintímnejšiemu zdieľaniu medzi nami a Najvyšším. Počas nášho spánku a snenia sa deje veľa vecí, ktoré si vedome neuvedomujeme. Intenzita toho zdieľania má absolútne rozmery. Kvôli týmto absolútnym rozmerom to zdieľanie neprenikne do našej obmedzenej vonkajšej vedomej mysle. Len jeho výsledok sa

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

stáva zrejším počas našich aktivít v nasledujúci deň. Stávame sa produktívnejšími, efektívnejšími, tvorivejšími, milujúcejšími, múdrejšími, invenčnejšími, znalejšími; lepšie sa milujeme a vo všetkých ohľadoch sa cítime a fungujeme lepšie.

Táto funkcia spánku je najtajomnejšou a najmystickejšou duchovnou funkciou. Poskytuje nám prístup k Najvyššiemu v takej miere a hĺbke, aká nemôže byť dostupná žiadnemu inému zdroju. To, čo robí Najvyšší počas nášho spánku, nemôže vedieť s istotou nikto, pretože sa to týka Jeho/Jej Absolútneho Stav. Sprítomňovaním, uskutočňovaním a manifestovaním výsledkov a dôsledkov toho intímneho vzťahu sa môžeme dostať bližšie a bližšie k chápaniu Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho a k tomu, čo robí Najvyšší počas nášho života v spánku.

9. Samozrejme, na tejto planéte a vo všetkých regiónoch Zóny Vymiestnenia je situácia úplne odlišná. Pôvodný zmysel a účel voľnočasového života a spánkového života bol skreslený. Hlavným krokom, ktorý dosiahol negatívny stav, bolo úplné eliminovanie alebo aspoň maximálne zníženie významu napojenia nášho života vo voľne a života v spánku na duchovný zdroj, na nášho pravého ducha a našu pravú duševnosť. Objavila sa externalizácia, materializácia, uniformnosť a konformita nášho života vo voľne a v spánku. Všetky skutočné radovánky a potešenia boli odstránené a nahradené pseudo-radovánkami a pseudo-potešeniami, ktoré nás dostávajú do všemožných problémov a ťažkostí. Objavila sa pažravosť, prejedanie sa, nadmerné pitie, túžba po zmyselných radovánkach, užívanie drog, konzumácia alkoholu, zvrátené sexuálne rozkoše, jednostranné športové aktivity, zmyselná zábava a podobné aktivity. Praktizovanie tohto druhu jednostranných radovánok a potešení, totálne odpojených od čohokoľvek duchovného a skutočne živého, spôsobuje postupnú opotrebovanosť a deštrukciu všetkých našich schopností. Nepracujeme preto, aby sme boli osožní, prospešní, produktívni, tvoriví, invenční a pre všetkých užitoční, ale za tým účelom, aby sme mali patričné prostriedky na zažitie väčšieho množstva radovánok a rozkoší a aby sme mali väčšiu dispozíciu voľnočasových aktivít. Alebo sa vyhýbame všetkým životným útrapám požívaním práškov na spanie alebo alkoholu a svoj čas strácame nepokojným, kontraproduktívnym a vysilujúcim spánkom.

Takto sa život vo voľne a v spánku stal účelom a cieľom nášho života, ktorému všetko ostatné slúži, a nie prostriedkom, ktorý slúži všetkému ostatnému. Toto je prevrátená pozícia. Toto je jedným z hlavným znakov negatívneho stavu. Toto sa stane, keď sa z nášho pozemského života odstráni všetky alebo väčšina našich pravých duchovných zreteľov. Neskončíme nijako inak než s problémami, ťažkosťami, hádkami, krízami, zrúteniami, nedostatkami,

Život vo voľne a v spánku

nehodami, chorobami, depresiami, ohavnosťami, obavami, strachom, chronickou únavou, neurózou, psychózami, nespavosťou a všetkými ostatnými podobnými ohavnosťami a hnusom negatívneho stavu.

Aby sme napravili túto situáciu a objavili správne chápanie nášho života vo voľne a života v spánku ako súčasti nášho celkového pozemského života, odporúča sa nám praktizovať nasledovné cvičenia.

CVIČENIA OHLADNE NÁŠHO ŽIVOTA VO VOĽNE A ŽIVOTA V SPÁNKU

1. Prejdite všetkými krokmi a všetkým, čo bolo predpísané v predošlých kapitolách. Keď skončíte, dôkladne analyzujte spôsob, kvalitu a obsah vášho života vo voľne a života v spánku. Z čoho pozostáva váš život vo voľne? Aký je váš život v spánku?

2. Poproste Najvyššieho, aby vám pomohol objaviť všetky problémy, nedostatky a neadekvátnosti vášho života vo voľne a života v spánku. Požiadajte Ho/Ju, aby vám ukázal/a, či nemáte nedostatok alebo nadbytok spánku; či netrávite primálo alebo priveľa času voľnočasovými aktivitami (nech by boli akékoľvek). Preskúmajte, či sa také veci ako vaša strava alebo nápoje nestali deštruktívnymi náhradami za lásku a múdrosť, a tým za skutočné radovánky a potešenia a skutočné využitie a realizáciu vášho života vo voľne a života v spánku.

3. Len čo vám budú zjavené všetky problémy, nedostatky a neadekvátnosti vášho života vo voľne a života v spánku a stanú sa úplne jasnými, požiadajte Najvyššieho, aby vám pomohol zbaviť sa ich. Použite žiarivo-biele svetlo na očistu a vyčistenie vášho ducha, duše, mysle, tela a všetkého od nich všetkých.

4. Meditujte o obsahu tejto kapitoly a jej deviatich bodoch a poproste Najvyššieho, aby vám pomohol pochopiť ich, a ak sú správne, aby vám pomohol aplikovať ich vo vašom vlastnom živote.

5. Požiadajte Najvyššieho, aby vás predstavil vášmu novému Duchovnému Radcovi, ktorý bude reprezentovať a ktorý bude mať na starosti váš život vo voľne a život v spánku. Diskutujte so svojím novým Duchovným Radcom pre váš život vo voľne a v spánku o skutočnom zmysle vášho života vo voľne a v spánku a čo pre vás znamená.

6. Poproste Najvyššieho, aby opätovne napojil váš život vo voľne a život v spánku na jeho skutočný a rýdzi duchovný a duševný zdroj, a najmä na

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

Neho/Ňu Samotného/Samotnú, a aby vám umožnil odvodzovať všetko vo vašom živote z tejto novej pozície, čiže z Najvyššieho.

7. Poproste Najvyššieho a svojho nového Duchovného Radcu pre život vo voľne a v spánku, aby vám pomohli opätovne nastoliť ten typ života vo voľne a v spánku, ktorý skutočne zachováva všetky duchovné princípy a ktorý bude v súlade s pravým životom a jeho chápaním, významom a naplnením. Poproste ich, aby vám pomohli zbaviť sa úplne všetkých zlovykov, nesprávnych žiadostivostí a nevhodných túžob po zlom type radovánok a potešení.

8. Poproste ich, aby vám živo ilustrovali na vrchole vašej duchovnej hory, aké by mali byť náležité, zbožné, duchovné, duševné, emocionálne, intelektuálne, sexuálne a všetky ostatné aktivity života vo voľne a života v spánku. Dovoľte, aby boli patrične zahrnuté do vášho každodenného pozemského života. Poproste ich, aby vám ukázali, aký je správny význam, chápanie a naplnenie života vo voľne a života v spánku na tejto Zemi.

9. Keď skončíte, opýtajte sa, či je ešte niečo iné. Poďakujte im všetkým za všetko, čo ste sa naučili, dosiahli a zažili. Dajte si záväzok, že začnete žiť svoj život vo voľne a v spánku v súlade s princípmi, ktoré ste sa naučili počas týchto cvičení. Riad'te sa všetkými správnymi a dobrými radami, pokiaľ sú potvrdené vašou vnútornou intuíciou. Dajte si záväzok, že budete vykonávať tieto alebo podobné typy cvičení na každodennej báze. Potom dokončíte svoje cvičenie a vráťte sa k vašim bežným činnostiam, cítiac sa osviežení, čulí, majúč jasnú hlavu a súc šťastní.

Zabezpečte, aby ste do vašich cvičení vždy vniesli mnohé rozmanitosti, inovácie a novinky. Nikdy nedovoľte, aby sa stali rutinnými, návykovými, len navonok, zautomatizovanými či rituálnymi.

Nuž, ak budeme poctivo vykonávať tieto alebo podobné typy cvičení na každodennej báze, budeme schopní dosiahnuť správne chápanie a význam nášho pozemského života a ako by sa mal naplňovať vo všetkých jeho aspektoch.

Deviata kapitola

VYVÁŽENÝ ALEBO ZJEDNOTENÝ ŽIVOT

V predošlých kapitolách bolo jasne ukázané, že každý aspekt nášho každodenného života zohráva rovnako dôležitú rolu. Ani jeden aspekt nemožno považovať za dôležitejší či potrebnější, alebo osudovejší než ktorýkoľvek iný.

Bolo však tiež ukázané, že jestvuje istá rozhodujúca hierarchia duchovnej organizácie v Stvorení Najvyššieho, ktorá sa tiež odráža v spôsobe, akým je štruktúrovaný náš život. Všetko má svoj počiatočný bod, v ktorom sa všetko najskôr objaví. Po tom, ako sa to objaví, postupuje to k svojej manifestácii. Po tom, ako sa to manifestuje, tak sa to stane či nastane to. Toto je duchovný zákon Stvorenia. No rovnaká dôležitosť všetkých troch krokov — objavenia sa, postúpenia a nastatia — je úplne zrejmá. Objavenie sa bez toho, aby to postúpilo, nemôže nikdy nastať. Potom by to bolo, akoby sa to nikdy neobjavilo. Na druhej strane, ak niet objavenia sa, potom nemá čo postúpiť a nenastanú žiadne výsledky. Objavenie sa nemôže nastať, kým nepostúpi.

Vzhľadom k tomuto fundamentálnemu duchovnému pravidlu, na ktorom je postavené celé Stvorenie Najvyššieho, môžeme povedať, že správna, duchovná hierarchia nášho života je nasledovná:

Duchovný aspekt nášho života je centrom, kde sídli Najvyšší. Toto je objavením sa. Toto je východiskovým bodom všetkého ostatného alebo všetkých ostatných aspektov nášho života. Z neho všetko ostatné postupuje.

Aby sa tento aspekt patrične prejavil, potrebuje postúpiť. Duševný aspekt nášho života je postúpením duchovného aspektu nášho života. Všetky idey, stavy a rozpoloženia duchovného života sú v procese svojho postupovania pretransformované do špecifickej a jedinečnej duše, čo vytvára duševnosť toho ducha. Môžeme teda povedať, že duševnosť nášho ducha je našou dušou. Jedinečné idey nášho ducha sa stávajú jedinečnou duševnosťou našej duše. Duševnosť nám vo všetkých svojich aspektoch umožňuje byť sebauvedomelými, sebavnímajúcimi, sebarealizujúcimi sa a sebaaktualizujúcimi. To tvorí uvedomenie si veľmi jedinečného, odlišného a špeciálneho „ja som“.

Len čo sa to dokončí, je vyhľadaná a vybudovaná forma manifestácie toho ducha a duše. V tej forme, ktorú možno nazvať telom ducha a duše, náš duch a duša skutočne nastane. Môžeme teda povedať, že fyzický a telesný život alebo všetok život vonkajška je nastatím nášho ducha a našej duševnosti.

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

Aby sa náležite realizovala, uskutočnila a manifestovala naša jedinečná individualita a jej špecifické „ja som“, obsiahnuté v našom duchu, duši a tele, sme obdarení rôznymi rozdielnymi aspektmi nášho života, ktoré nám umožňujú dosiahnuť tento cieľ. Máme teda sexuálny život, ktorý nám pomáha dosiahnuť zážitky všeobšiahlej povahy. Máme náš profesijný a pracovný život, ktorý nám pomáha prejaviť naše jedinečné tvorivé snahy. Máme náš rodinný život, ktorý nám pomáha ukázať našu úplnú povahu. Máme náš spoločenský život, ktorý zabezpečuje, že máme mnohé náležité príležitosti na našu inšpiráciu a seberealizáciu. Máme život vo voľne a život v spánku, ktoré nám pomáhajú udržiavať našu životnú energiu v požadovanej a funkčnej kondícii, aby sme boli schopní angažovať sa vo všetkých ostatných našich životných aktivitách.

Avšak, nech sa obrátíme ktorýmkoľvek smerom alebo nech sme zaangažovaní do akéhokoľvek typu aktivít v každom danom momente, môžeme jasne zistiť dva dôležité princípy:

1. Všetky pochádzajú z ideí nášho ducha, a zvlášť z prítomnosti nášho Stvoriteľa v našom duchu. Teda, všetci máme bez akejkol'vek výnimky či výluky duchovný pôvod.

2. Všetky slúžia jednému konečnému účelu — byť skutočne samými sebou, aby sme zdieľali plnosť a kompletnosť našej jedinečnej prirodzenosti, alebo jedinečný aspekt Najvyššieho, ktorý v sebe nesieme, so všetkými ostatnými v Stvorení Najvyššieho. Spôsob, modus a cesta zdieľania môže mať rôzne stránky a štýly. No všetky slúžia tomuto konečnému a najdôležitejšiemu účelu.

Na tomto princípe je postavený a štruktúrovaný celý pozitívny stav Stvorenia Najvyššieho.

Hierarchia duchovnej organizácie Stvorenia Najvyššieho nie je štruktúrovaná lineárnym spôsobom, pokiaľ ide o objavenie sa, postúpenie a nastatie. Objavenie sa alebo duchovné aspekty života; postúpenie alebo duševné aspekty života; a nastatie alebo fyzické či vonkajšie aspekty nášho života sa vždy odohrávajú v diskkrétnej modalite. Totiž, objavujú sa vo vzájomnej súbežnosti a synchronnosti. Diskrétnosť či nespojitosť ich vzájomnej súbežnej manifestácie jasne potvrdzuje ich rovnakú dôležitosť pre pochopenie a naplnenie našich životov. Aj keď počiatok a koniec každej činnosti je v konečnom dôsledku duchovným plnením, k tomu plneniu nemôže dôjsť bez jeho duševnosti či duše, cez ktorú a ktorou je to plnenie zažívané (ak niet žiadneho zažitia toho plnenia, niet ani žiadneho plnenia). Tak isto, nemôže sa uskutočniť bez jeho tela, cez ktoré a ktorým to plnenie produkuje svoje výsledky a dôsledky. Bez jeho výsledkov a dôsledkov niet ani zažívania plnenia, ani samotné plnenie. Plnenie

Vyvážený alebo zjednotený život

sa naplňa kompletným manifestovaním všetkých svojich výsledkov a dôsledkov. No účel je vždy duchovný. Nejestvuje žiadna iná realita než duchovná. Duchovná realita vytvára všetky ostatné reality zo seba samej, za účelom svojho naplnenia sa.

Toto je diskrétna štruktúra duchovného naplňania.

Avšak, jestvuje aj spojený alebo lineárny aspekt duchovného naplnenia nášho života. Naše každodenné aktivity postupujú zaradom od jedného typu činnosti k druhému v cykle. Ráno vstaneme z postele a vykonáme svoju očistu. Potom si niektorí z nás po tom, ako sa oblečú, dajú nejaké raňajky či nápoj. Potom sme zapojení do nejakého typu pracovných aktivít. Potom máme voľno vo forme oddychu, športu, zábavy a podobných aktivít. Niekedy ideme do kostola alebo si čítame, či študujeme (duchovné a duševné aktivity). Niekedy sa milujeme, spoločensky stýkame, trávime čas so svojou rodinou, a potom večer ideme spať. Toto sa deje každý deň stále zas a znova. Všetky tieto typy aktivít sú vo väčšine prípadov časovo postupné a veľmi často i priestorovo (pracovné miesto, miesto na zábavu, miesto v kostole, miesto na milovanie, miesto spoločenského styku, rodinné miesto, atď., sú zvyčajne rôznymi miestami). Tieto lineárne a postupné aktivity slúžia súbežným, synchronným alebo diskrétnym, či nespojitým aktivitám nášho ducha, našej duše a nášho tela. Náš duch, duša a telo súbežne a synchronne tvoria a sú zapojené do všetkých tých aktivít. Bez nich by žiadne aktivity neboli vôbec možné. Takže diskrétna modalita života a jeho lineárne alebo postupné aspekty sú vzájomné závislé, prepojené a vo vzájomnom vzťahu a jeden bez druhého nemôžu byť a existovať.

Z tohto opisu je úplne jasné, že všetky naše životné aktivity, pretože slúžia tomu konečnému duchovnému účelu, sú rovnako dôležité.

V pozitívnom stave sú tieto aktivity kvôli ich rovnakej dôležitosti vyvážené a zjednotené takým spôsobom, aby sa im dostala rovnaká pozornosť a aby mali rovnakú príležitosť manifestovať sa. Žiadny aspekt života kohokoľvek nie je nikdy zanedbávaný či zdôrazňovaný viac než ktorýkoľvek iný.

Toto je logický dôsledok takej praxe. Ak všetky aktivity slúžia v konečnom dôsledku jednej spoločnej duchovnej veci — byť lepšími ľuďmi, duchovnejšími ľuďmi, viac samými sebou a zdieľať s každým všetko, čím sme a čo máme — potom si všetky aktivity zaslúžia rovnaké uskutočnenie a realizáciu, vyváženým a jednotným spôsobom.

Len v takomto type usporiadania je možné totálne a kompletné naplnenie nášho života. Pokiaľ niet správneho vyváženého a jednotného všetkých aspektov žitia,

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

z ktorých život pozostáva, nie je možné žiadne skutočné chápanie a naplnenie nášho života nijakým spôsobom, na žiadnej úrovni, stupni, kroku, svete, čase či dimenzii Stvorenia či Zóny Vymiestnenia.

Toto je fundamentálny duchovný zákon, na ktorom je založené a vybudované celé Stvorenie. Tento zákon pochádza z Absolútnej Prirodzenosti Božskej Lásky a Božskej Múdrosti Najvyššieho. Taká je štruktúra tej lásky a múdrosti. A pretože Stvorenie bolo stvorené z tej lásky cez tú múdrosť, odráža v sebe tú štruktúru a potrebu vyvažovania a zjednocovania všetkých jeho aspektov. V Najvyššom sú všetky aspekty Jeho/Jej Absolútneho Života absolútne zjednotené, vyvážené a sú jedným. V Stvorení, ktoré je relatívne k Jeho/Jej Absolútnemu Stav, sa táto potreba po jednote, vyvážení a zjednotení odráža v správnom vyvážení a v rovnakých príležitostiach pre uskutočnenie sa všetkých životných aktivít a aspektov. Ak je čokoľvek zanedbávané, jednota sa poruší a zjednotenie života nemožno efektívne zažiť. Niečo dôležité by chýbalo. Chýbanie toho niečoho znemožňuje, aby sa život správne chápal a naplnil.

Takže v pozitívnom stave je stále zaistené, aby bola k dispozícii a aby došlo k vyváženej reprezentácii a uskutočneniu sa všetkých životných aktivít. Na základe takého usporiadania je život pozitívneho stavu večne uchovávaný.

Je dôležité uvedomiť si, že štruktúrou pravého pozitívneho stavu a jeho pravého života je takýto vyvážený a zjednotený život. Toto je samotná povaha pozitívneho stavu. *Toto je pozitívny stav.* Akékoľvek odklonenie sa od tohto princípu porušuje prirodzenosť pozitívneho stavu a pozitívny stav už viac nie je pozitívny.

Preto, pokiaľ je zachovaný a plne sa manifestuje vyvážený a zjednotený životný štýl, žiadny negatívny stav sa nemôže nikdy uskutočniť.

Aby sa inicioval a aktivoval negatívny stav, bolo nutné porušiť rovnováhu a zjednotenie pozitívneho stavu.

Ako si pamätáte z predošlých kapitol, aktivátori negatívneho stavu viedli svoj frontálny útok, takpovediac, proti pozitívnemu stavu prostredníctvom genetickej zmeny ľudskej fyzickej formy a prestavby ich duchovnosti a duševnosti. Hlavný tlak ich úsilia smeroval k zaisteniu toho, aby sa porušila tá rovnováha a zjednotenie. Najlepší spôsob, ako to uskutočniť, bolo vyzdvihnúť jeden aspekt života nad iný alebo urobiť jeden aspekt dôležitejším či rozhodujúcejším než iný.

Keďže pseudo-tvorcovia vedeli, že najkritickejším aspektom pre správne vyváženie a zjednotenie života je duchovný aspekt, lebo je východiskovým

Vyvážený alebo zjednotený život

faktorom všetkých ostatných aspektov, neexistoval žiadny lepší spôsob, ako aktivovať negatívny stav, než znížiť dôležitosť duchovného aspektu a do vedúceho postavenia dosadiť najzovňajší a najexternejší aspekt — materiálny alebo fyzický, či telesný aspekt života. Týmto činom bol na tejto Zemi a v celej Zóne Vymiestnenia nastolený prevrátený životný štýl.

Takto bol duchovný život daný na posledné miesto na zozname životných priorít (alebo bol totálne z toho zoznamu vymazaný) a fyzický, vonkajší, telesný, materiálny život bol daný na prvé miesto na tom zozname. Toto je presným opakom pravej reality života, aký je v pozitívnom stave. Samozrejme, posledné miesto v pozitívnom stave neznamena najmenej dôležité či bezvýznamné miesto. Ako bolo spomenuté vyššie, všetky aspekty života v pozitívnom stave sú rovnako dôležité, rovnako je o ne postarané a sú náležite vyvážené a zjednotené. Posledné miesto v pozitívnom stave znamená len výsledok a dôsledok niečoho, čo tomu výsledku a dôsledku predchádza. Je to teda následnosťou niečoho, no táto následnosť je rovnako dôležitá a potrebná ako to niečo, pretože bez tejto následnosti by sa to niečo nikdy nemohlo manifestovať.

Avšak túto situáciu pseudo-tvorcovia využili na zvrátenie pravej reality — učením posledného miesta súčasne najmenej dôležitým a najmenej potrebným článkom života.

Z toho dôvodu pseudo-tvorcovia zmenili a prestavali ľudskú duševnosť a ľudské telo takým spôsobom, aby odrezali väčšiu časť prístupu od nášho pravého duchovného a pravého duševného zdroja. Koncentrovanú pozornosť zamerali na naše fyzické telo a na vonkajší svet. Ak sme nútení venovať väčšinu svojho času a uvedomenia našim fyzickým aspektom a nášmu vonkajšiemu prostrediu (vonkajšiemu svetu, na ktorom bolo naše telo učené závislým v zmysle svojho prežitia), logicky usúdime, že toto je najdôležitejší aspekt nášho života a všetko ostatné je buď menej dôležité, alebo to vôbec nie je dôležité. A pretože všetko naše vedomé uvedomenie bolo totálne odrezané od schopnosti vnímať akúkoľvek inú realitu než naše fyzické telo a prírodný svet alebo naše fyzické prostredie, dospeli sme k zničujúcemu záveru, že neexistuje žiadna iná realita než realita nášho fyzického sveta.

Týmto spôsobom bola porušená rovnováha a zjednotenie nášho života a bola umožnená aktivácia negatívneho stavu.

Takže, žijeme vo svete negatívneho stavu, ktorý má všetko naopak a skreslené. Výsledky tohto prevráteného usporiadania sa živo zobrazujú v krvavej histórii ľudstva a všetkých obyvateľov všetkých regiónov Zóny

Chápání a naplnění našeho pozemského života

Vymiestnenia, ako aj na všetkých našich vlastných každodenných problémoch, sporoch, útrapách, utrpeniach, ťažkostiach, chorobách, nešťastí, atď.

Nuž, pseudo-tvorcovia boli veľmi dôkladní, keď zaistovali, aby si ľudia na tejto Zemi neuchovali žiadne uvedomenie si pravej duchovnej reality, vrátane uvedomenia si existencie ostatných regiónov samotnej Zóny Vymiestnenia. Z veľkej väčšiny si neuvedomujeme, že vôbec existuje nejaká Zóna Vymiestnenia, nehovoriac už o nebi či ostatných dimenziách, ktoré sú plne obyvateľov.

Ak by mali pseudo-tvorcovia ponechať našu schopnosť vedome vnímať a komunikovať s ostatnými regiónmi Zóny Vymiestnenia nedotknutú, zlyhali by vo svojom úsilí udržať negatívny stav a všetky s ním súvisiace zážitky na dostatočne dlhé časové obdobie. Ľudia by poznali skutočný zdroj a pôvod negatívneho stavu a odmietli by spoluprácu s ním. Z toho dôvodu bolo nevyhnutné totálne odstrániť akúkoľvek možnosť vedomého vnímania akýchkoľvek iných svetov, či už v pravej duchovnej realite, alebo v pravej fyzickej realite, alebo v Zóne Vymiestnenia. Týmto činom pseudo-tvorcovia dosiahli svoj hlavný cieľ tým, že presvedčili mnohých ľudí, že nejestvuje žiadna iná realita než realita ich vlastného sveta, alebo ak jestvuje nejaká iná realita, je to len domnienka, ktorá nemôže byť potvrdená žiadnymi fyzickými zmyslovými orgánmi. Nemôžeme ju vidieť naším fyzickým zrakom, nemôžeme ju počuť naším fyzickým sluchom, nemôžeme ju ochutnať našimi fyzickými ústami, jazykom, nemôžeme sa jej dotknúť naším fyzickým telom, a podobne. A pretože genetická zmena našich fyzických zmyslových orgánov im znemožnila cítiť alebo vnímať čokoľvek iné než vonkajšie prostredie, je veľmi ľahké vedecky uzavrieť, že nič nemôže dokázať nad akúkoľvek pochybnosť, že existujú nejaké iné svety či reality, alebo obyvatelia.

Dokonca aj ľudia, ktorí inak veria a sú duchovne založení, sú svojou genetickou štruktúrou tlačení do neustáleho porušovania vyváženého a zjednoteného života, čiže pravého duchovného života. Väčšina z nás musí venovať väčšiu pozornosť a tráviť väčšinu svojho každodenného času vonkajšími, svetskými, materiálnymi, fyzickými a telesnými aktivitami, pretože naše prežitie na tejto Zemi závisí od nich, alebo pseudo-tvorcovia ho učinili na nich závislým. Ak je tento faktor taký dôležitý, nie je potom „prirodzené“ predpokladať, že takto to má byť? Väčšina duchovných ľudí teda dopadá tak, že má nevyvážený a úboho zjednotený životný štýl. Vyzerá to takmer ako akási nevyhnutnosť.

Niektorí ľudia, aby zdolali túto takzvanú nevyhnutnosť, sa izolujú od ostatných ľudí v kláštorech, v ústraní a na podobných miestach. Tam sa pokúšajú

Vyvážený alebo zjednotený život

praktizovať svoju duchovnosť. No to neprináša žiaden prospech, pretože zachádzajú do opačného extrému, ignorujúc fyzickú realitu, ktorú považujú za neskutočnú a iluzórnu. Tak prepadajú ľžiam — pasci, ktorú im nastavil negatívny stav — veriac, že môžu dosiahnuť vyvážený a zjednotený život, ak sa obmedzia v niektorých oblastiach svojich životov. Avšak akékoľvek obmedzenie je z negatívneho stavu. Tým, že to robia, podporujú negatívny stav v rovnakej miere ako tí, ktorí ignorujú duchovný aspekt života. Nechcú si uvedomiť, že nemôžu dosiahnuť vyvážený a zjednotený život vylúčením niektorých dôležitých aspektov toho života. Podvádzajú sami seba vo viere, že vonkajší alebo fyzický aspekt života je len ilúziou alebo tým, čo indická filozofia nazýva „Mája“. Takým konaním títo ľudia porušujú princípy pozitívneho stavu. Preto nemôžu byť v pozitívnom stave, nech vyzerajú, konajú a správajú sa akokoľvek sväto a zbožne.

Vzhľadom k týmto faktom, ako teda môžeme dospieť k pravdivému chápaniu a naplneniu nášho pozemského života?

Po prvé, je nutné prijať fakt, že náš pozemský život nie je jediným typom života; že náš svet nie je jediným možným svetom; že realita, ktorú vnímame našimi fyzickými zmyslami alebo zmyslovými orgánmi, nie je jedinou realitou; že náš život sa ani nezačína, ani nekončí na tejto Zemi; a preto ani nepochádza, ani nezávisí od našich fyzických tiel či akýchkoľvek častíc hmoty.

Po druhé, je nevyhnutné, aby sme si všetci konečne uvedomili, že sme produktom rozsiahlej genetickej zmeny, ktorú vykonali takzvaní pseudo-tvorcovia, pomocou ktorej sa ilustruje, manifestuje, aktualizuje a uskutočňuje život bez pravej duchovnosti, bez Najvyššieho a bez skutočnej rovnováhy a zjednotenia.

Po tretie, je nutné uvedomiť si, že kvôli tejto situácii nežijeme v pravom Stvorení, ale v Zóne Vymiestnenia, kde je taký život možný a kde môže prinášať svoje ovocie. Všetky naše problémy, útrapy, bolesti, spory a ťažkosti sú ovocím takého života.

Po štvrté, je nutné uvedomiť si, že toto je prevrátený svet, v ktorom je všetka realita zvrátená a sfalšovaná, a v ktorom je teda všetko naše poznanie, vnímanie, pocity, chcenia, želania, túžby, chápanie či čokoľvek, čo máme, bez akejkolvek výnimky či výluky buď skreslené, alebo totálne nepravdivé.

Tým, že máme toto a podobné poznanie, o čom je vlastne pozemský život, môžeme dospieť k správne chápaniu a naplneniu nášho pozemského života.

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

No prečo sme súčasťou tohto pseuod-života a ako sa vysporiadame s naplnením jeho účelu?

Tieto a podobné otázky boli zodpovedané v knihe nazvanej „Kto si a prečo si tu?“ Tu si len zopakujeme, že my všetci sme súhlasili zo svojej vlastnej slobodnej vôle, že tu budeme a že zobrazíme niektoré aspekty pravej prirodzenosti negatívneho stavu a naučíme sa, ako ho premôcť. Rozliční ľudia plnia účel svojho života rozličnou cestou a spôsobom. No v konečnom zmysle všetci prispievame k dôležitému duchovnému poučeniu sa všetkých v Stvorení Najvyššieho a v Zóne Vymiestnenia.

Keď sme dávali dobrovoľný súhlas, že sem prídeme, dobrovoľne sme tiež súhlasili, že prijmeme všetky podmienky, ktoré existujú na tejto Zemi. Súhlasili sme tiež, že si nebudeme vôbec pamätať, že sa toto všetko udialo takto a že jestvuje niečo iné, mimo a okrem toho, na čo si spomíname počas svojho pozemského života.

Jedným z hlavných účelov nášho tunajšieho pobytu je ilustrácia negatívneho stavu. Jediný spôsob, ako možno negatívny stav ilustrovať, je odhalenie jeho pravej povahy. Pravá povaha negatívneho stavu sa odhaľuje v našich problémoch, útrapách, bolestiach, sporoch, nevraživosti, agresii, hneve, strachu, nenávisti, závidi, atď., a v každodenných životných zápasoch, a najmä v tom, akým spôsobom a akou cestou sa s nimi boríme a ako ich zdolávame. Týmto činom ilustrujeme všetkým v Stvorení Najvyššieho, že nech sa dočasne stane čokoľvek, jediným výsledkom nášho života je víťazstvo pozitívneho stavu a definitívna eliminácia negatívneho stavu.

Najlepšou zbraňou na odstránenie našich problémov či akejkolvek negatívnosti, ktorú máme a zažívame, je naučiť sa žiť vyváženým životom a usilovať sa o zjednotenie všetkých aspektov nášho pozemského života.

Aby sme to urobili, potrebujeme si nanovo usporiadať svoje priority a zosúladiť sa so životným štýlom pozitívneho stavu.

Vyvážený a zjednotený život možno chápať nasledovne:

1. Prvou prioritou vyváženého a zjednoteného života je bezpodmienečná nutnosť uznania, akceptovania a aplikácie faktu, že všetok život, ako aj náš osobný, individuálny život vo všetkých jeho aspektoch, úrovniach, krokoch a stupňoch pramení z Absolútneho Zdroja Života — z Najvyššieho, Ktorý/Ktorá je Pán Ježiš Kristus a Ktorý/Ktorá má mnoho iných mien (všetky mená sú Jeho/Jej). Pretože Najvyšší je Absolútna Duchovná Bytosť, skutočne vyvážený

Vyvážený alebo zjednotený život

a zjednotený život môže byť náležite regulovaný len duchovnými princípmi Lásky a Múdrosti Pána.

Preto potrebujeme prijať a začleniť tieto duchovné princípy do svojho každodenného života. Pozrite si formuláciu niektorých tých princípov v prvej kapitole tejto knihy a v knihe „Hlavné idey Nového Zjavenia“. Neuznanie, neprijatie a neaplikovanie týchto princípov v našom živote eliminuje najdôležitejší nástroj na vyváženie a zjednotenie nášho pozemského života. Našou neochotou urobiť to podporujeme a napájame negatívny stav a zachováваме donekonečna všetky naše problémy a útrapy či čokoľvek, čo máme. Ak odmietame samotný zdroj všetkého dobrého a pozitívneho, nemôžeme mať v našom živote nič, čo je skutočne dobré a pozitívne. Končíme vo falošnom dobre a vo falošnej pozitívnosti, čo nám v konečnom zmysle neprináša nič iné než ťažkosti, problémy a pocit nešťastia. Nezáleží na tom, ako je pociťovaný či ako vyzerá prechodný stav tohto pseudo-dobra a pseudo-pozitívnosti, niekde behom nášho pozemského života začneme byť z neho unavení alebo ním presýtení, alebo nám prinesie všemožné fyzické, emocionálne, duševné, sexuálne, spoločenské, finančné, environmentálne, rodinné a pracovné kolapsy.

Ako dokážeme, že tento princíp je najdôležitejším princípom pre vyváženie a zjednotenie nášho pozemského života? Len sa pozrite, čo sa deje v našom živote a v živote ľudstva na tejto Zemi. Tento život bol a je štruktúrovaný na základe totálneho ignorovania tohto princípu alebo na základe podceňovania jeho životnej dôležitosti pre náležité, úspešné a efektívne vyváženie a zjednotenie nášho života.

Ak nevidíme skutočnú realitu tejto situácie, tak sme totálne slepí a hluchí.

2. Princípy Božskej Lásky a Božskej Múdrosti Najvyššieho sa prejavujú v našej schopnosti a potrebe milovať a byť múdry. Zdrojom tej schopnosti a potreby je Ten/Tá, Ktorého/Ktorej Esenciou a Substanciou Je Čistá Láska a Čistá Múdrost'. Z tohto zdroja vznikol náš život. Preto je len prirodzené, aby bola všetka naša láska smerovaná k svojmu zdroje — k Najvyššiemu. V takom smerovaní našej lásky je samotná jej múdrosť. Je múdre milovať Boha nadovšetkých a nadovšetko kvôli samotnému princípu. Pretože prirodzenosťou Najvyššieho je Absolútna Vyváženosť a Absolútne Zjednotenie všetkých aspektov Absolútneho Života, ak milujeme Najvyššieho nadovšetkých a nadovšetko, nevdojak si prisvojujeme vyvážený a zjednotený život. Taký je výsledok tej lásky. Pretože Boh je v nás, milovaním tej Prítomnosti v nás nadovšetkých a nadovšetko spúšťame všetky pozitívne a dobré stavy tej Prítomnosti, ktoré sú následne prenesené do nášho každodenného života. Toto je

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

jediný spôsob, ako môžeme spustiť niečo pozitívne a dobré. Milovaním pozitívneho a dobrého, čiže milovaním Absolútneho Zdroja všetkého pozitívneho a dobrého — Najvyššieho, spúšťame v našich životoch alebo prinášame do našich životov všetko pozitívne a dobré. A pretože všetko pozitívne a dobré je vždy vyvážené a zjednotené, cez takú lásku získavame vyvážený a zjednotený život.

Nuž, tento princíp tu úplne jasne hovorí: že nie je možný žiadny iný vskutku šťastný, vyvážený, zjednotený, múdry a milujúci život, než milovaním Boha nadovšetkých a nadovšetko. Toto je skutočná Múdrost' nášho Života. Ak milujeme Boha nadovšetkých a nadovšetko, sme veľmi múdri. Žiadny iný zdroj múdrosti nikdy neexistoval, neexistuje či nebude existovať. Ak nemilujeme Boha, končíme v milovaní utrpenia. Musíme niečo milovať. Toto je skutočná povaha nášho života. Milovať, znamená žiť. Ak teda nemilujeme Boha, nemilujeme nič dobré a pozitívne. Dopadáme tak, že milujeme všetko zlé a negatívne. Aby sme odôvodnili, opodstatnili a ospravedlnili túto negatívnu lásku, prehlásime všetko zlé a negatívne za vskutku dobré a pozitívne. Tak sa stávame otrokmi negatívneho stavu. Samozrejme, toto končí jednostrannosťou či pokrivením nášho pozemského života. Pokrivenie, disproporcia a nesúlad nášho pozemského života je zdrojom všetkých našich trápení, problémov, utrpení, bolesti a pocitu nešťastia, ako aj všetkých ukrutností a ohavností, ktoré sa odohrávajú na tejto Zemi od doby takzvaného „Pádu“, čiže od doby aktivácie negatívneho stavu.

3. Najvyšší je prítomný v nás, ako aj vo všetkých ostatných. Ak máme milovať Najvyššieho nadovšetkých a nadovšetko kvôli princípu (lebo takýto je skutočne vyvážený a zjednotený život, a žiadny iný), potom dôsledkom tej lásky je láska k všetkým ostatným a k sebe samým.

Ako bolo spomenuté predtým, nie je možné milovať Boha, pokiaľ nemilujeme každého v Jeho/Jej Stvorení. Prítomnosť Stvoriteľa sa prejavuje v Jeho/Jej Stvorení. Preto, ak nemilujeme ostatných a seba samých, nemilujeme Najvyššieho. Podobne, ak nemilujeme Najvyššieho, nemilujeme ostatných ani seba samých.

Toto je tajomstvo pravej lásky. Nezáleží na tom, čo si myslíme, ak nemilujeme Boha, nemôžeme skutočne milovať ani seba samých či ostatných. Nie je možné oddeliť jedno od druhého, pretože my nie sme ničím iným než schránkami a nádobami Božej lásky. Pamätajte, „ja som“ len preto, lebo Je Boh. Sebaláska, bez lásky k Bohu nadovšetkých a nadovšetko a bez lásky k ostatným, nie je skutočná láska, ale ukradnutý cit, ktorý bol prekrútený, aby bolo možné nasmerovať ho k svojmu vlastnému ja s vylúčením všetkých ostatných

Vyvážený alebo zjednotený život

a všetkého ostatného. Ak by toto bola skutočná láska, nikdy by sme nedopadli takto — majúc všetky naše životné problémy, trápenia, utrpenia, chamtivosť, lakomosť, podozrievavosť, žiarlivosť, závisť, pomstychtivosť, vraždy, násilie, vojny či čokoľvek, čo máme v takej hojnosti na tejto pseudo-zemi. Skutočná láska nemá také emócie či stavy. Tie sú deštruktívne. Skutočná láska buduje, a nie ničí. Avšak sebaláska je postavená výlučne na takých negatívnych a škodlivých emóciách.

Takže, žiadna iná láska než láska k Bohu v nás a v ostatných, a teda láska k ostatným a k sebe samým nedokáže a nemôže mať za následok zažitie a nastolenie vyváženého a zjednoteného života.

Následne, aby sme zažili, dosiahli, mali a zachovali si vskutku vyvážený a zjednotený život, máme nadovšetkých a nadovšetko milovať Najvyššieho v sebe a v ostatných. Máme teda milovať ostatných a seba samých kvôli Najvyššiemu. Takýmto konaním napĺňame účel nášho života na tejto Zemi či kdekoľvek inde a takýmto konaním môžeme z nášho života odstrániť nevyvážený a nezjednotený negatívny stav.

4. Aby sme do nášho pozemského života vniesli vyvážené a zjednotené žitie, potrebujeme uznať, prijať a uplatňovať nasledovný fakt:

Vo všeobecnom zmysle sme boli stvorení za účelom prijímania, dávania, zdieľania a opätovania všetkého, čím sme a čo máme. Za samotným týmto účelom náš Stvoriteľ, Najvyšší, Ktorý/Ktorá je Pán Ježiš Kristus, do nás vložil jedinečný a odlišný aspekt Jeho/Jej života. Nikto iný nemá alebo nemôže mať ten istý aspekt ako ja. Ja nemôžem mať v sebe ten istý aspekt ako iní ľudia. Súc Absolútny, Najvyšší nemôže vložiť do niečoho, čo je stvorené, súhrn všetkých Svojich aspektov. On/Ona ich rovnomerne rozdistriboval po nekonečnom počte a rozmanitosti obyvateľov Svojho Stvorenia, aby ich títo mohli navzájom zdieľať, a aby tak cez tie aspekty mohli vzájomne lepšie spoznať Najvyššieho. Lepšie spoznanie Najvyššieho umožňuje hlbšiu a plnšiu lásku k Najvyššiemu. Čím väčšia je láska k Najvyššiemu, tým väčšia je láska k ostatným a k sebe samým.

Kvôli tomuto usporiadaniu je životne dôležité a rozhodujúce, aby sme sa stali sami sebou. Čím viac sa staneme sami sebou, tým viac sa v nás prejaví pravá povaha aspektu Najvyššieho a sprístupní sa vo svojej čistote pre zdieľanie so všetkými ostatnými.

Takže je mojou povinnosťou, právom, záväzkom a privilegiom byť kvôli Bohu a kvôli všetkým skutočne sám sebou. Ak zlyhám v tom, aby som bol

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

svojou pravou prirodzenosťou, alebo ak sa pokúsim byť či budem bažiť po tom, aby som bol ako niekto iný či jemu/jej podobný, alebo ak budem chcieť niekoho napodobovať, alebo ak sa podriadim uniformite a štandardom vonkajška, spoločenským požiadavkám, popriem sám seba a Najvyššieho vo mne, ako aj právo všetkých ostatných spoznať moje pravé ja, ako ho stvoril Najvyšší. Tým zničím rovnováhu a zjednotenie svojho života.

Skutočný vyvážený a zjednotený život je teda možný len vtedy, ak prijmem svoju pravú prirodzenosť, ako ju stvoril Najvyšší a za akým účelom ju stvoril Najvyšší, a ostaneme vždy verní svojej pravej úlohe.

Takým konaním efektívne a úspešne odstránime negatívny stav z nášho pozemského života a vrátime sa na svoje patričné miesto.

5. Je nemožné viesť vyvážený a zjednotený život z na hlavu postavenej pozície, do ktorej bol náš svet násilne vtlačенý. No tento svet pozostáva z ľudských bytostí, ktoré udržuju seba a svoj svet v tejto prevrátenej pozícii. Aby sa teda napravila táto situácia, potrebujeme zmeniť svoj životný štýl čo najfundamentálnejším a najrevolučnejším spôsobom. Musíme odmietnuť život, ktorý nás kŕmi všemožnými ilúziami, že nejestvuje žiadna iná realita než tá, v ktorej žijeme. Musíme začať nasledovať správny tok života, z duchovného, do duševného, do fyzického, do environmentálneho, do vonkajšieho, atď.

Takže duchovné hľadisko nášho pozemského života musí byť dané na jeho správne miesto a musí byť oň postarané rovnako ako o všetky ostatné.

Pokiaľ nezačneme všetko odvodzovať z duchovných princípov, plynúcich z Najvyššieho, nikdy nemôžeme zažiť skutočne vyvážený a zjednotený život, nech by sme sa o to akokoľvek usilovne pokúšali a nech by sme robili čokoľvek.

Je úplnou márnosťou pokúšať sa byť šťastný, spokojný a ukojený pomocou prostriedkov, ktoré v sebe neobsahujú nič pozitívnej povahy. No presne toto robia ľudia na tejto Zemi a v celej Zóne Vymiestnenia od aktivácie negatívneho stavu. Takže, musíme opätovne objaviť správne duchovné a duševné nástroje, ktoré sú zostavené zo všetkého pozitívneho a dobrého, a inkorporovať tieto nástroje do svojho života, aby sme dosiahli a zažili skutočnú radosť, spokojnosť a ukojenie. Žiadne také skúsenosti nie sú dosiahnuteľné, ak porušíme hlavný princíp Stvorenia, že všetko sa objavuje v duchu, postupuje do duše a nastáva v tele. Pretože šťastie, spokojnosť a ukojenie sú vlastné vyváženému a zjednotenému životu, len správne vyvážené a zjednotené každodenné žitie nám ich môže poskytnúť.

Vyvážený alebo zjednotený život

Nejestvuje žiadna iná cesta, ako dosiahnuť skutočne vyvážený a zjednotený život.

6. Ako bolo spomenuté veľakrát predtým, náš život pozostáva z rôznych úrovní a aspektov. Pretože sú všetky z toho istého života, náš život môže byť náležite prežívaný a manifestovaný len vtedy, ak všetky jeho aspekty a úrovne majú náležitú a rovnocennú príležitosť k aktualizácii, realizácii a manifestácii.

Ak uprednostníme jeden aspekt pred iným, skončíme pri nadužívaní jedného a nedostatočnom využívaní iného. Toto má za následok hrubú nerovnováhu a život v nás trpí. Z takého nevyváženého života vznikajú mnohé duchovné, duševné, emocionálne, intelektuálne, sexuálne, fyzické, spoločenské, rodinné, pracovné, štátne, atď., problémy a trápenia.

Ak máme niekedy v našom každodennom žití nastoliť vyvážený a zjednotený život, musíme sa naučiť usporiadať si svoj každodenný život tak, aby sme dali rovnakú príležitosť všetkým aspektom nášho života pre ich správnu manifestáciu.

Takže, potrebujeme sa naučiť venovať rovnakú pozornosť nášmu duchovnému blahu, nášmu duševnému blahu, nášmu fyzickému blahu, nášmu sexuálnemu blahu, nášmu profesijnému a pracovnému blahu, nášmu rodinnému blahu, nášmu spoločenskému blahu a nášmu blahu vo voľnom čase a v spánku.

Rovnaký ohľad a rovnaká starostlivosť o všetky vyššie zmienené aspekty nášho každodenného života postupne od duchovného, duševného cez fyzický, atď., až po život vo voľne a v spánku, je to, čo znamená náležite vyvážený a zjednotený život. Ak zanedbávame alebo čo i len jemne podceňujeme či preceňujeme ktorýkoľvek z tých aspektov, porušujeme duchovné pravidlo vyváženia a zjednotenia. Ignorovanie jedného či dvoch, alebo niektorých aspektov nášho života vytvára vážny problém, ktorý nám znemožňuje, aby sme sa stali skutočne sami sebou a aby sme správne chápali a naplnili náš pozemský život. Takým konaním podporujeme, napájame a zvečňujeme negatívny stav v nás. Takže, aby sme sa zbavili negatívneho stavu, musíme dôkladne zhodnotiť svoj súčasný životný štýl a znovu ho usporiadať takým spôsobom, aby sme nastolili správnu duchovnú hierarchiu života, čo zahŕňa všetky jeho početné aspekty na rovnakej báze, dajúc im všetkým príležitosť k aktualizácii, realizácii a správnej manifestácii. Len takýmto spôsobom sa môžeme skutočne naučiť žiť vyváženým a zjednoteným životom.

7. Zničujúcou a fatálnou situáciou pre patrične vyvážený a zjednotený život na tejto Zemi je naša neochota zdieľať všetko, čím sme a čo máme

Chápání a naplnění našeho pozemského života

bezpodmienečne so všetkými ostatnými a všetkých ostatných s nami. Nadobúdame pocit majetníctva, výlučnosti, vlastníctva, žiarlivosti, nedostupnosti, nedotknuteľnosti, výhradných práv, obmedzení, ohraničení, zákazov, tabu a mnohé iné podobné zlé a negatívne pocity, ktoré znemožňujú správne zbožné zdieľanie. Ľudia sú ochotní deliť sa o niektoré veci, no niektoré ďalšie vylučujú z toho zdieľania na tom základe, že sú súkromné a že sú ich vlastným majetkom a že majú na ne výlučné právo. Tieto veci sú žiarlivo strážené do tej miery, že cítime právo ublížiť ba dokonca zabiť iných, ak by siahli na náš súkromný život, majetok či rodinný život, alebo na nášho partnera/partnerku či deti, atď. Nanešťastie, tento typ životného štýlu je odobrený a chránený občianskym zákonníkom, morálnymi, spoločenskými a náboženskými zákonmi a hľadiskami.

Je vyvinutý zložitý právny systém, ktorý prepačuje, podporuje a chráni ľudí tak, aby boli takíto negatívni. Toto je pravda najmä ohľadne sexuálneho života, rodinného života a spoločenského života. Bezpodmienečné zdieľanie v týchto oblastiach sa považuje za nemorálne, perverzné a všeobecne zhubné pre život spoločnosti.

Táto situácia, samozrejme, znemožňuje, aby si náš pozemský život splnil svoj hlavný a pravý účel — dávanie, prijímanie, zdieľanie a opätovanie s bezpodmienečnou láskou a jej múdrosťou (nenanútené zdieľanie alebo zdieľanie len s tými, ktorí sú ochotní opätovania bez akýchkoľvek postranných či sebeckých motivácií a úmyslov).

Takže, náš nevyvážený a nezjednotený život je nám nanútený zavedenými zákonmi, pravidlami, normami, reštrikciami, tabu, obmedzeniami a očakávaniami, ktoré sme povinní dodržiavať. Inak skončíme tak, že nás potrestajú. Toto je vážna dilema.

Aby sme túto situáciu zmenili, potrebujeme uskutočniť radikálnu a intenzívnu duchovnú, duševnú, morálnu, sexuálnu a spoločenskú revolúciu, ktorá by zvrhla také inštitúcie, tradície, konvencie, zvyky či čokoľvek, čo máme.

Potrebujeme sa naučiť dávať, prijímať, zdieľať a opätovať v duchu bezpodmienečnej lásky a jej múdrosti. Potrebujeme sa zbaviť všetkých zverstiev a ohavností vlastnej výnimočnosti, farizejstva, majetníctva, vlastníctva iných, žiarlivosti, závidi, lakomstva a egoizmu, ktoré sú spoločensky a právne odobrené v toľkých oblastiach nášho života.

Vyvážený alebo zjednotený život

Kvôli tomuto je jedna z najdôležitejších požiadaviek nášho života neustále porušovaná, a preto nemôžeme nikdy nastoliť vyvážený a zjednotený život na tejto Zemi, pokiaľ existuje táto situácia.

Vyššie spomenuté typy pocitov a postojov možno považovať za jedny z najúspešnejších prostriedkov, nástrojov a zbraní úspechu a prekvitania negatívneho stavu. Ak máme vôbec niekedy odstrániť negatívny stav z našich životov (všetky naše problémy), musíme sa zbaviť tejto hlavnej mocnej zbrane nášho úhlavného nepriateľa — negatívneho stavu. Len po tom môžeme začať zažívať, o čom je skutočný vyvážený a zjednotený život.

8. Akúkoľvek prácu na nastolení vyváženého a zjednoteného života musíme začať individuálne u seba. Druhých nemôžeme zmeniť, no seba áno. Tým sa môžeme stať živými príkladmi pre iných, demonštrujúc im svojim novým životom, že taká zmena je nielen možná, ale aj veľmi žiaduca a výhodná. Avšak, nemôžeme sa zmeniť vonkajšími prostriedkami alebo očakávaním, že príde niekto iný a zmení nás. Do tohto momentu nás negatívny stav v nás držal vo vonkajšom svete, mimo seba samých. Musíme sa naučiť prelomiť tento zničujúci zvyk — stále hľadiť von na niekoho či niečo iné; a nájsť cestu späť domov — do svojho vnútra, do svojho pravého ducha a duše, a hlavne k nášmu nebeskému Rodičovi, nášmu Stvoriteľovi, Ktorým/Ktorou je Najvyšší, Pán Ježiš Kristus.

Takže, musíme sa naučiť vchádzať dovnútra a nadviazať správny vzťah so svojim pravým ja, so všetkými aspektmi svojej mysle, so všetkými ostatnými dimenziami a ich obyvateľmi, so všetkými tými, ktorí sú neustále s nami, aj keď si ich neuvedomujeme na svojej vedomej úrovni, so svojou pravou Vnútorou Mysľou (svojím duchom) a s pravým Najvyšším v nás. Opätovné spojenie sa s naším pôvodným Zdrojom, ktorý možno nájsť len v sebe, je hlavným prostriedkom, ktorým môže byť odstránený negatívny stav a namiesto neho pevne nastolený vyvážený a zjednotený život.

Ak veríme, že tento cieľ možno dosiahnuť nejakým iným spôsobom, klameme sami seba.

Preto musíme hľadať odpovede na všetky otázky nie vonku, ale v sebe. Len z tej pozície sa môžeme naučiť skutočne chápať a naplňať náš pozemský život k spokojnosti nášho Stvoriteľa a k našej vlastnej spokojnosti. Len odtiaľ sa môžeme dozvedieť, aká je pre každého jedného z nás individuálne najefektívnejšia, najprimeranejšia a najúspešnejšia cesta k životu vyváženého a zjednoteného života. Nejestvujú žiadne vonkajšie prostriedky, uniformne aplikovateľné na každého, ktoré by nám poskytli toto životne dôležité poznanie. Všetci sme iní a potrebujeme rozdielne spôsoby, typy a štýly vyváženého

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

a zjednoteného života. Ten spôsob, štýl, obsah, štruktúra, postupnosť a čas, ktorý potrebujeme venovať každému aspektu života, je dostupný len v nás. Nikto iný nemá to poznanie. Z toho dôvodu, kým nepôjdeme do svojho vnútra, nikdy sa nemôžeme nič naučiť správne. Tak by sme nikdy nemohli byť vyvážení a zjednotení.

9. A na záver, nastolenie vyváženého a zjednoteného života je závislé do značnej miery od toho, nakoľko sme ochotní a pripravení prijať realitu života, ako bola opísaná v tejto knihe a v ostatných knihách takzvaného Nového Zjavenia (zoznam tých kníh je uvedený na poslednej strane tejto knihy).

Jedným z hlavných prostriedkov nášho úspechu v tomto, ako aj v akomkoľvek inom ohľade, je naša ochota byť slobodomyselný a flexibilný.

Život je neustály duchovný pokrok. Všetko v ňom je neustále fluidné, premenlivé a iné. Pokiaľ nebudeme nasledovať toto plynutie, niekde po ceste uviazneme a namiesto pokroku upadneme do väčšej miery strnulosti, jednostrannosti, úzkoprstosti, dogmatizmu, fanatizmu a lipnutia na jedinom spôsobe žitia, poznania a chápania. Ak nie sme ochotní pozrieť sa na seba a vidieť túto požiadavku života a ak nie sme ochotní uznať, že sa potrebujeme zmeniť a vzdať sa všetkého, čo doposiaľ zamoruje náš život, sme lojálnymi otrokmi pekiel a ich vládcov.

Žiadny pokrok, rast a zlepšovanie života, a teda žiadny vyvážený a zjednotený život nie je možný bez našej ochoty zmeniť sa. Najvyšší nám dal večnú schopnosť zmeniť sa, aby sme mohli žiť životom neustáleho duchovného i celkového pokroku. Negatívny stav neustále napáda našu ochotu využiť túto schopnosť zmeniť sa. Uzaviera našu myseľ, aby sme nepociťovali žiadnu potrebu hľadať akúkoľvek zmenu, aby sme sa tak rozhodli zostať polapení negatívnym stavom v stagnujúcom postavení. To, aby sme pociťovali potrebu zmeny, si od nás žiada, aby sme mali svoju myseľ otvorenú a boli flexibilní. Preto sa musíme naučiť rozpoznávať smrteľné nebezpečenstvo našej neochoty zmeniť sa v každom danom momente. Stagnácia v jednom stave a mieste je duchovná smrť. Je to peklo. Je to ničiteľ vyváženého a zjednoteného života.

Z toho dôvodu, aby sme uspeli v našom úsilí žiť vyváženým a zjednoteným životom, sa nám odporúča ponoriť sa dovnútra a požiadať, aby sme nadobudli silnú túžbu, ochotu a odhodlanie zmeniť sa vždy, keď je potrebné a nutné, a aby sme mali stále svoju myseľ a srdce otvorené a aby sme boli flexibilní pri získavaní akýchkoľvek nových ideí o živote a o všetkom ostatnom.

Vyvážený alebo zjednotený život

Týmto spôsobom môžeme prispieť k eliminácii negatívneho stavu v nás i vo všeobecnosti a k nastoleniu skutočného života vyváženosti a zjednotenia.

Aby sme to dosiahli, odporúča sa nám vykonávať nasledovné či podobné cvičenia:

CVIČENIA PRE VYVÁŽENÝ A ZJEDNOTENÝ ŽIVOT

1. Vojdite do svojho vnútra spôsobom načrtnutým v predošlých kapitolách a v knihe „Kto si a prečo si tu?“ (kapitola 4).

2. Nadviažte kontakt so svojou pravou Vnútrovnou Mysľou a poproste, aby ste boli opätovne privedení k všetkým prítomným ľuďom z pozitívneho stavu (k všetkým vašim Duchovným radcom. Doposiaľ by ste mali mať osem Duchovných radcov — jedného pre duchovný život, jedného pre duševný život, jedného pre fyzický a telesný život, jedného pre sexuálny život, jedného pre profesijný a pracovný život, jedného pre rodinný život, jedného pre spoločenský život a jedného pre život vo voľne a počas spánku.). Vo všetkej pokore, skromnosti a poníženosti poproste Najvyššieho, aby sa stal vašim Najvyšším Duchovným Radcom, Ktorý/Ktorá bude mať na starosti vyváženie a zjednotenie vášho života. Musíte si pamätať, že len Najvyšší vám môže pomôcť a môže byť skutočným Zdrojom vyváženosti a zjednotenia čohokoľvek.

Porozprávajte sa so všetkými vašimi Duchovnými radcami o rôznych aspektoch vášho života, ktoré každý jeden z nich reprezentuje. Opýtajte sa ich na všetko, čo treba, aké sú vaše súčasné problémy, čo vám chýba, ak vôbec niečo, a čo treba z hľadiska každého z nich urobiť.

3. Poproste Najvyššieho, aby do vašej pozornosti uviedol úplne všetky problémy a zdroje, spôsobujúce nevyváženosť a nezjednotenie vášho života. Ktoré aspekty svojho života neustále preťažujete či prepínate, prípadne nadmerne využívate? Ktoré aspekty ignorujete, podceňujete a nenáležite zahrnujete do svojho života?

4. Poproste o milosrdenstvo a odpustenie za to, že ste to tak robili a že ste boli takí; za zanedbávanie náležitého vyvažovania a zjednocovania vášho života a poproste o pomoc pri zbavovaní sa všetkých tých nedostatkov, problémov a dôvodov, ktoré boli v pozadí vášho škodlivého životného štýlu. Použite bielu žiaru prichádzajúcu od Najvyššieho, prenikajúcu do vás a odstraňujúcu to všetko, ako aj naprávajúcu a uzdravujúcu vo vás všetko, čo treba napraviť a uzdraviť.

5. Meditujte o obsahu tejto kapitoly a o jej deviatich bodoch a poproste všetkých vašich Duchovných radcov a Najvyššieho, aby vám pomohli pochopiť,

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života

priať a aplikovať všetky duchovné princípy vo vašom živote (po overení si ich platnosti).

6. Poproste vášho Najvyššieho Duchovného Radcu, Ktorým/Ktorou je Najvyšší, aby vám určil, akým spôsobom by ste si mali usporiadať svoje každodenné žitie, aby v ňom boli náležite obsiahnuté, aktualizované a realizované všetky aspekty vášho pozemského života a aby mali rovnakú príležitosť k svojej manifestácii. Nech vám Najvyšší ukáže, koľko času by ste mali venovať každej s nimi súvisiacej aktivite (rôzne dni si môžu vyžadovať, aby ste venovali rôznu dĺžku času rôznym aspektom vášho života).

7. V prítomnosti všetkých vašich ostatných Duchovných radcov poproste Najvyššieho, aby vám zobrazil, ak ste na to pripravení, aký je skutočný zmysel vášho pozemského života. Prečo ste tu a kto ste? Ako máte chápať svoj pozemský život a aký je najlepší možný spôsob naplnenia účelu vášho tunajšieho pobytu?

8. Poproste Najvyššieho ako vášho Najvyššieho Duchovného Radcu, a vašu Vnútnu Mysel' a všetkých ostatných Duchovných radcov, aby náležite opätovne spojili a zjednotili všetky aspekty vašej osobnosti a vášho života v súlade s pravými duchovnými princípmi Božskej Lásky a Božskej Múdrosti zvnútra von, a aby udržiavali vašu myseľ otvorenú a aby vás učinili pohyblivými, flexibilnými, tolerantnými a vždy pripravenými bezpodmienečne dávať, prijímať, zdieľať a opätovať v duchu pravej lásky a múdrosti. Nech vás Najvyšší naplní vedomím a pocitom Svojej Božskej Lásky a Božskej Múdrosti a nech vás inšpiruje a vedie vo všetkých záležitostiach vášho života bez akejkolvek výnimky či výluky.

9. Dajte si záväzok, že budete vykonávať tieto či podobné typy cvičení na každodennej báze. Tieto cvičenia sú súčasťou vášho skutočného duchovného života, ktoré umožňujú, aby ste žili vyváženým a zjednoteným spôsobom a ktoré vám dovoľujú dosiahnuť skutočné pochopenie a naplnenie vášho života. Keď skončíte, dbajte na to, aby ste všetkým poďakovali za všetku pomoc a za všetko, čo sa udialo a opýtajte sa, či je ešte niečo, čo treba dnes vykonať. Ak je, pracujte na tom ďalej, až kým nie je všetko dokončené. Ak nie je, dokončíte svoje cvičenia, cítiac sa svieži, čulí, majúč čistú hlavu, súc vo vynikajúcej nálade a pripravení pustiť sa do ostatných vašich každodenných činností čo najefektívnejším a najúspešnejším spôsobom.

Dbajte, aby ste vždy prehľadali a preskúmali seba i štýl a spôsob svojich cvičení, aby ste zistili, či nie je vo vás alebo vo vašich cvičeniach nejaká tendencia sklznúť do zritualizovania, zautomatizovania, návyku či povrchnosti.

Vyvážený alebo zjednotený život

Rázne odstráňte všetky také tendencie. Nikdy nedovoľte, aby prenikli do vášho života, tým, že budete vždy inovatívni, invenční, kreatívni, rozmanití a všestranní vo vašich cvičeniach a vo všetkom ostatnom a že poprosíte Najvyššieho a všetkých vašich pravých Duchovných radcov, aby vám pomohli byť skutočne inovatívni, invenční a kreatívni v tejto, ako aj vo všetkých ostatných úlohách vášho života.

Nuž, ak budeme dodržiavať tieto či podobné postupy, aké boli načrtnuté v tejto knihe, a ak ich budeme vykonávať poctivo, lojálne, usilovne a s veľkým odhodlaním, môžeme postupne, krok za krokom, odstrániť negatívny stav z nášho života a nastoliť vyvážený a zjednotený život. Tým nadobudneme správne chápanie a naplnenie nášho pozemského života.

Vtedy nás náš Stvoriteľ naveky požehná.

ODPORÚČANÉ ČÍTANIE

SVÄTÁ BIBLIA, výlučne **Verzia Nový kráľ Jakub**
Originál vydaný vydavateľstvom *Thomas Nelson Publisher, New York*

Peter D. Francuch
Princípy duchovnej hypnózy
Santa Barbara, Spiritual Advisory Press, 1982, Revised Edition

Peter D. Francuch
Základy ľudskej duchovnosti
Santa Barbara, Spiritual Advisory Press, 1982

Peter D. Francuch
Posolstvá z vnútra
Santa Barbara, Spiritual Advisory Press, 1982

Peter D. Francuch
Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia.
Santa Barbara, Spiritual Advisory Press, 1983

Peter D. Francuch
Realita, mýty a ilúzie
Santa Barbara, TMH Publishing, Ltd., 1984

Peter D. Francuch
Kto si a prečo si tu?
Santa Barbara, TMH Publishing, Ltd., 1984

Peter D. Francuch
Hlavné idey Nového Zjavenia
Santa Barbara, TMH Publishing, Ltd., 1985

Emanuel Swedenborg
Nebo a Peklo
Originál vydaný vydavateľstvom
New York, Swedenborg Foundation, Inc., 1982